

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Ketabton.com

د جزاء قانون

رسمي جريده گڼه (۳۴۷)
نېټه ۱۳۵۵/۷/۱۵ هـ ش

خواننده گرامی!

افتخار داریم که بعد از نشر "مجموعه قوانین افغانستان" با شیوه تنظیم موضوعی، اکنون به خاطر سهولت بیشتر در دسترسی شما به قوانین مورد نیاز، سلسله دیگری از قوانین نافذ کشور را با قطع کوچک جیبی در اختیار شما قرار می دهیم.

ځارنپوه حبيب الله "غالب"
وزیر عدلیه

نام:	قانون جزا
ناشر:	وزارت عدلیه جمهوری اسلامی افغانستان
تهیه و ترتیب:	ریاست نشرات
مدیر پروژه:	قانونمئل محمد رحیم "دقیق" سرپرست ریاست نشرات
تدارکات و اداری:	سید محمد هاشمی رئیس امور مالی و اداری و احمد خالد عزیز معاون واحد پروژه بانک جهانی در وزارت عدلیه
طراح جلد و صفحه آرا:	امان الله صداقت (غیبی)، عباس رسولی و حسین امینی
مصححین:	نورعلم خان، حلیم سروش، محمد رفیع عمری و احسان الله نیکزاد
مشاورین:	اسماعیل حکیمی و محمد یما قاسمیار
تاریخ نشر:	۱۳۹۰
تیراژ:	۸۰۰۰
چاپ:	اول (قطع جیبی)
قیمت:	۱۱۵ افغانی
مطبعه:	مطبعه طباعتی و صنعتی احمد
تلفن ریاست نشرات:	۰۷۰۰۵۸۷۴۵۷
وب سایت:	www.moj.gov.af

کلیه حقوق چاپ برای وزارت عدلیه محفوظ است.

پښتو فهرست

د جزاء قانون

۱۸	لومړی باب: مقدماتي حکمونه
۱۸	لومړی فصل: عمومي قاعدی او تعریفونه
۲۱	دوهم فصل: د قانون د تطبیق ساحه
۲۱	لومړی قسمت: دمکان او اشخاصو له حیثه د قانون تطبیق
۲۳	دوهم قسمت: د زمانې له حیثه د قانون تطبیق
۲۴	دوهم باب: جرمونه
۲۴	لومړی فصل: د شدت او خفت له حیثه جرمونه
۲۵	دوهم فصل: د جرم عنصرونه
۲۵	لومړی قسمت: مادی عنصر
۲۵	اول: عمل، سببیت او نتیجه
۲۶	دوهم: شروع
۲۷	دوهم قسمت: معنوی عنصر جرمی قصد او خطاء
۲۷	اول: جرمی قصد
۲۸	دوهم: خطاء
۲۸	درېیم قسمت: قانونی عنصر
۲۹	درېیم فصل: په جرم کېښي شرکت کول
۲۹	لمړی قسمت: فاعل او شریک
۳۱	دوهم قسمت: په جرم اتفاق
۳۳	څلورم فصل: د اباحت سپیونه
۳۳	لومړی قسمت: د حق استعمال
۳۴	دوهم قسمت: دوظیفی اداء کول

۳۵	درپیم قسمت: دمشروعی دفاع حق
۳۷	درپیم باب: مجرم
۳۷	لومری فصل: جزائی مسؤلیت او دهغی موانع
۳۷	لومری قسمت: جزائی مسؤلیت
۳۷	دوهم قسمت: د جزائی مسؤلیت موانع
۳۷	اول: د ادراک عوارض
۳۷	۱- لیونتوب او عقلی مرض
۳۸	۲- نیشه
۳۸	۳- عمر
۴۵	دوه یم: دارادی نشتوالی
۴۵	۱- اکراه
۴۵	۲- اضطرار
۴۵	دوه یم فصل: دحکمی اشخاصو مسؤلیت
۴۶	خلورم باب: جزأ
۴۶	لومری فصل: اصلی جزأگانی
۵۰	دوهم فصل: تبعی جزأگانی
۵۲	درپیم فصل: تکمیلی جزأگانی
۵۳	خلورم فصل: امنیتی تدبیرونه
۵۳	لومری قسمت: عمومی حکمونه
۵۴	دوه یم قسمت
۵۵	درپیم قسمت
۵۷	خلورم قسمت
۵۹	پنخم قسمت
۶۰	پنخم فصل: قانونی عذرونه او قضائی مخففه حالونه
۶۲	شپږم فصل: عمومی مشدده حالونه

۶۵	اووم فصل: د جرمونو تعدد او په جزأ کښې دهغې تأثیر
۶۶	اتم فصل: د تنفيذ تعلیق
۶۸	پنځم باب: د جرمونو او جزأگانو سقوط
۶۸	لومړی فصل: عمومي حکمونه
۶۸	دوه یم فصل: تفصیلی حکمونه محکوم علیه وفات
۶۹	دوه یم قسمت: عمومي او خصوصي عفو
۶۹	۱- عمومي عفو
۷۰	۲- خصوصي عفو
۷۰	درېیم قسمت: د حیثیت اعاده او د حکم د تنفيذ تأجیل
۷۱	لومړی باب: د عمومي گټو په ضد جنایتونه او جنحی
۷۱	لومړی فصل: د دولت د باندني امنیت په ضد جرمونه
۸۲	دوه یم فصل: د دولت د کورني امنیت په ضد جرمونه
۹۹	درېیم فصل: رشوت
۱۰۲	څلورم فصل: اختلاس او غدر
	پنځم فصل: د افرادو په مقابل کښې د عمومي خدمتونو د افرادو بده رویه
۱۰۴	
۱۰۵	شپږم فصل: د رسمي پانډو او سندونو غلا او تلف کول
	اووم فصل: د قانوني صلاحیت د حدودو څخه د عمومي خدمتونو د مؤظفینو
۱۰۶	تېری
۱۰۹	اتم فصل: د عمومي خدمتونو په مؤظفینو تېری
۱۱۱	نهم فصل: د وظیفو او لقبونو انتقال
۱۱۲	لسم فصل: د مروجو پیسو جعل
۱۱۴	یوولسم فصل: تزویر
	دوولسم فصل: د پوستی، تلگرافي او مالیاتی مطبوعو شیانو او علامو تقلید
۱۱۸	
۱۱۹	دیارلسم فصل: د مواصلاو معطلول

۱۲۱	خوارلسم فصل: دمحبوسينو فرار او د مجرمينو پتول
۱۲۴	پنځلسم فصل: د مهر محو كول يا ماتول
۱۲۵	شپاړسم فصل: د بناگانو او عمومي ملكيتونو تلفول
۱۲۵	اووه لسم فصل: دممنوعه شيانو تجارت
۱۲۶	اتلسم فصل: د اديانو په ضد جرمونه
۱۲۷	نولسم فصل: د مخدره او نيشه يي موادو استعمال
۱۲۸	شلم فصل: جوارى
۱۲۹	يو ويشتم فصل: د مرستې څخه منع راوړل
دوه ويشتم فصل:	دنبوت، دناقص اهليت دپاملرنى د صغيرانو او ضعيفانو د	
۱۲۹	خطر سره د مخامخ كولو پورې مربوط جرمونه
۱۳۱	درويشتم فصل: اور او چاودنه
څلور ويشتم فصل:	د غرقيدو، مرفقونو او عمومي صحت پوري مربوط	
۱۳۴	جرمونه
۱۳۷	پنځه ويشتم فصل: دقضاء تضليل
۱۳۸	شپږ ويشتم فصل: د دروغو اطلاع د حقيقت د اظهار څخه ځان ژغورل
۱۴۰	اووه ويشتم فصل: د دروغو شهادت
۱۴۲	اته ويشتم فصل: ناحقه قسم
۱۴۳	نهه ويشتم فصل: دمرو او قبرونو بى حرمتى
۱۴۴	دوه يم باب: د افرادو په ضد جنايتونه او جنحې
۱۴۴	لومړي فصل: عمدې قتل
۱۴۶	دوه يم فصل: وهل چه په مرگ منجر كيږي او د خطا قتل
۱۴۷	درېيم فصل: دمقتول د جسد پتول
۱۴۷	څلورم فصل: د جنين سقطيدل
۱۴۸	پنځم فصل: وهل اوزخم
۱۵۰	شپږم فصل: غير قانوني نيول او توقيف كول
۱۵۱	اووم فصل: اختطاف

- اتم فصل: زنا، لواطت او دناموس هتک ۱۵۳
- نهم فصل: فسق او فجور ته تحریکول ۱۵۵
- لسم فصل: د اوسیدلو ځای او د نورو مسلک د حرمت هتک ۱۵۵
- یوولسم فصل: تهدید ۱۵۷
- دولسم فصل: قذف ۱۵۸
- دیارلسم فصل: بښکنځل ۱۵۹
- څوارلسم فصل: د اشخاصو درازونو افشاء کول ۱۶۰
- پنځه لسم فصل: دلارې وهل ۱۶۱
- شپاړسم فصل: غلا او غصب ۱۶۲
- اووه لسم فصل: په امانت کښې خیانت ۱۶۶
- اتلسم فصل: فریب کاري ۱۶۸
- نولسم فصل: دهغه شیانو پټول چه د جرم د ارتکاب په نتیجه کښې لاس ته راځي ۱۷۰
- شلم فصل: مشترک حکمونه ۱۷۱
- یوویشتم فصل: د مناقصاتو او مزایداتو په آزادي کښې مداخله ۱۷۲
- دوه ویشتم فصل: د تجارت پوری مربوط جرمونه ۱۷۲
- لومړی قسمت: غیر قانونی ربحه ۱۷۲
- دوه یم قسمت: په تجارتي معاملو کښې تقلب ۱۷۲
- درېیم قسمت: د افلاس پوری مربوط جرمونه ۱۷۳
- درویشتم فصل: د معنوی ملکیت په حقوقو تېری ۱۷۷
- څلیر ویشتم فصل: د تخریب، تلفولو او د حدودو د انتقال جرمونه ۱۷۷
- لومړی قسمت: د تخریب او تلفولو جرمونه ۱۷۷
- دوه یم قسمت: د حدودو انتقال ۱۷۸
- پنځه ویشتم فصل: د حیواناتو د قتل او هغی ته د ضرر رسولو جرمونه ۱۷۹
- درېیم باب: قباحثونه ۱۸۰
- لومړی فصل: د عمومی لارو او ځایونو پوری مربوط قباحثونه ۱۸۰

- دوه یم فصل: قباحثونه چه د خلکو د آرامتیا پوری مربوط دی ۱۸۳
- درېیم فصل: د عمومی صحت پوری مربوط قباحثونه ۱۸۴
- څلورم فصل: داملاکو، مالونو او حیواناتو پوری مربوط قباحثونه ۱۸۵
- پنځم فصل: د عمومی ادبونو پوری مربوط قباحثونه ۱۸۶
- شپږم فصل: د هرتلونو دمنتظمینو پوری مربوط قباحثونه ۱۸۶
- اووم فصل: متفرقه حکمونه ۱۸۷

فهرست (دری)

قانون جزا

۲۰۹	باب اول: احکام مقدماتی
۲۰۹	فصل اول: قواعد عمومی و تعریفات
۲۱۲	فصل دوم: ساحة تطبیق قانون
۲۱۲	قسمت اول: تطبیق قانون از حیث مکان و اشخاص
۲۱۴	قسمت دوم: تطبیق قانون از حیث زمان
۲۱۵	باب دوم: جرایم
۲۱۵	فصل اول: جرایم از حیث شدت و خفت
۲۱۶	فصل دوم: عناصر جرم
۲۱۶	قسمت اول: عنصر مادی
۲۱۶	اول: عمل، سببیت و نتیجه
۲۱۸	قسمت دوم: عنصر معنوی قصد جرمی و خطاء
۲۱۸	اول: قصد جرمی
۲۱۹	دوم: خطاء
۲۱۹	قسمت سوم: عنصر قانونی
۲۲۰	فصل سوم: اشتراك در جرم
۲۲۰	قسمت اول: فاعل و شريك
۲۲۲	قسمت دوم: اتفاق در جرم
۲۲۴	فصل چهارم: اسباب اباحت
۲۲۴	قسمت اول: استعمال حق
۲۲۴	قسمت دوم: ایفای وظیفه

۲۲۵	قسمت سوم: حق دفاع مشروع.....
۲۲۸	باب سوم: مجرم.....
۲۲۸	فصل اول: مسؤلیت جزائی و موانع آن.....
۲۲۸	قسمت اول: مسؤلیت جزائی.....
۲۲۸	قسمت دوم: موانع مسؤلیت جزائی.....
۲۲۸	اول: عوارض ادراك.....
۲۲۸	۱- جنون و مرض عقلی.....
۲۲۹	۲- سکر.....
۲۲۹	۳- سن.....
۲۳۶	دوم: فقدان اراده.....
۲۳۶	۱- اکراه.....
۲۳۶	۲- اضطرار.....
۲۳۶	فصل دوم: مسؤلیت اشخاص حکمی.....
۲۳۷	باب چهارم: جزا.....
۲۳۷	فصل اول: جزاهای اصلی.....
۲۴۱	فصل دوم: جزاهای تبعی.....
۲۴۳	فصل سوم: جزاهای تکمیلی.....
۲۴۴	فصل چهارم: تدابیر امنیتی.....
۲۴۴	قسمت اول: احکام عمومی.....
۲۴۵	قسمت دوم.....
۲۴۶	قسمت سوم.....
۲۴۸	قسمت چهارم: تدابیر امنیتی مالی.....
۲۴۸	۱- مصادره.....
۲۴۸	۲- مسدود ساختن محل.....
۲۴۹	۳- متوقف ساختن فعالیت شخص حکمی وانحلال آن.....

قسمت پنجم: احکام متفرقه مربوط به تدابیر امنیتی.....	۲۵۰
فصل پنجم: معاذیر قانونی و احوال مخففة قضائی	۲۵۱
فصل ششم: احوال مشددة عمومی.....	۲۵۳
فصل هفتم: تعدد جرایم و تأثیر آن در جزا	۲۵۶
فصل هشتم: تعلیق تنفیذ	۲۵۷
باب پنجم: سقوط جرایم و جزاها.....	۲۵۹
فصل اول: احکام عمومی	۲۵۹
فصل دوم: احکام تفصیلی وفات محکوم علیه	۲۶۰
قسمت دوم: عفو عمومی و خصوصی	۲۶۰
۱- عفو عمومی.....	۲۶۰
۲- عفو خصوصی	۲۶۱
قسمت سوم: اعاده حیثیت و تأجیل تنفیذ حکم	۲۶۱
باب اول: جنایات وجنح ضد منفعت عامه	۲۶۱
فصل اول: جرایم علیه امنیت خارجی دولت	۲۶۱
فصل دوم: جرایم علیه امنیت داخلی دولت	۲۷۳
فصل سوم: رشوت	۲۹۱
فصل چهارم: اختلاس وغدر	۲۹۴
فصل پنجم: رویه سوء موظفین خدمات عامه در برابر افراد	۲۹۶
فصل ششم: سرقت وتلف کردن اوراق و اسناد رسمی	۲۹۷
فصل هفتم: تجاوز موظفین خدمات عامه از حدود صلاحیت قانونی.....	۲۹۸
فصل هشتم: تجاوز علیه موظفین خدمات عامه	۳۰۱
فصل نهم: انتحال وظایف و القاب	۳۰۳
فصل دهم: جعل پول مروجه.....	۳۰۴
فصل یازدهم: تزویر	۳۰۶
فصل دوازدهم: تقلید علامات و اشیای مطبوع پوستی، تلگرافی و مالیاتی	۳۱۰

۳۱۱	فصل سیزدهم: تعطیل مواصلات
۳۱۳	فصل چهاردهم: فرار مجوسین و اخفای مجرمین
۳۱۶	فصل پانزدهم: محو یا شکستادن مهر
۳۱۷	فصل شانزدهم: اتلاف بناها و املاک عامه
۳۱۸	فصل هفدهم: تجارت اشیای ممنوعه
۳۱۸	فصل هجدهم: جرایم ضد ادیان
۳۱۹	فصل نوزدهم: استعمال مواد مخدره و مسکره
۳۲۱	فصل بیستم: قمار بازی
۳۲۱	فصل بیست و یکم: امتناع از معاونت
	فصل بیست و دوم: جرایم مربوط به بنوت، رعایت ناقص اهلیت، معروض
۳۲۲	ساختن صغار و ضعفا به خطر
۳۲۴	فصل بیست و سوم: حریق و انفجار
۳۲۷	فصل بیست و چهارم: جرایم مربوط به غرق و مرافق و صحت عامه
۳۲۹	فصل بیست و پنجم: تضلیل قضاء
۳۳۰	فصل بیست و ششم: اطلاع دروغ خود داری از اظهار حقیقت
۳۳۲	فصل بیست و هفتم: شهادت دروغ
۳۳۵	فصل بیست و هشتم: قسم ناحق
۳۳۵	فصل بیست و نهم: بی حرمتی اموات و قبور
۳۳۶	باب دوم: جنایات و جنح ضد افراد
۳۳۶	فصل اول: قتل عمد
۳۳۸	فصل دوم: ضرب منجر به موت و قتل خطاء
۳۳۹	فصل سوم: اخفای جسد مقتول
۳۴۰	فصل چهارم: اسقاط جنین
۳۴۱	فصل پنجم: ضرب و جرح
۳۴۳	فصل ششم: گرفتاری و توقیف غیر قانونی
۳۴۴	فصل هفتم: اختطاف

۳۴۶	فصل هشتم: زنا، لواط، وهتك ناموس
۳۴۸	فصل نهم: تحريك به فسق وفجور
۳۴۸	فصل دهم: هتك حرمت مسكن و مسلك غير
۳۵۰	فصل يازدهم: تهديد
۳۵۱	فصل دوازدهم: قذف
۳۵۲	فصل سيزدهم: دشنام
۳۵۳	فصل چهاردهم: افشای اسرار اشخاص
۳۵۴	فصل پانزدهم: راهزنی
۳۵۵	فصل شانزدهم: سرقت و غصب
۳۵۹	فصل هفدهم: خیانت در امانت
۳۶۱	فصل هجدهم: فریب کاری
۳۶۳	فصل نوزدهم: اختفای اشیائی که در نتیجه ارتکاب جرم به دست می آید
۳۶۳	فصل بیستم: احکام مشترك
۳۶۵	فصل بیست و یکم: مداخله در آزادی مناقصات و مزایدات
۳۶۶	فصل بیست و دوم: جرایم مربوط به تجارت
۳۶۶	قسمت اول: ربح غير قانونی
۳۶۶	قسمت دوم: تقلب در معاملات تجارتي
۳۶۷	قسمت سوم: جرایم مربوط به افلاس
۳۷۰	فصل بیست و سوم: تجاوز بر حقوق ملکیت معنوی
۳۷۱	فصل بیست و چهارم: جرایم تخریب، اتلاف و انتقال
۳۷۱	قسمت اول: جرایم تخریب و اتلاف حدود
۳۷۲	قسمت دوم: انتقال حدود
۳۷۳	فصل بیست و پنجم: جرایم قتل حیوانات و ضرر رساندن به آن
۳۷۴	باب سوم: قباحات
۳۷۴	فصل اول: قباحات مربوط به راه ها و اماکن عامه

۳۷۷	فصل دوم: قباحات مربوط به آسایش عامه
۳۷۸	فصل سوم: قباحات مربوط به صحت عامه
۳۷۹	فصل چهارم: قباحات مربوط به املاک ، اموال و حیوانات
۳۸۰	فصل پنجم: قباحات مربوط به آداب عامه
۳۸۱	فصل ششم: قباحات مربوط به منتظمین هتلها
۳۸۱	فصل هفتم: احکام متفرقه

لومړی کتاب / عمومي حکمونه ۱۷

د عظمی صدارت د ۱۳۵۵ کال دوې د میاشتي د (۳۱) نېټې (۹۱۰) گڼه فرمان

ښاغلی دوکتور عبدالمجید عدلیه وزیر!

د وزیرانو مجلس د (۱۶۱۴) گڼې پریکړې لاندې د ۱۳۵۵ کال دوې د میاشتي د پرشمې نېټې په غونډه کې د عدل دوزارت د ۱۳۵۴ کال د مرغومی د میاشتي د پرشمې نېټې (۳۱۳۲) گڼې عرض پانې ته په کتنه د جزاً د قانون په باره کښې لاندې مراتب تصویب کړل:

"د جزاً قانون په دوه کتابونو کښې دننه په اته بابونو او پنځه سوه او درویشتمادو مشتمل چه د دارالانشاء مهر پری لگیدلی منظور دی."

د وزیرانو د عالی مجلس مراتب چه د افغانستان د جمهوري دولت د حضور د منظوري په شرف رسیدلی او د ۱۳۵۵ کال دوې د میاشتي په ۳۱ نېټه په (۱۹۸۰) گڼه کې ثبت شوی تاسی ته خبر درکول شو چه په رسمي جریدې کې یې خپريدوته اقدام وشي.

داکتر محمد حسن شرق

د جزاء قانون

لومړی کتاب

عمومي حکمونه

لومړی باب

مقدماتي حکمونه

لومړی فصل

عمومي قاعدی او تعریفونه

لومړۍ ماده:

دا قانون تعزيري جرمونه او جزأ گانې تنظيموي، د حدودو، قصاص او دیت د جرمونو ارتکاب کوونکی د اسلامي شریعت د حنفی فقهی د حکمونو سره سم مجازات کیږي.

دوهمه ماده:

هېڅ عمل جرم نه گڼل کیږي مگر د قانون په موجب.

درېیمه ماده:

هېڅوک مجازات کېدی نه شي مگر دهغه قانون د حکمونو سره سم چه د تور د واردیدلو فعل د ارتکاب څخه تر مخه نافذ شوی وی.

څلورمه ماده:

۱- برأت الذمه اصلي حالت دی. ترڅو چه متهم د صلاحیت لرونکي محکمي په قطعی حکم محکوم علیه واقع شوي نه وی، بي گناه گڼل کیږي.
۲- دهغه جزأ ټاکل چه د انساني کرامت په خلاف وي روا نه ده.

پنځمه ماده:

د قانون د حکمونو څخه بي خبری عذر نه گڼل کیږي.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۱۹

شپږمه ماده:

۱- هغه شخص چه ددې قانون سره سم مجازات کيږي که يې دجرم دلاری مال لاس ته راوړی وی نو دمال مالک ته دعین مال په ورکولو او که مال موجود نه وي د مثل یا دهغی د قیمت په ورکولو محکومیږي.

۲- هغه شخص چه دجرم دار تکاب په اثر يې تاوان رسولی وي دوارد شوي تاوان په جبيړه هم محکومیږي.

اوومه ماده:

ددې قانون حکمونه د بیرته اخیستلو حق یا دحق العبد دمدعي د تعویض غوښتنه نه اخلاوي.

اتمه ماده:

دهغه سیاسي نمایندگانو سره چه په افغانستان کښي دجرم مرتکب شی دهبوادونو ترمنځ دعمومي حقوقو دقاعدو سره سم تگ کيږي.

نهمه ماده:

په دې قانون کښي درج شوی نېټي دهجری شمسی سنی په اساس د اعتبار وړ دی.

لسمه ماده:

ددې قانون په مقصد قطعی حکم د هغه حکم څخه عبارت دی چه آخرنی شوی وی یا داستیناف او تمیز غوښتنی موارد ورته موجود نه وی او یا دهغی د استیناف او تمیز غوښتنی نېټی د قانون په حکم تیری شوی وی.

یوولسمه ماده:

هغه اشخاص چه د افغانستان تابعیت ونه لری مگر په افغانستان کښي اقامت یا اوسیدنه ولری، ددې قانون په مقصد د افغاني تبعی په حکم کښي حسابیږی، مگر داچه په قانون کي په بل ډول د هغی تصریح شوی وی.

۲۰ د جزاء قانون

دوولسمه ماده:

ددې قانون په مقصد راتلونکي اشخاص د عمومي خدمتونو وظيفه لرونکي حسابيږي:

- ۱- د دولت او ددولتي تصديو مامورين او اجيران.
- ۲- د عمومي مؤسسو مامورين او اجيران.
- ۳- د دولت درکنونو دولایتي او محلي جرگو غړي.
- ۴- مدافع وکیل، حکم، پوهان، شاهدان او نور هغه اشخاص چه تصدیقونه يې معتبر گڼل کيږي.

ديارلسمه ماده:

ددې قانون په مقصد راتلونکي وسيلې علني گڼل کيږي:

- ۱- وينا هغه وخت علني گڼل کيږي چه په عمومي محفل، عمومي لاره يا نورو خايونو کښې په داسې ډول په جهر وويل شي يا دنورو وسيلو په واسطه په داسې توگه خپره شي که څوک هلته موجود وي نوې اوريدلي شوه.
- ۲- فعل هغه وخت علني گڼل کيږي چه په عمومي محفل، عمومي لار يا نورو خايونو کښې په داسې توگه واقع شي چه که څوک هلته موجود وي هغه يې ليدلی شو.
- ۳- رسم، تصوير، فلم، ليکنه، رمز او نوري تمثيلي وسيلې هغه وخت علني گڼل کيږي چه له يوه نفر څخه زياتوته توزيع شي يا يې په داسې توگه بنودنه وشي چه که څوک موجود واي نو يې هغه ليدلي شو. يا خرڅ کړاي شي يا خرڅ ته عرضه شي.

دوهم فصل

د قانون د تطبیق ساحه

لومړۍ قسمت- دمکان او اشخاصو له حیثه د قانون تطبیق

څوارلسمه ماده:

- ۱- ددې قانون حکمونه په هغه اشخاصو تطبیقېږي چه د افغانستان د جمهورۍ دولت په ساحه کېنې د جرم مرتکب شي.
- د افغانستان د جمهورۍ دولت ساحه هر هغه ځای ته شامله ده چه د هغی دسلطی لاندی واقع وی.
- ۲- افغانی الوتکی او بیړۍ چه په افغانستان کې دننه وی اویا ورڅخه د باندی وی د افغانستان د ساحی دجملی څخه حساییږی مگر داچه د هېوادونو تر منځ دعمومی حقوقو دفاعدو سره سم دپردی دولت تابع وی.

پنځلسمه ماده:

- ددې قانون حکمونه په لاندنیو اشخاصو هم د تطبیق وړ دی:
- ۱- هغه څوک چه د افغانستان څخه د باندی دداسی عمل مرتکب وگرځی چه د هغی په اثر دجرم کوونکی یا شریک وپیژندل شی چه ټول یا یو قسمت ئی په افغانستان کېنې واقع شوی وی.
 - ۲- هغه شخص چه د افغانستان څخه د باندی دراتلونکی جرمونو څخه په یوه مرتکب وگرځی:
 - ۱- د افغانستان د دولت د باندنی یا کورنی امنیت په ضد جنایت.
 - ۲- ددې قانون په (۳۰۲) او (۳۰۳) مادو کېنې درج شوی دجعل جنایت.
 - ۳- ددې قانون په (۳۱۰) ماده کېنې درج شوی دتزویر جنایت یا افغانستان ته دذکر شوو جعل او تزویر شوو شیانو داخلول.

د جزاء قانون ۲۲

شپاړسمه ماده:

۱- د دې قانون حکمونه په هغه جرمونو چه د افغانستان څخه د باندې د افغانی مامورینو یا مستخدمینو یا د باندنیو هغه اتباعو په وسیله چه د افغانستان له خوا په عمومی خدمتونو گمارل کیږی د ور سپارلو شوو وظیفو د سرته رسولو په وخت کښې یا دهغی په سبب ارتکاب کیږی هم د تطبیق وړ دی.

۲- د دې قانون حکمونه په هغه جرمونو چه د پورتنی فقری درج شوو اشخاصو په ضد د ور سپارل شوو وظیفو د سرته رسولو په وخت کې یا دهغی په سبب ارتکاب کیږی هم تطبیق کیږی.

اووه لسمه ماده:

۱- د دې قانون حکمونه په هر شخص چه د افغانستان څخه د باندې د افغان یا د افغانستان دگتی په ضد ارتکاب کوونکی شی د تطبیق وړ دی.

۲- د دې جرمونو د ارتکاب کوونکی په ضد جزائی دعوی د جزائی اجرائتو د قانون د درج شوو حکمونو سره سم اقامه کیږی.

اتلسمه ماده:

هر افغان چه د افغانستان څخه د باندې د داسی عمل ارتکاب کوونکی وگرځی چه د دې قانون د حکمونو په موجب جرم وگڼل شی افغانستان ته د بیرته راتگ په صورت کښې د دې قانون د حکمونو سره سم جزأ ورکول کیږی. خو په دې شرط چه ذکر شوی فعل په هغه هېواد د قانون په موجب چه په کښې ارتکاب شوی د مجازات وړی.

نولسمه ماده:

د دې قانون د (شپږمی او اوومی) مادې د درج شوو مواردو په استثنی که یو شخص ثابته کړی چه دده په ضد جزائی دعوی کښې د باندنیو محکمو د نسبت کړی شوی جرم په مورد کښې هغه بری الذمه کړی وی یانې په قطعې حکم په جزأ محکوم کړی او جزأ پری تطبیق شوی یا دا چه جزائی دعوی د

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۲۳

قطعی حکم د صادریدو تر مخه یا محکوم بها مجازات د قانون په موجب ساقط شوی وی، جزائی دعوی نه شی اقامه کیدی.

شلمه ماده:

د توقیف او حبس هغه موده چه تورن یا محکوم علیه د جزائی حکمونو د تطبیق په اثر د افغانستان څخه د باندی تیره کړی د هغی جزأ د مودی څخه چه شخص په افغانستان کښی د عین جرم د ارتکاب له امله محکومیري یا هغه جزأ چه پری تطبیقیري، کمیري.

دوهم قسمت - د زمانې له حیثه د قانون تطبیق

یوویستمه ماده:

۱- د جرم ارتکاب کونکی د هغه قانون په موجب مجازات کیږی چه د فعل د ارتکاب په وخت کښی نافذ وی مگر داچه د قطعی حکم د صادریدو تر مخه نوی قانون چه د تورن په گټه وی نافذ شی.

۲- که د قطعی حکم صادریدو وروسته داسی قانون نافذ شی چه د هغی په موجب هغه فعل چه تورن پری په جزأ محکوم شوی د مجازات وړ ونه گڼی، د حکم تنفیذ متوقف کیږی او پر هغی جزائی مرتب اثرونه له منځه ځی.

دوه ویستمه ماده:

که یو شخص دیو عمل د ارتکاب له امله د مؤقت قانون په موجب چه نفاذ یی په ټاکل شوی نېټی پای ته رسیږی په جزأ محکوم شی، د مؤقت قانون دنفاذ د نېټی پای ته رسیدل د محاکمی د جریان او د جزأ د تطبیق مانع نه گرځی.

وهم باب

جرمونه

لومړی فصل

د شدت او خفت له حیثه جرمونه

در ویشتمه ماده:

د شدت او خفت له حیثه جرمونه په جنایت، جنحی او قباحت تصنیفیږي.

څلور ویشتمه ماده:

جنایت هغه جرم دی چه ارتکاب کونکی یی په اعدام یا دوام لرونکی حبس او یا په اوږده حبس محکوم شی.

پنځه ویشتمه ماده:

جنحه هغه جرم دی چه ارتکاب کونکی یی ددری میاشتو زیات حبس څخه تر پنځو کلو پوری یا ددری زرو افغانیو څخه په زیاتې نقدی جریمی محکوم شی.

شپږ ویشتمه ماده:

قباحت هغه جرم دی چه ارتکاب کونکی یی د (۲۴) ساعتونو حبس څخه تر درې میاشتو پوری یا تر درې زرو افغانیو په نقدی جریمی محکوم شی.

دوهم فصل د جرم عناصرونه

لومړې قسمت- مادی عنصر

اول - عمل، سببیت او نتیجه

اووه ویشتمه ماده:

د جرم مادی عنصر د قانون څخه د مخالف عمل د ارتکاب یا منع راوړلو څخه عبارت دی په داسې ترتیب چه عمل په جرمی نتیجی منجر شی او د عمل او نتیجی ترمنځ د سببیت رابطه موجود شوی وی.

اته ویشتمه ماده:

۱- شخص د هغه جرم څخه چه د جرمی عمل نتیجه یی نه وی، مسئول نه دی.

۲- هغه شخص چه جرمی عمل یی د نتیجی په پیدا کیدو کې د یوه مخکنی سبب له امله یا د فعل سره یوځای او یا ورڅخه وروسته برخه اخستی وی مسئول گڼل کیږی، که څه هم شخص د نتیجی په پیدا کیدو کې د خپل جرمی عمل په مؤثریت علم ونه لری.

۳- که سبب په یواځنی صورت د جرم د نتیجی په پیدا کیدو کې کافی وگڼل شی په دی صورت کښې یواځی فاعل د خپل جرمی عمل نه مسئول گڼل کیږی.

دوهم - شروع

نهه ويشتمه ماده:

۱- په جرم شروع د فعل د پيل كيدو د اجرا كولو څخه د جنايت يا جنحی دارتكاب په قصد عبارت دی په دې ترتيب چه دفاعل د ارادی نه د باندي دځينو سببونو له امله د هغی اثرونه متوقف يا خنثی شوی وی.

۲- يواځی تصميم د جرم په ارتكاب يا د مقدماتی کارونو اجراء كول د جرم شروع نه گڼل كيږي.

۳- هر عمل چه دداسی جنايت يا جنحی په قصد چه ارتكاب يې په جرم پوری د مربوطو عواملو له امله يا دوسيلو د استعمال له خوا مستحيل وی په جرم شروع گڼل كيږی خو په دی شرط چه د ارتكاب كوونکی عقیده د جرمی نتيجی په پيدا كيدو كښې د اشتباه څخه يا د مطلقى ناپوهی څخه نه وی پيدا شوی.

د پرشمه ماده:

په جنايت شروع كوونکی په لاندنيو جزأگانو محكوميږی مگر داچه په قانون كښې د هغی په خلاف تصريح نه وی شوی:

۱- په هغه مواردو كښې چه د اصلي جرم جزأ اعدام وی، دوام لرونکی حبس.
۲- په هغه مواردو كښې چه د اصلي جرم جزأ دوام لرونکی حبس وی، اوږد حبس.

۳- په هغه مواردو كښې چه داصلي جرم جزأ اوږد حبس وي، متوسط حبس يا د اصلي جرم نيمايي اكثره اندازه.

يو د پرشمه ماده:

په جنحی د شروع جزأ د هغی جزأ د اكثری اندازی د نيمايي څخه تجاوز نه كوی چه په قانون كښې د اصلي جرم د پاره ټاكل شوی مگر داچه قانون د هغی په خلاف صراحت ولری.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۲۷

دوه دېرشمه ماده:

په قباحث شروع د مجازاتو مستلزم نه دی. مگر داچه قانون پری په صریح ډول حکم کړی وی.

دری دېرشمه ماده:

د جرم په شروع کښی د تبعی یا تکمیلی او امنیتي تدبیرونو جزاگانو پوري مربوط خاص حکمونه چه د پوره جرم په باره کښی ټاکل شوی مراعات کیږی.

دوهم قسمت- معنوی عنصر جرمی قصد او خطاء

اول- جرمی قصد

څلور دېرشمه ماده:

۱- جرمی قصد عبارت دی د فاعل د ارادی د سوق کیدو څخه د هغه فعل ارتکاب ته چه جرم وجود ته راوړی په دی ترتیب چه د نظر لاندی جرم د نتیجی په واقع کیدو منجر شی او یا د بل جرم د واقع کیدو نتیجه شی.

۲- قصد کله بسیط او کله د پخوانی اصرار سره یوځای وی.

۳- پخوانی اصرار عبارت دی له قاطع تصمیم نیولو څخه پخوا له دی چه د نظر لاندی جرم تر سره شی، خو په دی شرط چه د فوری غضب او نفسی هیجانونو څخه نه وی پیدا شوی.

۴- اصرار، پخوانی گڼل کیږی بی له دی چه د جرم د ارتکاب کوونکی قصد یو ټاکلی یا نا ټاکلی شخص ته متوجه وی، اعم له دی چه قصد د شرط پوری موقوف وی او یا د کوم کار پوری ارتباط ولری یا ئې ونه لری.

پنځه دېرشمه ماده:

۱- جرم هغه وخت عمدی گڼل کیږی چه دهغی دارتکاب کوونکی سره جرمی قصد محقق وی.

۲- په لاندنیو حالتونو کښی هم جرم عمدی گڼل کیږی:

۲۸ د جزاء قانون

(۱) په هغه حالت کې چې شخص د قانون یا موافقې په موجب د وظیفې په سرته رسولو مکلفیت ولری او د هغې د ادا کولو څخه عمدأ منع راوړی په دی ترتیب چه د هغه منع راوړل مستقیماً د جرم واقع کیدو ته منجر شی.

(۲) په هغه حالت کې چې فاعل شخص د خپل عمل جرمی نتیجی پخوا اټکل کړی وی خوسره ددی هم د ذکر شوی عمل اجرا کولو ته یې یواځی د جرم د واقع کیدو دپاره اقدام کړی وی.

دوهم - خطاء

شپږ دېرشمه ماده:

جرم هغه وخت غیر عمدی گڼل کیږی چه د هغی د فاعل څخه د جرمی نتیجی واقع کیدل د خطا په توگه صادر شوی وی اعم له دی چه خطا د اهمال، ساده توب، بی احتیاطی، او بی پروایی څخه پیدا شوی وی او یا د قوانینو، مقرراتو او امرونو دنه مراعات کولو څخه پیدا شوی وی.

درېیم قسمت - قانونی عنصر

اووه دېرشمه ماده:

۱- د جرم قانونی عنصر عبارت دی د جرمی اعمالو او جزأگانو د صراحت څخه په قانون کې.

۲- د جرم او جزأ د قانونیت قاعده ددی قانون د (دوهمی او درېیمی) مادې په درج شوو حکمونو کې تصریح شوی.

درېیم فصل په جرم کښې شرکت کول

لمړې قسمت- فاعل او شریک

اته د پرشمه ماده:

شخص په لاندنيو حالتونو کښې د جرم فاعل گڼل کېږي:

- ۱- په هغه حالت کښې چه په يواځې توگه يا د بل شخص په شرکت د جرم ارتکاب کوونکی وگرځي.
- ۲- په هغه حالت کښې چه د جرمي عمل په ارتکاب کې په داسې توگه مداخله وکړي چه د جرم د تشکیلونکو اعمالو د جملې څخه قصداً د يوه ارتکاب کوونکی وگرځي.

نهه د پرشمه ماده:

شخص په راتلونکي حالتونو کښې د جرم شریک گڼل کېږي:

- ۱- په هغه حالت کښې چه يو شخص د جرم د تشکیلونکو اعمالو څخه په يوه سره تحریک کې او د همدې تحریک له امله جرم واقع شي.
- ۲- په هغه حالت کښې چه د بل شخص سره د جرم په ارتکاب موافقه وکړي او د همدې موافقې له امله جرم واقع شي.
- ۳- په هغه حالت کښې چه د جرم د فاعل سره په يو ترتيب د جرم د ارتکاب په تجهيزاتو، آسانوونکو او تکميلي عملونو کښې په هغی د علم لرلوسره مرسته وکړي او د همدې مرستې له امله جرم واقع شي.

څلورينتمه ماده:

فاعل د ارتکاب شوی جرم په ټاکل شوی جزأ محکومېږي.

۳۰ د جزاء قانون

يو څلويښتمه ماده:

- ۱- شريک د هغه جرم په مجازات محکومېږي چه په کښې يې شرکت کړي مگر داچه قانون د هغی په خلاف صراحت کړی وی .
- ۲- په هغه مواردو کښې چه د جرم فاعل په يو سبب د قانونی سببونو څخه مجازات نه شی دا معافیت د شريک د جزأ ورکولو مانع نه گرځی .

دوه څلويښتمه ماده:

که واقع شوی جرم د هغی جرمونو څخه په غير وی چه فاعلینو او شريکانو ئي د ارتکاب قصد لرلونو د هغه جرم په جزأ محکومېږي چه واقع شوی، په دې شرط چه ذکر شوی جرم د اټکل کيدو وړ وی او د هغوی د مداخلی نتیجه وی.

دری څلويښتمه ماده:

که د جرمی عمل دارتکابيدو په وخت کې داسی مادی حالتونه وصل شی چه د هغی له امله د جرم یا جزأ صفت تغيير پيداکی د هغی نتیجی په ټولو فاعلانو او شريکانو تطبیقېږي، په دې شرط چه ذکر شوی حالتونه د هغوی د ټولو د مداخلی نتیجه وی.

څلور څلويښتمه ماده:

- ۱- که د يوه فاعل په حصه کښې داسی خاص حالتونه موجود شی چه د هغه په حصه کښې د جرم دصفت دتغيير موجب وگرځی د هغی نتیجی په نورو فاعلانو تأثیر نه لری.
- ۲- ددې خاصو حالتونو نتیجی په شريک باندی هغه وخت تأثیر لری چه پری علم ولری.

پنځه څلويښتمه ماده:

که داسی خاص حالتونه موجود شی چه د يوه فاعل په حصه کښې د جزأ د تغيير موجب وگرځی د هغی نتیجی په نورو فاعلانو او شريکانو تأثیر نه کوی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۳۱

شپږ څلویښتمه ماده:

که د فاعل د قصد یا د هغه د علم د څرنگوالي له امله د جرم په صفت کې تغیر پیدا شی، نور فاعلان او شریکان د قصد او په جرم د هغوی د علم د څرنگوالي په اساس مجازات کېږي.

اووه څلویښتمه ماده:

په هغه حالتونو کې چې قانون د فاعلانو تعدد د جرم مشدد حالت وېږي د جرم د ارتکاب په وخت کې د شریک موجودیت تعدد گڼل کېږي.

اته څلویښتمه ماده:

۱- په هغه مورد کې چې څو نفره فاعلان او شریکان د یوه جرم د ارتکاب له امله په یوه حکم په نقدی جزا محکوم شوي دا حکم په هریو د هغوی په ځانگړي توگه تطبیقېږي.

۲- د جنحی د اتفاق په باره کې د نقدی جزا باندې حکم د هغه مال د گټې معادل وي چې د جرم د ارتکاب د لازمی حاصل شوی وي او یا یې د حاصلیدو هیله کېږي، د بحث موضوع وي حکم په ټولو محکوم علیه هم چې په یوه حکم په ذکر شوی نقدی جزا محکوم شوی په تضامنی توگه تطبیقېږي مگر دا چې قانون د هغی په خلاف حکم کړی وي.

دوهم قسمت- په جرم اتفاق

نهه څلویښتمه ماده:

په جرم کې اتفاق عبارت دی د دوه یا د هغی څخه د زیاتو نفرو د متحد کیدو څخه د ټاکل شوی یا غیر ټاکل شوی جنایت یا جنحی په ارتکاب یا د ذکر شوو جرمونو په تجهیزاتو، آسانتیا برابرولو یا تکمیلی عملونو کې اتفاق، په دی شرط چې اتفاق منظم او پرله پسې وي که څه هم د جرمی تشکیل د مرحلې په پیل کې یا دلنډی مودی دپاره یې صورت نیولی وي.

۳۲ د جزاء قانون

پنځوسمه ماده:

۱- په هغه مورد کښې چه په جنایت اتفاق شوی وی، د هغوی هریو په اوږده حبس له (اووه کلو) تجاوز ونه کی محکومېږی که څه هم د اتفاق شوی جنایت د ارتکاب په باره کښې شروع نه وی شوی.

۲- د جنحی د اتفاق په باره کښې د هغی هر فرد د حبس په جزاً چه له (دوه کلونو) څخه زیات نه وی یا په نقدی جزاً چه له (څلور ویشستو زرو) افغانیو تجاوز ونه کی محکومېږی.

یو پنځوسمه ماده:

که د اتفاق څخه دداسی جرم د ارتکاب غرض وی چه په قانون کښې د هغی جزاً ددی قانون د (پنځوسمی) مادی ددرج شوی جزاً څخه کمه ټاکل شوی وی، په دې صورت کې په جرم کښې د اتفاق تورنانه د څلورمی حصی د اکثری اندازی په هغه جزاً محکومېږی چه په اتفاق شوی جرم د پاره ټاکل شوی.

دوه پنځوسمه ماده:

۱- ددی قانون د (پنځوسمی او یو پنځوسمی) مادی درج شوی جزاگانې په هغه اشخاصو نه تطبیقېږی چه په جرم باندي د اتفاق څخه مربوطو مقامونو ته خیر ورکی په دې شرط چه خبر د جنایت او جنحی د واقع کیدو او ذکر شوو مقامونو د پلټنی اولټونی څخه تر مخه ورکول شوی وی.

۲- خبر ورکونکی د مربوطه مقامونو د پلټنی اولټونی د پیل څخه وروسته په دی شرط د مجازات څخه معافیږی چه د هغه اطلاع دداسی تورنو د نیولو سبب وگرځی چه ذکر شوو مقامونو ته معلوم نه وی.

څلورم فصل د اباحت سببونه

لومړي قسمت- د حق استعمال

درې پنځوسمه ماده:

د بڼه نیت سره د جرمي عمل ارتکاب د هغه حق د استعمال په منظور چه د شريعت يا قانون په موجب شخص ته ورکول شوی جرم نه گڼل کېږي.

څلور پنځوسمه ماده:

په راتلونکي حالتونو کېنې د جرمي عمل ارتکاب د حق استعمال حسابېږي:

- ۱- په هغه حالت کېنې چه پلاز او ښوونکي، اولاد او زده کوونکي تادیبوي په دې شرط چه تادیب د شريعت او قانون په حدودو کېنې صورت موندلی وی.
- ۲- په هغه حالت کېنې چه د جراحی عملیات او نوري طبي معالجي اجرا کېږي په دې شرط چه د طبي کسب د فني اصولو سره سم د مريض يا ولی يا د هغه د قانوني نماينده په رضا صورت موندلای وی، په عاجلو حالتونو کېنې د جراحی د عملیاتو اجرا کول ددې حکم څخه مستثنی دی.
- ۳- په هغه حالت کېنې چه سپورتي لوبې اجرا کېږي په دې شرط چه د سپورت د قبول شوو اصولو د قاعدو په حدودو کېنې يې صورت موندلی وی.
- ۴- په هغه حالت کېنې چه په مشهوده توگه د جنایت يا دجنحی د جرم ارتکاب وشي او د ذکر شوو تورنانو د نیولو په منظور صورت ومومي په داسی ترتیب چه په مربوطو قوانینو کېنې تنظیم شوی وی.

دوهم قسمت- دوظیفی اداء کول

پنځه پنځوسمه ماده:

د جرمی عمل ارتکاب دداسی وظیفی د ادا کولو په وخت کښې چه د دولت مامور د قانون په حکم د هغی په اداء کولو مکلفیت ولری جرم نه گڼل کیږی.

شپږ پنځوسمه ماده:

په راتلونکی حالتونو کښې د جرمی عمل ارتکاب دوظیفی اداء کول شمیرل کیږی:

۱- په هغه حالت کښې چه د مؤظف مامور څخه د قانون د حکمونو سره سم د ښه نیت سره دوظیفی ادا کولو په وخت کښې صادر شوی وی اویا داچه عقیده وکی چه دهغی اجراء کول د هغه د قانونی صلاحیتونو د جملی څخه دی.

۲- په هغه حالت کښې چه دداسی صلاحیت لرونکو مقامونو دامرونو د عملی کولو په موجب چه د قانون په حکم د هغوی دامرونو په اطاعت مکلف وی صادر شوی وی یا داچه عقیده ولری چه دصلاحیت لرونکو مقامونو دامرونو عملی کول د هغه د قانونی وجیبو څخه دی.

۳- ددی مادې په دواړو درج شوو حالتونو کښې مؤظف مامور مکلف دی چه ثابته کی چه د هغه عقیده د جرمی عمل د مشروعیت په باره کښې دمعقولو سببونو څخه پیدا شوی او د لازمی احتیاط د مراعات کولو وروسته یی صورت موندلی. که د قانون په حکم مامور د صلاحیت لرونکو مقامونو په امرونو داعتراض حق ونه لری نو ددی مادی د (۱ او ۲) درج شوو فقرو دجرمی عمل دارتکاب په اثر په هېڅ صورت نه مجازات کیږی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۳۵

درېیم قسمت- د مشروعې دفاع حق

اووه پنځوسمه ماده:

د جرمې عمل ارتکاب د مشروعې دفاع د حق د استعمال په منظور، جرم نه گڼل کېږي.

اته پنځوسمه ماده:

د مشروعې دفاع حق د تهدید لاندې شخص ته اجازه ورکوي چه د لارمو وسیلو د استعمال څخه د دفاع په منظور د هر جرمې عمل څخه چه ځانې او مالې ضرر یا خطر دفاع کوونکې ته یا بل شخص ته تولید کې استفاده وکي.

نهه پنځوسمه ماده:

۱- د مشروعې دفاع حق هغه وخت موجود ږي چه دفاع کوونکې په معقولو سببونو او منطقي دلیلونو یقین وکي چه دفاع کوونکې یا بل شخص ته په مال، ځان او ناموس د تیري خطر متوجه دی.

۲- د مشروعې دفاع حق د خطر د دوام پوري ادامه لري د هغې په لیري کیدو پای ته رسیږي.

شپیتمه ماده:

د مشروعې دفاع حق دراتلونکو شرطونو لاندې پیدا کېږي:

- ۱- چه دفاع د حملې او تیري په مقابل کېږي وی.
- ۲- چه دفاع د تهدید وونکې د خطر سره متناسبه وی.
- ۳- چه دفاع یواځې د خطر د لیري کیدو وسیله وی.
- ۴- چه دفاع د مقابل د حملې سره په یو وخت کې وی.
- ۵- چه دفاع د قانون خلاف او غیر عادلانه عمل په مقابل کې وی.
- ۶- چه دفاع کوونکې عمداً د مقابلي خوا د جرمې عمل د پیدا کیدلو سبب شوی نه وی.

۳۶ د جزاء قانون

يو شپيتمه ماده:

عمدی قتل د مشروعی دفاع د حق استعمال په اساس جواز نه لری مگر داچه د دفاع په منظور د يوه راتلونکی عملونو په مقابل کښې يې صورت موندلی وی:

- ۱- دفاع دداسی عمل په مقابل کښې چه دمرگ يا شديد زخم ويره ايجاد کی په دې شرط چه ذکر شوی ويره د معقولو سببونو څخه پيدا شوی وی.
- ۲- دفاع د زنا، لواطت د عمل اويا د هغی د تهديد په مقابل کښې.
- ۳- دفاع دانسان داخطاف په مقابل کې.
- ۴- دفاع د عمدی اور اچولو دعمل د هغی د تهديد په مقابل کښې.
- ۵- دفاع د هغه غلا د عمل په مقابل کې چه دقانون په حکم جنایت پیژندل شوی وی.
- ۶- دفاع دغیر مجاز داخليدو په مقابل کښې دشپي له خوا مسکون کور يا دهغی ملحقاتو ته.

دوه شپيتمه ماده:

که د عمومی خدمتونو مؤظفینو ته رسيدل د خطر د لیری کولو په منظور ممکن وی د مشروعی دفاع حق نه پيدا کيږی.

دری شپيتمه ماده:

مشروعی دفاع د عمومی سلطی د مؤظفینو په مقابل کښې چه خپله وظیفه په ښه نیت تر سره کوی جواز نه لری که څه هم د وظیفی په جریان کې دخپل قانونی صلاحیت دحدودو څخه تیری وکی مگر په هغه صورت کښې چه د هغوی دعمل څخه په معقولو ثابتو دلیلونو دمرگ يا شديدو زخمونو ويره پيداوی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۳۷

څلور شپيتمه ماده:

محکمه کولی شي د هغه شخص په باره کې چه په ښه نیت يی د مشروعی دفاع د حق څخه تیری کړي وی د هغه د عمل جزأ ته که جنایت وی جنحی ته او که جنحه وی قباحه جزأ ته تنزیل ورکي.

درېیم باب

مجرم

لومړی فصل

جزائی مسؤلیت او دهغی موانع

لومړی قسمت- جزائی مسؤلیت

پنځه شپيتمه ماده:

جزائی مسؤلیت هغه وخت وجود ته راځي چه شخص په آزاده اراده، د عقل او ادراک د صحت په حالت کې د جرمی عمل ارتکاب کوونکی شی.

دوهم قسمت- د جزائی مسؤلیت موانع

شپږ شپيتمه ماده:

د جزائی مسؤلیت مانع د ادراک دیوی عارضی د پیدا کیدو څخه یا دارادی دورکیدو دیوه اسباب څخه پیدا کیږي.

اول- د ادراک عوارض

۱- لیونتوب او عقلی مرض

اووه شپيتمه ماده:

۱- که شخص د جرم د ارتکاب په وخت کې د لیونتوب یا نورو عقلی مرضونو په سبب ادراک او شعورونه لری، جزائی مسؤلیت نه لری نه مجازات کیږي.

۲- که شخص د جنایت او جنحی د جرم د ارتکاب په وخت کې د ادراک او شعور په نقصان مبتلاوی، محکمه به هغه معذور شمیري په دی قانون کښی

۳۸ د جزاء قانون

دمخففه حالونو پوری مربوط درج شوی حکمونه به د هغه په باره کښی مراعات کوی.

۳- ددې مادې د (۲) فقری ددرج شوو اشخاصو قباحت، جرم نه شمیرل کیږي.

۲- نیشه

اته شپيتمه ماده:

۱- که شخص دجرم دارتکاب په وخت کښی دنیشه ئی یا مخدره موادو د استعمال په سبب خپل ادراک او شعور دلاسه ورکی نو په هغه حالت کښی چه استعمال یی په زور یا دارتکاب کوونکی په بی علمی صورت موندلی وی نه مجازات کیږی.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی شخص خپل ټول ادراک او شعور دلاسه نه وی ورکړی ددې قانون د (۶۷) مادې د (۲) فقری ددرج شوی حکم سره سم مجازات کیږی.

نهه شپيتمه ماده:

۱- که یو شخص نیشه ئی یا مخدره مواد پخپله اراده استعمال کی، دجرم ارتکاب کوونکی وگرځی مسئول دی او داسی گڼل کیږی لکه چه دپوره ادراک او شعور په حالت کښی دجرم ارتکاب کوونکی وی.

۲- که یو شخص نیشه یی او مخدره مواد عمدأ د جرم دارتکاب په مقصد استعمال کی محکمه به د هغه په باره کښی ددې قانون دمشدده حالونو پوری د مربوطو درج شوو حکمونو مراعات کوی.

۳- عمر

اویایمه ماده:

دصغیر اطلاق په هغه کوچنی کیږی چه دپوره اووه کلنی او دیارلس کلنی په عمر کښی واقع وی.

۳۹ لومړې کتاب- عمومي حکمونه

يو اويايمه ماده:

مراهق په هغه شخص اطلاق کېږي چه ديارلس کلنۍ عمر يې پوره کړې وي او اتلس کلنۍ يې نه وي پوره کړې.

دوه اويايمه ماده:

هغه ورکوتې چه داووه کلنۍ عمر يې نه وي پوره کړې پر هغه جزائي دعوي نه شي اقامه کيدلې.

درې اويايمه ماده:

د عمر تثبيت د تابعيت د تذکري په اساس صورت مومي، که د صغير ظاهري حالت د تابعيت په تذکره کېنې ددرج شوي عمر سره تعارض ولري، محکمه کولي شي چه د طبي هيأت نظريه حاصله کي.

څلور اويايمه ماده:

که صغير د قباحرتکاب کوونکي وگرځي، محکمه کولي شي چه په دې قانون کېنې ددرج شوو جزاگانو په عوض صغير د قضاء په مجلس کېنې توييځ کي يا د هغه د تسليميدلو په باره کېنې دوالدينو څخه يوه ته يا هغه شخص ته چه د هغه په نفس د ولايت حق لري يا يو امين شخص ته چه په راتلونکي وخت کېنې د هغه د ښه تربیي متعهد شي حکم وکي يا داچه په دارالتأديب، يا په خيريه مؤسسو يا په هغه مدرسو کېنې چه د دولت له خوا په دې منظور تأسيسيږي د هغه د حجز حکم صادرکي.

پنځه اويايمه ماده:

که صغير د جنجی ارتکاب کوونکي وگرځي محکمه کولي شي چه د هغه په باره کېنې د راتلونکي تدبيرونو څخه د يوه څخه استفاده وکي:

۱- ددې قانون د (۷۴) مادې مندرجو اشخاصو ته د هغه تسليمول په دې شرط چه ذکر شوي موده دري کلو څخه زياته او د شپږو مياشتو څخه کمه نه وي او تسليميدونکي شخص به په ليکلي توگه تعهد کوي چه په راتلونکي وخت کېنې به د صغير ښه تربيه کوي.

۴۰ د جزاء قانون

۲- په دار التادیب یا په یوه اصلاحي مدرسه کښې د شپږو میاشتو څخه تر درې کلو پورې د هغه حجز.

شپږ اویایمه ماده:

۱- که صغیر دداسې جنایت ارتکاب کوونکی شی چه جزأ ئی اعدام یا دوام لرونکی حبس وی محکمه کولی شي چه د هغه دحجز په دارالتادیب یا خیریه مؤسسو او یا په اصلاحي مدرسو کښې حکم وکی په دې شرط چه د هغه د حجز موده د پنځو کلونو څخه زیاته نه وی.

۲- که د جنایت ټاکل شوی جزأ اوږد حبس وی نو حجز دیوه کال څخه کم او د څلورو کلونو څخه زیاتیدلی نه شی.

اووه اویایمه ماده:

که صغیر متعهد ته د تسلیمیدو وروسته دتعهد دمودی په اوږدوکښې د جنحی یا جنایت ارتکاب کوونکی شی، محکمه کولی شی چه متعهد په لاندی ترتیب په نقدی جزأ محکوم کی:

۱- دجنحی د ارتکاب په حالت کښې دیو زر افغانیو څخه تر دوه زرو افغانیو پورې.

۲- د جنایت د ارتکاب په حالت کښې د دوه زره افغانیو څخه تر پنځه زرو افغانیو پورې.

اته اویایمه ماده:

که صغیر دخپلوانو څخه په غیر بل چاته تسلیم کړی شوی وی د محکمې له خوا خپلوانو ته د هغه اعاده کول پخپله د هغه یا د هغه د یوه خپلوان د غوښتنی په اساس صورت مومی، په دی شرط چه د تسلیمیدو دحکم د تنفیذ له وخته کم ترکمه یو کال تیر شوی وی. دااعادی بیا غوښتنه د هغی دردولو د نښتی څخه تر شپږ میاشتو پورې جواز نه لری. که محکمه حکم وکی چه صغیر دی دهغه خپلوانو ته اعاده شی دا حکم د صغیر د تسلیمیدو په معنی دی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۴۱

نهه او یایمه ماده:

هغه صغیر چه په دار التادیب یا خیریه مؤسسو او یا په اصلاحي مدرسو کښې د حجز لاندې نیول کیږي، د مؤسسې د امر په پیشنهاد د مربوطه څارنوال په موافقه او دلوی څارنوال په منظوري د مؤسسې څخه ویستل کېدی شي.

نوموړی صغیر په هیڅ صورت په پورتنیو مؤسسو کښې د پنځو کلونو څخه زیات یا داتلس کلنی عمر دپوره کیدو څخه وروسته نه شی پاتی کېدی.

اتیایمه ماده:

که یو شخص د صغیر د تسلیمیدو د حکم څخه وروسته هغه پټ او یایی فراریدو ته مجبور کی یا په نورو وسیلو د هغه په فراریدو کې مرسته وکړي، دحس په جزاً تر شپږ میاشتو یا په نقدی جزاً تر شپږ زرو افغانیو پوري محکومېږي.

یو اتیایمه ماده:

متعهد ته د تسلیمیدو حکم داتلس کلنی د عمر په پوره کیدو ساقطېږي.

دوه اتیایمه ماده:

که مراهق د قباحت ارتکاب کوونکی وگرځي، محکمه کولی شی چه هغه ددې قانون په ټاکلی جزاً محکوم کی او یا دوالدینو څخه یوه ته د هغه د تسلیمیدو یا هغه چاته چه دهغه په نفس دولایت حق لری یا یو امین شخص ته چه په راتلونکی وخت کښې دهغه د ښه رویی تعهد وکی حکم وکی.

دري اتیایمه ماده:

که مراهق دجنحی ارتکاب کوونکی وگرځي محکمه کولی شی چه ددې قانون د ټاکلو جزاگانو په عوض ددې قانون د (۷۶) مادی درج شوی تدبیرونه اتخاذ کی.

۴۲ د جزاء قانون

څلور اتيايمه ماده:

۱- که مراهق دداسی جنایت ارتکاب کوونکی وگرځی چه جزأ یی اعدام یا دوام لرونکی حبس وی محکمه کولی شی چه په دارالتأدیب کې د هغه په حجز چه د دوه کلونو څخه کم او د پنځلس کلونو څخه زیات نه وی حکم وکی.

۲- که د جنایت ټاکلی جزأ اوږد حبس وي په دارالتأدیب کې دحجز دمودی کمه اندازه دیوه کال څخه کمه او د هغی زیاته اندازه داوږد حبس دنیمایی زیاتی مودی څخه چه د هغی جنایت د پاره ټاکل شوی، نه شی زیاتیدی.

۳- که دجنایت زیاته اندازه جزأ دلسو کلونو څخه کمه وی محکمه کولی شی چه په دارالتأدیب کښې دیوه کال څخه په کمه موده د هغه د حجز یا د نیمایی زیاتی مودی چه د هغی جنایت دپاره ټاکل شوی حکم وکی.

پنځه اتيايمه ماده:

۱- دصغیر او مراهق عمر د جرم دارتکاب په وخت کښې د مسؤلیت د ټاکلو اساس پیژندل کیږي.

۲- که صغیر د جرم ارتکاب کوونکی وگرځی او دحکم د صادريدو په وخت کې د مراهقی عمر ته ورسېږي دصغیر په څیر ورسره معامله کیږي.

شپږ اتيايمه ماده:

۱- که مراهق د جرم ارتکاب کوونکی وگرځی او د حکم د صادريدو په وخت کښې داتلس کلنی عمر پوره کی دمراهق په څیر ورسره معامله کیږي.

۲- که هغه جرم چه مراهق یې ارتکاب کوونکی گرځیدلی، جنایت یا جناحه وي چه په قانون کې د هغی جزأ اوږد حبس یا متوسط حبس ټاکل شوی وی، محکمه کولی شی چه په دارالتأدیب کې د حجز د مودی په عوض په جنایت کښې په متوسط حبس او په جناحه کښې په لنډ حبس حکم وکی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۴۳

۳- په پورتنۍ فقره کښې په درج شوو مواردو کښې د محکومیت موده په هېڅ صورت سره د هغه مودی څخه چه په دار التادیب کښې دحجز د پاره د ارتکاب شوی جنایت یا جنحی په مقابل کښې ټاکل شوی نه شی زیاتیدی.

۴- په دې قانون کښې داوږده حبس او متوسط حبس دټاکلو شوو جزاگانو په غیر نوری جزاگانې په نقدی جزأ چه دپنځه زره افغانیو څخه زیاتی نه شی، تعویضیدلی شی.

۵- که مراهق په دار التادیب کښې دحجز په موده کښې داتلس کلنی عمر پوره کې د محکوم بها حجز دنوری پاتی مودی دپوره کیدو دپاره مربوط محبس ته انتقالیږي.

اووه اتیایمه ماده:

که صغیر یا مراهق دیوه څخه په زیات د جرم په ارتکاب تورن شي د هغه محاکمه دیوي دعوي په ضمن کښې دټولو جرمونو له پلوه جواز لری په دی شرط چه محکمه یواځي دهغه جرم په اساس حکم وکړی چه جزایی په قانون کښې زیاته شدیدة ټاکل شوي.

اته اتیایمه ماده:

دصغیر او مراهق د جرم تکرار په دي قانون کې د مجازات دتکرار او ټاکل شوي تدبیرونو داتخاذ مانع نه گرځي.

نهه اتیایمه ماده:

که صغیر یا مراهق په کراتو په حجز محکوم شی په اصلاحي مدرسه کښې دمحکوم بها حجز ټوله موده دپنځو کلو څخه او په دار التادیب کښې دپنځلس کلونو څخه نه شی زیاتیدی.

نوي یمه ماده:

۱- هغه مراهق چه داتلس کلنی عمریې نه دی پوره کړې که دوه ثلثه محکوم بها جزأ په دار التادیب کښې تیره کې محکمه کولی شی چه دمراهق یا دوالدینو څخه دیوه یا دهغه شخص په غوښتنه چه د هغه په نفس دولایت حق

۴۴ د جزاء قانون

ولري د هغه د خوشي کولو حکم صادر کی په دې شرط چې دارالتأديب د ذکر شوی مراهق ښه سلوک د یو راپور په ضمن کښی تصدیق کی او څارنوال یی تأیید کی په دې صورت کښی مراهق ددې قانون د (۷۴) مادې ددرج شوو اشخاصو څخه یوه ته تسلیم ورکول کیږي.

۲- که مراهق داتلس کلنی عمر پوره کړی وی او په دارالتأديب کښی یی دوه ثلثه محکوم بها جزأ تیره کړی وی، هغه وخت خوشی کیدی شی چه په راتلونکی زمانه کښی دخپل ښه سلوک تعهد په لیکلی توگه ورکی.

یو نوی یمه ماده:

هغه حکمونه چه په جرم کې د تکرار پوری او تبعی، تکمیلی او امنیتي تدبیرونو پوری مربوط دی په صغیر او مراهق د تطبیق وړ نه دی، مصادره، د ځای بندول او د هغه ځایونو څخه منع کول چه داخلاقو د انحراف باعث گرځی له دې حکم څخه مستثنی دی .

دوه نوی یمه ماده:

په حبس باندي دنقدي جزأ تعویض دصغیر او مراهق په باره کښی جواز نه لری.

دری نوی یمه ماده:

هغه شخص چې دجرم دارتکاب په وخت کښی یې داتلس کلنی عمر پوره کړی او د شل کلنی عمر یی نه وی پوره کړی په اعدام نه شی محکومیدلی. په دی حالت کې دوام لرونکی حبس داعدام قایم مقام گرځی.*

* ۹۳ ماده تعدیل شوی، د تعدیلاتو برخې ته دې مراجعه وشي.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۴۵

دوه یم- دارادې نشتوالی

۱- اکراه

څلور نوی یمه ماده:

که شخص د مادی یا معنوی قوی د تاثیر لاندې چه دفع کول یې په بل ډول ممکن نه وی، د جرم په ارتکاب مجبور وگرځی، مسئول نه گڼل کیږي.

۲- اضطراب

پنځه نوی یمه ماده:

که یو شخص د خپل ځان یا خپل مال یا د بل چا د ځان یا مال د خلاصون په منظور د داسې لوی او سملاسی خطر سره مخامخ شی چه بی د جرمی عمل د ارتکاب څخه د هغی په دفع کولو قادر نه وی مسئول نه گڼل کیږي، په دی شرط چه عمداً ذکر شوی خطر د پیدا کیدو سبب شوی نه وی او د کوم ضرر څخه چه ځان ژغوری د هغه ضرر څخه زیات شدید وي چه له جرم څخه پیدا کیږي.

دوه یم فصل

د حکمی اشخاصو مسئولیت

شپږ نوی یمه ماده:

۱- حکمی اشخاص د دولتی مؤسسو، دوايرو او تصدي گانو په استثنی د هغه جرمونو څخه چه د هغوی ممثلین، رئیسان او وکیلان یې دوظیفی داجراء کولو په وخت کښي د حکمی اشخاصو په نامه او حساب ارتکاب کوونکی گرځی مسئول گڼل کیږي.

۲- محکمه نه شی کولی چه حکمی شخص په ارتکاب شوی جرم کي یې له نقدی جزأ، مصادری او امنیتي تدبیرونو چه په دی قانون کي ټاکل شوی محکوم کی.

۴۶ د جزاء قانون

۳- په هغه صورت کې چې په قانون په ارتکاب شوی جرم کې اصلي جزأ د نقدي جزا څخه په غیر بله جزا ټاکلی وی، دا جزأګانې په نقدي جزأ تعویضیږي.

۴- په پورتنی ترتیب د حکمې شخص محکومیت د حقیقی شخص چه د جرم ارتکاب کوونکی دی د هغه جزأګانو د تطبیق مانع نه ګرځی چه په دې قانون کې ورته ټاکل شوی.

څلورم باب جزأ

لومړی فصل اصلي جزأګانې

اووه نوی یمه ماده:

اصلي جزأګانې عبارت دی له:

- ۱- اعدام.
- ۲- دوام لرونکی حبس.
- ۳- اوږد حبس.
- ۴- متوسط حبس.
- ۵- لنډ حبس.
- ۶- نقدي جزأ.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۴۷

اته نوی یمه ماده:

اعدام عبارت دی د محکوم علیه د دار د زوړندولو څخه د مرگ تر وخته پوری.*

نهه نوی یمه ماده:

- ۱- دوام لرونکی حبس عبارت دی د محکوم علیه د بندې کولو څخه په یوه محبس کښې چې د دولت له خوا ددې منظور دپاره تخصیص شوی وی.
- ۲- د دوام لرونکی حبس موده د شپاړسو څخه تر شلو کلونو پوری ده.

سلمه ماده:

- ۱- اوږد حبس عبارت دی د محکوم علیه د بندې کولو څخه په یوه محبس کښې چه د دولت له خوا ددې منظور دپاره تخصیص شوی وی.
- ۲- د اوږده حبس موده د پنځو کلونو څخه کمه او پنځلس کلونو څخه زیاته نه وی.
- ۳- په دوام لرونکی او اوږده حبس کښې محکوم علیه مکلف دی چه هغه اصلاحی کارونه تر سره کړي چه د محبسونو پوری په مربوط قانون کښې ټاکل شوی.
- ۴- هغه محبوس چه د شپيته کلنی عمر یی پوره کړی وی په کار کولو که څه هم اصلاحی وی مکلف نه دی.

یوسل او یوه ماده:

- ۱- متوسط حبس عبارت دی د محکوم علیه د بندې کولو څخه په یوه محبس کښې چه د دولت له خوا ددې منظور دپاره تخصیص شوی وی.

* د ۹۸ مادي تعديل او د اعدام د حکم د تحديد قانون د دغه قانون د تعديلاتو په برخه کې راغلی.

۴۸ د جزاء قانون

- ۲- د متوسط حبس موده د يوه كاله څخه كمه او د پنځو كلونو څخه زياته نه وي.
۳- په متوسط حبس محكوم عليه د هغه اصلاحي كارونو په كولو مكلف دي چه دمحبسونو پوري په مربوط قانون كښي ټاكل شوي.

يوسل او دوهمه ماده:

- ۱- لنډ حبس عبارت دي د محكوم عليه د بندي كولو څخه په يوه محبس كښي چه د دولت له خوا د دي منظور دپاره تخصيص شوي وي.
۲- دلنډ حبس موده د (۲۴) ساعتونو څخه كمه او د يوه كال څخه زياته نه وي.
۳- په لنډ حبس محكوم عليه په هيڅ نوع كار كولو مكلف نه دي.

يوسل او درېيمه ماده:

- ۱- د حبس د جزا محاسبه د هغي ورځي څخه پيل كيږي چه په هغي كښي محكوم عليه په محبس كې بندي شوي دي.
۲- دتوقيف موده د محكوم بها د حبس له مودې څخه كميږي.

يوسل او څلورمه ماده:

- نقدي جزا عبارت ده د محكوم عليه دمكلف كولو څخه د محكوم بها پيسو په وركولو سره د دولت خزانې ته.

يوسل او پنځمه ماده:

نقدي جزا په افغاني پيسو ټاكل كيږي.

يوسل او شپږمه ماده:

د نقدي جزا كمه اندازه دپنځوس افغانيو څخه نه شي كمېدلي.

يوسل او اوومه ماده:

د نقدي جزا كمه اندازه او زياته اندازه د قانون په حكم ټاكل كيږي. مگر داچه په قانون كښي بل ډول تصريح شوي وي.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۴۹

یوسلو اتمه ماده:

محکمه به د نقدی جزاً په ټاکلو کښې دکمی او زیاتی ټاکل شوی جزاً ترمنځ د راتلونکو شرطونو او حالونو مراعات کوی:

۱- د جزائی هدف تأمین.

۲- دارتکاب کونکی شخص، اجتماعي او اقتصادي حالونه.

۳- دهغی گټی اندازه چه دجرم دارتکاب څخه حاصله شوی یایی د حاصلولو هیله کیږي.

۴- دهغه حق بنیگنی نوعیت چه پری تبری شوی دی.

یوسل او نهمه ماده:

محکمه کولی شی دخپل تشخیص یا دڅارنوال دغوښتنی په اساس ددې قانون د (۱۰۸) مادې درج شوو شرطونو او حالونو په نظر کښې نیولو سره دنقدی جزاً زیاته ټاکل شوی جزاً تر دوه چنده پوري پورته بوځی په دی شرط چه دنقدی جزاً دزیاتی اندازی پورته وړل دمحکوم علیه د ټولی شتمنی دمنځه وړلو ته منجر نه شی.

یوسل او لسمه ماده:

په جنایتونو کښې دنقدی جزاً ټاکل جواز نه لری مگر هله چه قانون پری په صراحت حکم کړی وی.

یوسل او یوولسمه ماده:

دنقدی جزاً ورکول دجزایی اجراآتو د قانون د حکمونو سره سم صورت مومی.

دوهم فصل تبعی جزاگانې

یوسل او دوولسمه ماده:

تبعی جزاگانې د هغه مجازات څخه عبارت دی چه په محکوم علیه د قانون په حکم بی له دی چه د محکمی په حکم کې تصریح شی تطبیقېږی.

یوسل او دیارلسمه ماده:

۱- هغه شخص چه په دوام لرونکی حبس یا په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات وی محکوم شی د راتلونکو حقوقو او امتیازونو څخه هم محرومېږی:

- ۱- د دولت ماموریت.
- ۲- په اردو کښې خدمت.
- ۳- د پارلمان، ښاروالیو، ولایتی او محلی جرگو د غړیتوب.
- ۴- په انتخاباتو کې درای ورکونکی په حیث دبرخی اخستل.
- ۵- د دولتی عنوانونو استعمال او دښانونو دزورندولو څخه اعم له دی چه کورنی وی او که دباندنې.
- ۶- دشرکتونو او بانکونو په مدیره هیئت کښې غړیتوب.
- ۷- وصایت او قیمومیت او په معاملو او دعوو کښې وکالت.
- ۸- دمحکومیت په موده کې په قرار دادونو او معاملو کښې شهادت.
- ۹- د دولتی دواپرو سره دقرار داد کول، یا ددولت له خوا امتیاز ترلاسه کول.
- ۱۰- دمجلو او ورځپاڼو د امتیاز خاوند، مسئول مدیر او دتحریر دهیئت رئیس.
- ۱۱- د محکومیت په موده کښې د مالونو او املاکو اداره کول، وقف او وصیت استثنی دی.

لومړې کتاب- عمومي حکومنه ۵۱

۲- که محکوم علیه د حکم د صادریدلو په وخت کې دیوه پورتنی حقوقو او امتیازونو څخه مستفید وی، د حکم د صادریدو سره یوځای ورڅخه محرومیږي.

یوسل او څوارلسمه ماده:

۱- په مالونو کېنې د ادارې او د تصرف محرومیت د ضرورت په حالت کېنې په موقتی توګه د محکمې په اجازه مرفوع کیدای شی.
۲- که محکوم علیه هر نوع تعهد بی د محکمې د اجازې وکې د هغې صحت او عدم صحت د ذکر شوی محکمې د اجازې پورې موقوف دی.

یوسل او پنځلسمه ماده:

۱- محکمه کولی شی ددوام لرونکی یا دلسو کلونو څخه په زیات اوږده حبس محکوم علیه د غوښتنې په اساس څارنوال یا بل د علاقې خاوند د هغه د مالونو د ادارې او سرپرستی د پاره قیم وټاکي.
۲- محکمه به قیم د مال د ضمانت په ورکولو مکلفوی او هغه ته به ددې وظیفې په مقابل کېنې مناسبه اجوره ټاکي.
۳- د قیم تصرفونه د هغې مالونو په باره کېنې چه د ادارې لاندې یی دی دهغې محکمې دنظارت تابع دی چه قیم یی ټاکلی.
۴- د قیمومیت لاندې مالونه د مجازات د تطبیق څخه یا دهغې دتیریدو وروسته چه په هر سبب بناوی ذکر شوی محکوم ته بیرته ورکول کیږي او قیم به دخپلې ادارې لاندې دمربوطو مالونو د حساب صورت هغه ته ښکاره کوی.

یوسل او شپاړسمه ماده:

۱- هغه شخص چه د اعدام په جزأ محکومیږي د حکم د تنفیذیدو تر وخته ددې قانون د (۱۱۳) مادې د (۱-۱۱) فقره دمندرجو حقوقو او امتیازونو څخه محروم پیژندل کیږي.

۵۲ د جزاء قانون

۲- هغه شخص چه په اعدام محكوم شوی وی حقوقی تصرفونه یی باطل دی، محکمه کولی شی دڅارنوال یا دنورو علاقې لرونکو اشخاصو دغوښتنې په اساس د هغه د مالونو د سرپرستی او ادارې دپاره قیم وټاکي.

درېیم فصل تکمیلی جزأگانی

یوسل او اووه لسمه ماده:

تکمیلی جزأگانی عبارت له:

- ۱- دځینو حقوقو او امتیازونو څخه محرومیت.
- ۲- مصادره.
- ۳- دحکم خپرول.

یوسل او اتلسمه ماده:

- ۱- محکمه کولی شی کوم وخت چه په اوږده حبس تر لس کلو پوری یا په متوسط حبس حکم کوی د جرم په اصلی جزأ علاوه شخص ددې قانون د (۱۱۳) مادې د (۱ - ۱۱) درج شوو فقرو د ځینو حقوقو او امتیازونو څخه محروم کې په دې شرط چه د محرومیت موده دیوه کال څخه کمه او ددری کلونو څخه زیاته نه وی.
- ۲- تکمیلی جزأ د اصلی جزأ دتطبیق څخه یا د هغی د تیریدو وروسته په هر سبب چه وی تنفیذ پری.

یوسل اونولسمه ماده:

- ۱- محکمه کولی شی په هغه مواردو کښې چه قانون مصادره د جزأ په حیث نه وی ټاکلی د هغه شیانو په مصادره چه د جرم د ارتکاب څخه لاس ته راغلی وی یا دهغی په ارتکاب کښې استعمال شوی وی یا دجرم په ارتکاب کښې استعمال په قصد تیار شوی وی حکم وکي.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۵۳

۲- په مصادري حکم په هيڅ صورت د بل چا حقوق چه دښه نيت لرونکی وی نه اخلا لوی.

يوسل او شلمه ماده:

- ۱- محکمه کولی شی چه پخپله خوښه يا د څارنوال د غوښتنی په اساس د حکم خپرول په فيصله کښي تصريح کي .
- ۲- د حکم خپرول دهغي دقطعی کيدو تر مخه جواز نه لری.
- ۳- د دذف، سپکاوی او ښکښلو په جرمونو کښي دمجنی عليه موافقه د حکم په افشاء کولو او خپرولو کښي حتمی ده.
- ۴- که د دذف، سپکاوی او ښکښلو جرمونه دمطبوعاتی وسیلو دلاری صورت موندلی وی محکمه به د هغي دخپريدو په باره کښي ددي مادی د (۳) فقری د حکم په نظر کښي نيولو سره د عين وسیلی په واسطی حکم کوی. په هغه صورت کي چي د معقول عذر څخه پرته د حکم د خپريدو څخه امتناع يا تعلل وشی مسئول مدير په نقدي جزأ چه د (پنځه زرو) افغانیو څخه زیاته نه وی محکوميري.

څلورم فصل

امنيتي تدبيرونه

لومړی قسمت- عمومي حکمونه

يوسل او يوويشتمه ماده:

- ۱- محکمه هغه وخت ددي قانون په ټاکل شوو امنيتی تدبيرونو حکم کوی چه ثابته شی چه محکوم عليه د داسي عمل ارتکاب کونکی گرځيدلی دی چه د قانون په حکم جرم شميرل شوی او د مجرم حالت د عمومي امنيت په ضد خطر وگڼل شی.
- ۲- د مجرم حالت هغه وخت د عمومي امنيت په ضد خطر گڼل کيږی چه د هغه درويی څخه په حال او تيره زمانه کښي اویا د جرم د ارتکاب دحالونو او

۵۴ د جزاء قانون

علتونو څخه داسې جدې احتمال وشي چه مجرم به د بل جرم ارتکاب ته اقدام وکي.

۳- امنيتي تدبيرونه يواځې ددې قانون ټاکل شوو حالونو او شرطونو کښې د محکمې د حکم مورد کيدی شي.

يوسل او دوه ويشتمه ماده:

امنيتي تدبيرونه عبارت دي له:

- ۱- د آزادي سلب کوونکي تدبيرونه.
- ۲- د آزادي تحديدوونکي تدبيرونه.
- ۳- د حقوقو سلب کوونکي تدبيرونه.
- ۴- مالي تدبيرونه.

دوه يم قسمت

د آزادي سلب کوونکي او تحديدوونکي تدبيرونه

۱- په مربوطو روغتونو کښې حجز

يوسل او درويشتمه ماده:

۱- محکمه کولی شي چه دمحکوم عليه دحجز د عقلي او عصبی مرضونو په يوه روغتون يا په بل کوم صحی مرکز کې چه د دولت له خوا ددې منظور دپاره تخصیص شوی د هغه د صحی وضعی دپاملرنی دپاره حکم وکي.

۲- په دې صورت کې به د حجز موده د شپږو میاشتو کمه نه وی.

۳- د روغتون اداره او نور صحی مرکزونه مکلف دی چه دحجز د محکوم به دصحي وضعی راپور د معالجو ډاکترانو دنظریې د اخستلو وروسته په هرو شپږو میاشتو کښې محکمې ته ښکاره کی. محکمه کولی شي د ښکاره شوی راپور په اساس د هغه په خارجیدلو حکم وکي.

۴- محکمه کولی شي د څارنوال يا د علاقې لرونکي شخص دغوښتنی په اساس دمعالجو ډاکترانو په موافقه په روغتون کښې يا په مربوط صحی مرکز کې د محکوم عليه په حجز بیا حکم وکي.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۵۵

۲- په ځینې ځایونو کې د ګرځیدلو او استوګنې منع

یوسلو او څلیر ویشتمه ماده:

۱- محکمه هغه وخت د شخص د ګرځیدلو په منع کېدو د هغه ځایو څخه چه د اخلاقي انحرافونو موجب ګرځی او د شخص موجودیت په هغی ځای کېنې په قوي احتمال د جرم د ارتکاب د تکرار سبب ګرځی حکم کوي.

۲- که شخص له یوځل څخه زیات دمخدره یا نیشه یي موادو د جرم د استعمال په ارتکاب مجازات شی محکمه کولی شی چه هغه په اصلی جزأ علاوه دیوه یا څو ځایونو څخه منع کی. د دې ممانعت موده ددری کلونو څخه زیاتیدلی نه شی.

یوسل او پنځه ویشتمه ماده:

محکمه کولی شی په اصلی جزأ علاوه شخص په معینو ځایونو کېنې دجزأ د تطبیق یا د هغی د تیریدلو وروسته داوسیدلو څخه منع کی. ددې ممانعت موده دیوه کال څخه کمه او دپنځو کلو څخه زیاتیدلی نه شی. په دی حالت کېنې به محکمه د محکوم علیه صحی، نفسی، روحی او اجتماعي وضعه په نظر کېنې نیسي.

یوسل او شپږ ویشتمه ماده:

محکمه کولی شی د حیثیت سره منافی د جنایت یا جنحی محکوم علیه په اصلی جزأ علاوه په خاصو ځایونو کېنې داوسیدلو څخه منع کی. د اوسیدلو دمنع کیدلو حکم دڅارنوال یا دمحکوم علیه دغوښتنی په اساس تعدیل یا لغو کیدی شی.

درېیم قسمت- د حقوقو سلب کوونکی امنیتي تدبیرونه

۱- دولايت، وصایت او قیمومیت ساقطیدل

یوسل او اووه ویشتمه ماده:

دولایت، وصایت او قیمومیت ساقطیدل د محکوم علیه محرومیدل دی. ددې نوع سلطی څخه اعم له دې چه دنفس یا مال پوری مربوط وی.

یوسل او اته ویشتمه ماده:

محکمه کولی شی په لاندنیو حالونو کښې د شخص دولایت، وصایت یا قیمومیت په ساقطیدو حکم وکی:

۱- که ولی، وصی یا قیم دداسی جنحی مرتکب شی چه د ذکر شوو وظیفو پوری مربوط قانونی مکلفیتونه اخلال کی.

۲- که ولی، وصی یا قیم دداسی جرم مرتکب شی چه دولایت، وصایت یا قیمومیت دوظیفو په اجرا کولو کښې یې بی کفایتی ثابته کی.

۲- دکسب او کار د مشغولیت څخه محرومیدل.

یوسل اونوه ویشتمه ماده:

د کسب او کار د مشغولیت څخه محرومیدل د شخص دهر نوع کسب، کار او صنعتی، تجارتی او فنی فعالیتونو څخه منع کیدو ته شامل دی چه په هغی مشغولتیا قانوناً دیوی رسمی صلاحیت لرونکی مرجع د اجازی پوری مربوط وی.

یوسل او دیرشمه ماده:

۱- که شخص دداسی جنایت یا جنحی د ارتکاب په سبب چه د مربوط کسب او کار د مکلفیتونو د اخلال څخه پیدا شوی وی د حبس په جزاً چه دشرپرو میاشتو کمه نه وی محکوم شی، محکمه کولی شی چه هغه په اصلی جزاً علاوه د مربوط کسب او کار څخه محروم کی، ددې محرومیت موده دیوه کال څخه زیاتیدی نه شی.

۲- که نوموړی محکوم علیه د مربوط کار او کسب د مشغولیت څخه د محرومیت دمودی دپای ته رسیدو، وروسته د آخرنی حکم د نېتی دصادریدو څخه تر پنځو کلو پوری عین جرم یا دلمړنی جرم مماثل بیا مرتکب شی،

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۵۷

محکمه کولی شي چه په اصلی جزأ علاوه د مربوط کسب او کار د مشغولیت څخه د هغه په محرومیت حکم وکړي، ددی محرومیت موده ددری کلونو څخه زیاتیدای نه شی.

یوسل او یو دیرشمه ماده:

که شخص د ترافیکي جرم د ارتکاب په سبب په جزأ محکوم شی محکمه کولی شي چه په اصلی جزأ علاوه هغه د موټروانی د کسب د مشغولیت او د موټروانی د جواز د نوی کولو څخه محروم کی، ددی محرومیت موده ددری میاشتو څخه کمه او ددری کلونو څخه زیاته کیدی نه شی.

څلورم قسمت- مالي امنیتي تدبیرونه

۱- مصادره

یوسل او دوه دیرشمه ماده:

که ضبط شوی شیان دداسی شیانو د جملی څخه وی چه جوړول، استعمال، ساتل، عرضه کول او خرڅول یی پخپل ذات کښی جرم وی محکمه به په هر حال د هغی په مصادره حکم کوی که څه هم ذکر شوی شیان د محکوم علیه ملکیت نه وی او یا تورن د محکمی څخه برائت حاصل کی.

۲- د محل بندول

یوسل او دری دیرشمه ماده:

د هغه جرمونو په باره کښی چه قانون د هغی په جزأگانو کې د جرم دارتکاب د محل بندیدل ټاکلی وی، محکمه کولی شي تورن د اصلی جزأ څخه علاوه د هغه ځای په بندولو محکوم کې چه د جرم د ارتکاب په مقصد ورڅخه کار اخستل شوی. د بندیدلو موده د یوی میاشتی څخه کمه او د یوه کال څخه زیاتیدی نه شی.

یوسل او څلور دیرشمه ماده:

- ۱- د جرم د ارتکاب د محل د بندیدلو حکم د شخص تجارتی، صنعتی یا د محل پوری د مربوط کسب او کار فعالیت محرومیت ته شامل دی.
- ۲- په پورتنی حالت کښې د شخص محرومیت د محکوم علیه خپلوانو او نورو هغه اشخاصو ته شامل دی چه محکوم علیه د جرم د ارتکاب محل د جرم د ارتکاب څخه وروسته هغوی ته پرېږدی او یایی په اجاره ورکوی.
- ۳- د محل مالک یا بل شخص چه د جرم د ارتکاب په محل کښې عینی حق ولری که د جرمی عمل پوری ارتباط ونه لری د پورتنی محرومیت لاندی نه واقع کیږی.

۳- د حکمی شخص د فعالیت متوقف کول او د هغی انحلال

یوسل او پنځه دیرشمه ماده:

که د حکمی شخص یو رئیس، مدیر، ممثل یا قانونی وکیل د حکمی شخصیت په نوم او حساب د جنایت یا جنحی ارتکاب کوونکی وگرځی او د هغی په سبب د حبس په جزأ چه د شپږو میاشتو څخه زیاته وی محکوم شوی وی، محکمه کولی شی چه د حکمی شخص فعالیت متوقف کی، دتوقف موده ددری میاشتو څخه کمه او ددری کلونو څخه زیاتیدی نه شی، د جنایت او جنحی دتکرار په صورت کښې محکمه به دهغی په انحلال حکم کوی.

یوسل او شپږ دیرشمه ماده:

- ۱- د حکمی شخص د فعالیت متوقف کول په محکوم بها موده کښې د حکمی شخصیت مربوطه اعمالو د مشغولیت منع کیدو ته شامل دی، که څه هم د ځانگړی عنوان یا د ځانگړی عامل هیئت د اداری لاندی صورت ونیسی.
- ۲- په حکمی شخصیت د انحلال حکم د هغه د شتمنی تصفیې او د ټولو حقوقی تصرفونو او اداری تشکیلونو لغو کیدوته شامل دی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۵۹

پنځم قسمت- د امنیتي تدبیرونو پوری مربوط متفرقه حکمونه

یوسل او اووه دیرشمه ماده:

ددې قانون د هغه مواردو څخه استثني چه په (۱۲۳، ۱۲۷، ۱۳۲) مادو کښې ټاکل شوی، کوم اشخاص چه د محکوم بها امنیتي تدبیرونو څخه مخالفت وکي د جیس په جزاً چه دیوه کال څخه اوږده نه وی یا په نقدی جزاً چه د (دولس زرو) افغانیو څخه زیاتي نه وی محکومیږي.

یوسل او اته دیرشمه ماده:

د محکمی حکم چه د مجازات د تنفیذ په تعلیق شوی وی د امنیتي تدبیرونو تنفیذ ته نه شاملیږي، مگر په هغه حالونو کښې چه قانون یا محکمی د هغی په خلاف حکم کړی وی.

یوسل او نهه دیرشمه ماده:

که د مجازات د تنفیذ د تعلیق موده پای ته ورسیري یا په دی موده کې د هغی په لغو کیدو حکم نه وی صادر شوی، امنیتي تدبیرونه اعم له دی چه نافذ یا متوقف شوی وی د هغی پوری مربوط حکم داسی گڼل کیږي چه بیخی صادر شوی نه وی.

یوسل او څلویښتمه ماده:

۱- د حکمی شخص د مصادری او انحلال استثني، محکمه کولی شی د نورو امنیتي تدبیرونو په باره کښې د حکم د صادریدو څخه وروسته د محکوم علیه یا د نورو علاقه لرونکو اشخاصو د غوښتنی په اساس ددې قانون د ټاکل شوو امنیتي تدبیرونو په تعلیق یا تعدیل حکم صادر کي.

۲- که د امنیتي تدبیرونو د تعلیق یا تعدیل غوښتنه د محکمی له خوا قبوله نه شی نو دیو کال د تیریدو تر مخه بیا غوښتنه نه شی کیدی.

۳- محکمه د څارنوال د غوښتنی په اساس یا پخپله خوښه کولی شی چه بی د نښتی د قیدولو څخه د امنیتي تدبیرونو په تعلیق حکم وکي.

پنځم فصل

قانونی عذرونه او قضايي مخففه حالونه

یوسل او یو څلویښتمه ماده:

۱- عذرونه به یا د جزأ څخه برائت ورکوونکی او یا به تخفیف ورکوونکی وی، د جزأ څخه برائت ورکوونکی یا تخفیف ورکوونکی عذرونه په قانون کې تصریح کیږي، د هغی په غیر قضايي مخففه حالونه د هغه حالونو څخه عبارت دی چه د جرم ارتکاب دیوی شریفی انگیزی په اساس صورت موندلی وی او یا مجرم دمجنی علیه دناحقه تحریک په اثر د جرم ارتکاب ته اقدام کړی وی او یا یی محکمه د جرم او مجرم پوری د مربوطو حالونو او اوضاعو څخه استنتاج کی.

۲- محکمه باید پخپل حکم کښی د جزأ څخه برائت ورکوونکی عذرونه تصریح کی.

یوسل او دوه څلویښتمه ماده:

د جزأ څخه برائت ورکوونکی عذرونه د جزائی مسؤلیت د منع کیدو اساس تشکیلوي او په اصلي، تبعی او تکمیلی جزأگانو د حکم د صادریدلو مانع گرځي.

یوسل او دری څلویښتمه ماده:

۱- که په داسی جنایت کښی مخففه عذرونه پیدا شی چه جزایی اعدام وی محکمه کولی شی چه اعدام په دوام لرونکی حبس تبدیل کی.

۲- که د جنایت جزأ دوام لرونکی حبس یا اوږد حبس وی محکمه کولی شی چه د دوام لرونکی حبس جزأ اوږده حبس ته او د اوږده حبس جزأ متوسط حبس ته تنزیل کی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۶۱

یوسل او څلور څلویښتمه ماده:

که په جنحه کېښې مخففه عذرونه پیدا شی جزائی په لاندې توګه تخفیف پیدا کوی:

۱- که ټاکل شوی جزأ کمه اندازه ولری محکمه د جزأ په ټاکلو کېښې په هغی مقید کېدلې نه شی.

۲- که ټاکل شوی جزأ حبس او نقدی دواړو جزأګانو ته شامله وی محکمه کولی شی چه د هغوی څخه په یوه حکم وکی.

۳- که په قانون کېښې د جزأ کمه اندازه نه وی ټاکل شوی محکمه کولی شی چه په نقدی جزأ حکم وکی.

یوسل او پنځه څلویښتمه ماده:

که محکمه د دعوی د غور په وخت کېښې درک کی چه په ارتکاب شوی جنایت کېښې د جرم او مجرم اوضاع او حالونه د زړه سوی ایجاب کوی، کولی شی چه د جنایت ټاکل شوو جزأګانو ته په لاندې توګه تغییر ورکی:

۱- د اعدام جزأ په دوام لرونکی یا اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه کمه نه وی.

۲- د اوږده حبس جزأ په متوسط یا لنډ حبس چه د شپږو میاشتو څخه کمه نه وی.

یوسل او شپږ څلویښتمه ماده:

که محکمه په دعوی د غور په وخت کېښې درک کی چه په ارتکاب شوی جنحی کېښې د جرم او مجرم اوضاع او حالونه د زړه سوی ایجاب کوی، کولی شی چه ددې قانون د (۱۴۴) مادی درج شوی حکمونه تطبیق کی.

یوسل او اووه څلویښتمه ماده:

په ټولو حالونو کېښې چه محکمه ددې قانون د (۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶) مادو د حکمونو سره سم په تخفیف حکم کوی مکلفه ده چه ټول هغه عذرونه

۶۲ د جزاء قانون

او احوالونه چه د هغی په موجب جزأ تخفیف مومی د خپل حکم په سببونو کښې تصریح کی.

شپږم فصل عمومی مشدده حالونه

یوسل او اته څلویښتمه ماده:

بی له دی چه په دی قانون کښې د جزأ د تشدید پوری ټاکلی خاص حالونه اخلا ل شی عمومی مشدده حالونه عبارت دی له:

- ۱- په هغه صورت کښې چه د جرم دار تکاب انگیزه ټیټه او سپکه وی.
- ۲- په هغه صورت کښې چه د جرم ارتکاب د مجنی علیه د ادراک د ضعف د درک او یا د دفاع څخه د ناتوانی په وخت کښې شوی وی.
- ۳- په هغه صورت کښې چه جرم په وحشی توگه ارتکاب شوی وی یا مجنی علیه مثله شوی وی.
- ۴- په هغه صورت کښې چه د عمومی خدمتونو مؤظف د رسمی حیثیت او نفوذ څخه په استفادی سره د جرم مرتکب شی.
- ۵- په هغه صورت کښې چه د اقتصادی اضطرار د حالت څخه په استفادی سره د جرم ارتکاب وشي.*

یوسل اوننه څلویښتمه ماده:

که په جرم کښې مشدده حالونه موجود وی محکمه کولی شی په راتلونکی ترتیب حکم وکی:

- ۱- په هغه صورت کښې چه ټاکلی جزأ دوام لرونکی حبس وی په اعدام.
- ۲- په هغه صورت کښې چه ټاکلی جزأ اوږد، متوسط یا لنډ حبس وی د ذکر شوی جزأ د اکثری اندازی څخه زیات، په دی شرط چه داصلی جزأ د اکثری

* د ۱۴۸ مادي تعدیل د دغه قانون د تعدیلاتو په برخه کې راغلي.

۶۳ لومړې کتاب- عمومي حکمونه

اندازی دوه چنده تجاوز ونه کی. په هر حال د شدید اوږد حبس موده د شلو کلونو څخه زیاتیدی نه شی.

یوسل او پنځوسمه ماده:

۱- که مشدده حالونه د مخففه عذرونو یا قضائي مخففه حالونو سره چه د زړه سوی مستوجب وی په یوه جرم کښی جمع شی محکمه به اول مشدده حالونه بیا مخففه عذرونه او په آخر کښې به د قضائي مخففه حالونو چه د زړه سوی مستوجب وی مراعات کوی.

۲- که مشدده حالونه د مخففه عذرونو معادل او قضائي مخففه حالونه د زړه سوی مستوجب وی محکمه کولی شی بی له دی چه ټول دا حالونه په نظر کښې ونیسی د جرم په اصلی ټاکلی جزأ حکم وکی. که مشدده حالونه او قضائي مخففه عذرونه او احوالونه متعارض، پخپلو تاثیرونو کښې متفاوت وی محکمه کولی شی چه د عدالت د تأمین په منظور ډیر قوی ته ترجیح ورکی.

یوسل او یو پنځوسمه ماده:

۱- که د جرم ارتکاب د غیر مشروع کسب د حاصلیدلو په قصد شوی وی او په قانون کښې یی جزأ غیر د خساری د جبران څخه وی محکمه کولی شی چه په ټاکلی جزأ علاوه د خساری په جبران هم حکم وکی په دی شرط چه د خساری د جبران اندازه د هغه شی د قیمت څخه چه مجرم لاس ته راوړی یائی د هغی د لاس ته راوړلو قصد لرلو زیاته نه شی.

۲- دا حکم هغه وخت تطبیقیری چه قانون د هغی په خلاف تصریح نه وی کړی.

یوسل او دوه پنځوسمه ماده:

راتلونکی اشخاص د جرم متکرر گڼل کیږي:

۱- هغه شخص چه د جنایت د ارتکاب په اثر په جزأ محکوم شوی وی د قطعی حکم د صادریدو وروسته او د هغه مودی د تیریدو تر مخه چه قانون د حیثیت د اعادی دپاره ټاکلی د جنایت یا جنحی ارتکاب کوونکی شی.

۶۴ د جزاء قانون

۲- هغه شخص چه د جنحی د ارتکاب په اثر په جزأ محکوم شی د قطعی حکم د صادریدو وروسته او د هغه مودی د تیریدو تر مخه چه قانون د حیثیت د اعادی د پاره ټاکلی د جنایت یا د لمړنی جنحی د مماتلی جنحی ارتکاب کوونکی شی.

یوسل او دری پنځوسمه ماده:

هغه جرمونه چه د راتلونکو فقرو څخه په یوی فقره کښې ذکر شوی مماثل گڼل کیږی:

۱- اختلاس، غلا، حيله او فریب، تهدید، په امانت کښې خیانت، دمالونو او سندونو غصبول او د هغه شیانو پټول چه له دی جرمونو څخه په لاس راغلی او یا د ذکر شوو شیانو حیازت په غیر مشروع صورت.

۲- قذف، بښکښل، سپکاوي او د رازونو فاشول.

۳- د عمومی ادبونو او ښه اخلاقو په ضد جرمونه.

۴- قتل او عمدی اذیت.

۵- نور هغه عمدی جرمونه چه په دی قانون کښې د یوه باب لاندی تصریح شوی.

یوسل او څلور پنځوسمه ماده:

د باندنیو محکمو حکمونه د جرم په تکرار کښې د اعتبار وړنه دی. مگر داچه د افغانستان د دولت دپیسو د جعل د جرمونو په باره کې وی یا د نورو هېوادونو د پیسو د جعل په باره کښې صادر شوی وی.

اووم فصل

د جرمونو تعدد او په جزأ کښې دهغې تأثیر

یوسل او پنځه پنځوسمه ماده:

که د یوه فعل د ارتکاب څخه متعدد جرمونه پیداشی ارتکاب کوونکی د هغه جرم په جزأ محکومیږي چه جزأ یی ډیره شدیدده وی. په هغه صورت کښې چه ټاکل شوی جزأگانی یو د بل مماثل وی د هغوی څخه په یوی حکم کیږي.

یوسل او شپږ پنځوسمه ماده:

که د متعددو جرمونو ارتکاب د متعددو فعلونو په نتیجه کښې صورت موندلی وی او دا جرمونه یو د بل سره داسی ارتباط ولری چه تجزیه قبوله نه کی او د یوه هدف تأمین ذکر شوي جرمونه یو تر بله سره جمع کړي وی، محکمه به د هر جرم په ټاکلی جزأ حکم کوی او یواځی به د ډیری شدیدې جزأ په تنفیذ تصریح کوی. دا حکم د تبعی، تکمیلی او امنیتي تدبیرونو جزأگانو چه د قانون په حکم ټاکل شوی وی یا د نورو جرمونو له امله محکوم بها واقع شوی وی، نه مانع کیږي.

یوسل او اووه پنځوسمه ماده:

که یو شخص په خفیفه جزأ محکوم شوی وی بیا د بل جرم د ارتکاب په علت د هغې په شدیدې جزأ محکوم شی آخرنی جزأ ورباندی تطبیقېږي او د حبس هغه موده چه د لومړنی محکومیت له امله شی تیره کړي ورته یی مجرایي ورکول کیږي.

یوسل او اته پنځوسمه ماده:

که شخص د متعددو جرمونو ارتکاب کوونکی شی او دا جرمونه یو د بل سره ارتباط ونه لری او د حکم د صادریدلو تر مخه د هدف یووالی چه ذکر شوی جرمونه سره یو ځای کې موجود نه وی، محکمه به د هر جرم په ټاکلی جزأ

۶۶ د جزاء قانون

حکم کوی او محکوم بها جزاگانې به یوه د بلی پسی ورباندې تنفیذیږي، په دی شرط چه د حبس مجموعه د شلو کلو څخه زیاتې ونه کی.

یوسل او نهه پنځوسمه ماده:

که یو شخص د جرم د ارتکاب په اثر محکوم شوی وی بیا د بل جرم د ارتکاب په اثر په جزا محکوم شی دواړه جزاگانې یوه د بلی پسی ورباندې تنفیذیږي که څه هم د حبس موده د شلو کلو څخه زیاتې وکی.

یوسل او شپیتمه ماده:

نقدی، تبعی، تکمیلی او دامینیتی تدبیرونو جزاگانې چه په هره اندازه متعددی شی د تنفیذ وړ دی.

اتم فصل د تنفیذ تعلیق

یوسل او یو شپیتمه ماده:

۱- که په داسی جرمونو کښې چه جزا یې تر (دوه کلونو) پوری حبس یا تر (څلورویشتو زرو) افغانیو پوری نقدی جزا وی، محکمه دمحکوم د اخلاقو، سابقو، عمر یا نورو حالونو له نظره چه د جرم د ارتکاب موجب گرځیدلی یقین پیدا کی چه بیا به د جرم ارتکاب نه کوی، کولی شی چه د حکم د تنفیذ په تعلیق تصریح وکی او هغه د تبعی، تکمیلی او دامینیتی تدبیرونو په جزاگانو کښې شامله کی.

۲- محکمه مکلفه ده پخپل حکم کښې د مجازات د تعلیق سببونه ذکر کی.

یوسل او دوه شپیتمه ماده:

د تنفیذ د تعلیق موده درې کاله ده او د حکم د قطعیت د نېټې څخه محاسبه کیږي.

۶۷ لومړې کتاب- عمومي حکمونه

یوسل او درې شپيتمه ماده:

د تنفيذ د تعليق په يوه لاندنيو حالونو کښې لغو کيدی شی:

۱- په هغه حالت کښې چه محکوم عليه د تعليق په موده کښې د مماثل جرم يا د هغی څخه د زيات شديد جرم ارتکاب کوونکی شی.

۲- په هغه حالت کښې چه د تعليق دمودی په اوږدو کښې ثابتہ شی چه شخص د تنفيذ د تعليق د حکم د صادريدو ترمخه د جنحی يا جنايت په جزأ محکوم شوی او محکمه پری خبره نه وه.

۳- په هغه حالت کښې چه محکوم عليه د تعليق دمودی په اوږدو کښې د جنايت يا دداسی جنحی ارتکاب وکی چه جزأیی د درې میاشتو حبس څخه زیاته وی عام له دی چه د هغی په مجازات په دی موده کې يا د هغی د تیریدو څخه وروسته حکم صادر شی.

یوسل او څلور شپيتمه ماده:

د تنفيذ د تعليق لغو کيدل د هغی محکمی له خوا کيږی چه د تنفيذ د تعليق حکم یی صادر کړی. که د تنفيذ د تعليق دلغو کيدلو سبب هغه جزأوی چه د تنفيذ د تعليق څخه وروسته پری حکم شوی، په دی صورت کښې به د لغو کولو حکم هغه محکمه صادروی چه په ذکر شوی جزأیی حکم صادرکړی. عام له دی چه د حکم صادريدل پخپله د محکمی په خوښه شوی وی يا د څارنوال په غوښتنه.

یوسل او پنځه شپيتمه ماده:

د تنفيذ د تعليق د حکم لغو کيدل د محکوم بها جزأ داعادی مستلزم ده په شمول د تبعی، تکمیلی او د امنیتي تدبیرونو جزأگانو.

یوسل او شپږ شپيتمه ماده:

که محکوم عليه د تنفيذ د تعليق د مودی په اوږدو کښې د جرم ارتکاب کوونکی نه شی د حکم آثار دمنځه ځی داسی گڼل کيږی چه بیخی حکم نه دی صادر شوی.

پنځم باب
د جرمونو او جزاگانو سقوط

لومړی فصل
عمومي حکمونه

یوسل او اووه شپيتمه ماده:

جرم دلاندنیو سببونو څخه په یوه ساقطیږي:

۱- د تورن وفات.

۲- عمومي عفو.

یوسل او اته شپيتمه ماده:

۱- هغه حکم چه د امنیتي تدبیرونو د جزأ په باره کښې صادر شوی په عمومي عفو او د تنفیذ د تعلیق د مودی په تیریدو په دی شرط چه په ذکر شوی موده کښی د هغی د لغو کیدو موجبات نه وی واقع شوی، ساقطیږي.

۲- اصلي جزأ، تبعی جزأگانی، تکمیلی او امنیتي تدبیرونه د حکم د سقوط په اثر، د پورتنی فقری ددرج شوو سببونو څخه دیوه په علت د محکوم علیه په وفات او خاص عفو ددی باب ددوه یم فصل ددرج شوو حکمونو د په نظر کښې نیولو سره ساقطیږي.

دوه یم فصل

تفصیلی حکمونه محکوم علیه وفات

یوسل او نهه شپيتمه ماده:

۱- که محکوم علیه د حکم د قطعیت څخه تر مخه وفات شی جرم د هغی د ټولو آثارو سره ساقطیږي. مگر هغه څوک چه ددی جرم په اثر متضرر شوی وی کولی شی چه په مدني اختصاصي محکمه کښې دعوی اقامه کی.

لومړې کتاب- عمومي حکمونه ۶۹

۲- که محکوم عليه د حکم د قطعیت څخه وروسته وفات شی جزاً او د محکوم بها امنیتي تدبیرونه ساقطیږي دا امر په مالي جزاگانو، مالي امنیتي تدبیرونو، د تعویضاتو په ورکولو او هغه څه چه اعاده یې لازمه ده د هغه په متروکه باندی د حکم د تنفیذ مانع نه گرځي.

دوه یم قسمت- عمومي او خصوصي عفو

۱- عمومي عفو

یوسل او اویایمه ماده:

۱- عمومي عفو د قانون په وسیله صادرېږي د هغی په اثر د عوی منقضي کیږي او کوم حکم چه د مجرم په محکومیت صادر شوی محو کیږي. عمومي عفو ټولی اصلي، تبعی، تکمیلی جزاگانی او امنیتي تدبیرونه ساقطوی او په پخوانیو تنفیذ شوو جزاگانو تاثیر نه لری په دی شرط چه د عفو قانون د هغی په خلاف حکم کړی وی.

۲- که د عمومي عفو قانون د محکوم بها جزاً دیو جزء په باره کښي صادر شوی وی د خصوصي عفو په حکم کی دی او د خصوصي عفو حکمونه پری تطبیقېږي.

۳- عمومي عفو د غیر د حقوقو داخلاق نه موجب کیږي.

لومړی کتاب / عمومي حکمونه ۷۰

۲- خصوصي عفو

یوسل او یو اويايمه ماده:

۱- خصوصي عفو د جمهوري فرمان په وسيله صادرېږي او د هغی په اثر ټوله یا ځیني قطعي محکوم بها جزاً ساقطېږي او یا تر هغی په خفیفه جزاً چه په قانون کښې ټاکل شوی تبدیلیږي.

۲- خصوصي عفو، تبعی او تکمیلی جزأگانې، نور جزائی آثار او امنیتي تدبیره نه ساقطوي، همدارنگه په مخکښو تطبیق شوو جزأگانو تأثیر نه لری مگر په هغه صورت کښې چه د عفوې فرمان د هغی په خلاف تصریح کړی وی.

درېم قسمت- د حیثیت اعاده او د حکم د تنفیذ تأجیل

یوسل او دوه اويايمه ماده:

د حیثیت داعادی او د حکم د تنفیذ د تأجیل په باره کښې د جزائی اجراءاتو د قانون حکمونه تطبیقېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۷۱

دوه یم کتاب
جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى

لومړی باب
دعمومی گټو په ضد جنایتونه او جنجی

لومړی فصل
د دولت د باندنی امنیت په ضد جرمونه

یوسل او دری او یایمه ماده:

که شخص دداسی عمل ارتکاب کوونکی شی چه د هغی په نتیجه کښې د افغانستان د دولت ټولی مخکی او یایی یو قسمت د باندنی دولت د حاکمیت لاندی واقع شی او یا د هغی استقلال یا د مخکو تمامیت ته صدمه ورسیرې او یا د دولت د حاکمیت لاندی مخکو څخه یو قسمت دهغی داداری څخه جلاشی، په اعدام محکومیرې.

یوسل او څلور او یایمه ماده:

که شخص هېواد ته ددښمن د داخلیدلو دپاره آسانتیاوی برابری کی یا بنار، کلا، تأسیسات، د اسلحی مرکز او ډیپو او جنگی وسایل، د ارتزاقی موادو ذخیره، مواصلاتی وسیله، فابریکه، تولیدی مرکز او نورشیان چه د هېواد څخه ددفاع په منظور تیار شوی او یا د هېواد څخه ددفاع په لار کښې په کار اچول کیرې دښمن ته تسلیم کی، په اعدام محکومیرې.

یوسل او پنځه او یایمه ماده:

که شخص د اشخاصو یا د باندنی دولت په گډون یا هغه اشخاص چه دهغی دولت په گټه کار کوی د افغانستان د دولت په ضد وسله وال قیام وکی، په اعدام محکومیرې.

یوسل او شپږ اويايمه ماده:

که شخص د باندني دولت ته يا هغه اشخاصو ته چه د هغی دولت په گټه دوسله وال قيام په حالت په تیری کوونکی عملونو دافغانستان د دولت په ضد کار کوی جاسوسی وکی، په اعدام محکومیري.

یوسل او اووه اويايمه ماده:

۱- که شخص د افغانستان سره په جنگ کښی داخلو وسله والو قواوو سره پیوسته شی، په اعدام محکومیري.

۲- که دپورتنی فقری درج شوی جرم دجنگ د زمانی څخه په غیر ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیري.

یوسل او اته اويايمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کې په یو قسم داقسامو څخه د هېواد ددفاعی رازونو څخه یو راز د باندني دولت ته يا هغه اشخاصو ته چه دهغی دولت په گټه کا رکوی تسلیم یا افشاء کی، په اعدام محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د جنگ د زمانی څخه په غیر ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیري.

یوسل او نهه اويايمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښی په یو قسم د اقسامو د هېواد ددفاعی رازونو څخه په یوه راز داطلاع په پیدا کولو د باندني دولت ته د هغی دتسلیمولو یا افشاء کولو په مقصد یا هغه اشخاصو ته چه د هغی هېواد په گټه کار کوی بوخت شی، په اعدام محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د جنگ د زمانی څخه په غیر ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیري.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۷۳

یوسل او اتیایمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښې داشیاوو څخه یو شی چه د هېواد د دفاعی رازونو څخه یو راز شمارل کیږی د باندنی دولت په گټه تلف یا یی د استفادی څخه ویاسی، په اعدام محکومیږی.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د جنگ د زمانی څخه په غیر ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیږی.

یوسل او یو اتیایمه ماده:

که شخص عسکر د باندنی دولت د بیسرخ لاندی خدمت د پاره چه د افغانستان سره د جنگ په حالت کښې قرار لری تحریک کی او یا د هغی دپاره زمینه برابره کی یا په یو قسم داقسامو څخه د عسکرو، اشخاصو، مالونو، تجهیزاتو په جمع کولویا وسیلو، یا دتدبیرونو په اتخاذ د هغه دولت په گټه بوخت شی چه د افغانستان سره د جنگ په حالت کې دی، په اعدام محکومیږی.

یوسل او دوه اتیایمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښې ددولت دوسله والو قواوو یا دخلکو ملی روحیه ددښمن په گټه په هره وسیله چه وی متزلزله کی یا یی معنویات یائی دفاعی قدرت ضعیف کی، په اعدام محکومیږی.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرمونه د جنگ د زمانی څخه په غیر ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په اوږده حبس محکومیږی.

یوسل او دری اتیایمه ماده:

۱- که مامور، اجیر یا د عمومی خدمتونو نور مؤظفین د جنگ په زمانه کښی د هېواد د دفاعی رازونو څخه یوراز بی له دی چه د باندنی هېواد ته یا هغه اشخاصو ته چه دهغی دولت په گټه کار کوی دتسلیمولو یا افشاء کولو قصد ولری افشاء کی، په داسی ډول چه دهېواد دفاعی، سیاسی یا اقتصادی موقف متضرر کی ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیږی.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د جنگ د زمانی څخه په غیر ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په اوږده حبس محکومیږي.

یوسل او څلور اتیایمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښې عمداً دروغجن یا مغرضانه خبرونه، اعلامیې او اظهارات خپاره کی یا عمداً په تحریکونکی پروپاگاندا، شفوی یا تحریری تبلیغ په هره وسیله چه وی اقدام وکی په داسی ډول چه د هېواد دفاعی قدرت ته یا دوسله والو قواوو نظامی عملیاتو ته ضرر ورسوی یا داچه دخلکو ترمنځ نا آرامی تولید کی او یا د خلکو معنویات ضعیف کی، په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه کم نه وی محکومیږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرمونه د باندنی دولت سره د مخابراتی تماس نتیجه وی ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس او که د مخابراتی تماس نتیجه داسی د باندنی دولت سره وی د افغانستان د دولت سره د جگړې طرف وی په اعدام محکومیږي.

۳- که ددې مادې د (۱) فقری درج شوی جرمونه د جنگ د زمانی څخه په غیر واقع شی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس محکومیږي.

۴- که ددې مادې د (۲) فقری درج شوی جرمونه د جنگ د زمانی څخه غیر ارتکاب شوی، ارتکاب کوونکی د احوالونو سره سم په اوږده حبس محکومیږي.

یوسل او پنځه اتیایمه ماده:

که شخص د مادی یا معنوی گتې په منظور د خپل ځان یا د بل شخص دپاره د دښمن وسله والو قواوو ته په مستقیمه یا غیر مستقیمه توگه په پورتنیو مادو کښې ددرج شوو حالونو څخه په غیر یو خدمت تر سره کی، په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۷۵

یوسل او شپږ اتیایمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښې پخپله یا د بل شخص په وسیله د هېواد څخه دننه یا د بل هېواد د لازی جنسونه، تولیدات او نور شیان بی د دولت د موافقی هغه هېواد ته چه د افغانستان سره په جنگ کښې داخل وی صادر او یا پورتنی ذکر شوی شیان د متحارب هېواد څخه افغانستان ته وارد کی، د جرم دموضوع د مالونو په مصادری علاوه په اوږد حبس او د ذکر شوو اجناسو د قیمت په پنځه چنده نقدی جزا محکومیږي.

۲- که د جرم دموضوع شیان ضبط شوی نه وی تورن د هغی د قیمت په ورکولو هم محکومیږي.

یوسل او اووه اتیایمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښې پخپله یا د بل شخص په وسیله د اتباعو یا دولت سره چه د افغانستان د دولت سره په جنگ کښې داخل دی بی د دولت د موافقی څخه یا د ذکر شوی دولت د تجارتي وکیلانو یا نمایندگانو سره په هر ځای کې چه بی اقامت وی تجارتي مناسبات قایم کی، د جرم دموضوع د مالونو په مصادری علاوه په اوږده حبس چه دلسو کلو څخه زیات نه وی او په نقدی جزا چه د سل زرو افغانیو څخه کمه نه وی او د یو ملیون افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږي.

۲- که په پورتنی فقره کښې درج شوی د جرم دموضوع شیان ضبط شوی نه وی محکمه به د هغی د قیمت په ادا کولو هم حکم کوی.

یوسل او اته اتیایمه ماده:

۱- که شخص د جنگ په زمانه کښی د دولت سره په خپلو ټولو یا یو قسمت تعهداتو کی چه د وسله والو قواوو د ضرورت وړ موادو په واردولو یا رسولو بناوی یا په ارتزاقی او یا نورو موادو کښی چه د خلکو د ساتنی دپاره ورڅخه کار اخستل کیږی عمداً خلل ورسوی یا په یو قسم د اقسامو د ذکر شوو

تعهداتو په اجراء كې د حيلې يا تقلب څخه كار واخلي په اوږده حبس محكومېږي.

دا حكم په ذكر شوو تعهداتو كښې وكيل، ممثل يا وسيط ته هم شامل دي.
۲- كه په پورتنې فقرې كښې درج شوي جرمونه د هېواد د قدرت او دفاعي حركتونو يا دوسله والو قواوو د عملياتو دضعيفه كيدو موجب شي، ارتكاب كوونكي په اعدام محكومېږي.

يوسل او نهه اتيايمه ماده:

كه د جنگ په زمانه كښې ددې قانون په (۱۸۸) ماده كښې ددرج شوو ټولو يا ځينو تعهداتو په اجراء كولو كښې داهمال يا تقصير په سبب اخلال واقع شي، ارتكاب كوونكي يې په متوسط حبس چه له يوه كال څخه كم نه وي او نقدي جزا چه د پنځوس زرو افغانيو څخه زياته نه وي يا ددې دواړو جزاگانو څخه په يوې محكومېږي.

يوسل او نوي يمه ماده:

كه شخص په غير مشروع وسيله د هېواد درازونو څخه په يوه راز خبر شي په دې شرط چه د باندني دولت ته يا هغه اشخاصو ته چه د هغې دولت په گټه كار كوي د تسليمولو يا افشاء كولو قصد يې نه وي كړي په متوسط حبس محكومېږي.

يوسل او يو نوي يمه ماده:

كه يو شخص د باندني دولت ته يا هغه چاته چه د هغه دولت په گټه كار كوي خبرونه، معلومات، شيان، ليكونه، سندونه، نقشي، رسمونه، او نور شيان چه دولتي دوايرو، دولت تصدي گانو يا عام المنفعه مؤسسو پوري مربوط وي او د هېواد دسياسي يا دفاعي بنسټونو پوري مربوط نه وي اود باندنيو اشخاصو ته د قانون او مقرراتو د حكمونو سره سم د هغې خپرول او توزيع كول منع وي تسليم كې، په متوسط حبس يا نقدي جزا چه له دولس زرو افغانيو كمه او د شپيتو زرو افغانيو زياته نه وي محكومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۷۷

یوسل او دوه نوي یمه ماده:

۱- که شخص عمداً د هوایی، ځمکنیو یا اوبنیو وسایلو څخه بوه، لار او نور داسی تأسیسات چه د عسکرو پوری مربوط وي او یا د دولت دوسله والو قواوو د پاره تخصیص شوي وی، یو قسمت یا ټوله خرابه کی یا هغه د استفادی څخه ویاسی، په اوږده حبس محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرمونه په یوه راتلونکی حالت کبني ارتکاب شی ارتکاب کوونکی په اعدام محکومیري:

۱- په هغه حالت کبني چه فعل دداسی دولت په گټه ارتکاب شی چه د افغانستان سره په جنگ کبني داخل وی.

۲- په هغه حالت کبني چه د دولت ددفاعی احضاراتو فعل یا دفاعی قدرت او یا نظامی حرکتونه د هلاکت سره مخامخ کی.

یوسل او دری نوی یمه ماده:

۱- که شخص د پورتنیو ټاکل شوو مادو د حالونو څخه په غیر دیو عمل د ارتکاب په منظور ملی گټو ته ضرر ورسوي، دبانندی هېواد څخه یا د هغه اشخاصو څخه چه د هغی هېواد په گټه کار کوی د ځان دپاره یا د بل شخص دپاره پیسې یا گټه پخپله یا د بل چا په وسیله واخلی، وغواړی یا قبوله کی، یا د هغی د اخستلو وعده ورکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی او په نقدی جزاً چه د سل زرو افغانیو څخه کمه نه وی او د هغی اندازی څخه چه ورکول شوی یا په هغی وعده کړی شوی زیاتی نه وی محکومیري.

۲- که ارتکاب کوونکی دمامورینو اجیرانو یا دنورو عمومی خدمتونو د مؤظفینو د جملی څخه وی یا دپورتنی فقری درج شوی جرم د جنگ په زمانه کبني ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس او دپورتنی فقری په عین نقدی جزاً محکومیري.

۳- که شخص د ملي گټو مخالف عمل د ارتکاب په قصد دپورتنیو ذکر شوو شیانو څخه یو چاته ورکی یائی عرضه کی یائی دورکولو وعده وکی یائی په اجراء کولو کبني وساطت وکی، د پورتنی فقری په عین جزاً محکومیري. که

دوسا طت دقبولې غوښتنه يا وعده په ليكلې توگه شوی وی ذکر شوی جرم د مکتوب د صادریدو سره سم انجام شوی شمیرل کیږي.

یوسل او څلور نوی یمه ماده:

- ۱- راتلونکی اشخاص په دوام لرونکی حبس محکومېږي:
- ۱- شخص یا اشخاص چه د باندنی هېواد په گټه کار کوی د افغانستان د حربی، سیاسي، دیپلوماسي یا اقتصادي مرکز ته د ضرر رسولو په قصد جاسوسي وکي.
- ۲- که شخص سره ددې چه د عمل په جرمی خاصیت علم لری پانی یا داسی اسناد چه د دولت د امنیت یا نورو ملی گټو پوری مربوط وی عمداً تلف، پتی، اختلاس یا تزویر کی.
- ۲- که شخص ددې مادې درج شوو جرمونو د جنگ په زمانه کښې مرتکب شی، په اعدام محکومېږي.

یوسل او پنځه نوی یمه ماده:

که شخص په یو دولتی کار کښې د باندنی دولت سره د مذاکرو په اجرا کولو مکلف شوی وی او عمداً یی د افغانستان د گټو په ضد تر سره کی، په دوام لرونکی حبس محکومېږي.

یوسل او شپږ نوی یمه ماده:

- ۱- که شخص بی د دولت داجازی څخه دعسکرو په حاضرولو یا د باندنی دولت په ضد په بل تیری کونکی عمل بوخت شی چه د هغی په اثر د افغانستان دولت د جنگ د خطر سره مخامخ شی په اوږده حبس چه دلسو کلو څخه زیات نه وی محکومېږي.
- ۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم عملاً په جنگ منجر شی ارتکاب کونکی په اعدام محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۷۹

۳- که ددې مادې د (۱) فقری درج شوی جرم یواځی د سیاسي علاقو په پری کولو یا په بالمثل رویه منجر شی په اوږده حبس چه ددولس کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

یوسل او اووه نوی یمه ماده:

۱- راتلونکی اشخاص په متوسط حبس محکومېږي:
۱- هر افغان چه په خارج کښې عمداً غلط او غرض لرونکی خبرونه، بیانیی، یا پروپاگاندا د هېواد د کورنیو چارو په باره کښې خپری کې چه ددولت د مالی اعتبار، حیثیت یا اعتبار د ضعیفه کیدلو موجب وگرځی.
۲- هر افغان چه د هېواد څخه د باندی په یو قسم د اقسامو داسی فعالیت تر سره کی چه د هغی په اثر ملی گتو ته ضرر ورسېږي.
۲- که ددې مادې درج شوی جرمونه د جنگ په زمانه کښې ارتکاب شی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

یوسل او اته نوی یمه ماده:

۱- راتلونکی اشخاص په لنډ حبس او په نقدی جزاً چه پنځوس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي او یا ددې دواړو جزاگانو څخه په یوي محکومېږي:
۱- چه شخص بی د مربوطو مقامونو داجازی څخه د افغانستان په فضا کښې الوتنه وکی.
۲- چه شخص بی د مربوطو مقامونو د اجازی څخه کلاهانو، دفاعی یا امنیتي تأسیساتو، عکسري قشلو، جنگی موټرونو، او نورو نظامی یا امنیتي ځایو ته او فابریکو ته چه په کښې د هېواد ددفاعي گتو دپاره کار جریان لري او عام خلک په هغی کښې دننوتلو څخه منع وی، داخل شي.
۳- چه شخص د عکسري مرکزونو یا نورو ممنوعه ځایونو د عکسونو، رسمونو یا نقشو اخستلو ته اقدام وکی.

۸۰ د جزاء قانون

۲- که ددې مادې په ټولو درج شوو حالونو کېنې جرم د فریب، جعل، د شخصیت، کار، کسب یا تابعیت د پټولو د وسیلو څخه په یوه وسیله ارتکاب شی او یا جرم د جنګ په زمانه کېنې واقع شی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه د یوه کال څخه کم نه وی او نقدي جزاً چه د دولس زرو افغانیو کمه او د پنځوس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

۳- په هغه صورت کېنې چه ددې مادې د (۲) فقرې دواړه درج شوی حالونه سره یوځای شی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

۴- ددې مادې درج شوو فقرو په جرمونو شروع د ذکر شوو جرمونو د ارتکاب په حکم کی دی.

یوسل ننه نوی یمه ماده:

۱- راتلونکی اشخاص ددې فصل په درج شوو جرمونو کېنې د جرم د شریک په حیث مجازات کېږي:

۱- چه شخص سره ددې چه د مجرم په جرمی قصد علم لری ورسره مرسته وکی یا د مجرم د پاره د ژوند کولو، اوسیدلو، د پناه ځای، ځای، داجتماع وسیلی یا نوری آسانتیاوی برابری کی یا د هغه د لیکونو حامل وگرځی یا یی پټ یائی نقل کی.

۲- که څوک سره د علمه هغه شیان چه د جرم په ارتکاب کېنې استعمال شوی یا د هغی منظور د پاره تیار شوی یا هغه شیان چه د جرم د ارتکاب څخه په لاس راغلی وی پټ کی.

۳- که څوک یو سند چه د جرم په کشف او د مجرم د مجازات په دلایلو کېنې آسانتیاوی برابروی تلف، اختلاس یا پټ کی او یا هغی ته تغیر ورکی.

۲- په پورتنیو حالونو کېنې محکمه کولی شی چه د مجرم میړه، ښځه اصول او فروع په جزاً محکوم نه کی مگر داچه قانون په بل ډول حکم کړی وی.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۸۱

دوه سومه ماده:

۱- که شخص د جرم د ارتکاب څخه وروسته او د عدلی تعقیب څخه تر مخه د قضائی ضبط مامورینو ته خبر ورکړی د جرم د ارتکاب کونکو یا شریکانو پوره شهرت یا دنورو ضروري معلوماتو چه د جرم د کشف پوری مربوط وی د قضائی ضبط مامورینو په لاس کښی کښیږدی یا داچه دارتکاب شوی جرم مماثل ارتکاب کونکی مربوطو مقامونو ته معرفی کی محکمه کولی شی چه د هغه په باره کښی مخففه حالونه مراعات کی.

۲- که اطلاع د جرم دارتکاب او تمامیدو تر مخه مربوطو مقامونو ته ورکول شی، اطلاع ورکونکی د مجازات څخه معافیږي.

دوه سوه او یومه ماده:

راتلونکی معلومات د هېواد د دفاعی اسرارو د جملی څخه شمیرل کیږي:

۱- نظامی، سیاسی، دیپلوماسی، اقتصادي او صنعتي معلومات چه د هغی د ماهیت له نظره د هغه اشخاصو څخه په غیر چه رسماً ورسره سر او کار لری د هېواد دفاعی ښیگڼو لارمه کړی وی چه نور اشخاص پری خبر نه شی.

۲- مکتوبونه، لیکونه، سندونه، رسمونه، نقشي، تصویرونه، عکسونه او نور شیان چه د هېواد ښیگڼو لارمه کړی وی چه غیر د هغه اشخاصو څخه چه ورسره سر او کار لری بل څوک پری خبر شی.

۳- د نظامی تشکیلاتو او سوقیاتو پوری مربوط خبرونه او معلومات، حربی وسیلي، په عمومی توگه هغه معلومات چه د نظامی او استراتیژیکي چارو پوری مربوط وی او داردو د عمومی قوماندانی له خوا د هغی د خپرولو لیکلی اجازه نه وی صادره شوی.

۴- خبرونه او معلومات چه د تدبیرونو او اجراآتو پوری مربوط وی او ددی فصل درج شوو جرمونو د کشف او تحقیق یا دهغی دارتکاب کونکو د محاکمی دپاره اتخاذ کیږي.

سره ددی صلاحیت لرونکی محکمه کولی شی د هغه گزارشاتو خپرونه چه ئی لازم وگڼی اجازه یی ورکړی.

دوه سوه او دوه یمه ماده:

د جنگ حالت عبارت دی د تصادم دپیل څخه تر پای پوری. هغه موده چه په هغی کښی ددبښمن سره د نړدی تصادم احتمال موجود وی هغه هم د جنگ د حالت په حکم کښی ده.

دوه سوه او درېیمه ماده:

سیاسی جمعیتونه چه د افغانستان دولت یی په رسمیت نه پیژنی او د هغوی سره د جنگ په حالت کښی قرار ونیسی د باندنی هېواد په حکم کښی دی.*

دوه یم فصل

د دولت د کورنی امنیت په ضد جرمونه

دوه سوه او څلورمه ماده:

که شخص د افغانستان د جمهوري رژیم د پښو غورځولو د پاره د قوی د استعمال سره اقدام وکی په اعدام محکومیږی.

دوه سوه او پنځمه ماده:

- ۱- که شخص د دولت داساسی قانون یا ددولت د شکل دچپه کولو یا تغییر دپاره د قوی د استعمال سره اقدام وکی په اورده حبس محکومیږی.
- ۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرمی عمل دوسله و امل جمعیت په وسیله وشی تأسیس کونکی ، رئیس او هر شخص چه په یوقسم د اقسامو د ذکر شوی وسله و امل جمعیت رهبری په غاړه لری په اعدام محکومیږی.

دوه سوه او شپږمه ماده:

- ۱- که شخص د جمهورر رئیس په ژوند تیري وکي یا ئی آزادی سلب کي په اعدام محکومیږی.

* د جزاء د قانون ۲۰۳ ماده لغو شوی، د تعدیلاتو برخې ته دي مراجعه وشي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۸۳

۲- دپورتني فقري ددرج شوي جرم د شروع ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومېږي.

دوه سوه اوومه ماده:

۱- که شخص د قوې په استعمال تهدید یا دهشت اچولو د دولت رئیس د داسې عمل په اجراء کولو مجبور کې چه قانوناً یې صلاحیت لري یا یې دهغې څخه په منع راوړلو په جبر مجبور کې په دوام لرونکي حبس محکومېږي.

۲- که د پورتني فقري درج شوی جرم ددولت د رکنونو په یوه رئیس یا د حکومت او یا د پارلمان په یوه غړی وشي، ارتکاب کوونکی په اوږده حبس محکومېږي.

دوه سوه اتمه ماده:

که شخص د افغانستان د دولت په ضد د افغانستان اردو یا خلک وسله وال قیام ته دعوت کي په اعدام محکومېږي. په دي شرط چه ددې دعوت په نتیجه کښې قیام صورت ومومي د هغې په غیر ارتکاب کوونکی په اوږد حبس محکومېږي.

دوه سوه نهمه ماده:

که څوک ددې قانون د (۲۰۴، ۲۰۵ او ۲۰۸) درج شوو مادو د جرمونو د ارتکاب د پاره د خلکو په منځ کښې شفوي یا تحريري تبلیغ وکي د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي.

دوه سوه اولسمه ماده:

که څوک خلک کورنی جنگ ته یو د بل په ضد تحریک کي د جنگ دواقع کیدو په صورت کښې په دوام لرونکی حبس، د جنگ دنه واقع کیدو په صورت کښې که د بی نظمی او لوټ کولو باعث وگرځي د احوالونو سره سم په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي. په هغه صورت کښې چه د ذکر شوي شخص تحریک مؤثر واقع نه شي ارتکاب کوونکي د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي.

دوه سوه او يوولسمه ماده:

۱- که څوک په جرمي قصد د يوې عسکري فرقي يا گروپ، جنګي الوتکې، تاڼې يا عسکري قشلي لارښوونه بې د دولت د امر څخه اوبې د مشروع سبب څخه په غاړه واخلي په اعدام محکومېږي.

۲- که شخص د دولت د امر په صادريدو د قيادت څخه منع کړي شو خو سره د هغې هم خپل عمل ته دوام ورکي يا داچه د عسکري قوماندانۍ قوه، د دولت د امر دصادريدو وروسته چه اسلحي د ايښودلو په باره کښې يې کړي، د خپل اثر لاندې عساکر مسلح او جمع وساتي په اعدام محکومېږي.

دوه سوه او دوولسمه ماده:

۱- څوک چه دوسله والو قواوو يا د ژاندارم او پوليسو په افرادو د امر او قوماندې حق لري د جرمي قصد لرلو سره د دولت دامرونو د معطلولو حکمونه صادر کي په اوږده حبس محکومېږي.

۲- که د پورتنۍ فقرې د درج شوی جرم په اثر د دولت امرونه بالفعل معطل شي ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په اعدام يا دوام لرونکی حبس محکومېږي.

۳- لاندنی صاحبمنصبان که ددې حکمونو اطاعت وکي د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومېږي.

دوه سوه او ديارلسمه ماده:

۱- که څوک د يوې ډلې وسله والو جنايت کارانو رياست يا په قسم د اقسامو په هغې کښې قيادت د دولتي مخکو يا مالونو يا ديو جمعيت خلکو د مالونو د غصبولو او لوټولو په مقصد په اوږه واخلی يا د هغه عسکرو يا امنيتي قواوو په مقابل کښې مقاومت وکي چه ددې ډلي جنايت کارانو د مجرمينو د تارو مار کولو دپاره مکلف شوی وی په اعدام محکومېږي.

۲- که څوک د پورتنۍ فقرې درج شوی د جنايت کارانو ډله اداره او تنظيم کي د حالونو سره سم په دوام لرونکی حبس يا اوږده حبس محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۸۵

۳- د پورتنی فقری درج شوی د جنایت کارانو د ډلی نور غړی د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیري.

دوه سوه او څوارلسمه ماده:

راتلونکی اشخاص د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیري:

۱- که څوک ددې قانون د (۲۱۳) مادې ددرج شوی د جنایت کارانو ډلی ته وسله او نورې جنجی وسیلې تیارې کی چه په جرم کنبې ورڅخه استفاده وکي یا د هغې د جرمي خاصیت د علم لرلو سره ذکر شوي ډلی ته ارتزاقی مواد ولیري.

۲- که څوک ذکر شوی ډلی ته د هغی جرمي صفت او هدف په علم لرلو سره د اوسیدلو یا پناه ځای ورکي یا هغوی ته د اجتماع ځای برابر کي.

دوه سوه او پنځلسمه ماده:

که څوک ددې قانون د (۲۱۳، ۲۱۴) مادو ددرج شوي جنایت کارانو په ډله کنبې شامل وي او په هغی کنبې کومه عهده او قیادت ونه لري او د عسکري یا امنیتي مقامونو د لمړني اخطار سره فوراً له ډلي ووځي، د جرم د شریک په حیث نه مجازات کیږي، مگر که د بل جنایت ارتکاب کوونکی شوی وی.

دوه سوه او شپاړسمه ماده:

۱- که څوک د قوی په استعمال د دولتی بناگانو، مؤسسو او نورو ځایونو چه د عمومي بنیگنو په منظور آبادي شوي، اشغالولو ته اقدام وکی د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم دوسله والی ډلي په وسیله ارتکاب شي، تأسیس کوونکی ډلی مشر او هغه شخص چه په قسم داقسامو ئي د هغی قیادت په غاړه وي په اعدام محکومیري.

دوه سوه اووه لسمه ماده:

۱- که څوک عمداً آبادي، عمومی ملکیتونه، د دولتی دوايرو او عامو مؤسسو پوری خاص املاک یا هغه جمعیتونه چه په قانوني ډول د عمومی

ښيگڼو د تامين په غرض تاسيس شوي وي په داسي توگه خراب شي چه په كلي يا جزئي صورت د گټي اخستلو قابليت ونه لري. د احوالو نو سره سم په اوږد حبس يا متوسط حبس محكومېږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د اضطرار په حالت کښې يا د بي نظمی د پیدا کولو په قصد او يا د خلکو په منخ کښی د وارخطايي او ويرې د پیدا کولو دپاره ارتکاب شي، ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو کم نه وي محكومېږي.

۳- که ددې مادې د (۱) فقری ددرج شوی جرم په اثر که خوک په ذکر شوو خايونو کښې موجود وي مړ شي ارتکاب کوونکی په اعدام محكومېږي.

۴- ددې مادې په ټولو حالونو کښې مجرم په اصلي جزأ علاوه د هغه شیانو د قیمت په ورکولو چه يي وران يا خراب کړي هم محكومېږي.

دوه سوه او اتلسمه ماده:

که خوک د افغانستان د جمهوري بيرغ د سپکاوي په قصد را کښته کي او يائي خيري کي په اوږده حبس محكومېږي.

دوه سوه او نولسمه ماده:

که خوک نور دداسی کار د گډون د موافقي دپاره دعوت کې چه د هغې څخه د جرمونو څخه د يو جرم د ارتکاب غرض وي چه ددې قانون په (۲۰۴، ۲۰۵، ۲۱۲، ۲۱۴، ۲۱۶، ۲۱۷) مادو کښې ټاکل شوي په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زيات نه وي محكومېږي، په دې شرط چه ددې منظور د پاره د هغه بلنه نه وي قبوله شوی.

دوه سوه او شلمه ماده:

۱- که خوک ددې قانون د (۲۰۴، ۲۰۵، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۶، ۲۱۷) مادو کښې د ټاکل شوو جرمونو د ارتکاب په پلان علم ولري او د هغې څخه مربوطو مقامونو ته اطلاع ورنه کی د احوالونو سره سم په متوسط حبس محكومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۸۷

۲- محکمه د پورتنی فقری په درج شوو حالونو کښې کولی شی چه د مجرم میړه، ښځه، اصول او فروع په جزا محکوم نه کي مگر داچه قانون په بل ډول حکم کړی وی.

دوه سوه او یوویستمه ماده:

۱- که څوک یو سازمان د حزب، جمعیت، هیئت، یا ډلې په نامه ایجاد، تأسیس، تنظیم یا اداره کي چه هدف یې چپه کول یا د منځه وړل دملي اساسي یا د دولت دسیاسي، اجتماعي، اقتصادي او کلتوري قبول شوو ارزښتونو څخه د یوه وي، یا دهغي رواجولو او قبولولو دپاره په هري وسیلي چه وي تبلیغونه یا خپروني وکي، د حالونو سره سم په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوي حزب، جمعیت، هیئت یا ډله د خپلو هدفونو د تأمین دپاره ددهشت اچولو یا نورو غیر مجازو وسیلو څخه کار واخلي ارتکاب کونکی په دوام لرونکی حبس محکومېږي.

۳- ددې مادې د اولی او دوهمی فقرو درج شوی حکمونه په هر خارجی چه په افغانستان کي اوسېږي او په هر افغان چه په خارج کښې اوسېږي چه په ذکر شوو فقرو کښې ذکر شوي سازمانونه یا دهغي د فروعو څخه یوه فرعه په خارج کښې ایجاد، تأسیس، اداره یا تنظیم کي او یا په افغانستان کښې دننه ددې قسم سازمانونو دیوي فرعي دفروعو په ایجادولو، تأسیس، اداره یا تنظیم بوخت شي که څه هم دهغي مرکز د افغانستان څخه د باندي وي تطبیقېږي.

۴- که څوک ددې مادې د (۱) فقری د درج شوو سازمانونو څخه په یوه کي او یا د هغي د فروعو څخه یو فرعي ته ملحق شي ددې مادې د (۱) فقری په عین جزا محکومېږي.

۵- که څوک پخپله یا د بل شخص په وسیله ددې مادې د (۱) فقری درج شوو سازمانونو سره یا دهغي دفروعو څخه دیوي فرعي سره د غیر مشروع هدفونو

د تأمین په منظور ارتباط قایم کي یا هغی ته دنورو اشخاصو دیپوستون د تشویق سبب وگرځي د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.

دوه سوه او دوهمه ماده:

که شخص پخپله یا د بل شخص په واسطه مطبوعات، لیکنی یا خپرونی ددې قانون د (۲۲۱) مادې ددرج شوو سازمانونو د هدفونو درواچولو د تأمین په منظور یا د هغی د فروعو څخه د یوی فرعی دپاره، د توزیع او د نورو د اطلاع دپاره تیاری کړی پخپل حیازت کښي یې ولري، خرڅی ئی کي یا یې دخرڅ د پاره عرضه کی، داحوالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.

دوه سوه او درې ویشتمه ماده:

که شخص د طبعی، ثبت، خپرولو یا اعلان د وسیلو څخه یوه وسیله د اعلامیو، قطعنامو، شبنامو، ترانو، رسالو، تبلیغاتو د طبع کولو، ثبتولو، خپرولو تیتولو په منظور د دې قانون د (۲۲۱) مادې د درج شوو سازمانونو پوری مربوط یا د هغی د فروعو څخه دیوی فرعی دهدفونو د رواجولو د تأمین د پاره چه د (۲۲۱) مادې په (۱) فقره کښي ذکر شوی پخپل حیازت کښي که څه هم مؤقتي وي ولري د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.

دوه سوه او څلور ویشتمه ماده:

۱- که شخص بی د صلاحیت لرونکو مقامونو د اجازی څخه په افغانستان کښي دننه د جمعیت، هیئت یا غیر سیاسي ډلي چه هېواد واله صبغه ولري په ایجاد، تأسیس، اداري، یا تنظیم بوخت شي په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وي محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوو سازمانونو ایجاد، تأسیس، اداره یا تنظیم د جعلی اجازه نامي په اساس بنا شوي وي ارتکاب کوونکی د ذکر شوی فقری په دوه چنده ټاکل شوی جزا محکومیري.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۸۹

دوه سوه او پنځه ویشتمه ماده:

۱- که شخص پخپله یا د بل شخص په وسیله په یو قسم د اقسامو پیسی یا بله هره نوع مادی گټه یا مرسته دداخلی یا خارجی منابعو څخه ددې قانون د (۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴) مادو ددرج شوو جرمونو د ارتکاب په منظور لاس ته راوړی د حالونو سره سم په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه کم نه وی محکومیږي.

۲- که څوک د پولی یا مادی مرستوله لازی ددې قانون د (۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴) مادو کښې ددرج شوو جرمونو ارتکاب ته دنورو د تشویق سبب شي که څه هم په هغی کښی دارتکاب د گډون قصدونه لری دپورتنی فقری د ټاکل شوی جزأ په نیمايي محکومیږي.

دوه سوه او شپږ ویشتمه ماده:

ددې قانون د (۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳) مادو په ټولو درج شوو حالونو کښی به محکمه د سازمانونو او د هغی د فروعو د انحلال، د مرکزونو، دفترونو او نمایندگیو د بندولو حکم کوی.

دوه سوه او اووه ویشتمه ماده:

۱- ددې قانون د (۲۲۱ تر ۲۲۶) مادو په ټولو درج شوو حالونو کښی به محکمه د شتمنی، پانیو، سندونو او نورو شیانو په مصادره چه د جرم په ارتکاب کښی په کار اچول شوی حکم کوی.

۲- محکمه به د ټولو هغه مالونو او شیانو په مصادره حکم کوی چه په ظاهر کښی د محکوم علیه په املاکو او مالونو کښی داخل وي او دلیلونه او قریني یی ثابت کي چه په واقع کښی ددې مالونو او املاکو څخه ددې قانون د (۲۲۱) مادې د (۱) فقری درج شوو سازمانونو یا د هغی د فروعو څخه یوی فرعی دخپلومرامونو دوراندی وړلو په منظور استفاده کوله.

۹۰ د جزاء قانون

دوه سوه او اته ويشتمه ماده:

که څوک ددې قانون د (۲۲۱) مادې د (۱) فقرې ددرج شوو سازمانونو څخه په يوه کښنې او يا د هغې د فروغو څخه په يوه فرعي کښنې شامل وي مگر د هغوی د خراب کاري يا توطنې څخه کاملاً بې خبره وي او د هغوی په هېڅ نوع فعاليت کښنې يې برخه نه وي اخستې او يا د هغوی څخه عملاً جلا شوی وي د هغه جرمونو د جزاگانو څخه چه د سازمان يا د هغه د فروغو څخه يوه فرعي ارتکاب کړی معافېږي، مگر دا چه قانون بل ډول حکم کړی وي.

دوه سوه او نهه ويشتمه ماده:

۱- که څوک يو پټ جمعيت غير له هغې چه په پورتنیو موادو کښنې يې ذکر شو ايجاد کړی يا د هغې اداره يا د يوه عمده مرکز اداره په اوږو واخلي په متوسط حبس محکومېږي.

۲- د پټ جمعيت هر غړی په حبس چه له يوه کال څخه زيات نه وي يا نقدي جزاً چه له دولس زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومېږي.

۳- هر جمعيت چه خپل ټول يا يو قسمت فعاليتونه په پټه توگه تر سره کی او يايی هدف د قانون نه مغاير وي او يا خپل غرض په دروغجنو يا ناقصو اظهاراتو په وسيله د مربوطو مقامونو څخه پټ کی يا اساسنامه د فعاليت وسيله، يا د غړو نومونه يا وظيفي يا د خپلو غونډو موضوع گانې پټی کی د پټ جمعيت په حکم کښنې دی.

دوه سوه او دیرشمه ماده:

که پنځه يا تر هغې زيات کسان په يوه عمومي محل کښنې د امنيت د اخلال په مقصد غونډه وکی او د امنيتی قواوو له خوا ورته د تيتدلو امر وشی د هغوی هړيو چه امر ورته ابلاغ شوی او ورڅخه سر تاوکی، د حالونو سره سم په لنډ حبس يا نقدي جزاً چه د دولس زرو افغانیو زياته نه وي محکومېږي مگر دا چه قانون بل ډول حکم کړی وي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۹۱

دوه سوه او یو دیرشمه ماده:

- ۱- که څوک په عمومي محل کې خلک غونډې ته راوبلی یا سره ددې چه علم لری چه د امنیتي قواوو له خوا منع شوی په هغی کښی غونډه وکی په لنډ حبس یا نقدي جزا چه ددولس زرو افغانیو څخه زیاتی نه وی محکومیري.
- ۲- د پورتنی فقری د ذکر شوی غونډی تحریک کونکی چه د خپرونی په یوی وسیلی سره یی کوی په عین جزا محکومیري.

دوه سوه او دوه دیرشمه ماده:

- ۱- که د غونډی هدف د جنایت یا جنجی ارتکاب یا د قوانینو یا د مقرراتو د عملي کولو منع کول یا د صلاحیت لرونکو مقامونو په عملونو تاثیر اچول یا د عمل د آزادي څخه د شخص محرومول وي، په هغه صورت کښې چه تاثیر یا محرومول د عنف او تهدید سره یوځای وي، بلونکې اداره کونکې او هر څوک چه سره ددې چه د غونډي په هدف علم ولري په هغی کې گډون وکي یا د علم حاصلولو وروسته د هغی غونډي څخه ونه وځي، په بند چه ددوه کلونو څخه زیات نه وي یا نقدي جزا چه د څلورویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.
- ۲- که یوه غونډه کونکی د عنف او تهدید څخه کار واخلي یا د هغوی څخه یو ظاهري وسله یا جرمي نوري وسیلي چه د هغی استعمال کله کله په مرگ منجر کیري د خان سره ولري بلونکي، اداره کونکي او هر بل شخص چه د غونډي د هدف د علم لرلو سره په هغی کښې گډون وکی د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.
- ۳- که یو د غونډي کونکو څخه د ذکر شوي غونډي د هدف د تر سره کولو په منظور د یو جرم ارتکاب کونکی شی، ټول گډون کونکی چه د جرم د ارتکاب په وخت کښې په غونډه کې موجود وی په قانون کښې د هغی په ټاکلی جزا محکومیري. په دی شرط چه د غونډی په هدف علم ولری د غونډي بلونکی او اداره کونکی که څه هم د جرم واقع کیدو په وخت کښې په غونډه کښې موجود نه وی د هغی په ټاکلی جزا محکومیري.

۴- ددې مادې حکمونه د هغې ډیر شدیدې جزاً د تطبیق مانع نه گرځي چه په قانون کښې ټاکل شوی.

دوه سوه او درې دیرشمه ماده:

۱- که څوک خلک (مذهبي، قومي يا لسانی) تبعیض یا تفرقی ته راوبولي او یایی تحریک کی د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی بلنه یا تحریک نتیجی ته ورسېږي یا د عنف او تهدید سره یو ځای وی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه د اووه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

دوه سوه او څلور دیرشمه ماده:

۱- که څوک یو یا څو نفره د جنایت یا جنحی په ارتکاب دوینا، فعل یا اشاری په وسیله چه په علنی توگه ورڅخه صادر شوی وی یا د لیک، رسم، تصویر، رمز یا په نورو تمثیلی، سمعی او بصری وسیلو په علنی ډول تحریک یا تشویق کی، د جرم د شریک په صفت پیژندل کیږي او د تحریک یا تشویق د جرم د موضوع په عین ټاکل شوی جزاً محکومیږي، په دې شرط چه ذکر شوی جنایت یا جنحه بالفعل د هغه د تحریک یا تشویق په سبب ارتکاب شوی وی.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی تحریک یا تشویق یوازی د جرم د شروع سبب شوی وی، تحریک کوونکی یا تشویق کوونکی د جرم د شروع په جزاً محکومیږي.

دوه سوه او پنځه دیرشمه ماده:

که څوک نور په مستقیم ډول د قتل، لوټ او یا دامینیت محلو جرمونو ارتکاب ته په یوه علنی وسیله تحریک یا تشویق کی په هغه صورت کښې چه د هغه دا تحریک یا تشویق کومی نتیجی ته ونه رسیږي د حالونو سره سم په

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۹۳

حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزا چه د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

دوه سوه او شپې دیرشمه ماده:

۱- که څوک مطبوعات مخطوطات، رسمونه، سلایدونه، کلیشي، مجسمې، نقش شوي تصویرونه، رمزي اشاری او نور شيان او تصویرونه چه د عامو د کلتور او ادبونو منافی وی د تجارت، توزیع، اجاری په قصد عرضه یا الصاق کې یا يې پخپله حيازت کې ولری د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزا چه د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

۲- که څوک عمدأ پخپله یا د بل شخص په وسیله د پورتنی فقری درج شوی شيان د اخلاقو د فساد په منظور یا د پورتنیو ذکر شوو منظورونو د پاره صادر، وارد یا انتقال کی یا يې د نمایش د پاره د عامو خلکو دکتلو دپاره وړاندی کی یا يې په اجاره ورکی او یا يې خرڅ کی یا يې د خرڅ یا اجاری د پاره که څه هم په غیر علنی ډول وی عرضه کی یا يې بل چاته په پټ یا علنی ډول که څه هم په وړیا ډول وی وسپاری یا هغه توزیع کی یا يې د توزیع د پاره بل چاته تسلیم کی، د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزا چه د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

۳- که څوک په یوه علنی وسیله د عمومی آدابو څخه مخالف په یو سرود یا خطابه بوخت شی یا خلک فحشاء او د اخلاق فساد ته وبللی یا ددی منظور د پاره اعلانونه یا رسالی خپری کی، د دې مادې د (دوه یمی) فقری په عین ټاکل شوی جزا محکومیري.

۴- ددې مادې د پورتنیو ذکر شوو فقرو ددرج شوو جرمونو د تکرار په صورت کښې ارتکاب کوونکی د ټاکل شوی جزا په اکثره اندازه محکومیري.

دوه سوه او اووه دیرشمه ماده:

- ۱- که ددې قانون د (۲۳۶) مادې درج شوی جرمونه د جریدو یا ورځ پانپو له لاری ارتکاب شوی مسئول مدیر او لیکونکی داصلي فاعلینو په صفت د خپریدو سره سم د هغی په ټاکلی جزأ محکومېږي.
- ۲- ددې قانون د (۲۳۶) مادې په ټولو درج شوو حالونو کښې که د جرم اصلي فاعل تشخیص نه کړی شو طبع کوونکی او توزیع کوونکی او عرضه کوونکی د جرم د اصلي فاعلینو په صفت مجازات کېږي.
- ۳- محکمه کولی شی واردوونکی یا صادروونکی یا دلالت د جرم د اصلي فاعلینو په صفت هم په جزأ محکوم کی، په دې شرط چه ددې قانون د (۲۳۶) مادې درج شوی جرمونه چه د جریدو یا ورځپانپو له لاری یی صورت موندلی وی د هغوی عمدی برخه په اثبات ورسوی.

دوه سوه او اته دیرشمه ماده:

- په هغه حالونو کښې چه لیک، رسم، تصویر، عکس، چارت، رمزی یا نوری تمثیلی وسیلی چه ددی قانون د (۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۴، ۲۳۶)، (۲۳۷) مادو ددرج شوو جرمونو څخه د یوه په ارتکاب کښې چه د باندی خپور شوی وی او په هغه حالونو کښې چه د جرم د اصلي ارتکاب کوونکی تشخیص غیر ممکن وی، واردوونکی او طبع کوونکی د جرم د اصلي فاعل په صفت په جزأ محکومېږي.
- که دواردوونکی او طبع کوونکی تشخیص ممکن نه وی خر څوونکی، توزیع کوونکی یا الصاق کوونکی د اصلي فاعلینو په صفت مجازات کېږي مگر داچه ددعوی د حالونو او کیفیتونو څخه دشخص عدم واقفیدل د لیک، رسم، تصویر، رمزی یا د نورو تمثیلی وسیلو د جرمی ماهیت په محتویاتو ظهور ته ورسېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۹۵

دوه سوه او نهه دیرشمه ماده:

که څوک په یوی علنی وسیلی خلک فتنی، بی نظمی، عصیان یا تمرد ته وپولی په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی محکومیرپی په دی شرط چه بلنه یی مؤثره واقع نه شی.

دوه سوه او څلویښتمه ماده:

۱- که څوک عمداً خبرونه، معلومات، دروغجنی بیانیی، غرض لرونکی تبلیغونه، یا تحریک آمیزه پروپاگندونه په هره وسیله د وسایلو څخه چه وی خپاره یا تیت کی، چه غرض یی د امنیت اخلال د خلکو ترمنځ د وحشت او دهشت ایجاد یا عمومی بنیگیو او گتو ته د ضرر رسول وی د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی، محکومیرپی.

۲- که شخص پخپله یا د بل شخص په وسیله مطبوعات، خپرونی یا نوشتی د توزیع او د نورو د اطلاع د پاره تیار دپورتنی فقری ددرج شوو جرمونو د ارتکاب په منظور پخپل حیازت کښی ولری یا د طباعتی، ثبت یا اعلان هره وسیله د وسیلو څخه د همدی منظور د پاره پخپل حیازت کښی که څه هم په مؤقتی ډول وی راوړی، د حالونو سره سم د ذکر شوو وسیلو په مصادره علاوه په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیرپی.

دوه سوه او یو څلویښتمه ماده:

که څوک په یوی علنی وسیلی د افغانستان ملت، بیرغ یا نښان سپک کی د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیرپی.

دوه سوه او دوه څلویښتمه ماده:

۱- که څوک په یوه علنی وسیله جمهور رئیس ته سپکاوی وکی په متوسط حبس محکومیرپی.

۹۶ د جزاء قانون

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د جمهور رئیس په محضر کښې ارتکاب شی مرتکب په اوږده حبس محکومېږي.

دوه سوه او دري څلویښتمه ماده:

راتلونکی اشخاص د حالونو سره سم په لنډ حبس یا نقدي جزأ چه د دولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومېږي:

۱- که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه، د باندنیو هېوادونو رئیسانو ته ښکښل وکی.

۲- که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه په افغانستان کښې د باندنیو هېوادونو رسمی نمایندگانو ته د هغوی د وظیفی په ارتباط ښکښل وکی.

دوه سوه او څلور څلویښتمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه شخص یا اشخاص د قانون په بی اطاعتی، تحریک، یا یو عمل چه قانون جرم شمارلی وی تمجید کی، په لنډ حبس چه ددری میاشتو څخه کم او نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو څخه کم او ددولس زرو افغانیو زیاته نه وی یا د دې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومېږي.

دوه سوه او پنځه څلویښتمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د قبیلې د افرادو یا د قبیلو ترمنځ ددښمنی د ایجادولو تحریک وکی په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کم او د دولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومېږي.

دوه سوه او شپږ څلویښتمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه لویه جرگه، پارلمان، حکومت، اردو، محکمې، یا نورو دولتی مقامونه سپک کی، په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم او نقدی جزأ چه د دری زرو افغانیو کمه او د دولس زرو افغانیو زیاته نه وی یا ددې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۹۷

دوه سوه او اووه څلویښتمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د پارلمان د غونډو پتی مباحثی یا د هغی علنی مباحثی بی د امانت لرلو په بدنیت خپری کی په لنډ حبس چه د دری میاشتو کم یا نقدی جزاً چه د دری زرو افغانیو کمه او د دولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومیري.

دوه سوه او اته څلویښتمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د عمومی خدمتونو مؤظف د وظیفی د ارتباط له امله توهین کی، په لنډ حبس چه د دری میاشتو کم او د شپږو میاشتو زیات نه وی او نقدی جزاً چه د دری زرو افغانیو کمه او د شپږو زرو افغانیو تجاوز ونه کی یا ددی دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیري.

دوه سوه او نهه څلویښتمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د قاضی مقام، حیثیت یا سلطه ددعوو د غور په وخت کښی اخلال وارد کی، په لنډ حبس چه د دری میاشتو کم او د شپږو میاشتو زیات نه وی یا نقدی جزاً چه د دری زرو افغانیو کمه او د شپږو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

دوه سوه او پنځوسمه ماده:

۱- که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه داسی مطالب خپاره کی چه په هغه قاضیانو د تاثیر قابلیت ولری چه د نظر لاندی قضیه د هغه د غور لاندی ده یا د قضایي ضبط په مامورینو د تاثیر قابلیت ولری یا په شاهدانو چه په ذکر شوی قضیې د تحقیق یا قضائی غور د شهادت د ادا کولو د پاره غوښتل کیږي یا د تاثیر قابلیت په عمومی افکارو د قضیې د طرفینو څخه د یوه په گټه یا ضرر د تحقیق یا د قضائی غور په وخت کښی ولري، په لنډ حبس چه د دری میاشتو څخه کم او نقدی جزاً چه د دری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو زیاته نه وی یا ددی دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری خپرونه عمداً د تاثیر د ایجاد په منظور وی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه دوه کلونو څخه زیات او نقدی جزأ چه ددولس زرو افغانیو کمه او د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی یا ددې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومیري.

دوه سوه او یو پنځوسمه ماده:

لاندنی اشخاص په لنډ حبس چه د دری میاشتو کم او نقدی جزأ چه د دری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو زیاته نه وی یا ددی دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومیري:

۱- که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د یوی مدنی یا جزایی دعوی جریان چه محکمی یی پتہ ټاکلی وی خپور کی.

۲- که څوک د یوی وسیلی په واسطه د قضائی اجراءاتو ټول یا یو قسمت چه خپرونه یی د نظم او عمومی آدابو د ساتنی په منظور د محکمی د قضائی قرار په اساس منع شوی وی خپور کی.

۳- که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د محکمو د پتو غونډو جریان یا د هغی د علنی غونډو جریان د بد نیت او بی د امانت لرلو خپور کی.

دوه سوه او دوه پنځوسمه ماده:

که شخص د یوی علنی وسیلی په واسطه د جرم د تحقیق په باره کینې یو خبر چه مؤظفو مامورینو د هغی اجراء کول د جگړه والو په غیاب کې قرار ورکړی وی او یایی د هغی خپرونه د نظم یا عمومی آدابو په منظور منع کړی وی خپور کی، په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم او د شپږو میاشتو زیات نه وی او نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او د شپږو زرو افغانیو تجاوز ونه کی یا ددې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومیري.

دوه سوه او دری پنځوسمه ماده:

که څوک د یوی علنی وسیلی په واسطه د نقدی جزأ د اداکولو یا د محکوم بها مصرفونو یا تضمیناتو په مقصد د اعانی د راټولولو دفتر خلاص یا اعلان

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۹۹

کى په لنډه حبس چه ددرى میاشتو کم نه وی او نقدى جزأ چه ددرى زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو زیاته نه وی یا ددی دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیږي.

درېم فصل رشوت

دوه سوه او څلور پنځوسمه ماده:

د عمومی خدمتونو هر مؤظف چه دیوی وظیفی د اجراء یا امتناع یا اخلال په مقصد چه پري مکلف شوی پخپل نوم یا د بل شخص په نوم نقدي پیسې، مال یا یوه گټه وغواړی یا د شخص څخه د هغی وعده واخلی او یا بخشش قبول کی رشوت اخستونکی شمارل کیږي.

دوه سوه او پنځه پنځوسمه ماده:

۱- رشوت اخستونکی په حبس چه ددوه کلونو څخه کم او د لسو کلونو زیات نه وی او په نقدی جزأ د هغه څه معادل چه د رشوت په حیث یی غوښتی یا ورکول شوی یا په هغی وعده ورکول شوی محکومیږي.
۲- رشوت ورکونکی او درشوت واسطه د پورتنی فقری په عین درج شوی جزأ محکومیږي.

دوه سوه او شپږ پنځوسمه ماده:

که د رشوت څخه د داسی جرمی فعل ارتکاب غرض وی چه په قانون کښی د هغی ټاکلی جزأ د رشوت د ټاکلی جزأ څخه ډیره شدیدې وی رشوت اخستونکی، رشوت ورکونکی او د رشوت واسطه د رشوت د ټاکلی نقدی جزأ علاوه د هغی جرم په ټاکلی جزأ هم محکومیږي.

دوه سوه او اووه پنځوسمه ماده:

که څوک د عمومی خدمتونو مؤظف دمادی یا معنوی زور د لازی د ناحقه کار په اداء کولو مجبور کی یا د هغه د وظیفی د یوه مکلفیت داجرا کولو مانع

۱۰۰ د جزاء قانون

وگرځی یا په هغی کښی د اخلال باعث شی، د رشوت اخستونکی په حکم کښی حساب او دهغی په ټاکلی جزا محکومیږي.

دوه سوه او اته پنځوسمه ماده:

که د عمومی خدمتونو مؤظف د وظیفی د تر سره کولو په مقابل کښی پخپل نوم یا د بل شخص په نوم څه شی وغواړی یا د هغه چا څخه چه د وظیفی دلحاظ یی ورته کار کړی بخشش واخلي او یایی قبول کي او یا د بخشش په منظور پخپل یوه وظیفوي مکلفیت کښی د کار د تر سره کیدو وروسته خلل وارد کی یا بی د پخواني موافقي د مکافات اخستلو په قصد د هغی څخه امتناع وکي یا په هغی کي خلل وارد کی په متوسط حبس او نقدي جزا د هغه څه معادل چه د بخشش غوښتنه یا وعده شوي محکومیږي.

دوه سوه او نهه پنځوسمه ماده:

که د پارلمان، بناروالی، د محلی او ولایتی جرگو غړي د خپل ځان یا بل شخص د پاره یو شی وغواړی یا په هغی وعده، قبوله کی یا بخشش واخلي او په دی منظور د نفوذ څخه کار واخلي او د عمومی خدمتونو د صلاحیت لرونکو مقامونو څخه حکمونه، قرار، امرونه، تعهد، ترخیص، موافقه، واردیدل، مؤظفیدل، قرار داد یا هر نوع بل خدمت او امتیاز حاصل کی د رشوت اخستونکی په حکم کي حسابیږي د دې قانون د حکمونو سره سم مجازات کیږي.

دوه سوه او شپیتمه ماده:

که یو شخص رشوت عرضه کی خو د عمومی خدمتونو د مؤظف له خوا قبول نه شی رشوت ور کوونکی په متوسط حبس یا نقدي جزا چه د دولس زرو افغانیو کمه او د شپیته زرو افغانیو زیاته نه وي محکومیږي.

دوه سوه او یو شپیتمه ماده:

که د عمومی خدمتونو مؤظف سره ددې چه د عمل په جرمي خاصیت علم ولري، ددې قانون د (۲۵۴، ۲۵۸، ۲۵۹) درج شوو حکمونو سره سم د

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۰۱

بخشش یا گتیی یو ناچیزه قسمت بالواسطه قبول کی، په حبس چه دیو کال
خخه زیات نه وی او په نقدی جزأ معادل د هغه خه چه یی اخستی یا قبول
کړی محکومیږي.

دوه سوه او دوه شپیتمه ماده:

ددې فصل په ټولو درج شوو حالونو کښې په مصادره د هغه خه چه رشوت
ورکوونکی یا د رشوت واسطی عرضه کړی حکم کیږي.

دوه سوه او دری شپیتمه ماده:

که رشوت د عمومی شتمنی په تلفیدو منجر شی یا د حق باطلیدو یا پتیدو
ته یا د باطلو احقاق ته مفضی شوی وی، ارتکاب کوونکی ددې قانون
(۲۵۴) مادې د ټاکل شوی جزأ په اکثره اندازه محکومیږي.

دوه سوه او څلور شپیتمه ماده:

که شخص چه ورخخه رشوت غوښتل شوی صلاحیت لرونکی مقامونه خبر
کی او د ذکر شوو مقامونو د تدبیرونو نیولو په اثر ثابته شی چه د عمومی
خدمتونو مؤظف دی عمل ته لاس اوږد کړی، رشوت اخستونکی ددې قانون
د حکمونو سره سم مجازات کیږي او اطلاع ورکوونکی بری الذمه گڼل
کیږي.

دوه سوه او پنځه شپیتمه ماده:

که هغه شخص چه رشوت ورته عرضه شوی درشوت د اخیستو تر مخه
صلاحیت لرونکی مراجع خبر کی او په نتیجه کښې عرضه کوونکی بالفعل
ونیول شی. ددې قانون د حکمونو سره سم مجازات کیږي.

دوه سوه او شپږ شپیتمه ماده:

د رشوت په جرم شروع د هغی د ارتکاب په حکم کی ده .

۱۰۲ د جزاء قانون

دوه سوه او اووه شپيته ماده:

درشوت په جزأ كښې د محكمې قطعې حكم چه د شخص په محكوميت صادر شوى خپريږي.

څلورم فصل اختلاس او غدر

دوه سوه او اته شپيته ماده:

۱- د عمومي خدمتونو هر مؤظف چه د دولت يا د افرادو مالونه ورته د وظيفي له حيثه سپارل شوى وي اختلاس يا پټ كى په اوږده حبس چه دلسو كلونو څخه زيات نه وي محكوميږي.

۲- كه د پورتنى فقرى جرم خزانه دار، تحويل دار، د تحصيلي مامور، صراف، د پترولو مامور، د شكري مامور، گدام دار، نقدي او جنسي معتمدین، دارزاقو مؤظفين يا نور اشخاص چه دوظيفى له حيثه د اختلاس شوو يا پټو شوو شيانو په ساتنه مكلف وي ارتكاب كوونكى شى په اوږده حبس محكوميږي.

۳- د عمومي خدمتونو مؤظف چه د مسلک څخه په طرد يا دوظيفى څخه په انفصال محكوميږي د حيثيت داعاده كيدو وروسته د جزائي اجراءتو د قانون د حكمونو سره سم بيا د دولت په ماموريت يا خدمت منل كيږي.

دوه سوه او نهه شپيته ماده:

د عمومي خدمتونو هر مؤظف چه پيسي، قيمت لرونكى پانى، متاع گانې يا د دولت د ملكيت نور مالونه بى له حقه د خپل مالكانه تصرف لاندې راوړي په متوسط حبس محكوميږي.

دوه سوه او اويا يمه ماده:

۱- د عمومي خدمتونو هر مؤظف چه په يو عقد يا عمل يا قضيه كښې د دولت دگټو په ساتنه مكلف وي د گټې د حاصلولو په منظور د خپل ځان يا د

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۰۳

بل شخص د پاره ذکر شوی گتې په کلی ډول متضرری کی په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

۲- که دپورتنی فقری درج شوی ضرر جزنی وی ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په متوسط یا لنډ حبس محکومېږي.

دوه سوه او یواوایمه ماده:

د عمومی خدمتونو هر مؤطف چه په اداره، قرار دادونو، عوایدو، وارداتو یا د دولت پوری د نورو مربوطو امورو یا د هغی په مراقبت کنبی مستقیم مکلفیت ولری او د هغی په اثر دپورتنیو امورو څخه په یوه کنبی پخپل نوم یا د بل شخص په نوم د ځان د پاره گتته حاصله کی او یا دهغی په حاصلولو پسي تشبث وکی په متوسط حبس چه د دری کلونو څخه کم نه وی محکومېږي.

دوه سوه او دوه اوایمه ماده:

د عمومی خدمتونو هر مؤطف چه د خپل لاس لاندی کارگران یا اجیران پخپلو شخصی کارونو کی په رسمی وخت کنبی استخدام کی یا یی د قانونی جواز څخه د هغه ټول یا یو قسمت اجوره حجز کی په لنډ حبس یا نقدي جزاً چه ددولس زره افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي.

دوه سوه او دري اوایمه ماده:

۱- مجرم په دی فصل کنبی په ټاکل شوو جزاگانو علاوه د مال په ردولو او د اختلاس شوو مالونو معادل نقدي جزاً یا په هغه څه چه د دولت د مال څخه یی په خپل تصرف کی راوړی هم محکومېږي.

۲- په هغه صورت کنبی چه د محکوم بها حبس موده ددری کلونو څخه زیاته وی، ارتکاب کوونکی د مسلک څخه په طرد یا دوظیفی څخه په انفصال هم محکومېږي.

۱۰۴ د جزاء قانون

دوه سوه او څلور اويايمه ماده:

د دې فصل په درج شوو جرمونو كښې د جزائي دعوى دمودى سقوط د وظيفى د پاى ته رسيدو د نېټې څخه شروع كيږي په دې شرط چه تر هغى د مخى ورڅخه تحقيق نه وى شروع شوى.

پنځم فصل

د افرادو په مقابل كښې د عمومى خدمتونو د افرادو بده رويه

دوه سوه او پنځه اويايمه ماده:

- ۱- كه د عمومى خدمتونو مؤظف تورن د اعتراف اخستلو په منظور شكښجه كى او يا په هغى امر وكى په اوږده حبس محكوميږي.
- ۲- كه تورن د شكښجې په نتيجه كښې قتل ته ورسوي ارتكاب كوونكى په دى قانون كښې د عمد قتل په ټاكلى جزا محكوميږي.

دوه سوه او شپږ اويايمه ماده:

كه د عمومى خدمتونو مؤظف محكوم عليه د محكوم بها جزا څخه زيات شديد مجازات كى او يا په هغى امر وكى او يا پرى داسى جزا تطبيق كى چه په هغى حكم نه وى شوى، د متوسط حبس په جزا علاوه د مسلك څخه په طرد يا دوظيفى څخه په انفصال هم محكوميږي.

دوه سوه او اووه اويايمه ماده:

كه د عمومى خدمتونو مؤظف، د خپلي وظيفي د صلاحيت څخه په استفادى سره د شخص كورته د هغه د اجازى په غير او د هغه حالونو او ترتيب څخه په غير چه قانون پرى تصريح كړى داخل شى، په حبس چه ددوه كلونو څخه زيات نه وى يا نقدى جزا چه د څلورويشتو زرو افغانيو تجاوز ونه كى محكوميږي.

دوه سوه او اته اويايمه ماده:

كه د عمومى خدمتونو مؤظف د خپل وظيفوى صلاحيت څخه په استفادى سره د شخص سره په داسى ډول شدت او خشونت وكى چه د هغه د جسمى

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۰۵

دردونو موجب یایي د پت او حیثیت منافي وگرځي، د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وي یا نقدي جزا چه د څلور ویشتو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیري.

دوه سوه او نهه او یایمه ماده:

که د عمومی خدمتونو مؤطف د خپل وظیفوی صلاحیت څخه په استفادی سره د مالک څخه د هغه منقول یا غیر منقول مال په زور واخلي یا بی له حقه هغه د خپل مالکانه تصرف لاندې راوړي یا مالک مجبور کی چه خپل مال په بل شخص خرڅ کی. علاوه د هغه حبس څخه چه ددوه کلونو څخه زیات او نقدي جزا چه د څلور ویشتو زرو افغانیو متجاوز نه وی، د مسلک څخه په طرد یا د وظیفی څخه په انفصال او د غصب شوی شی په ردولو او که عین شی موجود نه وی د هغی په قیمت محکومیري.

شپږم فصل

د رسمي پانزو او سندونو غلا او تلف کول

دوه سوه او اتیایمه ماده:

۱- که د عمومی خدمتونو د مؤطف داهمال په اثر چه دولت پوری د مربوطو پانزو، سندونو، یا دوسیو او یا دقضایي دعوی د پانزو په ساتنه مکلف وی، ذکر شوی پانی غلا، پتی یا تلف شی، مؤطف شخص په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم نه وی یا نقدي جزا چه د دولس زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیري.

۲- دپورتنی فقری ددرج شوو شیانو غل، تلف کوونکی یا پتیوونکی په متوسط حبس محکومیري.

۳- که ددې مادي د (۱) فقری د درج شوو شیانو فاعل د هغی محافظ وی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی محکومیري.

۱۰۶ د جزاء قانون

۴- که ددې مادې د (۱) فقرې د درج شوو شيانو غلا کول، پټول يا تلف کول د محافظينو د اکراه په اثر صورت ونيسي ارتکاب کوونکي په اوږده حبس محکومېږي.

۵- د ملي ارزښتونو لرونکي سندونو، غل، تلف کوونکي يا پټوونکي د حبس د جزأ په اکثره اندازه محکومېږي.

۶- که ددې مادې د (۵) فقرې ددرج شوو سندونو غلا يا تلفيدل د عمومي خدمتونو د مؤظف د اهمال په اثر صورت موندلی وي، ارتکاب کوونکي په متوسط حبس محکومېږي.

دوه سوه او يو اتيايمه ماده:

که د پست او تلگراف مؤظف تسليم شوي مکتوب يا تلگراف پټه، افشاء يا خلاص کي يا ددې منظور د پاره د نورو د پاره آسانتيا برابره کي، د مسلک څخه په طرد يا د وظيفي څخه په انفصال علاوه په لنډه حبس چه د دري مياشتو کم نه وي يا نقدي جزأ چه ددري زرو افغانيو کمه او دولس زرو افغانيو تجاوز ونه کي محکومېږي.

اووم فصل

د قانوني صلاحيت دحدودو څخه د عمومي خدمتونو د مؤظفينو تېري

دوه سوه او دوه اتيايمه ماده:

که د عمومي خدمتونو مؤظف دعوی د دواړو خواوو څخه يوه ته د گټي يا ضرر رسولو په مقصد د قاضي يا محکمي په نزد د امر، التماس غوښتنی يا سفارش په صيغه واسطه شي، په لنډه حبس چه ددری مياشتو څخه کم نه وي يا نقدي جزأ چه ددری زرو افغانيو څخه کمه او د دولس زرو افغانيو څخه زياته نه وي محکومېږي.

دوه يم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحتونه او د هغی جزاگانگی ۱۰۷

دوه سوه او دري اتيايمه ماده:

که قاضي بی دقانونی جواز څخه د فیصلي او حکم د صادریدو څخه منع راوړی او یا ثابته شی چه ددې قانون د (۲۸۲) مادې ددرج شوو سببونو څخه د یوه په بنا ناحقه فیصله یې صادره کړي، د حالونو سره سم په متوسط حبس او دمسلك څخه په طرديدو محکومېږي.

دوه سوه او څلور اتيايمه ماده:

که قاضي د قانوني غوښتنی څخه وروسته، د حکم صادریدل رد یا متوقف کی، د حکم څخه منع کیدونکی شمارل کیږي. که څه هم په قانون کښې د حکم یا د هغی د صراحت په نیشتهوالی استدلال وکی، مگر داچه قانون بل ډول حکم کړی وی.

دوه سوه او پنځه اتيايمه ماده:

۱- که د عمومي خدمتونو مؤظف د خپل وظيفوي صلاحیت څخه په استفادی سره عمداً د قوانینو حکمونه مقررات، حکم، د محکمې قرار او امر، یا د حکومت د صلاحیت لرونکی مراجعو امرونه او یا د مالونو او مالیو تحصیل چه د قانون په حکم ټاکل شوی، بی د قانوني جواز څخه متوقف کی، د حالونو سره سم په لنډ حبس چه ددرې میاشتو څخه کم نه وي یا نقدي جزاً چه ددرې زرو افغانیو څخه کمه او ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی توقف په اثر دولت دیلانونو په اجراء کولو، کښی تأخیر یا معطلی واقع شی او یا عمومی شتمنی ته صدمه ورسپړی، ارتکاب کونکی د حالونو سره سم په اوږده یا متوسط حبس محکومېږي.

دوه سوه او شپږ اتيايمه ماده:

۱- که کمه اندازه دری نفره د عمومی خدمتونو مؤظفین د غیر قانوني شریک مرام ته درسیدو په مقصد خپله وظيفه که څه هم د استعفی په صورت وی ترک کی او یا عمداً د وظيفی د اداکولو څخه استنکاف وکی، هریو په لنډ

۱۰۸ د جزاء قانون

حبس چه ددری میاشته څخه کم او د شپږو میاشته څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه درې زرو افغانیو څخه کمه او د شپږ زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومېږي.

۲- که د وظیفی د ترک یا استنکاف په نتیجه کښې ژوند، صحت او عمومی امنیت د خطر سره مواجه شی یا د خلکو په منځ کښې فتنه او نا آرامی پیدا شی یا عمومی گټو ته ضرر ورسېږي، ارتکاب کوونکی دپورتنی فقری د اکثری اندازی په دوه چنده جزأ محکومېږي.

دوه سوه او اووه اتیایمه ماده:

۱- که د عمومی خدمتونو مؤظف د کار په جریان کښې دخلل اچولو یا معطلولو په قصد خپله وظیفه ترک کی یا ددې منظور د پاره د وظیفی د ادا کولو څخه استنکاف وکی، په لنډ حبس چه ددری میاشته څخه کم نه وی او ددولس زرو افغانیو څخه زیات نه وی محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ذکر شوی مؤظف په باره کښې ددې قانون د (۲۸۶) مادې د (۲) فقری حکم صدق پیدا کی، ارتکاب کوونکی ددې مادې د (۱) فقری ددرج شوی جزأ د اکثری اندازی په دوه چنده محکومېږي.

دوه سوه او اته اتیایمه ماده:

۱- که شخص د تحریک له لاری د دی قانون د (۲۸۶ ، ۲۸۷) مادو د درج شوو جرمونو د جملی څخه په یوه کی گډون وکی، د حالونو سره سم د ذکر شوو مادو د ټاکل شوو جزأگانو په دوه چنده محکومېږي .

۲- که د پورتنی فقری ذکر شوی شخص د عمومی خدمتونو مؤظف وی په ټاکل شوی جزأ علاوه د مسلك څخه په طرد یا د وظیفی څخه په انفصال هم محکومېږي.

دوه سوه او نهه اتیایمه ماده:

۱- که شخص د عمومی خدمتونو مؤظف یا مؤظفین په یو قسم داقسامو د کار په ترک کولو او یا د یوه وظیفوي مکلفیت د ادا کولو څخه په استنکاف

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۰۹

تحریک یا تشجیع کي او د هغه په تحریک یا تشجیع کومه نتیجه مرتبه نه شي، په حبس تر دري میاشتو یا نقدي جزأ تر دری زرو افغانیو محکومیږي. ۲- که محرک د عمومی خدمتونو مؤطف وی د پورتنی فقری د درج شوی جزأ په دوه چنده محکومیږي.

اتم فصل

د عمومی خدمتونو په مؤطفینو تبری

دوه سوه او نوی یمه ماده:

که شخص د عمومی خدمتونو په مؤطف د قوې په استعمال، شدت، ویرولو یا تهدید تبری وکي یا په تبری شروع وکي په لنډ حبس چه د شپږ میاشتو کم نه وی یا نقدي جزأ چه د شپږ زرو افغانیو کمه او د دولس زرو افغانیو زیاته نه وي اویا په دواړو جزاگانو محکومیږي.

دوه سوه او یو نوی یمه ماده:

۱- که شخص د عمومی خدمتونو مؤطف په دوام لرونکی تعقیب د کور یا د وظیفی د محل په خوا کبسی توقف، په هغه تهدید یا دوظیفی د اجراء څخه په منع کولو په یو قسم داقسامو د تبری لاندې واقع شي، ددې قانون د (۲۹۰) مادی په عین ټاکل شوی جزأ محکومیږي. ۲- که ارتکاب کوونکی د عمومی خدمتونو مؤطف وی د پورتنی فقری په درج شوی جزأ علاوه د مسلک څخه په طرد یا دوظیفی څخه په انفصال هم محکومیږي.

دوه سوه او دوه نوی یمه ماده:

که د عمومی خدمتونو په مؤطف د شخص د تیری یا مقاومت په اثر وهل یا زخم صورت ومومي، ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په متوسط حبس یا نقدي جزأ چه د شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږي.

۱۱۰ د جزاء قانون

دوه سوه او درې نوي يمه ماده:

۱- که ددې قانون د (۲۹۲) مادې د درج شوی وهلو يا زخم په اثر مجنی عليه په مؤقتي توگه معيوب شی يا د شلو ورځو څخه زيات د کار کولو څخه عاجز پاتی شي، ارتکاب کوونکی د خساری په جبيری علاوه په متوسط حبس چه د دوو کلونو څخه کم نه وی هم محکومېږي.

۲- که وهل يا زخم په دايمي معلولیت منجر شي يا دمخکنی تر صد او اصرار سره يوځای وي يا دوسلي سره يا ددوه نفرو څخه د زياتوله خوايي صورت نيولې وی، ارتکاب کوونکی ددې قانون د (۴۰۸ تر ۴۱۳) مادو په ټاکل شوو جزاگانو محکومېږي.

دوه سوه او څلور نوي يمه ماده:

که شخص په اشاره يا قول يا تهديد د عمومي خدمتونو مؤظف دوظيفي د اجراء کولو په وخت کې يا دهغی په سبب سپک کی، په لنډ حبس چه دري مياشتو څخه کم او د شپږو مياشتو څخه زيات نه وی يا په نقدي جزأ چه ددری زرو افغانیو څخه کمه او د شپږ زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومېږي.

دوه سوه او پنځه نوي يمه ماده:

که سپکاوي د تلگراف يا تېلفون يا ليک يا رسم په وسيله شخص ته متوجه شی ارتکاب کوونکی ددې قانون د (۲۹۴) مادې د (۱) فقری په جزأ محکومېږي.

دوه سوه او شپږ نوي يمه ماده:

که شخص د عمومي خدمتونو سلطی يا د عمومي خدمتونو مؤظفين په دروغجنو اطلاع گانو يا د حقيقت څخه خلاف عريضو يا په بل قسم د حادثو او مصيبتونو د واقع کيدو څخه چه بيخي واقعیت ونه لري سره ددې چه د هغی د عدم واقعیت څخه علم لری، په اضطراب کښې واچوي دلنډ حبس دجزأ څخه علاوه چه ددری مياشتو څخه کم نه وي يا نقدي جزأ چه دري زرو

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانۍ ۱۱۱

افغانیو څخه کمه او ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي د خساري په جبران چه د دې پلوه وارد شوي هم محکومیري.

نهم فصل د وظیفو او لقبونو انتحال

دوه سوه او اوه نوی یمه ماده:

که څوک بی له دی چه د ماموریت صفت یا ددولت رسمی اجازه ولری د عمومی وظیفو څخه په یوی کنبی مداخله وکی او یا ددې وظیفو پوری مربوط یو مکلفیت تر سره کی د حالونو سره سم په متوسط حبس یا نقدی جزأ چه ددولس زرو افغانیو کمه او دشپیتو زرو افغانیو زیاته نه وی محکومیري.

دوه سوه او اته نوي یمه ماده:

که شخص بی له دې چه رتبه یا استحقاق ولری عسکری یونیفورم په علنی ډول استعمال کی یا بی له دی چه قانون جواز ورکړی وی د وظیفی ممیزه علامه حمل کی، د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه د څلور ویشتو زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

دوه سوه او نهه نوی یمه ماده:

که څوک بی له دې چه قانونی جواز ولري خپل ځان په افتخاري لقب یا رتبه یا وظیفه ملقب کی او یا دقضائی ضبط مامور په حیث معرفی کی او یا په علنی صورت داسی نښان زورند کی چه ورته ورکول شوی نه دی، په نقدی جزأ د یوزر څخه تر پنځو زرو افغانیو محکومیري.

دری سومه ماده:

که څوک بی د قانونی جواز څخه خپل ځان په خارجی افتخاري یا رتبوی لقب ملقب کی او یا په علنی صورت بی د قانونی جواز څخه یا د دولت د رئیس

۱۱۲ د جزاء قانون

د اجازې څخه خارجې نښان زوړند کي، ددې قانون د (۲۹۹) مادې په عين ټاکل شوي جزا محکومېږي.

درې سوه او يوومه ماده:

ددې قانون د (۲۹۹، ۳۰۰) مادو په درج شوو حالونو کښې محکمه کولي شي د فيصلې د حکم لنډيز په ورځني جريده کښې چه د محکمي له خوا ټاکل کيږي د محکوم عليه په مصرف خپور کي.

لسم فصل

د مروجو پيسو جعل

درې سوه او دوه يمه ماده:

۱- که څوک په هر کيفيت چه وي هغه پيسي چه په قانوني توگه په افغانستان کښې مروجي دي جعل کي په اوږده حبس محکومېږي.
۲- د مروجه پيسو تقليد، د مسکو کاتو د اصلي مقدار تنقيص يا د هغي ملمع کول په داسي قسم چه د نورو مروجو پيسو سره چه ارزش يې زيات دي شيبه وگرځي، جعل شمارل کيږي.

درې سوه او درېيمه ماده:

راتلونکي اشخاص په اوږده حبس محکومېږي:

۱- څوک چه سره د علمه جعلي پيسي رواج يا پري معامله وکي يا د رواجولو يا معاملي په قصد هغه پخپل حيازت کي راوړي.
۲- که څوک سره د علمه پخپله يا د بل چا په وسيله جعلي پيسي افغانستان ته داخلي کي او يا يې ور څخه وباسي.
۳- که څوک آلات، سامان يا وسيلي د پيسو د جعل دپاره سازکي يا يې په کار واچوي يا يې خرڅ کي يا يې د خرڅ د پاره عرضه کي يا يې په اجاره ورکي يا يې د قانوني جواز څخه پخپل حيازت کښې راوړي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۱۳

دري سوه او څلورمه ماده:

که ددې قانون د (۳۰۲، ۳۰۳) مادو د جرمونو د ارتکاب په اثر د افغانستان د پیسو ارزش یا دولتی سندونه تیت شی یا دننیو یا د باندنیو بازارونو اعتماد د هغی په اثر متزلزله شی، محکمه کولی شی ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکوم کی.

دري سوه او پنځمه ماده:

که ددې قانون د (۳۰۲، ۳۰۳) د درج شوو جرمونو څخه د یوه ارتکاب دداسی پیسو په باره کینیې صورت ومومی چه په دی دوه مادو کینیې نه دی ذکر شوی، ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

دري سوه او شپږمه ماده:

که څوک په بنه نیت جعلی پیسی قبولی کی تر هغی وروسته چه په جعلی توب یی علم حاصل شی په هغی معامله وکی، د جعلی پیسو په دوه چنده جزاً چه پری معامله شوی محکومېږي.

دري سوه او اوومه ماده:

هر مجرم چه د جعلی پیسو د په کار اچولو او د تحقیق دپیل څخه تر مخه دخپل جرم څخه د دولت صلاحیت لرونکو مقامونو ته خبر ورکی، ددې قانون د (۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵) مادو ددرج شوو جزاگانو څخه معافېږي.

دري سوه او اتمه ماده:

محکمه کولی شی چه مجرم د تحقیق د پیل څخه وروسته د جزاً څخه معاف کی. په دی شرط چه د هغه اطلاع د دولت صلاحیت لرونکی مراجع په دی قادری کی چه ددې جرم نور ارتکاب کوونکی یا د هغی جرم د مماثل ارتکاب کوونکی ونیسی.

يوولسم فصل

تزویر

دری سوه او نهمه ماده:

تزویر عبارت دی د حقیقت څخه خلاف دلیکونو، سندونو، امضاء او مهر جوړولو څخه یا هغی ته دیو ځای کیدو، تبدیلیدو، تقلید یا حذف په وسیله.

دری سوه اوولسمه ماده:

۱- که څوک یو راتلونکی شی تزویر یا سره ددې چه د هغی په تزویر علم لری استعمال یا یی افغانستان ته داخل کی د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیږي:

۱- قانون، فرمان یا د جمهوری ریاست امر، د حکومت تصویب، یا د صدارت فرمان او یا دمحکمی قطعی حکم.

۲- ددولت مهر، د دولت د رئیس مهر یا امضاء.

۲- که څوک یو راتلونکی شی د تزویر په قصد جوړ کی یا سره ددې چه د هغی په تزویر علم لری استعمال یائی افغانستان ته داخل کی د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیږي:

۱- د دولت دیوی اداری یا تصدی مهر، ټاپه یا علامه.

۲- د عمومی خدمتونو دیوه مؤظف مهر، امضاء یا علامه.

۳- د طلا او دسپینو زرو د عیار رسمي مشخصه علامه.

۴- د معاشونو جدول یا د دولت د خزانو څخه صادر شوي سندونه.

۵- د بانک مالي پانی چه صادریدل یی په قانونی لحاظ مجاز وی.

۶- بری لیک یا تحصیلی سندونه عام له دی چه کورنی وی یا د باندنی.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۱۵

دری سوه او یوولسمه ماده:

ددې قانون د (۳۱۰) مادې په درج شوو حالونو کښې مجرم چه د جرم د تمامیدو یا د تحقیق د پیل تر مخه د خپل جرم نه د دولت صلاحیت لرونکو مراجعو ته خبر ورکی د جزا څخه معافیږي.

دری سوه او دوولسمه ماده:

محکمه کولی شی ددې قانون د (۳۱۱) مادې درج شوی مجرم د تحقیق د پیل څخه وروسته د جزا نه معاف کی. په دې شرط چه د هغه اطلاع د دولت صلاحیت لرونکی مقامونه په دې قادر کی چه ددې جرم یائی د مماثل جرم نور ارتکاب کوونکی ونیسي.

دری سوه او دیارلسمه ماده:

۱- که د عمومی خدمتونو مؤظف د وظیفی د اجراء کولو په وخت کښې صادر شوی حکمونه، تصویبونه، وثیقی، د سندونو د ثبت کتابونه، دفترونه او نور رسمی سندونه او نوشتی عمداً تزویر کی د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی تزویر په عرفی سندونو کښې صورت ونیسي، ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په متوسط یا لنډ حبس محکومیږي.

دری سوه او څوارلسمه ماده:

که ددې قانون د (۳۱۳) مادې د جرمونو ارتکاب کوونکی د عمومی خدمتونو مؤظف نه وی، د حالونو سره سم په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي.*

* ۳۱۴ ماده تعدیل شوې. د دغه قانون د تعدیلاتو برخی ته دې مراجعه وشي.

۱۱۶ د جزاء قانون

دری سوه او پنځلسمه ماده:

د عمومي خدمتونو هر مؤظف چه د تزوير په قصد د سندونو متن يا شکل ته د ليکلو په وخت کښې د وظيفې له حيثه تغيير ورکي عام له دې چه دا تغيير د شخص په اقرار کې وي چه سند ورته ليکل کيږي يا تزوير شوی واقعه سره ددې چه د هغې په تزوير علم لری د صحیحې واقعي په شکل يی درج کې، د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومېږي.

دری سوه او شپاړسمه ماده:

که څوک ددې قانون د (۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵) مادو تزوير شوی پانې سره دې چه د هغې په تزوير علم لري استعمال کې، د حالونو سره سم په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زيات نه وي محکومېږي.*

دری سوه او اووه لسمه ماده:

که څوک د بل چا په ليک کښې د تزوير ارتکاب کوونکی شی يا سره ددې چه په تزوير علم لری تزوير شوی پاڼه استعمال کې، د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي.

دری سوه او اتلسمه ماده:

که څوک په ناحقه د دولت حقيقي مهر يا د دولت د يوې ادارې يا د يوې تصدی مهر لاس ته راوړی او هغه د عمومي يا خصوصي گټو په ضد استعمال کې، د خسارې په جبران علاوه په متوسط حبس محکومېږي.

دری سوه او نولسمه ماده:

۱- طبيب، جراح يا قابله چه تزوير شوی تصديق يا اظهارات سره د دې چه د هغې په تزوير علم لری د حمل، د معلوليت د مرض، عيب يا وفات په مواردو

* ۳۱۶ ماده تعديل شوې، د دغه قانون د تعديلاتو برخې ته دې مراجعه وشي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۱۷

کښې شخص ته ورکی د حالونو سره سم په متوسط حبس یا نقدی جزاً چه د (دوولس زرو) افغانیو څخه کمه او د شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د څه شی د غوښتنی په اثر د خپل ځان د پاره یا د بل شخص د پاره یا دوعدی یا د بخشش د قبلولو یا اخستلو په بدل کښې ارتکاب شی، ارتکاب کوونکی په متوسط حبس یا نقدی جزاً چه د دوولس زرو افغانیو څخه کمه او د شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیږي.*

دری سوه او شلمه ماده:

که څوک پخپله یا د بل شخص په وسیله د معلولیت د اثبات په باره کښې تصدیق د خپل ځان یا د بل شخص د پاره ددې منظور د پاره چه محکمی ته ئی وړاندی کی یا په دی قصد چه خپل ځان یا بل شخص دیوه عمومی خدمت څخه خلاص کی د طیبب یا جراح په نوم تزویر کی، د حالونو سره سم په متوسط حبس یا نقدی جزاً چه د دوولس زرو افغانیو کمه او د شپیتو زرو افغانیو زیاته نه وی محکومیږي.

دری سوه او یو ویستمه ماده:

که څوک ددې قانون د (۳۱۹، ۳۲۰) مادو درج شوی تزویر شوی تصدیق سره ددې چه د هغی په تزویر علم لری استعمال کی، په دی ډول هغه محکمی یا د دولت یوه صلاحیت لرونکی مقام ته وړاندی کی د (۳۱۹، ۳۲۰) مادو په عین ټاکل شوی جزاً یا په نقدی جزاً چه د پنځو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږي.*

* ۳۱۹ ماده تعدیل شوې، د دغه قانون د تعدیلاتو برخې ته دې مراجعه وشي.

* ۳۲۱ ماده تعدیل شوې، د دغه قانون د تعدیلاتو برخې ته دې مراجعه وشي.

دري سوه او دوه ويشتمه ماده:

ددې فصل د حکمونو په تطبيق کښې د گوتې نښه د امضاء په څير اعتبار لری.

دوولسم فصل

دپوستې، تلگرافي او مالياتي مطبوعو شيانو او علامو تقليد

دري سوه او درويشتمه ماده:

راتلونکی اشخاص په لنډ حبس چه د شپږو مياشتو زيات نه وی يا په نقدی جزأ چه د شپږو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیري:

۱- که څوک طبع شوی شيان يا دپوستی نمونی په هر قسم چه جوړی شوی وی تقليد کی په دی ډول چه پخپل ظاهری شکل کښی د افغاني پست او تلگراف د دوايرو د پستی علامو سره يا دپست او تلگراف د اتحادیې د غړو هېوادونو د ټکټونو د علامو سره مشابه وی او د حقیقي پاڼو په عوض کې په آسانتیا سره قبول کړی شی.

۲- که څوک د پورتنی فقری درج شوی طبع شوی شيان يا نمونی په افغانستان کښې رواج کی يا معامله کی، یائی خرخی کی يا یی د خرخ د پاره عرضه کی يا داچه درواجولو، معاملی يا خرخولو په قصد ئی د ځان سره وساتي.

دري سوه او څلیر ويشتمه ماده:

راتلونکی اشخاص په لنډ حبس چه ددري مياشتو څخه کم او د شپږ مياشتو څخه زيات نه وی يا په نقدی جزأ چه ددري زرو افغانیو کمه او د شپږ زرو افغانیو زیاته نه وی محکومیري:

۱- که څوک داسی مطبوع شيان يا نمونی تقليد کی چه پخپل ظاهری شکل کښی د افغانی مالياتي دوايرو د مالياتي ټکټونو د علامو سره يا د افغاني

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۱۹

سري میاشتي د ټکټونو سره شبا هت ولری په دې ډول چه د حقیقي پانو په عوض په آسانتیا قبولی کړی شی.

۲- که څوک د پورتنی فقری درج شوی مطبوع شیان یا نمونی په افغانستان کښې رواج کی یا ئی معامله کی یا یی خرڅ کی یا ئی دخرڅ د پاره عرضه کی یا داچه د رواجولو یا معاملی یا خرڅولو په قصد یی وساتي.

۳- په هغه صورت کې چه ددې فصل ددرج شوو جرمنو دارتکاب څخه گټه حاصله شوي وي، محکمه به د هغی د مثل په ردولو هم حکم کوی.

دیارلسم فصل د مواصلاتو معطلول

دری سوه او پنځه ویشتمه ماده:

که څوک عمداً د عمومی ځمکنی، اوبنی او هوئی مواصلاتی وسیلو سلامتی په خطر کښی واچوی یا هغه د کاره واچوی په متوسط حبس محکومېږي.

دری سوه او شپږ ویشتمه ماده:

که ددې قانون د (۳۲۵) مادی ددرج شوی فعل د ارتکاب څخه شدید زخمونه پیدا شی د حالونو سره سم په اوږده حبس او که د هغی په اثر شخص یا اشخاص فوت شي، ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په اعدام یا اوږده حبس محکومېږي.

دری سوه او اووه ویشتمه ماده:

که څوک د بی احتیاطی په اثر د یوی حادثي سبب شی چه د هغی په اثر شخص یا اشخاص چه په یوي مواصلاتي ځمکنی، اوبنی یا هوئی وسیلي کښی سپاره وي د خطر سره مخامخ کی، په لنډ حبس چه ددری میاشتمو کم او د شپږو میاشتمو زیات نه وی یا نقدی جزاً چه ددری زرو افغانیو څخه کمه او د شپږو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومېږي.

۱۲۰ د جزاء قانون

دری سوه او اته ويشتمه ماده:

که د دی قانون د (۳۲۷) مادې د درج شوی فعل د ارتکاب څخه شديده جسمی صدمه یا مرگ پیدا شي، په متوسط حبس چه د دري کلونو څخه کم نه وی محکومېږي.

دری سوه اونهمه ويشتمه ماده:

که څوک عمدأ په يو قسم د اقسامو څخه د تيلفوني يا تلگرافي مخابراتو د قطع کيدو سبب شي، د خساري په جبران علاوه په متوسط حبس چه د دوه کلونو څخه کم نه وي محکومېږي.

دري سوه او ديرشمه ماده:

که ددې قانون د (۳۲۹) مادې درج شوی مخابراتي د اهمال يا بی احتیاطی په اثر پری شي، مرتکب د خساري په جبران علاوه په لنډ حبس چه د دری میاشتو کم یا نقدي جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه اوددوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

دري سوه او یو ديرشمه ماده:

۱- که څوک د تيلفون لین يا نوري مخابراتي وسيلي دقوي په استعمال په خپل تصرف کښي راوړي يا يي تلف کي يايي په بل ډول د استفادی څخه وباسي، که څه هم په مؤقتي توگه وي يا داچه په زور او اکراه د هغی د ترمیم او جوړولو مانع وگرځي په دې ډول چه دا اقدام د مخابراتي د پري کيدو باعث وگرځي، د خساري په جبران علاوه په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه کم نه وي محکومېږي.

۲- که د پورتنی فغری درج شوي جرمونه د اضطار په حالت کښي ارتکاب شي، ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په اعدام يا دوام لرونکی حبس محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۲۱

دري سوه او دوه دیرشمه ماده:

که څوک عمدأ د تېلفون مخابراتي وسیلو د بد استعمال په سبب د نورو د اذیت سبب شي، په لنډه حبس چه د درى میاشتو کم نه وی یا په نقدي جزأ چه د درى زرو افغانیو کمه او د دوولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومېږي.

څوارلسم فصل دمحبوسینو فرار او د مجرمینو پتول

دري سوه او دري دیرشمه ماده:

۱- که څوک په قانوني توگه نیول شوی وي او فرار وکي په حبس چه ددري میاشتو کم یا نقدي جزأ چه ددري زرو افغانیو کمه او د شپږ زره افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

۲- که په حبس محکوم شخص د محکمي د حکم د تطبیق په منظور ونيول شي او د نیولو وروسته فرار وکي په محکوم بها جزأ علاوه په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وي یا نقدي جزأ چه د څلیر ویشته زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومېږي.

۳- که د شخص فرار ددې مادې په (۱-۲) فقره په درج شوو حالونو کښې دقوي د استعمال یا د بل جرم په اثر صورت ومومي په متعددو جرمونو محکومېږي مگر داچه په قانون کښې بل ډول حکم شوي وي.

دري سوه او څلور دیرشمه ماده:

که څوک د نیول شوي شخص په محافظت، ملگرتیا یا انتقال مکلف وي او د هغه د غفلت په سبب شخص فرار وکی په لاندې توگه مجازات کېږي:

۱- که نیول شوي شخص د جنایت په جزأ محکوم وي په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات یا نقدي جزأ چه ددوولس زرو افغانیو کمه او د څلیرویشته زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

۱۲۲ د جزاء قانون

۲- د پورتنی فقری ددرج شوو حالونو په غیر مؤظف شخص په لنډ حبس چه ددرې میاشتو کم او د شپږو میاشتو زیات نه وي یا نقدي جزاء چه ددرې زرو افغانیو څخه کمه او د شپږ زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیري.

دري سوه او پنځه دیرشمه ماده:

که څوک د نیول شوی شخص په محافظت، ملگرتیا یا انتقال مکلف وی د هغه سره په فراریدو کښې مرسته وکي یا فراریدل ورته آسان کي په لاندې توگه مجازات کیري:

۱- که نیول شوي شخص د اعدام په جزأ محکوم وي مؤظف شخص د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیري.

۲- که نیول شوي شخص دحد یا دوام لرونکی حبس په جزأ محکوم شوي وي یا په داسي جرم تورن وي چه جزایي اعدام وي، مؤظف شخص د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.

۳- د پورتنیو فقرو ددرج شوو حالونو په غیر مؤظف شخص په لنډ حبس چه ددرې میاشتو څخه کم نه وي محکومیري.

دري سوه او شپږ دیرشمه ماده:

د عمومی خدمتونو هر مؤظف چه د شخص په نیولو مکلف وی د نیولو په لږمی اجراءتو کښې د تورن سره د محاکمی څخه د فراریدلو د مرستي په قصد اهمال وکی ددې قانون د (۳۳۵) مادی ددرج شوو حالونو سره سم مجازات کیري.

دري سوه او اووه دیرشمه ماده:

هر شخص چه پخپله یا د بل شخص په واسطه هغه شخص چه د قانوني نیولو وروسته یي فرار کړي یا په داسي جرم تورن وي چه دنیولو امر یي صادر شوي وي، پټ کي یا د علم سره په یو قسم د اقسامو له محاکمي څخه د شخص په فراریدلو کښې مرسته وکي په لاندې توگه مجازات کیري:

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۲۳

- ۱- که شخص چه پټ کړی شوی دی یا د محاکمې څخه د هغه په پتیدو یا فراریدو کښی مرسته شوي په مرگ محکوم وي د حالونو سره سم په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وي محکومیري.
- ۲- که د پورتنی فقري درج شوي شخص د حد یا دوام لرونکی حبس یا اوږده حبس په جزاء محکوم وي یا په داسي جرم تورن وي چه ټاکل شوي جزایي اعدام وي د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.
- ۳- دپورتنیو فقرو ددرج شوو حالونو په غیر په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وي یا نقدي جزاء چه ددوولس زرو افغانیو څخه کمه او د خلیرویشتنو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومیري.

دري سوه او اته دیرشمه ماده:

که د شخص پټول یا په پټولو کښي مرسته یا د محاکمې څخه فرار د میړه، بنځې، اصولو یا فروعوله خوا وي نه مجازات کیږي.

دري سوه او نهه دیرشمه ماده:

- ۱- که څوک د قباح څخه په استثنی د جرم په واقع کیدو علم حاصل کي او په یو قسم د اقسامو د محاکمې څخه د مجرم په فراریدو کښي مرسته وکي عام له دي چه مرسته یي مجرم ته د پناه ورکولو په شکل یا د جرم د اثبات ددلایلو په پټولو یا د جرم په باره کښي د غلطو معلوماتو ښکاره کول وي سره ددې چه د هغی په عدم صحت علم ولري په لنډه حبس چه ددرې میاشتو کم یا نقدي جزأ چه ددرې زرو افغانیو کمه او ددوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیري. په دي شرط چه داجزاء د اصلي جزاء د نیمايي اکثري اندازې څخه تجاوز ونه کي.
- ۲- دپورتنی فقري درج شوي حکمونه د شخص په میړه، بنځې، اصولو او فروعو نه تطبیقیري.

پنځلسم فصل د مهر محو کول یا ماتول

دري سوه او څلويښتمه ماده:

که محل، پانې یا جنسونه د يوې دولتي ادارې يا محکمي په امر د ساتنې په منظور مهر شوي وي د ساتونکي داهمال په اثر محو يا مات کړي شي په لنډ حبس چه ددرې مياشتو کم اود شپږ مياشتو څخه زيات نه وي يا په نقدي جزأ چه ددرې زرو افغانیو څخه کمه او د شپږ زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومېږي.

دري سوه او يو څلويښتمه ماده:

که مهر شوي پانې يا جنسونه د يو شخص پورې مربوطې وي چه په جنایت کښې محکوم عليه يا تورن شوي وي ساتونکي چه د هغه داهمال په اثر مهر محو يا مات کړي شوي په لنډ حبس چه ددرې مياشتو کم او دنهه مياشتو زيات نه وي يا په نقدي جزأ چه ددرې زرو افغانیو څخه کمه او د نهه زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومېږي.

دري سوه او دوه څلويښتمه ماده:

۱- که څوک ددې قانون د (۳۴۱) مادی ددرج شوو پانېو يا جنسونو مهر چه د ساتنې په منظور يی صورت نيولی وی محو يا يی مات کي په لنډ حبس چه د دري مياشتو کم نه وی محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم ارتکاب کوونکی ساتونکی شخص وی د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي.

دري سوه او دري څلويښتمه ماده:

۱- که د جنسونو مهر بی له ساتنې په بل منظور صورت نيولی وی د محو کولو يا ماتولو ارتکاب کوونکی يی په لنډ حبس چه ددری مياشتو کم او د

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۲۵

شپږو میاشتو زیات نه وی یا نقدی جزأ چه د دری زرو افغانیو څخه کمه او د شپږو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم ارتکاب کوونکی ساتونکی شخص وی په لنډ حبس چه د دری میاشتو کم او د نهه میاشتو زیات نه وی محکومیري.

شپاړسم فصل د بناگانو او عمومی ملکیتونو تلفول

دری سوه او څلور څلویښتمه ماده:

که څوک عمدأ د عمومی بنا یا املاکو یا دداسی بنا یا املاکو چه د دولت دگټو، عام المنفعه مؤسسو د گټو دپاره تخصیص شوی وی یو قسمت یا تاریخی آثار تلف کی د خساری په جبران علاوه د حالونو سره سم په متوسط حبس یا نقدی جزأ چه ددوولس زرو افغانیو څخه کمه او د شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیري.

دری سوه او پنځه څلویښتمه ماده:

که څوک عمدأ د سرک، پارک او د عمومی تفریح ځای ونی تلف یا پری کی د خساری په جبران علاوه په حبس چه د دری میاشتو زیات نه وی او نقدی جزأ چه دپنځه زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

اووه لسم فصل دممنوعه شیانو تجارت

دری سوه او شپږ څلویښتمه ماده:

که څوک داسی شیان چه افغانستان ته یی واردول منع دی وارد کی یا ذکر شوی شیان دخرڅولو په غرض بار یا انتقال کی یا یی د خرڅولو د پاره عرضه کی یا ئی پت کی یا یی په پټولو شروع وکی، دممنوعه مالونو په

۱۲۶ د جزاء قانون

مصادري علاوه په لنډ حبس چه ددري مياشتو كمه نه وي او د مصادره شوي مال معادل په نقدي جزأ محكوميري په دې شرط چه قانون بل ډول حكم نه وي كړي.*

اتلسم فصل د اديانو په ضد جرمونه

دري سوه او اووه څلوېښتمه ماده:

راتلونكي اشخاص په متوسط حبس يا نقدي مجازات چه ددوولس زرو افغانيو كمه او د شپيتو زرو افغانيو څخه زيات نه وي محكوميري:

۱- كه څوك ديوه دين دديني شعايرو يا مراسمو اداء كول په زور او اكراه اخلال يا معطل كي.

۲- كه څوك مجاز معبدونه چه په كښي ديوه دين دديني شعايرو اجراء كيږي يا نوري علامي چه د يوه دين دپيروانو په نزد محترمي وي خراب يا تلف كي.

دري سوه او اته څلوېښتمه ماده:

كه څوك د يوه دين په پيرو چه خپل مذهبي شعايرو په علني صورت اجراء كوي د قول، فعل، ليك او نورو علني وسيلو په واسطه تيري وكی په لنډ حبس چه ددري مياشتو كمه او نقدي جزأ چه ددري زرو افغانيو كمه او ددوولس زرو افغانيو زياته نه وي محكوميري.

* ۳۴۶ ماده تعديل شوې، او د دغه قانون د تعديلاتو په برخه کې خپور شوی دی.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۲۷

نولسم فصل د مخدره او نیشه یي موادو استعمال

دري سوه او نهه څلویښتمه ماده:

که څوک مخدره یا نیشه یي مواد استعمال کي ددري میاشتنو څخه تر شپږو میاشتنو پوري حبس یا ددري زرو افغانیو څخه تر شپږو زرو افغانیو پوري په نقدی جزاً یا په دواړو جزاگانو محکومېږي، مگر دا چه په قانون کښې بل ډول حکم شوی وي.

دري سوه او پنځوسمه ماده:

که څوک بل شخص په زور او اکراه د مخدره یا نیشه یي موادو په استعمال مجبور کي په لنډ حبس چه ددري میاشتنو کمه یا نقدی جزاء چه ددري زرو افغانیو کمه او ددوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي.

دري سوه او یو پنځوسمه ماده:

که څوک یو محل د مخدره یا نیشه یي موادو د استعمال د پاره تخصیص کي د احوالونو سره سم په متوسط یا لنډ حبس محکومېږي محکمه به په ذکر شوی مجازات علاوه د مخدره موادو پوری د مربوطو ادواتو، آلاتو او اثاثیه په ضبطولو هم حکم کوی.

دري سوه او دوه پنځوسمه ماده:

۱- که څوک په عمومی لاز، عمومی محل یا د تفریح په عمومی ځای کښی د نیشی په حالت کښی په داسی ډول ولیدل شي، چه عقل یي د لاسه ورکړی وی یا دنورو د اذیت سبب وگرځي، په لنډ حبس چه ددري میاشتنو کمه نه وي یا نقدی جزاً چه ددري زرو افغانیو کمه او د دوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم ارتکاب کوونکی د محکمې د حکم د صادریدو وروسته د یوه کال په موده کښې دوباره د ذکر شوی جرم ارتکاب کوونکی شی په لنډ حبس چه د شپږ میاشتو کم نه وی یا نقدی جزأ چه د شپږ زرو افغانیو کمه او د دوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي.

۳- که محکمې ته ثابته شی چه متکرر مجرم د مخدره یا نیشه بي موادو په استعمال عادت لری، کولی شی چه ددې مادې د (۲) فقری ددرج شوی جزأ په عوض تر یوه کال پوری په یوه مربوط روغتون کښې بستری کی.

۴- محکمه کولی شی د څارنوال د غوښتنی په اثر او دروغتون د تصدیق په بنا، د ارتکاب کوونکی په صحت ددې مادې د (۳) فقری ددرج شوی مودی د تیریدو تر مخه هغه خوشی کی.

شلم فصل جواری

دری سوه او دری پنځوسمه ماده:

۱- که څوک یو محل ته د جواری د پاره تخصیص ورکی او هغه د خلکو د ننوتلو د پاره تیار کی، همدارنگه که شخص په عمومي محل یا یو محل کښې چه دعامو خلکو په مخ خلاص وي یا په یو محل یا کور کښې چه ددې منظور د پاره تیار شوی وی د جواری په تنظیم بوخت شی یا جزگیری وکی، په لنډ حبس او نقدی جزأ چه د دوولس زرو افغانیو زیاته نه وي یا ددې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومېږي.

۲- که څوک د پورتنی فقری په ذکر شوو حالونو کښې دجواری په حالت ونیول شی، په لنډ حبس چه درری میاشتو کم نه وی او نقدی جزأ چه درری زرو افغانیو کمه او د دوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

۳- ددې مادې د (۱) او (۲) فقرو په درج شوو جزأگانو علاوه پیسې او د جواری ادوات هم مصادره کیږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۲۹

یو ویشتم فصل د مرستی څخه منع راوړل

دری سوه او څلور پنځوسمه ماده:

که څوک داور د واقع کیدو یا د بلی لویې حادثې په وخت کښې د عمومی خدمتونو د مؤظف د تقاضا سره بی د معقول عذر د مرستی کولو څخه ځان وژغوری، په حبس چه د شپږو میاشتو زیات نه وی او نقدی جزأ چه د شپږزررو افغانیو څخه زیات نه وی یا ددې دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیري.

دری سوه او پنځه پنځوسمه ماده:

که څوک د قانون یا موافقی په حکم د یو شخص په ساتنه چه د صغارت یا سپین ږیرتوب یادصحی یا روحی یا عقلي حالت په نسبت ناتوانه وي مکلف ویبژندل شي، بي د معقول عذر څخه د خپلی وجیبی د ادا کولو څخه ځان وژغوری، په لنډه حبس او په نقدی جزأ چه ددوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا ددې دواړو جزاگانو په یوی محکومیري.

دوه ویشتم فصل

دبنوت، دناقص اهلیت دپاملرنی د صغیرانو اوضعیفانو د خطر سره د
مخامخ کولو پوری مربوط جرمونه

دری سوه او شپږ پنځوسمه ماده:

که څوک نوی زیریدلی کوچنی د هغه اشخاصو څخه چه ور باندی قانونی سلطه لری، لیری کی یا یی پت کی یا یی په بل کوچنی بدل کی یا یی په دروغو د مور څخه په غیر بل چاته نسبت ورکی، د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیري.

دری سوه او اووه پنځوسمه ماده:

۱- که څوک د یوه کوچنی متکفل وی او د بل شخص د غوښتنی وروسته چه د محکمی د قرار یا حکم په اساس د کوچنی حضانت یا ساتنه هغه ته انتقال

۱۳۰ د جزاء قانون

شوی وی، طفل ورته تسلیم نه کی په لنډ حبس یا نقدی جزأ چه د دری زرو افغانیو کمه اود دولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومېږي.

که څه هم متکفل شخص د کوچنی یو دوالدینو یا یو د جدینو څخه وي.

۲- که د والدینو یا د جدینو څخه یو خپل صغیر زوی یا لمسي پخپله یا د بل شخص په وسیله د هغه شخص څخه چه د محکمی په حکم د کوچنی حضانت یاساتنه ورته سپارل شوی، واخلی د پورتنی فقری په درج شوی جزأ محکومېږي. که څه هم بی له حیلې او اکراه څخه وی.

دري سوه او اته پنځوسمه ماده:

۱- که څوک پخپله یا د بل شخص په واسطه د یو شخص ژوند چه د پنځلس کلنی عمر یی نه وی پوره کړی، یا د هغه شخص چه دصحنی، روحی یا عقلی حالت په سبب د خپل ځان د ساتنی څخه عاجزه وی د خطر سره مخامخ کی، په متوسط حبس چه د دری کلونو څخه زیات نه وی یا په نقدی جزأ چه د شپږ دیرش زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومېږي.

۲- که څوک کوچنی یا بی وسی شخص په کنډواله ځای کښی خوشی کی په متوسط حبس محکومېږي. که څه هم ذکر شوی جرم دوالدینو څخه د یوه په وسیله یا د هغه چا په وسیله چه د هغه د ساتنی یا پاملرنی متکفل وی، ارتکاب شوی وی.

۳- که ددې مادې د (دوهمی) فقری ددرج شوی جرم دارتکاب په اثر مجنی علیه معلول یا فوت شی او ارتکاب کوونکی د هغی قصد نه وی لرلی، دوهلو په ټاکل شوی جزأ چه په معلولیت یا مرگ منجر کیږي د حالونو سره سم محکومېږي.

۴- که کوچنی یا بی وسی شخص دداسی تغذی یا پالنی څخه چه د هغه د حالت مقتضی ده عمداً محروم شی او د هغی په اثر د هغه ژوند دخطر سره مخامخ شي، ارتکاب کوونکی ددې مادې د (۳) فقری په درج شوی جزأ محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۳۱

دری سوه او نهه پنځوسمه ماده:

۱- که په یوه شخص د ښځی یا داصولو او فروعو د جملی څخه د یوه یا د بل چا دنفقی د اداکولو په منظور یا دحضانت یا درضاعت یا دسکونت د اجوری د ادا کولو په منظور د محکمی واجب التنفیذ حکم صادر شوی وی، د حکم د ابلاغ څخه تر یوی میاشتی پوری سره ددی چه د اداء کولو قدرت لري د هغی د اداء کولو څخه ځان وژغوری، په لنډ حبس او نقدي جزا چه د پنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وي یا ددی دواړو جزا گانو څخه په یوی محکومیري.

۲- د پورتنی فقری ددرج شوی جرم په باره کښې هغه وخت دعوی دائریري چه د مصلحت خاوند ورڅخه شکایت کړی وی.

۳- دعوی د مصلحت او شکایت د خاوند د انصراف په اثر یا د هغه شی په اداء کولو چه د شکایت د طرف د شخص په ذمه باقی پاتی دی منقضی کیږی، که په دعوي کښې د حکم د صادریدو وروسته اداء یا انصراف صورت ونیسي د جزا تطبیق متوقف کیږي.

درویشتم فصل

اور او چاودنه

دری سوه او شپیتمه ماده:

۱- که څوک عمدأ منقول یا غیر منقول مال ته که څه هم خپل ملکیت یي وي اور واچوي، که د خلکو ژوند او مال د خطر سره مخامخ کي د حالونو سره سم په اورده حبس محکومیري.

۲- که اور اچول په یوه لاندني حالونو کښې صورت ونیسي ارتکاب کونکي په دوام لرونکی حبس محکومیري:

۱- په فابریکي ، د عسکرو د ضرورت وړ موادو په ډیپو یا وسلې او د هغی ملحقاتو کښې.

۲- معدن یا د نفتو او غاز په څاه کښې.

۱۳۲ د جزاء قانون

۳- د سوځیدو موادو په ذخیره خانه یا په سوځیدونکو یا په چاودیدونکو موادو کېنې.

۴- د برق، اوبو یا ذروي حرارتی استیشنو کېنې.

۵- د اوسپنی د گاډی استیشن، د اوسپنی د گاډی ماشین یا په هغه واگون کېنې چه په کېنې شخص یا اشخاص وی یا هوایی میدان، یا الوتکه یا بیړی یا د هغی بندر کېنې.

۶- د اوسیدونکو په بنا یا د ازدحامه ډک محل کېنې.

۷- په هغه بنا کېنې چه یوه دولتی اداره، تصدی یا عمومی مؤسسه په کېنې وی.

۳- که ددې مادې د (دوه یمې) فقری درج شوی جرم څخه غرض د جنایت یا جنحی د ارتکاب آسانول یا د هغی د آثارو د منځه وړل وی یا فاعل د اطفایی آلی او وسیلی د کاره واچوي یا اور د اشخاصو دوام لرونکی معلولیت ته منجر شی یا اور د انفلاق کونکو او چاودیدونکو موادو په وسیله صورت ومومي یا اور د انسان په مرگ منجر شی ارتکاب کونکی په اعدام محکومېږي.

دري سوه او یو شپېتمه ماده:

۱- که څوک په منقول یا غیر منقول مال کېنې د خطا په موجب د اور د پیدا کیدو سبب شي، که د خلکو ژوند او مال د خطر سره مخامخ کی په متوسط حبس یا په نقدي جزأ چه د شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم په اثر عمومی مواصلات معطل شی یا مالونو ته لوی ضرر ورسېږی مرتکب په اوږده حبس چه د اوو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

۳- که ددې مادې د (۱) فقری د جرم په اثر انسان مړ شی ارتکاب کونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه کم نه وی محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۳۳

دری سوه او دوه شپیتمه ماده:

۱- که څوک د صلاحیت لرونکی مقامونو د اجازی په غیر منقلقه یا منفجره مواد جوړ کی یا یی وارد کی یا یی د ځان سره وساتی، د موادو په مصادری علاوه په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وی محکومیري.

۲- هغه ماده چه د منقلقه او منفجره موادو په ترکیب کښی په کار اچول کیږي د داخلي د وزیر د قرار سره سم چه په رسمي جریدي کښی څیږیږي ټاکل کیږي. همدارنگه سامان، آلي او ادوات چه په جوړولو یا چاودولو کښی استعمالیږي دمنقلقه اومنفرجه موادو په حکم کښی پیژندل کیږي.

دری سوه او دري شپیتمه ماده:

۱- که څوک عمدأ منقلقه او منفجره مواد استعمال کی او د هغی په اثر د خلکو ژوند د خطر سره مخامخ شی د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری د ذکر شوو موادو د استعمال په اثر اشخاصو ته لوی ضرر ورسیري یا د انسان مرگ ته منجر شی ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیري.

دری سوه او څلور شپیتمه ماده:

۱- که څوک عمدأ منقلقه یا منفجره مواد استعمال کي او د هغی په اثر د خلکو مال د خطر سره مخامخ شي د حالونو سره سم په اوږده حبس چه داووه کلونو څخه زیات نه وي محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم په اثر لوی ضرر ورسیري ارتکاب کوونکی دپورتنی فقری د ټاکل شوی جزأ په اکثره اندازه محکومیري.

دری سوه او پنځه شپیتمه ماده:

که څوک منقلقه او منفجره مواد ددی فصل ددرج شوو حالونو څخه په غیر، په غیر مشروع منظور استعمال کی د حالونو سره سم چه د لسو کلونو څخه کم نه وی محکومیري.

۱۳۴ د جزاء قانون

دري سوه او شپږ شپيتمه ماده:

که څوک منقلقه يا منفجره موادو ته يا هغه مالونو ته چه داور د اخستلو قابليت ولري په يوه ځمکنی، او بنی يا هوايي يا په پوستي وسيلو او پارسلونو کښې د مربوطو مقرراتو په خلاف انتقال ورکوي او يا يې په انتقال شروع وکي، په متوسط حبس چه دوه کلونو څخه کم نه وي او په نقدي جزا چه د پنځه ويشتو زرو افغانيو څخه زياته نه وي محکومېږي.

خلير ويستم فصل

د غرقيدو، مرفقونو او عمومي صحت پوري مربوط جرمونه

دري سوه او اووه شپيتمه ماده:

- ۱- که څوک عمدأ سيلاب وجود ته راوړي يا پری شروع وکي چه د هغی په وسيله د خلکو ژوند يا مال د خطر سره مخامخ شی، د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومېږي.
- ۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم د ارتکاب په اثر د انسان مرگ صورت ومومي، ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومېږي.
- ۳- که د ذکر شوی سيلاب په اثر مالونو ته لوی ضرر ورسېږي ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه کم نه وي محکومېږي.

دري سوه او اته شپيتمه ماده:

- ۱- که شخص په خطا سيلاب وجود ته راوړي چه د هغی په اثر د خلکو ژوند يا مالونه د خطر سره مخامخ شی، په لنډ حبس او نقدي جزا چه د پنځه ويشتو زرو افغانيو څخه زياته نه وي يا ددې دواړو جزاگانو څخه په يوي محکومېږي.
- ۲- که د ذکر شوی سيلاب په اثر عمومي مرفقونه معطل شي يا د عامو خلکو مالونو ته زيات ضرر ورسېږي ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه داووه کلونو څخه زيات نه وي محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۳۵

۳- که ددې مادې د (۱) فقري ددرج شوی جرم ارتکاب د انسان په مرگ منجر شی، مرتکب په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي.

دري سوه او نهه شپيتمه ماده:

۱- که څوک عمدأ د زهرناکو مکروبي یا نورو مضرو شيانو په اچولو چه د عامو خلکو صحت ته مضر وي په څاه، د اوبو په مخزن، عمومي ذخيره خاني یا نورو شيانو ته چه دعامو خلکو د استعمالولو په منظور تيار شوي وی د خلکو ژوند یا مالونه د خطر سره مخامخ کي په دوام لرونکی حبس محکومېږي.

۲- که دپورتنی فقري ددرج شوو جرمونو ارتکاب د انسان مرگ ته منجر شی ارتکاب کونکی په اعدام محکومېږي.

۳- که څوک په خطا ددې مادې د (۱) فقري ديوه درج شوی جرم ارتکاب کونکی شی، په متوسط حبس او نقدي جزأ چه د پنځه ويشتو زرو افغانیو زیاته نه وي یا ددې دواړو جزاگانو څخه په يوي محکومېږي.

۴- که ددې مادې د (۳) فقري ددرج شوی جرم ارتکاب د انسان مرگ ته منجر شی، ارتکاب کونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي.

دري سوه او اويايمه ماده:

که څوک څاه، یا عمومي مخزن یا بل هر شي چه له دي نوعي څخه وي فاسد کي په داسي ډول چه د هغي په اثر يي مطلوبه گټه کمه شي، په لنډه حبس یا نقدي جزأ چه ددولس زرو افغانیو زیاته نه وي محکومېږي.

دري سوه او يو اويايمه ماده:

۱- که څوک آلي، نل یا د اوبو، برق، غاز دمرفقونو مخصوصي آلي یا نور عمومي مرفقونه عمدأ مات یا تلف کی چه د هغی په اثر عمومي مرفقونه

۱۳۶ د جزاء قانون

معطل شي، په متوسط حبس او نقدي جزأ چه دپنځه ويشتو زرو افغانيو څخه زياته نه وي يا ددې دواړو جزأگانو څخه په بوي محكومېږي.

۲- که څوک عمدأ صحي ثابت يا د انتقال وړ تأسيسات يا په هغی کښې موجود وسايل خراب، تلف يا متضرر کی يا د هغی يوشی د کاره واچوی يايی د استفادی څخه وباسی په متوسط حبس چه د دوه کلونو څخه کم نه وي محكومېږي.

۳- که څوک په خطا سره ددې مادي د (۱) فقری د يوه درج شوی جرم ارتکاب کوونکی شی په لنډ حبس او نقدي جزأ چه دپنځه زرو افغانيو څخه زياته نه وي محكومېږي.

دري سوه او دوه اويایمه ماده:

۱- که څوک د پورتنیو حالونو په غير عمدأ دداسی عمل ارتکاب کوونکی وگرځی چه دخطر ناک مرض د خپريدو موجب شی په لنډ حبس چه ددری کلونو څخه زيات نه وي محكومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی فعل د ارتکاب په اثر انسان فوت يا دايمي معلوليت پيدا شی، مرتکب د حالونو سره سم په دې قانون کې ددايمي معلوليت د جرم په ټاکل شوی جزأ محكومېږي.

دري سوه او دري اويایمه ماده:

۱- که څوک په خطا سره د خطرناکه مرض د خپريدو سبب شي په لنډ حبس او نقدي جزأ چه دپنځه زرو افغانيو څخه کمه نه وي محكومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی فعل دارتکاب په اثر انسان فوت يا دايمي معلوليت پيدا شي، ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم د خطا د قتل په ټاکل شوی جزا يا د بدنی خطا د اذيت په جزأ محكومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۳۷

پنځه ویستم فصل د قضاء تضلیل

دري سوه او څلور اويايمه ماده:

که څوک د قضاء د تضلیل په قصد اشخاصو، ځایونو یا شیانو حالت ته تغیر ورکي یا د جرم دلیلونه پټ کي، یا د جرم پوری مربوط دروغجن معلومات سره ددې چه د هغی په عدم صحت علم لری وړاندی کي، په لنډ حبس چه ددری میاشتمو کم نه وی یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومیري.

دري سوه او پنځه اويايمه ماده:

د هغه شخص چه محکمی یا د قضائی ضبط مامورینو د هغه شهرت غوښتی هغه په غلط ښکاره کي په متوسط حبس چه د دری کلونو څخه زیات نه وی او نقدی جزاء چه د پنځلس زرو افغانیو تجاوز ونه کي یا ددې دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیري.

دري سوه او شپږ اويايمه ماده:

۱- که څوک د قضاء یا د قضائی ضبط د مامورینو د تضلیل په قصد وثیقه یا جرمی شی چه محکمی یا د قضائی ضبط مامورینو ته وړاندی شوي اختلاس، پټ یا تلف کي په لنډ حبس چه ددری میاشتمو کم او نقدی جزاء چه دپنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیري.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم ارتکاب کوونکی د عمومی خدمتونو مؤظف وی په دې ترتیب چه ذکر شوی شیان ورته سپارل شوی وی یا د وظیفی دلحاظه ورسره په امانت ایښودل شوی وی په اوږده حبس چه داووه کلونو څخه زیات نه وی محکومیري.

شپږ ويشتم فصل د دروغو اطلاع د حقيقت د اظهار څخه ځان ژغورل

دري سوه او اووه اويايمه ماده:

که څوک په دروغو يوی قضائى يا ادارى مرجع ته د يو جرم څخه اطلاع ورکى چه د هغى د نه واقع کيدو څخه علم لري يا ذکر شوو مراجعو ته په بدنيت سره ددې چه د خپلي اطلاع په دروغو علم لري د يو شخص د جرم په ارتکاب اطلاع ورکى يا د واقعيت څخه خلاف د شخص د جرم په ارتکاب مادى دليلونه خلق کى يا د يو شخص په ضد سره ددې چه د هغه په برائت علم لري د قانوني اجراءتو د نيولو سبب شي په لاندې توگه مجازات کيږي:

۱- که د دروغو اطلاع د جنائت په جرم کښې وې ارتکاب کوونکى په متوسط حبس چه له دري کلونو کم او نقدي جزاء چه د پنځلس زرو افغانيو څخه تجاوز ونه کى محکوميږي.

دري سوه او اته اويايمه ماده:

که څوک سره ددې چه د واقعيت څخه خلاف علم لري يوه قضائى يا اداري مرجع يا د عمومي خدمتونو يو مؤظف ته په يوې وسيلې د يو لوي مصيبت، حادثې يا خطر د واقع کيدو څخه اطلاع ورکي په متوسط حبس چه ددوه کلونو زيات نه وي او نقدي جزاء چه د پنځلس زرو افغانيو څخه تجاوز ونه کى محکوميږي.

دري سوه او نهه اويايمه ماده:

که څوک په رسمي صفت د عمومي خدمتونو د يو مؤظف په اطلاع ور کولو په قانوني توگه مکلف شوي وي او هغه ته دروغجنه اطلاع ورکى او هر بل

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۳۹

شخص چه په رسمي صفت د عمومي خدمتونو یو مؤظف ته په داسی شیانو اطلاع ورکي چه په دروغويي علم ولري او د هغی څخه مقصد دوجیبو په خلاف د وظیفي په اجراء کولو مجبورول یا ورڅخه منع کول وي، په دي ډول چه که د عمومي خدمتونو مؤظف ته دواقعي حقیقت معلوم وای هغه بی په ښه توگه تر سره کولو، په لنډه حیس چه ددوه کلونو کمه نه وي او نقدي جزأ چه د شل زرو افغانیو څخه زیاته نه وي یا ددې دواړو جزأ گانو څخه په یوي محکومیري.

دري سوه او اتیایمه ماده:

که څوک قضائي یا اداري مراجعو ته په صدق او بی د بدنيتي څخه د داسی عمل په ارتکاب اطلاع ورکي چه فاعل یی دجزأ مستوجب گرځی نه مجازات کیري.

دري سوه او یو اتیایمه ماده:

۱- که څوک قانوناً د عمومي خدمتونو یوه مؤظف ته د یوه کار یا د معلومو اموراتو په اطلاع ورکولو مکلف وي او د هغی د اطلاع څخه په مطلوب کیفیت او په قانون ټاکلي وخت کښې عمداً ځان وژغوري. د حالونو سره سم په متوسط حیس چه ددوه کلونو زیات نه وي یا نقدي جزأ چه د څلیر ویشتنو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومیري.

۲- د عمومي خدمتونو هر مؤظف چه د جرمونو په کشف او د مجرم په نیولو مکلف شوی وی او د علم راوړلو څخه وروسته د ذکر شوو جرمونو په اطلاع کښې اهمال وکی، د پورتنی فقری په درج شوی جزأ محکومیري. په دې شرط چه په ذکر شوی جرم کې ددعوی وړاندی کول د شرط پوری معلق نه وی یا مجرم د عمومي خدمتونو د مؤظف میره، ښځه یا یو د اصولو یا فروعو څخه یا ورور یا خور یا د مصاهرت د محارمو څخه وي.

اووه ويستم فصل د دروغو شهادت

دري سوه او دوه اتيايمه ماده:

که شاهد د محکمي په وړاندې يا د قضائي ضبط د مامورينو په نزد د قانوني قسم د اداء کولو څخه وروسته عمدأ په باطلو اظهاراتو، د حق په انکار، د ټولو يا ځينو هغه واقعو په پټولو چه د هغی په باره کښې شهادت اداء کوي بوخت شي د هغه شهادت دروغ شمارل کيږي.

دري سوه او دري اتيايمه ماده:

۱- که څوک په يو جرم کښې د تورن په گټه يا ضرر په دروغو شهادت اداء کي، په متوسط حبس چه ددوه کلونو کم او نقدي جزأ چه د څلير ويشتو زرو افغانيو زياته نه وي محکوميږي.

۲- که تورن ددروغو د شهادت په اثر محکوم عليه شوي وي شاهد د هغه جرم په ټاکلي جزأ محکوميږي چه په محکوم عليه صادره شوي.

۳- که څوک په غير جزائي دعوي کښې د محکمي يا دقضايي ضبط د مامورينو په نزد ددروغو شهادت اداء کي په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم او نقدي جزأ چه د لس زرو افغانيو څخه زياته نه وي محکوميږي.

دري سوه او څلور اتيايمه ماده:

که څوک ددروغو شهادت په منظور څه شی وغواړي يا د هغی بخشش يا وعده واخلی اويايي قبوله کی، هغه او هغه شخص چه بخشش يا وعده یی ورکړی يايی په هغی کښی وساطت کړی د رشوت يا ددروغو شهادت په ټاکلي جزأ چه هره يوه ډيره شديده وي محکوميږي.

دري سوه او پنځه اتيايمه ماده:

راتلونکی اشخاص عیناً ددروغو د شهادت په ټاکلي جزأ محکوميږي:

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۴۱

- ۱- که څوک په اکراه، اغراً یا په بله وسیله شاهد د شهادت په نه اداء کولو یا د دروغو په شهادت مجبور کی که څه هم خپل مقصد ته ونه رسیږي.
- ۲- که څوک د بخشش، وعدی یا فریب په اثر د شهادت د ادا کولو څخه ځان وژغوری.

دري سوه او شپږ اتیایمه ماده:

راتلونکی اشخاص عیناً د دروغو د شهادت په ټاکلی جزاً محکومیږي:

- ۱- که څوک د یوی محکمی یا د قضائي ضبط دیوه مامور له خوا دیوه ترجمان په صفت مکلف شي او حقیقت په هره توگه چه وي عمدأ یي تغییر کي.
- ۲- که څوک د یوه سند په ترجمه کي چه د محکمي په نزد د حق د اثبات په باره کښي د هغی د استعمال امکان موجودوي تزویر وارد کی.
- ۳- که څوک تزویر شوی تصدیق سره ددې چه د هغی په تزویر علم لری په یوی قضائي دعوی کښي د استفادی په منظور صادر یا امضاء کی په دې شرط چه ددې قسم تصدیق ورکول او امضاء قانوناً مطلوبه وی.
- ۴- که څوک سره ددې چه په تزویر علم لری په قضائي دعوی یا تحقیق کښي تصدیق، اظهار، ترجمه، سند، وثیقه یا نور تزویر شوی شیان استعمال کی.
- ۵- که څوک د تحقیق ددعوي د جریان په وخت کښي په دفتر یا دوسیة یا نورو پاڼو کښي چه د اثبات د پاره د هغی استعمال ممکن وی یو غیر صحیح شی درج کی، په دې توگه چه د هغی په اثر د محکمی سره خطا رای پیداشی او په حکم کی تاثیر وارد کی.

دري سوه او اووه اتیایمه ماده:

راتلونکی حالونه مخففه عذرونه شمارل کیږي:

- ۱- ددعوی په موضوع کښي د حکم د صادریدو تر مخه یا په تحقیق کښي د تحقیق د هیئت د قرار د صادریدو تر مخه د دروغجنو اظهاراتو څخه د شاهد رجوع.

۱۴۲ د جزاء قانون

۲- په هغه حالت کې چې د حقیقت اظهار شاهد دلوی خطر سره مخامخ کی په داسی ډول چه د هغه په آزادي یا شرف صدمه وارده کی یا د هغی په اثر بنځه بی یا یی د اصولو یا د فروغو څخه یو یایی خور یایی ورور دخطر سره مخامخ شي.

دري سوه او اته اتیایمه ماده:

ددروغو د شهادت حکمونه په هغه شخص چه شهادت یی د شاهد په حیث لازم نه وی یا په هغه شخص چه قانوناً پری شهادت لازم دی د شهادت دداء کولو څخه ځان وژغوری نه تطبیقیري.

اته ویشتم فصل ناحقه قسم

دري سوه او نهه اتیایمه ماده:

۱- که په قضائی دعوی کې ددعوي د خواو څخه یوه ته سوگند متوجه شي او په ناحقه قسم وکي په متوسط حبس چه ددوه کلو نو څخه کم نه وي محکومیري.

۲- که څوک ددروغو د قسم وروسته او د حکم د صادريدو څخه تر مخه ددعوي په موضوع کې حقیقت ته رجوع وکي په جزأ نه محکومیري.

دري سوه او نوي یمه ماده:

که څوک د حقیقت د اظهار د پاره د قاضي یا د قضائي ضبط د مامورینو له خوا وغوښتل شی او بی د شرعی او قانونی عذر څخه د قانونی قسم څخه ځان وژغوری په لنډ حبس چه د شپږ میاشتو زیات او نقدي جزاء چه ددری زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیري.

دوه يم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۴۳

نهه ویشتم فصل دمرو او قبرونو بی حرمتی

دري سوه او يو نوي يمه ماده:

راتلونکی اشخاص په لنډ حبس او نقدي جزاء چه د پنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وي او یا ددي دواړو جزاگانو څخه په یوي محکومیري:

- ۱- څوک چه بی د شرعی جواز څخه قبر یا مقبره خرابه یا تلف کی.
- ۲- که څوک عمدأ د مړی د ټول جسد یا جزء سره یي بی حرمتی وکی یا د مړی کفن وباسي، که ذکر شوی فعل دمړی څخه دانتقام یا د هغه د تشهیرولو په منظور ارتکاب شوی وی په دې صورت کنبی مرتکب په متوسط حبس چه ددري کلونو څخه زیات نه وي محکومیري.

دري سوه او دوه نوي يمه ماده:

که څوک په علمی یا تعلیمی غرض دوارث د اجازی په غیر د مړی ټول جسد اخستلو ته یایي جزء ته اقدام وکی په لنډ حبس چه د شپږ میاشتو زیات نه وي یا په نقدي جزا چه د شپږ زره افغانیو تجاوز ونه کی محکومیري.

دري سوه او دري نوي يمه ماده:

۱- که څوک عمدأ په جنازه کې جار او جنجال وکی یایي ښخول په شدت او تهدید معطل کی په لنډ حبس یا نقدي جزا چه د دولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیري.

۲- که څوک د حقیقت په خلاف یو محل دمقبرې یا مزار په حیث جوړ کی په لنډ حبس محکومیري.

دوه یم باب
د افرادو په ضد جنایتونه او جنحې

لومړی فصل
عمدي قتل

دري سوه او څلور نوي یمه ماده:

که په عمدي قتل کېنې قصاص په یوه ساقطوونکی سبب یا د شرطونو دنه یوځای کېدو له امله ساقط شی ددې فصل د حکمونو سره سم په تعزیري توګه مجازات کېږي.

دري سوه او پنځه نوي یمه ماده:

د عمدي قتل ارتکاب کوونکی په یوه راتلونکی حالت کېنې په اعدام محکومېږي:

- ۱- په هغه حالت کېنې چه قتل د پخواني اصرار او ترصد سره یوه ځای وي.
- ۲- که قتل د زهر ناکو بي هوشه کوونکو یا چاودیدونکو موادو د استعمال په وسیله صورت موندلي وي.
- ۳- که قتل په ټیټه انگیزه یا د اجوری په مقابل کېنې یا په وحشي توګه صورت موندلي وي.
- ۴- که مقتول د قاتل د اصولو څخه وي.
- ۵- که د قتل عمل د عمومي خدمتونو په مؤظف د وظیفي د اجراء کولو په وخت کېنې یا د هغي په سبب صورت موندلي وي.
- ۶- که قاتل د یوه نفر څخه د زیاتو د قتل قصد لرلي وي او د یوه فعل په اثر د ټولو قتل صورت موندلی وی.
- ۷- که قتل د بل جنایت یا جنحې سره یو ځای صورت موندلي وي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنحی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۴۵

۸- که قتل د بل جنایت یا جنحی د تمهید، اسانتیا، تنفیذ، قادرید لو د ارتکاب په منظور چه جزأ یی دیوه کال څخه کمه نه وي ټاکل شوي یا د جزأ څخه د فراریا خلاصون په منظور صورت موندلي وي.

۹- که د عمدی قتل ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکوم وی او د حکم د تنفیذ د مودی په اوږدو کې د بل عمدی قتل ارتکاب کوونکی یا په هغی کښی شروع کوونکي شي.

دري سوه او شپږ نوي یمه ماده:

د عمدی قتل ارتکاب کوونکي په یوه راتلونکي حالت کښی د حالونو سره سم په دوام لرونکی حبس یا اعدام محکومیري:

۱- په هغه حالت کښی چه قاتل دیوه شخص د قتل قصد ولري او فعل یی دیوه نفر څخه د زیاتو قتل ته منجر شي.

۲- په هغه حالت کې چه قاتل د مقتول جسد مثله کي.

۳- په هغه حالت کښی چه مجرم ددې قانون د (۳۹۵) مادې د (۱، ۲) جزونو د مندرجو حالونه په غیر د قتل ارتکاب کوونکی وگرځي.

دري سوه او اووه نوي یمه ماده:

۱- که شخص بل څوک انتحار ته تحریک کی یا په یو قسم د اقسامو د هغه په انتحار کښی کمک وکي د حبس په جزأ چه داووه کلونو څخه زیاته نه وي محکومیري.

۲- که د تحریک په اثر په انتحار کښی شروع شوي وي تحریک کوونکی په لنډ حبس محکومیري.

۳- په انتحار شروع کوونکی نه مجازات کیږي.

دري سوه او اته نوي یمه ماده:

که شخص د خپلي ښځي یا دیوي خپلي محرمي د ناموس څخه د دفاع په اثر د زنا کولو په حالت کښی یایی وجود د بل چا سره په یوي بستره کښی مشاهده کي او فی الحال دواړه یا یو د هغوی په قتل ورسوي یا یي زخمی

۱۴۶ د جزاء قانون

کي د قتل او زخم د جزأ څخه معاف مگر په تعزيري توگه د حالونو سره سم په حبس چه ددوه کلونو څخه زيات نه وي محکومېږي.

دوه يم فصل وهل چه په مرگ منجر کېږي او د خطا قتل

دري سوه او نهه نوي يمه ماده:

۱- که څوک بي له دی چه د قتل قصد ولری په بل چا په وهلو، زخمی کولو، مضره موادو په ورکولو يا دهر نوع فعل په ارتکاب چه د قانون نه مخالف وي تیری وکي په داسې توگه چه فعل يي دمجنې عليه په مرگ منجر شي د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری ددرج شوو جرمونو ارتکاب د پخوانی اصرار سره يا د عمومی خدمتونو په مؤظف د وظیفی په اجراء کولو په وخت کې يا يي د هغی په سبب صورت موندلی وي يا مجنی عليه د هغه داصولو څخه وی ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومېږي.

څلور سوومه ماده:

۱- که څوک د خطا په اثر چه د اهمال، غفلت، بي احتیاطي، د بی مهارتی، د قانون، مقرراتو، لایحو او امرونو دنه مراعات کولو څخه يي نشأت کړی وی د بل شخص د قتل ارتکاب کوونکی وگرځی يا بی له عمدې د قتل سبب شی په حبس تر دری کلونو او نقدی جزأ چه د شپږ دیرش زرو افغانیو څخه زیاته نه وی يا ددی دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومېږي.

۲- که خطا دداسی اصولو د جسیم تخلف په نتیجه کښې صورت ومومي چه وظیفی، کسب يا کار پری لازم کړی وی يا خطا د ارتکاب په وخت کښی د مخدره او نیشه يي موادو د استعمال څخه پیدا شوی وی يا د حادثی دواقع کیدو په وخت کښی د مجنی عليه د مرستی څخه سره ددی چه پری قدرت لری ځان وژغوری ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه ددوه کلونو کم نه وی او په نقدی جزأ چه د پنځوس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۴۷

۳- که د پورتنیو فقرو ددرج شوی فعل د ارتکاب په اثر د یو نفر څخه زیات مړه شی مرتکب په متوسط حبس چه ددری کلونو کم نه وی او په هغه صورت کبسی چه د (۲) فقری د حالاتو څخه ورسره یویو ځای شی ارتکاب کوونکی په حبس چه داووه کلونو څخه کم نه وی محکومیري.

درېم فصل دمقتول د جسد پتول

څلور سوه او یوومه ماده:

که څوک سره ددې چه په قتل علم لری د مقتول جسد بی له دې چه صلاحیت لرونکی مقامونوته اطلاع ورکی او د قتل د کشف د حالت او د سببونو ترمخه هغه پټ یا بنځ کی، په لنډ حبس چه ددری میاشتنو کم نه وی یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو زیاته نه وی محکومیري.

څلورم فصل د جنین سقطیدل

څلور سوه او دوه یمه ماده:

که څوک عمدأ د حاملې بنځې جنین دوهلو یا د هر نوع بل اذیت دلزې اسقاط کی په اوږده حبس چه د اووه کلونو څخه زیات نه وي محکومیري.

څلور سوه او درېیمه ماده:

۱- که څوک ددوا په ورکولو یا د نورو وسیلو په استعمال د حاملې بنځې دجنین د سقط موجب وگرځی که څه هم د جنین اسقاط د حاملې بنځې په رضا صورت موندلی وی په متوسط حبس یا نقدی جزأ چه د دولس زرو افغانیو کمه او شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیري.

۲- که دوا په سهوه ورکول شوی وی ارتکاب کوونکی په لنډ حبس یا نقدی جزأ چه د دولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیري.

څلور سوه او څلورمه ماده:

۱- که اسقاط کونکي طبيب، جراح، دوا جوړوونکي يا قابله وي د ټاکل شوي جزأ په اکثري اندازي محکومېږي.

۲- که دپورتنیو اشخاصو اقدام د تدأوي د لاري دمورد ژوند د خلاصون په منظور صورت موندلی وي ارتکاب کونکي نه مجازات کېږي.

څلور سوه او پنځمه ماده:

که بنسځه سره ددې چه د عمل په عواقبو علم لري ددوا يا نورو وسيلو په استعمال راضي شي يا بل شخص ته د ذکر شوو وسيلو د استعمال اجازه ورکي او د هغي په اثر د جنين اسقاط محقق شي په لنډ حبس يا نقدي جزأ چه ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

څلور سوه او شپږمه ماده:

د جنين د اسقاط په جرم شروع د مجازات وړ نه ده.

پنځم فصل

وهل اوزخم

څلور سوه او اوومه ماده:

۱- که يو شخص عمدأ بل شخص په داسي ډول زخمي يا ووهي چه د پري کيدو يا نقصان يا ماتيدو يا د بدن د اعضاوو څخه د يوي عضوي د کاره وليدو يا په دوام لرونکي معلوليت منجر يا د هغه د يوي حواس د فقدان موجب وگرځي د خساري په جبران علاوه په متوسط حبس چه ددري کلونو څخه کم نه وي محکومېږي.

۲- که دا عملونه د مجني عليه د عقل په زوال منجر شي يا د پخواني اصرار او ترصد سره يو ځای وي ارتکاب کونکي د حالونو سره سم په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۴۹

څلور سوه او اتمه ماده:

۱- که زخم یا وهل د عضو د عطالت یا د کار څخه د شلو ورځو څخه زیات د بی وسي موجب وگرځی ارتکاب کوونکی د خساری په جبران علاوه په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږي.

۲- که ذکر شوی عمل د پخوانی اصرار او ترصد سره یو ځای وی ارتکاب کوونکی د ټاکل شوی جزأ په اکثره اندازه محکومیږي.

څلور سوه او نهمه ماده:

۱- که وهل یا زخم د عضوی د معلولیت او عطالت موجب نه شی یا د کاره څخه د شلو ورځو څخه کم د بی وسي موجب وگرځی ارتکاب کوونکی په لنډ حبس چی د شپږ میاشتو زیات نه وی یا نقدی جزأ چی د شپږ زرو افغانیو څخه تجاوز و نه کی محکومیږی .

۲- که ذکر شوی عمل د پخوانی اصرار او ترصد سره یو ځای وی ارتکاب کوونکی د ټاکل شوی جزأ په اکثره اندازه محکومیږي.

څلور سوه اولسمه ماده:

که د پورتنیو موادو درج شوی وهل یا زخم د یو نفر څخه د زیاتولو خوا یا دوسلي په استعمال یا دوهلو او زخمی کولو په نورو آلو صورت ومومی ارتکاب کوونکی د ټاکل شوی جزأ په اکثره اندازه محکومیږي.

څلور سوه او یوولسمه ماده:

که یو شخص بل چاته ضررناکه مواد چه وژونکی نه وی ورکی چه د هغه دوام لرونکی معلولیت، دعضوي د عطالت، یا د کاره څخه د هغی د ولیدلو یا د هغه د یوي حاسي د فقدان موجب وگرځی دخساری په جبران علاوه په متوسط حبس چه ددری کلونو څخه کم نه وی محکومیږي.

۱۵۰ د جزاء قانون

څلور سوه او دوولسمه ماده:

که یو شخص د یوې خطا په اثر چه د اهمل، بی احتیاطی او بی مهارتی څخه نشأت کړی وی بل شخص زخمی یا ووهی د خساری د جبران څخه علاوه په حبس چه ددری میاشتو کم او ددوه کلونو څخه زیات یا نقدی جزاً چه ددری زرو افغانیو کمه او د څلیر ویشتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي.

څلور سوه او دیارلسمه ماده:

۱- که د مغلوبه جنگ په اثر قتل یا شدید زخم واقع شی هر یو شخص ته چه په جنگ کښی یی گډون کړی وي په دې سبب چه په جنگ کښی یی گډون کړی په متوسط حبس یا نقدی جزاً چه د شپیتو زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي مگر دا چه د هغه عدم مسؤلیت ثابت شی.

۲- که د پورتنی فقری په درج شوی حالت کښی د جنگ د تحریک کوونکی د قتل یا زخم فاعل تشخیص کړای شی ارتکاب کوونکی د خساری په جبران علاوه د جرم په ټاکلی جزاً محکومېږي.

شپږم فصل

غیر قانوني نیول او توقیف کول

څلور سوه او څوارلسمه ماده:

که شخص په غیر قانوني تصریح شوو حالونو یا د صلاحیت لرونکو مقامونو دامر څخه غیر بل شخص ونیسي، توقیف یی کی یا یی د کار څخه منع کی، دحالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي.

څلور سوه او پنځلسمه ماده:

که نیول، توقیف او منع کول دداسی شخص په وسیله تر سره شی چه رسمی لباس بی له دې چه حق یی ولری استعمال کی یا خپل ځان په دروغجن صفت متصف یا یو جعلی امر ددولتی مقامونو دامر په عنوان خلکو ته بنسکاره کی

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحگونه او د هغی جزاگانگی ۱۵۱

د احوالونو سره سم په اوږده حبس چه د لس کلونو څخه زیات نه وی محکومیري.

څلور سوه او شپاړسمه ماده:

که نیول، توقیف او منع کول په زور او اکراه یا د قتل په تهدید یا د بدنی اذیت د تهدید سره یو ځای وی یا دا چه ارتکاب کوونکی د دولتی موظفینو د جملی څخه وی ددې قانون د (۴۱۵) مادی د ټاکل شوی جزأ په اکثری اندازی محکومیري.

څلور سوه او اووه لسمه ماده:

که شخص سره د علمه یو محل دیو انسان د غیر قانونی توقیف د پاره په عاریت ورکی په متوسط حبس چه ددری کلونو څه زیات نه وی محکومیري.

اووم فصل اختطاف

څلور سوه او اتلسمه ماده:

که یو شخص یو طفل چه داووه کلنی عمر یی نه وی پوره کړی یا نور اشخاص چه د خپل ځان په ساتنه قادر نه وی پخپله یا د بل شخص په وسیله اختطاف او یایی په کنډواله کبسی خوشی کی په متوسط حبس چه ددری کلونو څخه زیات نه وی محکومیري.

څلور سوه او نولسمه ماده:

ددې قانون د (۴۱۸) مادی ددرج شوی جرم په اثر د طفل یا شخص د اعضاوو څخه یوه عضوه تلف یا معیوبه شی ارتکاب کوونکی د عمدی زخم په جزأ او که په مرگ منجر شی د عمدی قتل په ټاکل شوی جزأ محکومیري.

۱۵۲ د جزاء قانون

څلور سوه او شلمه ماده:

۱- که یو شخص یو طفل چه اتلس کلنی عمر یی نه وی پوره کړی پخپله یا د بل شخص په واسطه به له حیلي او اکراه څخه اختطاف کی په اوږده حبس چه داووه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

۲- که اختطاف شوی طفل جلی وی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

څلور سوه او یوویشتمه ماده:

۱- که شخص طفل چه داتلس کلنی عمر یی نه وی پوره کړی پخپله یا د اکراه سره پخپله یا د بل شخص په واسطه اختطاف کی په اوږده حبس محکومیږي.

۲- که طفل جلی وی اختطاف کوونکی دپورتنی فقری ددرج شوی جزاً په اکثره اندازه محکومیږي.

څلور سوه او دوه ویشتمه ماده:

که یو شخص یو سړی چه داتلس کلنی عمر یی پوره کړی وی پخپله یا د بل شخص په وسیله اختطاف کی په متوسط حبس ددری تر پنځو کلونو پوری محکومیږي.

څلور سوه او درویشتمه ماده:

که ددی قانون د (۴۲۰ - ۴۲۱) مادو درج شوی عملونه دداسی شخص په وسیله ارتکاب شی چه مجنی علیه د هغه د نفوذ او اختیار یایی د تربیی او ساتنی لاندی واقع وی یا ذکر شوی جرم د مجنی علیه د مستخدم له خوا یا د څو نفرو په مرسته صورت ومومی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه کم نه وی محکومیږي.

څلور سوه او څلیر ویشتمه ماده:

که شخص یوه بسڅه چه د اتلس کلنی عمر یی پوره کړی وی پخپل یا د بل شخص په وسیله اختطاف کی په اوږده حبس محکومیږي که اختطاف شوی

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۵۳

مړوخه بنځه وي يا د اختطاف شوی بنځي سره نا مشروع فعل تر سره شي ارتکاب کوونکی د ټاکل شوی جزا په اکثری اندازی محکومېږي.

څلور سوه او پنځه ويستمه ماده:

که شخص یوه بنځه چه د شپارس کلنی عمریې تکمیل کړی وی دواده په منظور د هغی د اولیا وو د اوسیدلو د ځای څخه د ځان سره ویسي په هغه صورت کښې چه په رضا او رغبت د قانون سره سم د هغی سره واده وکی دا عمل اختطاف نه شمارل کېږي.

اتم فصل

زنا، لواطت او دناموس هتک

څلور سوه او شپږ ويستمه ماده:

که په جرم کښی د حد د تطبیق شرطونه موجود نه شی یا د شبهی یا د بل علت په وسیله حد ساقط شی ارتکاب کوونکی ددې فصل درج شوو حکمونو سره سم مجازات کېږي.

څلور سوه او اووه ويستمه ماده:

۱- که شخص د مؤنث سره زنا یا لواطت یا د نر سره لواطت وکی د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومېږي.

۲- دپورتنی فقری فعل په یوه راتلونکی حالت کښې د مشدده حالونو څخه شمارل کېږي:

۱- په هغه حالت کښې چه مجنی علیه اتلس کلنی عمر نه وی پوره کړی.

۲- په هغه حالت کښې چه ارتکاب کوونکی ددرېمی درجی پوری د مجنی علیه دخپلوانو څخه وی.

۳- په هغه حالت کښې چه ارتکاب کوونکی د مجنی علیه تربیه کوونکی، ښوونکی، مستخدم یا په یو قسم د اقسامو په هغه نفوذ او اختیار ولری.

۴- په هغه حالت کښې چه مجنی علیه مړوخه بنځه وی.

۱۵۴ د جزاء قانون

- ۵- په هغه حالت کېنې چې د مجنې عليها بکارت د فعل د ارتکاب په سبب زایل شوی وی.
- ۶- په هغه حالت کېنې چې دوه نفر یا دهغی څخه زیاتو په مجنې عليه د غلبې پیدا کولو د پاره یو تر بله سره مرسته کړی وی یا فعل یو د بل پسې مرتکب شوی وی.
- ۷- په هغه صورت کې چې مجنې عليه د فعل د ارتکاب په سبب په تناسلی مرض اخته شوی وی.
- ۸- په هغه حالت کېنې چې مجنې عليها حامله شوی وی.*

څلور سوه او اته ویستمه ماده:

که ددې قانون د (۴۲۷) مادې د (۱) فقرې درج شوی فعل د مجنې عليه مرگ ته منجر شوی ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په اوږده حبس یا اعدام محکومېږي.

څلور سوه او نهه ویستمه ماده:

۱- که شخص په عنف یا تهدید یا حیلي د چا په ناموس عام له دی چه مذکر وی یا مونث تیری وکی او یا پری شروع وکی په اوږده حبس چه د اووه کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

۲- که مجنې عليه د اتلس کلنې عمر ته نه وی رسیدلی یا د جرم ارتکاب کوونکی ددې قانون د (۴۲۷) مادې د (۲) فقرې ددرج شوو اشخاصو د جملې څخه وی په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

* ۴۲۷ ماده تعدیل شوې، د تعدیلاتو برخې ته دې مراجعه وشي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۵۵

نهم فصل فسق او فجور ته تحریکول

څلور سوه او دیرشمه ماده:

۱- که شخص مذکر یا مؤنث چه د اتلس کلنی عمر یی نه وی پوره کړی فجور یا دفسق اتخاذ ته د کسب په حیث تحریک کی یا په دی باره کسبی هغوی ته آسانتیاوی برابری کی په متوسط حبس چه ددری کلونو څخه کم نه وی محکومیږي.

۲- که ارتکاب کوونکی ددې قانون د (۴۲۷) مادی د (۲) فقری ددرج شوو اشخاصو د جملی څخه وی یا د خپل عمل د اجراء کولو څخه لاس ته د گتبی راورلو قصد ولری په اوږده حبس چه دلسو کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

لسم فصل د اوسیدلو ځای او د نورو مسلک د حرمت هتک

څلور سوه او یو دیرشمه ماده:

۱- راتلونکی اشخاص په لنډ حبس او نقدی جزا چه دپنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا ددې دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیږي:

۱- که شخص د اوسیدلو یا د اوسیدو د پاره تیار محل ته یا د هغی یوی الحاقیبه ته د هغی د خاوند د رضا څخه په غیر یا بی د قانونی جواز څخه داخل شی.

۲- که شخص د پورتنی جزء په درج شوو محلونو کسبی په پت شوی حالت پیدا شی.

۳- که شخص ددې فقری د(۱) جزء درج شوو محلونو ته په مشروع ډول داخل شی د حق د خاوند د ارادی په خلاف هتک پاتی شی.

۱۵۶ د جزاء قانون

۲- که د پټیدو د خای د داخلیدو یا په هغی کښی د پاتی کیدو څخه قصد د محل د خاوند دقوی په زور د حیازت منع کیدل یا هغی کښی د جرم ارتکاب وی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه د دوه کلونو څخه زیات نه وی او نقدی جزأ چه د لس زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی یا ددې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومیږي.

۳- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د لمر لویدو او لمر ختو ترمنځ یا د ماتیدو یا د پورته کیدو په وسیله یا دیو شخص څخه چه ظاهری یا پټه وسله یی حمل کړی وي یا ددوه نفرو یا د هغی څخه د زیاتو له خوا یا د هغه شخص له خوا چه د عمومی خدمتونو د مؤظف صفت یی ځان ته نیولی وی یا د عمومی خدمتونو د مؤظف ادعا وکی یا خپل ځان په دروغجن صفت متصف کی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

څلور سوه او دوه دیرشمه ماده:

۱- که ددې قانون (۴۳۱) مادې ددرج شوی جرم د مال د ساتلو په مختض خای کښی او په عقار کښی غیر له هغی څخه چه په دې فصل کښی ذکر شوی ارتکاب شي، ارتکاب کوونکی په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم نه وی یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیږي.

۲- که د پورتنی فقری جرم کم تر کمه دوه نفره چه د هغوی څخه یوه ظاهری یا پټه وسله حمل کړی وي یا ددوه نفرو څخه زیات ارتکاب کوونکی شی، په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه دلس زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی یا د دې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومیږي.

دوه يم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحتونه او د هغی جزاگانی ۱۵۷

یوولسم فصل تهدید

څلور سوه او دري دیرشمه ماده:

۱- که شخص بل څوک د جنایت په ارتکاب پخپله د هغه د نفس یا مال په ضد یا د بل د نفس یا مال په ضد په لیکلي توگه تهدید کی یا تهدید د شرف د مخلو امورو یا د هغی دافشا کولو په استناد وی، په اوږده حبس چه د اووه کلونو څخه زیات نه وي محکومیږي. په دې شرط چه تهدید د یوشی د غوښتنی یا د یو فعل په مکلف کولو یا د هغی څخه د ځان ژغورلو سره یو ځای نه وی.

۲- که تهدید د مرسل د نوم څخه د خالی لیک په وسیله وي یا د هغی صادریدل یو پټ موجود یا موهوم جمعیت ته منسوب وي د پورتنی فقری په عین درج شوی جزاً محکومیږي.

څلور سوه او څلور دیرشمه ماده:

که شخص بل څوک د جنایت په ارتکاب پخپله د هغه د نفس یا مال په ضد یا د بل د نفس یا مال په ضد یا د شرف د مخلو امورو یا حیثیت یا د هغی د افشاء کولو په استناد په غیر ددې قانون د (۴۳۳) مادې د حالونو څخه تهدید کی په متوسط حبس محکومیږي.

څلور سوه او پنځه دیرشمه ماده:

که شخص بل چاته پخپل قول یا فعل یا دبل شخص په وسیله په غیر ددې قانون د (۴۳۳) او (۴۳۴) مادو د مندرجو حالونو څخه تهدید کی، په لنډ حبس یا نقدي جزاء چه د دولس زرو افغانیو زیاته نه وي محکومیږي.

دوولسم فصل

قذف

څلور سوه او شپږ دیرشمه ماده:

۱- قذف د یوې معینې واقعي په علني وسیله غیر ته د نسبت ورکولو څخه عبارت دی په داسې ډول که یې حقیقت لرل نو هغه څوک چه ورته د تور نسبت شوي یا به په جزأ محکوم شوی وای یا به دخلکو په منځ کښی سپک وای.

۲- که د قذف په جرم کښې د حد د اقامه کولو شرطونه موجود نه شي یا د شهبې په علت یا په یو قسم د اقسامو د قذف محکوم بها حد ساقط شي ارتکاب کوونکي، په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وي او نقدي جزأ چه د لس زره افغانیو کمه او دشل زرو افغانیو څخه زیاته نه وي یا ددې دواړو جزاءگانو څخه په یوې محکومېږي.

څلور سوه او اووه دیرشمه ماده:

که قذف د زنا یا د نسب د نفي کولو څخه غیر په بل تور وي په داسې توگه چه قذف کوونکی مقذوف ته دداسې شیانو نسبت وکي چه که یې حقیقت لرلي یا به په قانوني حکم د جزاء مستوجب کیده او یا به دخلکو منځ کښی سپک شی، ارتکاب کوونکی ددې قانون د (۳۸۴) مادې په ټاکلی جزاء محکومېږي.

څلور سوه او اته دیرشمه ماده:

که قذف کوونکی د فعل یا واقعي صحت چه مقذوف ته یې نسبت ورکړی اثبات کی په هېڅ نوع جزاء نه محکومېږي.

څلور سوه او نهه دیرشمه ماده:

که مقذوف تر مخه په داسې جرم محکوم شوی وي چه قذف کوونکی په هغی مقذوف ته قذف ویلی وی ذکر شوی قذف کوونکی په لنډ حبس چه ددری

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۵۹

مياشتو کم نه وی یا نقدی جزاء چه د دری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیري.

څلور سوه او څلویښتمه ماده:

د قذف په جرم کښی هېڅ نوع تحقیق، تعقیب او د دعوی اقامه صورت نه شي نیولي مگر د مقذوف د شکایت په اساس.

دپارلسم فصل ښکنځل

څلور سوه او یو څلویښتمه ماده:

ښکنځل بل چاته د یو شي د نسبت ورکولو څخه عبارت دی په داسی توگه چه د هغی په اثر د شخص اعتبار یا حیثیت جریحه دار شی که څه هم یوی معیني واقعي ته داستناد متضمن نه وی.

څلور سوه او دوه څلویښتمه ماده:

که ښکنځل یوی معیني واقعي ته په استناد کولو مشتمل نه وی بلکه په یو قسم د اقسامو د شخص اعتبار یا حیثیت جریحه دار کی، په هغه صورت کښی چه ښکنځلو په یوی علنی وسیلی تحقق موندلی وی ارتکاب کونکی په لنډ حبس چه د دری میاشتنو کم نه وی یا نقدی جزاء چه ددری زرو افغانیو کمه او ددولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیري.

څلور سوه او دری څلویښتمه ماده:

که ښکنځلو په علنی وسیلو صورت نه وی نیولی بلکه د تېلفون، د لیک داستولو یا د بل شخص په وسیله ابلاغ شوی وی، مرتکب د حبس په جزأ چه ددری میاشتنو کمه او د شپږو میاشتنو زیاته نه وي یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او د شپږ زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیري.

۱۶۰ د جزاء قانون

څلور سوه او څلور څلويښتمه ماده:

۱- که د جگړه والو خواوو څخه يوه په محکمو يا د تحقيق په وخت کښې په دومره اندازه چه دفاعيه يې ايجاب کوی بل ته ښکښل وکی په جزأ نه محکومېږي.

۲- که په يو شخص د بل شخص له خوا تيری وشي او دغضب د فوران په وخت کښې هغه ته ښکښل وکی په جزأ نه محکومېږي.

څوارلسم فصل

د اشخاصو درازونو افشاء کول

څلور سوه او پنځه څلويښتمه ماده:

۱- هر شخص چه دوظيفی په حکم کسب، کار، صنعت، فن يا دخپل کار د طبيعت له لحاظه درازونو څخه په يوه راز علم حاصل کی او هغه د قانوني تصريح شوو حالو څخه په غير افشاء کي، يا هغه پخپله گټه يا د بل شخص په گټه استعمال کي په متوسط حبس چه ددوه کلو څخه زيات نه وي يا نقدي جزاء چه د څلير ويشتو زرو افغانيو څخه زياته نه وي محکومېږي.

۲- که د مصلحت خاوند دراز په افشاء کولو اجازه ورکړه يا دراز دافشاء کولو څخه مقصود د جنایت يا جنحی څخه اخبار يا د هغی د ارتکاب منع کول وی ارتکاب کوونکی په جزأ نه محکومېږي.

څلور سوه او شپږ څلويښتمه ماده:

راتلونکی اشخاص په لنډ حبس يا نقدي جزاء چه ددولس زرو افغانيو څخه زياته نه وي محکومېږي:

۱- هغه شخص چه په يوی علنی وسيلی خبرونه، تصويرونه يا لوحی چه دافرادو د فاميلی او کورنی ژوند درازونو پوری مربوط وي افشاء کي که څه هم حقيقت ولري.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۶۱

۲- هغه شخص چه په تېلفون کې یا د لیرل شوی لیک په وسیله په رازونو علم حاصل کی او د ضرر په قصد هغه افشاء کي.

پنځه لسم فصل دلارې وهل

څلور سوه او اووه څلویښتمه ماده:

۱- که څوک د مغالبي د لاری د مال داخستلو په قصد په عمومي لار کې یا په بل هر محجور ځای کېښی دوسلی سره یا دداسی آلي سره چه دوسلی سره مشابه وی ځای ونیسي، او د یوه راتلونکی فعل، ارتکاب کوونکی شی لاروهونکی شمارل کېږي:

۱- دلار وي ویرول.

۲- دتهديد يا اکراه سره د غیر مال اخستل.

۳- دانسان قتل.

۴- دانسان د قتل او د غیر د مال اخستل.

۲- که دلار وهنی په جرم کېښی د حد داقامه کیدو شرطونه پوره نه شی یا په یو قسم د اقسامو د حد محکوم بها جزاء ساقط شی ارتکاب کوونکی ددې فصل ددرج شوو حکمونو سره سم په تعزیري توگه مجازات کېږي.

څلور سوه او اته څلویښتمه ماده:

په هغه قتل کېښی چه دلار وهونکی په وسیله کېږي عمدی والی شرط نه دی.

څلور سوه او نهه څلویښتمه ماده:

لار وهونکی قاتل په اعدام محکومېږي.

څلور سوه او پنځوسمه ماده:

لار وهونکی چه لاروی وویروی په متوسط حبس چه ددری کلونو څخه کم نه وی محکومېږي.

۱۶۲ د جزاء قانون

څلور سوه او يو پنځوسمه ماده:

لار وهونکی چه د غير مال اخستی وی په اوږده حبس محکومېږي.

څلور سوه او دوه پنځوسمه ماده:

لار وهونکی چه د فعل په ارتکاب کېنې شروع وکی، په جرم کېنې د شروع په ټاکلي جزأ محکومېږي.

څلور سوه او دري پنځوسمه ماده:

که لار وهونکی دداسې جرمونو ارتکاب کوونکی شی چه په دی فصل کېنې نه دی ذکر شوی د ارتکاب شوی جرم په ټاکلي جزأ محکومېږي.

شپاړسم فصل غلا او غصب

څلور سوه او څلور پنځوسمه ماده:

۱- که دغلا په جرم کېنې د حد د اقامه کېدو شرطونه پوره نه شی یا د شېبې په اثر ممتنع یا په يو قسم داقسامو د حد محکوم بها جزاء ساقطه شی غل ددې فصل ددرج شوو حکمونو سره سم مجازات کېږي.

۲- ددې قانون په مقصد که شخص د غير د ملکیت منقول او متقوم مال په پټه توگه واخلي غل شمارل کېږي.

څلور سوه او پنځه پنځوسمه ماده:

که څوک د راتلونکو څلورو شرطونو د يوځاي کېدو سره غلا وکي په دوام لرونکی حبس محکومېږي:

۱- دلمر لویدو او لمر ختو په منځ کېنې غلا.

۲- ددوه شخصو یا د هغی څخه د زیاتو له خوا غلا.

۳- که غله یا يو غل د ځان سره ظاهری یا پټه وسله ولری او غلا وکي.

۴- په مسکون محل کېنې په ننوتلو یا په هغه محل کېنې چه داوسیدلو دپاره تیار شوی وی یا د هغی په یوی الحاقیه کی غلا کول په دیوال دپورته کېدو،

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۶۳

د هغی دسوری کیدو، ددروازی د ماتیدو او د هغی امثالو په وسیله د جوړی کړی شوو کنجی گانو، عسکری، یا پولیس یا د عمومی خدمتونو د نورو مؤظفینو د لباس په وسیله یا دتزویر شوی امر په وسیله په دې ادعا چه ددولت د صلاحیت لرونکو مقامونو له خوا صادر شوي یا دمحل دیوه اوسیدونکي سره په جوړښت یا د هری نوعی حیلي په وسیله چه وی صورت یی موندلی وی.

څلور سوه او شپږ پنځوسمه ماده:

- ۱- که څوک د وسلی داستعمال د اکراه یا تهدید په اثر د غلارتکاب کوونکي شی په اوږده حبس محکومیږي.
- ۲- که د اکراه په اثر زخم واقع شی ارتکاب کوونکی په دوام لرونکی حبس محکومیږي.

څلور سوه او اووه پنځوسمه ماده:

هغه اشخاص چه دلمر لویدو او لمر ختو ترمنځ د غلارتکاب کوونکی شی او تعداد یی دوه یا د دوه ووڅخه زیات وی، کم تر کمه د هغوی څخه یو ظاهری یا پټه کړی شوی وسله د ځان سره وړی وی په اوږده حبس محکومیږي.

څلور سوه او اته پنځوسمه ماده:

که څوک آلات یا وسیلی چه په تېلفونی یا تلگرافی مواصلاتو کی په کار اچول شوی وی غلاکی په متوسط حبس محکومیږي. په دې شرط چه په دې جرم کښې ددې قانون د (۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷) مادو ددرج شوو مشدده حالونو څخه کوم یو موجود نه وي.

څلور سوه او نهه پنځوسمه ماده:

راتلونکی اشخاص په متوسط حبس چه ددری کلونو څخه کم نه وی محکومیږي:

۱۶۴ د جزاء قانون

- ۱- که څوک د عبادت په يوه ځاي کې مسکن، محل، او هغه محل کې چه د سکونت د پاره تيار شوی وی يا د هغی په ملحقاتو کښی غلا وکي.
- ۲- که څوک احاطی ته په داخلیدو سره د احاطی د ماتولو دجوړ شوو کښجی گانو د استعمال په وسیله يا په بله هره طریقه چه د احاطی داخل ته یی نفوذ کړی وی، غلا وکي.
- ۳- که څوک دلمر لویدو او لمر ختو ترمنځ غلا وکي.
- ۴- که څوک دیوه نفر يا د هغه د زیاتو په شرکت غلا وکي، شریک عیناً دفاعل په جزاء محکومیږي.
- ۵- که څوک د ظاهری يا پتیی کړی شوی وسلی سره غلا وکي.
- ۶- که څوک مستخدم يا اجیر وی مخدوم ته د ضرر رسولو په منظور غلا وکي.
- ۷- که څوک د فابریکی کارگر وی او د گتیی خاوند ته دضرر رسولو په منظور غلا وکي.
- ۸- که څوک حمال، يا دحمل او نقل يا د بار وړونکی یوی وسیلی چلوونکی وی يا په هر قسم د اقسامو د مال په وړلو او راوړلو مکلف وی د هغی څخه غلا وکي.

څلور سوه او شپیتمه ماده:

که د غلا په جرم کېږي ددې فصل هېڅ یو مشدده حالت موجود نه شي يا د غلا شوي مال قیمت ناچیزه وي ارتکاب کوونکی، د حالونو سره سم په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم يا په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

څلور سوه او یو شپیتمه ماده:

که څوک غلا يا دکړهڼی محصولات چه لالو يا ټول شوی نه وی غلا کی د غلا شوی مال په دوه چنده قیمت محکومیږي په دې شرط چه د غلا شوی مال قیمت د سلو افغانیو څخه زیات نه وي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۶۵

څلور سوه او دوه شپیتمه ماده:

که څوک په غلا شروع وکی په جزأ د اصلی جرم د نیمايي اکثری ټاکل شوی اندازی څخه زیاته نه وی محکومیږي.

څلور سوه او دری شپیتمه ماده:

ددې فصل په ټولو درج شوو حالونو کینی محکمه به غل په ټاکل شوی جزأ علاوه د غلا شوی مال په بیرته ورکولو یا د هغی په قیمت محکومی.

څلور سوه او څلور شپیتمه ماده:

۱- که څوک په عنف، اکراه یا تهدید په غصب سره سند، امضاء، مهر یا دگوتی نښانی واخلي د حالونو سره سم په اوږده حبس محکومیږي.

۲- که څوک د پورتنی فقری دیوی وسیلی په واسطه بل څوک د پورتنیو ذکر شوو شیانو څخه د یوه شی په لغو کولو، تلفولو یا تعدیل یا په امضاء مهر یا دگوتی په نښه مجبور کی د پورتنی فقری په عین ټاکل شوی جزأ محکومیږي مگر دا چه قانون په زیاتی شدیدی جزأ حکم کړی وی.

۳- که ددې مادې د (۱) او (۲) فقری ددرج شوو جرمونو د ارتکاب څخه ارتکاب کوونکی ته فایده رسیدلی وی او مجنی علیه ته ضرر نه وی رسیدلی ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیږي.

څلور سوه او پنځه شپیتمه ماده:

۱- که څوک ددې قانون د (۴۶۴) مادې ددرج شوو موادو څخه په غیر بل شخص د تهدید په وسیله د پیسو یا نورو شیانو په تسلیمولو مجبور کی په اوږده حبس چه داووه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د تهدید یا عنف په وسیله صورت ومومی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

اووه لسم فصل په امانت کښې خیانت

څلور سوه او شپږ شپيتمه ماده:

۱- هغه شخص چه منقول مال ورسره په امانت اېښودل شوی یا په بل هر قسم چه ورته ذکر شوی مال سپارل شوی وی، په بد نیت یی د خپل ځان د پاره یا د خپل ځان د گټی د پاره یا د بل شخص د گټی د پاره استعمال یا د قانون او مقرراتو مخالف د هغه غرض په خلاف چه ورته سپارل شوی په کښی په بدنیت تصرف وکی د حالونو سره سم په متوسط حبس یا نقدی جزاء چه د دولس زرو افغانیو کمه او د شپیتوزرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم دیوه راتلونکي شخص په وسیله د هغه مال په مورد کښې چه د وظیفی په مقتضا ورته سپارل شوي ارتکاب شي ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه د دوه کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي:

۱- د مالونو دوړلو راورلو د کسب خاوند عام له دی چه د ځمکی، هوا یا د اوبو د لاری وی یا د هغه یو همکار.

۲- مدافع وکیل، دلال یا صراف.

۳- مامور، اجیر، مستخدم.

۴- هغه شخص چه د محکمي په امر ورته مال سپارل شوي وي یا په قاصر یا د اهلیت په فاقد وصي یا قیم ټاکل شوي وي یا په یوي خیریه مؤسسه کښې د مؤسسې د مالونو د اداري مسئول وي، ددی مادي د (۱) فقری ددرج شوو جرمونو ارتکاب کوونکی شي په اوږده حبس چه د اووه کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۶۷

څلور سوه او اووه شپېتمه ماده:

۱- که د منقول مال مالک چه مال یی د محکمی په قرار د حجز لاندی راغلی یا د قضاء د تصرف لاندی ایښودل شوی وی، ذکر شوی مالک هغه مال په بدنیت د خپل ځان د پاره یاد خپلی گتیی د پاره یا بل شخص د گتیی د پاره استعمال کی یا په هغی کښی تصرف وکی یا یی پت کی یا د هغه شخص د پاره چه په ذکر شوی مال کښی ورڅخه د غوښتنی حق لری تسلیم نه کی په داسی توگه چه په ذکر شوی مال کښی د نیول شوو اجراآتو غرض تر سره نه شی، په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم نه وی یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او د دوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږی.

۲- که گرووی دارگرو شوی منقول مال د هغی د مالک سره په امانت کښیږدی او ذکر شوی مالک د خپل ځان دپاره یا د خپلی گتیی د پاره یا دبل شخص د گتیی د پاره په بدنیت استعمال یا د هغه غرض په خلاف چه ورته سپارل شوی تصرف وکی، دپورتنی فقری په عین ټاکل شوی جزأ محکومیږی.

څلور سوه او اته شپېتمه ماده:

۱- که څوک منقول مال واخلی او خر څوونکی هغه د بیعی د ټول قیمت دورکولو په غرض پخپل ملکیت کښی وساتي او اخستونکی دخرڅوونکی د پخوانی اجازی په غیر په داسی توگه په هغی کښی تصرف وکی چه ذکر شوی مال د خرڅوونکی د حیازت څخه وباسی. په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو کمه او د دوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږی.

۲- د پورتنی فقری په درج شوی جرم کښی دعوی دخر څوونکی د شکایت په غیر نه شی اقامه کیدی او په هغی کښی دعوی د آخرنی حکم څخه تر مخه د شکایت څخه دخرڅوونکی په انصراف ساقطیږی او که انصراف د آخرنی حکم د صادریدو څخه وروسته وشی د حکم تنفیذ په کښی معطلیږی.

اتلسم فصل فريب كارى

څلور سوه او نهه شپيتمه ماده:

۱- که څوک د بل چا د منقول مال د حيازت په تسليمولو يا انتقال د خپل ځان د پاره يا د بل شخص د پاره په يوې راتلونکې وسيلې متوصل شى په لنډ حبس چه ددرې مياشتو څخه کم نه وي محکومېږي:

۱- د فريب کارانه وسيلو استعمال.

۲- د دروغجن نوم يا صفت څخه کار اخستل، يا په يوې ټاکلې حادثې کې د غلطې اطلاع ورکول په داسې توگه چه د هغې په اثر مجنى عليه فريب وخورى تسليميدوته مجبور شى.

۳- که څوک دپورتنى فقرى د يوې درج شوى وسيلې په واسطه بل شخص د قرض د سند د حيازت يا د بل سند چه استعمال يى د ملکيت د حق په اثبات يا په بل عينى حق کښى امکان ولرى په تسليميدو يا انتقال يا په مال کښى په تصرف يا په ابراء کولو مجبور کى، د پورتنى فقرى په عين ټاکل شوى جزأ محکومېږي.

۴- که يو شخص ددې مادې د (۱) فقرى په يوې درج شوى وسيلې بل شخص په امضاء کولو، مهر، د گوتى په نښه يا ددې مادې د (۲) فقرى ددرج شوو سندونو څخه ديو سند په لغو کولو، تلفولو يا تعديلولو مجبور کى ددې مادې د (۱) فقرى په عين درج شوى جزأ محکومېږي.

څلور سوه او اويايمه ماده:

که شخص سره ددې چه علم لرى چه ملکيت يى نه دى يا په دى علم چه د تصرف حق په کښى نه لرى په منقول مال يا عقار کښى تصرف وکى سره ددې چه په هغې کښى د پخوانى تصرف يا د دواړو خواوو د عقد علم ولرى تصرف کى، په داسى توگه چه د هغې په اثر بل چاته ضرر ورسېږى په لنډ حبس چه ددرې مياشتو کم نه وي محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۶۹

څلور سوه او یواواییمه ماده:

۱- که شخص د یو قاصر چه داتلس کلنی عمر یی پوره کړی وی، داحتیاج، عدم مهارت یا د نفس د ضعف څخه په داسی توگه بده استفاده وکی چه په حبله د لیکلو په واسطه، د ملکیت داسنادو په امضاء کولو، یا د قرضونو پوری د مربوط رسید خط یا طلباتو یا د تجارتي پانو څخه په فراغت یا نورو مثبتنه سندونو ذکر شوی شخص ته ضرر ورسوی په لنډ حبس چه ددری میاشتو څخه کم نه وی محکومیږي.

۲- لیونی، معتوه، محجور او هغه شخص چه د اتلس کلنی د عمر د پوره کیدو وروسته ور باندی دوصایت داستمرار حکم صادر شوی د قاصر په حکم کینی شمارل کیږي.

۳- که ددې مادې د (۱) فقری ددرج شوو جرمونو ارتکاب کوونکی په مجنی علیه، ولی، وصی یا قیم وی یا په یو قسم داقسامو د هغه په سر پرستی یا د هغه د گټو په ساتنه مکلف وی عام له دی چه د قانون په تقاضا، د محکمی په حکم یا په خاصه موافقه وی. په اوږده حبس چه د اووه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

څلور سوه او دوه اواییمه ماده:

که څوک په بدنیت بی له دی چه شتمنی ولری عام له دی چه نقدی پیسې وي یا اعتبار بل شخص ته چک ورکی یا د هغه د اعتبار وجه د چک څخه کمه وی یا داچه د چک ورکولو وروسته دوجهی ټول یا یو قسمت چه د هغی په اعتبار چک صادر شوی د بانک څخه وباسی، په داسی ډول چه پاتی شتمنی یی د چک وجه پوره نه کی یا د هغی مرجع څخه چه پیسې اخلي دپیسو په نه ورکولو امر وکی یا عمداً چک په داسی توگه تحریر یا امضاء کي چه د پیسو دورکولو مانع وگرځي، په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم نه وی او نقدی جزاً چه ددوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیږي.

۱۷۰ د جزاء قانون

څلور سوه او دري اويایمه ماده:

که ددې فصل ددرج شوو جرمونو د ارتکاب په اثر مجنی عليه ته ضرر ورسېږي، ارتکاب کوونکی په اصلي جزأ علاوه د خسارې په جبران هم محکومېږي.

نولسم فصل

دهغه شيانو پټول چه د جرم د ارتکاب په نتیجه کې لاس ته راځي

څلور سوه او څلور اويایمه ماده:

۱- که شخص سره دعلمه هغه شيان چه دجنایت د ارتکاب په نتیجه کې لاس ته راغلي پخپل حيازت کېښي راوړي يا يې پټ يا يې استعمال کي يا په يو قسم د اقسامو په هغی کېښي تصرف وکي د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي، مگر داچه په قانون کېښي زیاته شديده جزأ ټاکل شوی وي.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی شيان د جنحی د ارتکاب په نتیجه کې لاس ته راغلی وي په حبس چه ددری کلونو څخه زیات نه وي محکومېږي، په دې شرط چه جزأ يی د اصلي جرم د اکثری اندازی د ټاکلی جزأ څخه چه ذکر شوی شيان د هغی د ارتکاب په نتیجه کې لاس ته راغلی زیاته نه وي، او هغه شخص چه د جرم په ارتکاب کېښي يی گډون نه وي کړي لاس ته راوړي شيان پخپل حيازت کېښي راوړي وي يايی پټ کړي وي يائی استعمال کړي وي يايی په يو قسم د اقسامو په کېښي تصرف کړي وي.

۳- که شخص يو شي چه د جنایت يا جنحی د ارتکاب په نتیجه کې حاصل شوی په داسی حالونو کېښي لاس ته راوړي چه باید د هغی په عدم مشروعیت يی علم پیدا کړي وي په لنډ حبس يا نقدي جزأ چه د دوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وي محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانی ۱۷۱

څلور سوه او پنځه او یایمه ماده:

۱- که ددې قانون د (۴۷۴) مادې ددرج شوو جرمنو ارتکاب کوونکی د هغه جرمنو د ارتکاب کوونکو په باره کښې چه ذکر شوی شیان د هغوی څخه لاس ته راغلی د اقدام تعقیب او لټونی تر مخه صلاحیت لرونکو مراجعو ته خبر ورکی په جزاء نه محکومېږي.

۲- که صلاحیت لرونکو مراجعو ته د تحقیق د پیل څخه وروسته اطلاع ورکی د هغه د اطلاع مخففه حالت شمارل کېږي.

شلم فصل مشترک حکمونه

څلور سوه او شپږ او یایمه ماده:

۱- ددې باب ددرج شوو فصلونو په جرمنو کښې چه د هغی څخه میږه، ښځی یا داصولو او فروعو څخه یوه ته ضرر ورسېږي ددعوی تحریک او نور اجراءت د هغوی په ضد جواز نه لری، مگر د مجنی علیه په شکایت د جزائی دعوی د قطعی حکم دصادریدو تر مخه چه مجنی علیه د شکایت څخه انصراف وکي ساقطېږي.

۲- که د پورتنی فقری په درج شوو جرمنو کښې انصراف د محکمی دقطعی حکم څخه وروسته صورت ومومی د حکم تنفیذ متوقف کېږي.

۳- په هغه حالت کښې چه دجرم د محل شیان دقضاء په حکم یا د قانونی صلاحیت لرونکو مراجعو په حکم د حجلانندی واقع شوی وی یا دقضاء په تصرف کښې ایښودل شوی وی یا د غیر گرووی وی یا د غیر دانتفاع په حق کښې راغلی وی ددې مادې حکمونه نه تطبیقېږي.

يوويشتم فصل د مناقصاتو او مزایداتو په آزادي کښي مداخله

څلور سوه او اووه اويايمه ماده:

که څوک د تقلب يا دنورو غير مشروعو وسيلو په واسطه د مناقصاتو او مزایداتو په آزادي او سلامتي کښي چه د دولت د مؤسسو يا دشرکتونو چه دولت په کښي سهم لري يا د رسمي يا نيمايي رسمي دوايرو پوري اړه نه نيسي اخلال وارد کي په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم او نقدی جزأ چه د پنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا ددې دواړو جزاءگانو څخه په یوی محکومیږي.

دوه ويستم فصل د تجارت پوری مربوط جرمونه

لومړی قسمت - غیر قانونی ریحه

څلور سوه او اته اويايمه ماده:

که شخص په علنی یا پته توگه بل شخص ته په غیر مجاز ربحی قرض ورکي په لنډ حبس چه ددری میاشتو کم نه وی او نقدی جزأ چه دپنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا ددې دواړو جزاءگانو څخه په یوی محکومیږي.

دوه یم قسمت - په تجارتی معاملو کښي تقلب

څلور سوه او نهه اويايمه ماده:

که یو شخص عمداً د مختلفو واقعو یا د دروغجنو خبرونو یا پروپاگاندا د خپرونی له لاری یا د نورو عملونو د لاری چه د تقلب یا دفریب متضمن وی د جنسونو د قیمت، درواچولو دپاره د تیارومالی پانوی د پورته کیدو یا کښته کیدو سبب وگرځي یا د استهلاک د پاره یو تیار شوی جنس پت کي یا د هغی

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانى ۱۷۳

د پتیدو سبب وگرځی په لنډ حبس او نقدی جزأ چه دپنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا ددی دواړو جزاءگانو څخه په یوی محکومیري.

څلور سوه او اتیایمه ماده:

که څوک د عقد کوونکی سره په یوه راتلونکی مواردو کې تقلب وکی په متوسط حبس چه ددوه کلونو زیات نه وی او نقدی جزاء چه د لس زرو افغانیو تجاوز ونه کی یا ددې دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیري:

۱- په تعداد، مقدار، مقیاس، وزن، پیمانی، طاقت او د ترکیبی موادو په فیصدي کنبی.

۲- د جنس په عین کنبی په دې توگه چه مقابل طرف ته غیر د هغی چه تعهد یی کړی تسلیم کی.

۳- دشی په ماهیت، اساسی صفتونو، گتورو او ترکیبی عناصرو کنبی.

۴- دشی په نوع، جنس او منبع کی.

درېیم قسمت- دافلاس پوری مربوط جرمونه

څلور سوه او یو اتیایمه ماده:

د هغه تاجر په افلاس چه قطعی حکم صادر شوی په یوه راتلونکی حالت کنبی متقلب مفلس شمارل کیري:

۱- په هغه حالت کنبی چه خپل ټول یا ځینی دفترونه یی پټ، تلف، تغیر یا تبدیل کړی وی.

۲- په هغه حالت کنبی چه دایننو ته دضرر رسولو په غرض د خپل مال یوه حصه یی اختلاس یا پټه کړی وی.

۳- په هغه حالت کنبی چه په صوری دین اعتراف وکی یا خپل ځان یی په داسی دین مدیون کړی وی چه په حقیقت کنبی د هغه په ذمه نه وي عام له دی چه دا دین ئی په دفترونو، بودجی یا پخپلو نورو پانیو کنبی ثبت کړی وی یا یی په شفوی ډول په هغی اعتراف کړی وی.

۱۷۴ د جزاء قانون

۴- په هغه حالت کېنې چې په بدنیت د صلاحیت لرونکو مقامونو د غوښتنې په صورت کېنې د پانېو یا د توضیحاتو دوراندي کولو څخه ځان وژغوری. او په هغه آثارو چې په ژغورنه یی مرتبېږي علم ولري.

څلور سوه او دوه اتیایمه ماده:

متقلب مفلس په اوږده حبس چې د اووه کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

څلور سوه او درې اتیایمه ماده:

۱- هغه تاجر چې په افلاس یی قطعی حکم صادر شوی او د لوی تقصیر په سبب د خپلو داتینو د خساری باعث گرځیدلی مقصر مفلس شمارل کېږي.

۲- مفلس تاجر په یوه راتلونکی حالت کېنې لوی مقصر شمارل کېږي:

۱- په هغه حالت کېنې چې شخصی یا فامیلی مصرف یی نسبت عایداتو ته ډیر زیات وی.

۲- په هغه حالت کېنې چې زیاتی پیسې په جوارۍ، د بخت آزمایلو په ټکتونو یا شرط تړلو کېنې مصرف کی.

۳- په هغه حالت کېنې چې یوه متاع واخلي او په تیټ قیمت یی خرڅه کی، یا زیاتی پیسې قرض کی یا قیمت لرونکی پانې صادري کی یا نوری وسیلی استعمال کی په داسی ډول چې لویه خساره ورته عاید شی، په دی منظور چې مال لاس ته راوړی او د دی لاری خپل افلاس په تاخیر واچوی.

۴- په هغه حالت کېنې چې ددین د اداکولو د متوقفیدو وروسته نورو داتینو ته د ضرر رسولو په منظور یا صلحی کولو ته د رسیدو په قصد، د یوه دانن دین تأدیه کی.

۵- په هغه حالت کېنې چې د تقلب په وسیله د داتینو سره مصالحی ته ورسېږي.

څلور سوه او څلور اتیایمه ماده:

لوی مقصر مفلس په متوسط حبس چې ددوه کلونو څخه کم نه وی محکومېږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۷۵

څلور سوه او پنځه اتیایمه ماده:

هغه تاجر چه په افلاس یی قطعی حکم صادر شوی په یوه راتلونکی حالت کښی مقصر مفلس گڼل کیږي:

۱- په هغه حالت کښی چه تجارتی قوانینو د تجارتی دفترونو لرل لازم کړی وی او هغه دا دفترونه ونه لری یا دفترونه په داسی ډول نا مکمله او نا منظمه وی چه د هغی څخه د هغه شتمنی، او قرضونه معلوم نه شی.

۲- په هغه حالت کښی چه د خپل بیلاس پانه په قانونی موده کښی وړاندی نه کی.

۳- په هغه حالت کښی چه د تأدیاتو د متوقف کیدو وروسته صحیح اظهارات چه قانوناً پری مکلف دی وړاندی نه کی.

۴- په هغه حالت کښی چه بی د معقول عذر څخه د غوښتنی په صورت کښی شخصاً هغه مرجع ته چه د هغه د افلاس حکم یی صادر کړی حاضر نه شی یا کوم اظهارات چه ذکر شوی مرجع یی غواړی وړاندی نه کی یا ددی اظهاراتو عدم صحت ظاهر شی.

۵- په هغه حالت کښی چه د غیر د گتیی د پاره بی له عوضه داسی لوی قرار داد عقد کی چه د عقد په وخت کښی د هغه مالی وضعه یی اجازه نه ورکوی.

څلور سوه او شپږ اتیایمه ماده:

۱- که د یوه تجارتی شرکت افلاس په اشتهار قطعی حکم صادر شی په هغه صورت کښی چه د عمومی مجمع یا مدیره هیئت په یوه غړی ددی قانون د (۴۸۱) مادی د یوه درج شوی فعل ارتکاب ثابت شی ددی قانون د (۴۸۲) مادی په ټاکلی جزاء محکومیږي.

۲- که د عمومی مجمع یا مدیره هیئت یو غړی د تقلب یا فریب په واسطه دداسی فعل ارتکاب کونکی شی چه د هغی په اثر شرکت مفلس شی یا د شرکت د تأدیاتو په متوقف کیدو کښی مرسته وکی ددی قانون د (۴۸۲) مادی په ټاکل شوی جزأ محکومیږي.

۱۷۶ د جزاء قانون

څلور سوه او اووه اتيايمه ماده:

که د صغیر یا محجور علیه د افلاس په اشتهار یا د هغه شخص چه تجارت یی یو امین شخص اداره کوی، قطعی حکم صادر شی د فریب یا د تقصیر د اعمالو، جزائی مسئولیت هغه ولی، وصی یا امین ته متوجه دی چه ددی فصل د تیرو درج شوو مادو د تقلب یا فریب د افعالو ارتکاب پری ثابت شی او د حالونو سره سم د هغی په ټاکلی شوی جزاء محکومیري.

څلور سوه او اته اتيايمه ماده:

راتلونکی اشخاص په متوسط حبس چه ددوه کلونو زیات او په نقدي جزأ چه د لس زرو افغانیو تجاوز ونه کی یا ددی دواړو جزاء گانو څخه په یوی محکومیري، په دی شرط چه په قانون کښی زیاته شدیة جزأ نه وی ټاکل شوی:

۱- هغه شخص چه د مفلس ټول یا ځینی مالونه پټ کی که څه هم د هغه ښځه یا یو د اصولو او فروعو څخه یی وی.

۲- هغه شخص چه د دائنینو د جملی څخه نه وی او د تقلب په وسیله د صلحی پوری مربوطو مذاکرو کښی دخالت وکی یا د تقلب په وسیله د مفلس مدبون د مرستی په منظور د حقیقت په خلاف یو دین پخپل نوم یا د بل شخص په نوم وښيي.

۳- هغه دائن چه خاصه موافقه د خپلی گټی او د نورو دائنینو دضرر په منظور عقد کی.

۴- هغه دائن چه د تقلب په وسیله د خپل دین اندازه زیاته کی یا په مفلس یا په بل شخص خاص امتیازونه د صلحی یا د مفلس د دارایی په مذاکرو کښی د رای ورکولو په بدل کښی یا د هغی په وعده شرط کښیري.

څلور سوه او نهه اتيايمه ماده:

محکمه کولی شی چه ددی فصل ددرج شوو جرمونو د محکومیت د حکم په څیرونی امر وکی.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۷۷

درویشتم فصل

دمعنوی ملکیت په حقوقو تپری

څلور سوه او نوی یمه ماده:

۱- که یو شخص د غیر د معنوی ملکیت په یوه حق چه قانون یا نړیوالی معاهدی چه افغانستان ورته الحاق کړی حمایه کړی وی، تپری وکی په نقدی جزأ چه ددوولس زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومیرې مگر داچه خاص قانون په زیاتی جزاء حکم کړی وی.

۲- هغه شیان چه د غیر په حق د تپری په نتیجه کبنی چه په پورتنی فقره کبنی درج شوی لاس ته راشی مصادره کیرې.

څلیر ویشتم فصل

د تخریب، تلفولو او د حدودو د انتقال جرمونه

لومړی قسمت- د تخریب او تلفولو جرمونه

څلور سوه او یو نوی یمه ماده:

که یو شخص عقار یا منقول یا غیر منقول مال چه د غیر ملکیت وی تخریب یا تلف کی یا بی داستفادی څخه وباسی یا ورته ضرر ورسوي یا په هر قسم چه وی هغه بیکاره کی په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی او نقدی جزأ چه د لس زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی یا ددې دواړو جزاگانو څخه په یوی محکومیرې. مگر دا چه قانون زیاته شدیدة جزأ ټاکلی وی.

څلور سوه او دوه نوی یمه ماده:

۱- که چیری یو ډله چه کم تر کمه دپنځو نفرو څخه تشکیل شوی وی د غیر د ملکیت عقار یا منقول مال منهدم، خراب یا تلف کی یا بی د استفادی څخه وباسی یا ورته ضرر ورسوي یا په هر قسم چه وی هغه بیکاره کی. د هغوی هر یو د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومیرې.

۱۷۸ د جزاء قانون

- ۲- که د پورتنی فقری جرم د عنف سره په اشخاصو واقع شی ارتکاب کوونکی په اوږده حبس چه داووه کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.
- ۳- که د پورتنی فقری درج شوی جرم د اضطراب، نا آرامی یا د لوی فاجعی د حالت دوجود څخه په استفادی سره صورت ونیسي په اوږده حبس چه د لسو کلونو څخه زیات نه وی محکومېږي.

څلور سوه دری نوی یمه ماده:

- ۱- راتلونکی اشخاص د خساری په جبران علاوه په لنډ حبس او نقدی جزأ چه د پنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا د دې دواړو جزأگانو څخه په یوی محکومېږي:
- ۱- هغه شخص چه د غیر د ملکیت د کرهڼی محصولات چه لوشوی نه وی یا په پتیو کښی هر نوع موجود نباتات تلف کی.
- ۲- هغه شخص چه د بل د ملکیت کرلی فصل تلف یا په کښی مضر مواد یا نباتات وشندي.
- ۳- هغه شخص چه د بل د ملکیت ونه د بیخه وباسی یا یی پری یایی تلف کی یا مضره لښته په کښی زرع کی او یا ورڅخه دوچیدلو په منظور پوست لیری کی.
- ۲- که د پورتنی فقری ددرج شوی جرم ارتکاب د لمر لویدو او لمر ختو ترمنځ کم تر کمه ددری نفرو په وسیله یا ددوه نفرو په وسیله چه یوی د عنف څخه کار واخلی یا یو د هغوی ظاهری یا پتیه وسله د ځان سره ولری، صورت ومومی هر یو ارتکاب کوونکی د حالونو سره سم په متوسط حبس محکومېږي.

دوه یم قسمت - د حدودو انتقال

څلور سوه او څلور نوی یمه ماده:

- ۱- که یو شخص د بل د ملکیت د حدودو څخه یوحد خراب کی یا بله علامه چه د مساحت یا حدود د ضبطولو په منظور یا د ملکیتونو ترمنځ د جدایی په

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۷۹

منظور نصب شوی وی انتقال ورکی یا یی زایل کی، په متوسط حبس چه ددوه کلونو زیات نه وی یا نقدی جزا چه د خلیر ویشتو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی یا ددې دواړو جزاء گانو څخه په یوی محکومیري*.

۲- که د پورتنی فقری درج شوی جرم پر اشخاصو په عنف یا د بل د ملکیت د ځمکی د غصبولو په قصد ارتکاب شی په هغه علامی چه د رسمی او نیمایی رسمی مراجعو له خوا وضع شوی وی د پورتنی منظور د پاره لیری کی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه کم نه وی محکومیري.

پنځه ویستم فصل

د حیواناتو د قتل او هغی ته د ضرر رسولو جرمنه

څلور سوه او پنځه نوی یمه ماده:

راتلونکی اشخاص د خساری په جبران علاوه په لنډ حبس او نقدی جزا چه د پنځه زرو افغانیو څخه زیاته نه وی یا ددې دواړو جزاء گانو څخه په یوی محکومیري:

۱- هغه شخص چه عمداً یا بی له اقتضاء د بل د ملکیت د سورلی حیوان ووژنی یا یی شدیداً زخمی کی یا په بل صورت ورته لوی ضرر ورسوي.

۲- هغه شخص چه په سیند، نهر، غدیر یا حوض کښی موجود ما هیان مسموم کی یا یی په ښکار کښی د ټوله ایز قتل دوسیلو څخه لکه د چاودیدونکو موادو استعمال د کیمیاوی موادو، برقی او داسی نورو وسیلو څخه کار واخلي.

۳- هغه شخص چه عمداً او بی له اقتضاء څخه د بل د ملکیت دورینمو چنجی، د شاتو د مچیو مجموعه مړه کی او یا ورته لوی ضرر ورسوي.

* د ۴۹۴ مادې (۱) فقره تعدیل شوي، د تعدیلاتو برخی ته دې مراجعه وشي.

درېيم باب

قباحتونه

لومړی فصل

د عمومي لارو او ځايونو پوری مربوط قباحتونه

څلور سوه او شپږ نوی یمه ماده:

راتلونکی اشخاص په لنډ حبس چه د پنځلس ورځو څخه زیات نه وی یا نقدی جزاً چه د پنځه سوه افغانیو تجاوزونه کی محکومېږي:

۱- هغه شخص چه په عمومي لار کښی بی له ضرورته او بی صلاحیت لرونکو مقامونو د اجازی څخه د ازدحام سبب وگرځی عام له دی چه په هغی کې د کندی د کنلو په وسیله وی یا په هغی کښی د موادو یا دداسی شیانو د اچولو په وسیله وی چه تگ او راتگ په کښی غیر مطمئن کی یا په هره وسیله چه وی د تگ او راتگ د منع کیدو سبب په کښی وگرځی.

۲- که څوک د نقلیه وسیلو په درولو یا توقف ورکولو د ترافیکی مقرراتو خلاف د لاری د مزاحمت سبب شی عام له دی چه ذکر شوی وسیلی د حیوان یا غیر له هغی وچلول شی. مگر داچه درول یا توقف ورکول د بارولو یا خالی کولو یا دسورلیو دپورته کیدو یا کښته کیدو په منظور په کافی اندازه صورت موندلی وی.

۳- که څوک پل یا پلچک چه د اوبو د جریان د پاسه جوړ شوی او خلک پری د تیریدو حق ولری قطع کی او د هغی په ځای بله د لارو تلوو وسیله نصب نه کی.

۴- ددی مادي په ټولو درج شوو حالونو کښی به محکمه د موانعو د لیری کیدو علاوه د خساری په جبران چه د هغی څخه پیدا شوی هم حکم کوی.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۸۱

څلور سوه او اووه نوی یمه ماده:

راتلونکی اشخاص په نقدی جزاً چه ددوه سوو افغانیو څخه زیاتی نه وی محکومیږي:

۱- که څوک خپله امتعه په ځایو او وختونو کی چی د صلاحیت لرونکو مقاماتو له خوا منع شوی وی د خرڅولو د پاره عرضه کی مگر دا چه قانون بل ډول حکم کړی وی.

۲- که څوک په عمومی لار کی څاروي یا عرادی وتړی او یایی و دروی یا یی ومینځی او د هغی په اثر په لار کښی ازدحام یا لاریو ته تکلیف پیدا شی.

څلور سوه او اته نوی یمه ماده:

که څوک د ترافیکی علامو څخه یوه علامه چی په عمومی لار یا په عمارت نصب ده یا هغه علامی چی د مسافو د ټاکلو یا د ښارونو، لارو یا نورو عمومی ځایونو د نبودنی د پاره نصب دی د شکل تغییر ورکی یا یی خوا ته تغییر ورکی په حبس چی د یوی میاشتی زیات نه وی یا نقدی جزاً چی د پنځه سوه افغانیو څخه تجاوز و نه کی محکومیږي .

څلور سوه او نهه نوی یمه ماده:

راتلونکی اشخاص په حبس چه د یوی میاشتی زیات نه وی یا نقدی جزاء چه دیو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي:

۱- هغه شخص چه د اخطاریی یا تنویری علامی په ایښودلو کښی په هغه ځایونو کښی چه په عمومی لار کښی کڼده کڼی یا په کښی مالونه ږدی، اهمال کی.

۲- هغه شخص چی د پورتنی فقری، اخطاریه یا تنویری علامه د مینځه ویسی.

۳- هغه شخص چی چراغ چه د عمومی لاری یا میدان د روښانه کولو دپاره ورڅخه کار اخستل کیږی می، لیری یا تلف کی .

۱۸۲ د جزاء قانون

پنځه سوه ومه ماده:

راتلونکی اشخاص په حبس چي د بوي مياشتي زيات نه وي يا نقدي جزاء چي د يو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومېږي:

۱- هغه شخص چي په لاره کښي داسي مواد واچوي چي د لارو يو د اذيت باعث شي يا بي له احتياطه په عمومي يا خاصه لار کښي داسي شيان زورپند کي که ولويږي خلکو ته اذيت يا تکليف توليد وي.

۲- هغه شخص چي بي د لازمي احتياط څخه جامد يا مايع مواد يا غاز په انسان واچوي که څه هم د هغي په اثر کومه جسمي صدمه و نه رسيږي.

پنځه سوه او يوومه ماده:

که څوک بي د مجاز ځايونو څخه اعلانونه نصب يا زورپند کي يا بي له حق اعلانونه د مجاز ځايونو څخه ليري، تلف يا د شکل تغيير ورکي په نقدي جزاً چه د يو زر افغانیو څخه زياته نه وي محکومېږي.

پنځه سوه او دوه يمه ماده:

راتلونکی اشخاص په حبس چه د لس ورځو څخه زيات نه وي يا نقدي جزاً چه د سل افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومېږي:

۱- هغه شخص چه په عمومي لار يا ميدان کښي بي له احتياطه او بي پروايي د حيوان د سورلي يا د هغي د ځغلولو په وسيله د خلکو دروحي يا جسمي اذيت سبب شي.

۲- هغه شخص چه دلمر لويږو او لمر ختو تر منع په عمومي لارو او ميدانونو کښي نقليه وسيلي بي له دي چه ددوارو خواوو چراغونه يي روښانه کي ودروي يا يي وځغلوي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانې ۱۸۳

دوه یم فصل

قباحونه چه د خلکو د آرامتیا پوری مربوط دی

پنځه سوه او درېیمه ماده:

هغه شخص ته چه صلاحیت لرونکو مقامونو د یوی بنا چه لویدو ته نږدی ده د ترمیم یا تخریب اخطار ورکړی او هغه ورڅخه خان وژغوری یا اهمال وکی په نقدی جزاء چه د زرو افغانیو څخه زیاته نه وی محکومېږي. په دې شرط چه په خاص قانون کښی زیاته شدیدیه جزأ نه وی ټاکل شوی.

پنځه سوه او څلورمه ماده:

راتلونکی اشخاص په جس چه دیوی میاشتی زیات یا نقدی جزاء چه دیو زر افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومېږي:

۱- هغه شخص چه بی د صلاحیت لرونکو مقامونو د اجازی څخه په داسی ځایونو کښې د اور په لوبو او د هغی په امثالو بوخت شی چه په هغی کښی داور اخستلو، تلف کیدو او یا ضرر خطر متصور وی.

۲- هغه شخص چه په ښار یا قریه کښی دننه اوربلوونکی وسله، باروت یا نور منفلقه مواد استعمال کی.

۳- هغه شخص چه عمدأ د آرن، غالمغال، تخریش کوونکو آوازونو او دهغی په امثالو د نورو د اذیت سبب شی.

۴- هغه شخص چه داسی لیونی چه خلک ورڅخه ویرېږی په عمومی لار کښی خوشی کی.

۵- هغه شخص چه دیو حیوان په باره کښی چه په حیازت کښی یی دی یایی مسؤلیت په اورو دی د خطر د مخنیوی یا ممکن ضرر لازمی احتیاط ونه کی.

درېم فصل

د عمومي صحت پوري مربوط قباحتونه

پنځه سوه او پنځمه ماده:

راتلونکي اشخاص په حبس چه ديوي مياشتي زيات نه وي يا نقدي جزأ چه ديوزر افغانيو څخه تجاوز ونه کي محکوميري:

- ۱- که څوک د انسان جسد په بناړ، قريي يا په داسي ځاي او محل کښي چه صلاحيت لرونکي مراجع په هغي کښي د بنخولو اجازه نه وي ورکړي بنځ کي.
- ۲- که څوک په سيند، نهر، ويالي کوڅي، يا په روانو اوبو کښي چتيل مواد چه صحت ته مضر وي واچوي.

پنځه سوه او شپږمه ماده:

راتلونکي اشخاص په حبس چه د پنځلس ورځو څخه زيات نه وي يا نقدي جزاء چه د پنځه سوه افغانيو څخه تجاوز ونه کي محکوميري:

- ۱- که څوک په سرک، عمومي لار، ميدان يا په عمومي تفريح ځاي کښي گنده شوي مواد، کثافتونه، جارو شوي خاوري، چتيلي اوبه او نور چه صحت ته مضر وي واچوي.
- ۲- که څوک په عمدي توگه يا په اهمال بخار، دود، چتيلي اوبه، يا نور مواد چه دضرر د اذيت يا د خلکو د چتيليدو سبب شي خوشي کي.
- ۳- که څوک ددود کش، تنور يا نورو دستگاوو په اصلاح کولو او نظافت کښي چه په کښي اور استعماليري اهمال وکي.

پنځه سوه او اوومه ماده:

هغه شخص چه د طبابت يا صحي کار او کسب لري او د معاينو يا تداوي په وخت کښي د مړي يا زخمي په بدن داسي زخموڼه مشاهده کي چه د جرم په نتيجه کښي ورته رسيدلي يا قرائن په داسي ډول وي چه د جرم اشتباه پيدا کي، نو چه صلاحيت لرونکي مقامونه خبر نه کي په حبس چه ددري

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۸۵

میاشتو زیات نه وی یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي.

څلورم فصل

داملاکو، مالونو او حیواناتو پوری مربوط قباحونه

پنځه سوه او اتمه ماده:

راتلونکی اشخاص په حبس چه دلس ورځو څخه زیات یا نقدی جزاء چه ددری زرو افغانیو تجاوز ونه کی محکومیږي:

۱- که شخص ناحقه د کرهڼی یا کرلو د پاره په تیاره شوی ځمکه کښی یا په کرهڼه کښی چه نه وی لوشوی، د حیواناتو سره یا بی له هغی تیر شی.

۲- که څوک ناحقه په ځمکه یا باغ کښی رمه یا نور حیوانات وڅروی یا پریردی چه په کی وڅریږي.

۳- که څوک تیره یا نور سخت مواد یا کثافات په نقلیه وسیلو، کور، بنا، باغ یا د بل د ملکیت په احاطه کښی گذار کی.

۴- که څوک په نهر، ویالی، حوض یا په نورو روانو اوبو کښی ادوات یا نور داسی شیان چه د هغی په وسیله د خلکو لمبا اخلال یا داوبو مجری تنگه شی واچوی.

پنځه سوه او نهمه ماده:

که څوک په خطا د غیر د ملکیت حیوان مړی یا زخمی کی په لنډ حبس چه دلس ورځو زیات نه وی یا نقدی جزأ چه ددری سوو افغانیو څخه تجاوز و نه کی محکومیږي.

پنځه سوه اولسمه ماده:

۱- که څوک اهلی یا الفت نیوونکی حیوان په بی رحمی مثله یا تعذیب کی یا په بله وسیله ورسره بده معامله وکی په لنډ حبس چه ددری میاشتو زیات نه وی یا نقدی جزاء چه ددری زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي.

۱۸۶ د جزاء قانون

۲- که څوک د سورلی یا بار وړونکی حیوان د طاقته پورته بارکی یا مریض، زخمی یا معلول حیوان چه د کار طاقت نه لری په کار واچوی دپورتنی فقری په عین ټاکل شوی جزاء محکومیږي.

پنځم فصل

دعمومی ادبونو پوری مربوط قباحثونه

پنځه سوه او یولسمه ماده:

که څوک په ښار، قریبی یا کلي کښی د حیا څخه منافی غسل وکی یا په عام محل کښی په لوڅ ځان د ادب څخه منافی ظاهر شی په حبس چه د لس ورځو زیات نه وی یا نقدی جزاء چه د سل افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي.

پنځه سوه او دوولسمه ماده:

که څوک په عمومی محلونو کښی د آدابو څخه د منافی قصد یا هدف په منظور ترصد وکی په حبس چه د لس ورځو څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه د سل افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي.

شپږم فصل

دهوتلونو دمنتظمینو پوری مربوط قباحثونه

پنځه سوه او دیارلسمه ماده:

که دهوتل ، میلمستونو، مسافر خانو یا غرفو چه د شپي دتیریدو په منظور جوړی او آماده شوی وی د خاوندانو څخه یو او دنورو تورستیکی مؤسسو اداره کوونکی دمسافرینو یا د ذکر شوو ځایونو داوسیدونکو هويت دمربوطو مقرراتو سره سم دثبتولو مراعات ونه کی یا په کښی اهمال وکی په حبس چه ددری میاشتو زیات نه وی یا نقدی جزأ چه ددری زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کی محکومیږي.

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۸۷

اووم فصل متفرقه حکمونه

پنځه سوه خوارلسمه ماده:

۱- که څوک د کیمیاوی مخدره موادو د مشتقاتو څخه چه دیو شخص د عقلي یا ذهني یوی ملکي زایلیدونکی گرځیدلي وي او استعمال يي د چټک اعتیاد او دصعب العلاج مرض دايجاد سبب شي، استعمال کي د مخدره نیشه يي موادو پوری د مربوطو حکمونو سره سم مجازات کيږي.
۲- د پورتنی فقری ددرج شوو موادو واردول، ساتنه، خرڅول، خرڅولو ته عرضه کول، انتقال یا رواجول جنایت دی ارتکاب کوونکی يي په اوږده حبس محکومیږي.

پنځه سوه او پنځلسمه ماده:

۱- که یو شخص نور په تهدید، عنف یا په هره بله وسیله چه وي برمه کی په اوږده حبس محکومیږي.
۲- که په برمه نیولی شوی شخص زخمی، معلول یا ووژل شی ارتکاب کوونکی د اصلی جرم په ټاکلی جزاء محکومیږي.
په دې شرط چه ددې مادې د پورتنی فقری ددرج شوی جزأ څخه کمه نه وی.
۳- که ارتکاب کوونکی ددې مادې د (۱) فقری ددرج شوی جرم په اثر پیسی یا گټه تر لاسه کی دعین مال په ورکولو یا د هغی د مثل په قیمت هم محکومیږي.

پنځه سوه او شپاړسمه ماده:

که څوک د خلکو دکار قوه په فریب یا حیلي استثمار کی یا یی خرڅه کی یا دیو خارجی خوا سره د هغوی د کار په قوه معامله وکی دخساری په جبران علاوه په اوږده حبس محکومیږي.

۱۸۸ د جزاء قانون

پنځه سوه او اووه لسمه ماده:

۱- که څوک کونډه ښځه یا نجلی چه د اتلس کلنی عمر یی پوره کړی دهغی درضا او رغبت په خلاف میړه ته ورکی دحالونو سره سم په لنډ حبس محکومیږي.

۲- که دپورتنی فقری درج شوی جرم د بدو ورکولو په شکل وی ارتکاب کوونکی په متوسط حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی محکومیږي.

۳- ددی مادی د (۱-۲) فقرو ددرج شوو جرمونو په باره کښی جزائی دعوی هغه وخت اقامه کیدی شی چه مجنی علیها شکایت وکی.

پنځه سوه او اتلسمه ماده:

که څوک عمدأ برق، گاز، اوبه، معدنی پیداوار یا د ځنگلونی د صلاحیت لرونکو مقامونو د اجازی په غیر د خپل ځان کي یا په کښی مالکانه تصرف وکی د هغه دا عمل دغلا په حکم کښی دی ارتکاب کوونکی علاوه د مال یاد هغی دمثل د قیمت په ورکولو په حبس چه ددوه کلونو څخه زیات نه وی یا نقدی جزأ چه څلیر ویشتو زرو افغانیو څخه تجاوز ونه کي محکومیږي.

پنځه سوه او نولسمه ماده:

که څوک لقطه یا ورک شوی مال په لاس راوړی یا یی پیداکی بی د معقول عذر څخه دیوی هفتی په موده کښی د محل نږدی اداری ته یا د مال خاوند ته چه تشخیص شی تسلیم نه کی علاوه له دی چه د مکافات څخه محرومیږي په نقدی جزاء چه دري سوه افغانیو څخه زیاته نه وي محکومیږي.

پنځه سوه او شلمه ماده:

۱- که څوک دخاصو مقرراتو د حکمونو څخه چه دیوی اداری، امنیتی، ښاروالی او ترافیکی مرجع له خوا ددی قانون د حکمونو سره سم وضع او نافذ شوی وی ځان وژغوری د ټاکل شوی جزأ په ورکولو په هغه ترتیب چه په ذکر شوو مقرراتو کښی تنظیم شوی مکلف دی په دی شرط چه په مقرراتو

دوه یم کتاب - جنایتونه، جنجی، قباحونه او د هغی جزاگانگی ۱۸۹

کښی ټاکل شوی جزأ ددې قانون د (۲۶) مادی ددرج شوی قباحت د اکثری نقدی اندازی جزأ څخه تجاوز ونه کی.

۲- که په خاصو مقرراتو کښی د هغی د حکمونو څخه د تخلف د پاره جزأ نه وی ټاکل شوی متخلف په نقدی جزأ چه ددوه سوه افغانیو څخه زیاته نه وی مکلف دی.

۳- خاص مقررات په هیڅ صورت بی له نقدی جزأ چه ددې مادی په (۱) فقری په حدودو کښی ذکر شوی بله جزأ نه شی ټاکلی.

پنځه سوه او یوویشتمه ماده:

په هغه مواردو کښی چه خاصو قوانینو جزائی حکمونه تنظیم کړی وی ارتکاب کوونکی د خاصو قوانینو ددرج شوو حکمونو سره سم مجازات کیږی. مگر په هغه حالونو کښی چه دې قانون د هغی په خلاف تصریح کړی وی.

پنځه سوه او دوه ویشتمه ماده:

ددې قانون د نافذیدو سره سم د مامورینو دجرائمو او دعامو گټو او امنیت په خلاف د جرائمو دجزأ د اصولنامی درج شوی حکمونه چه د ۱۳۴۱ کال دلیندی د میاشتی په شپږ ویشتمه نیټه خپره شوی او د رشوت د مجازات د تعقیب قانون چه د ۱۳۵۱ کال د کب دمیاشتی په پنځلسمه نیټه خپور شوی او د جزائی قوانینو د حکمونو څخه هر حکم چه صراحتاً یا دلالتاً ددې قانون دیوه حکم د احکامو سره مناقض وی ملغی پیژندل کیږی. د عسکری جزأ قانون ددې حکم څخه مستثنی دی.

پنځه سوه او در ویشتمه ماده:

دا قانون (۳۰) ورځی وروسته په رسمی جریده کښی دخپریدو څخه نافذیږی.

د جزا قانون تعديلات

دجزاء د قانون يوه لمبر ضميمه

۱- د (۳۱۴) مادې تعديل:

«که ددی قانون د (۳۱۳) مادې د درج شوو جرمونو ارتکاب کوونکی دعمومی خدمتونو موظف نه وی د حالونو سره سم په لنډ یا متوسط بند محکومېږي.»

۲- د (۳۱۶) مادې تعديل:

«۱- که څوک ددی قانون د (۳۱۳) مادې د (۱) فقرې درج شوی تزوير شوی پانی او د (۳۱۴) او (۳۱۵) مادو درج شوی تزوير شوی پانی سره ددی چه په تزوير علم ولری استعمال کی د حالونو سره سم په متوسط یا اوږده بند محکومېږي.»

۲- که څوک ددی قانون د (۳۱۳) مادې د (۲) فقرې تزوير شوی پانی سره ددی چه دهغی په تزوير علم ولری استعمال کی د حالونو سره سم په لنډ یا متوسط بند محکومېږي.»

۳- د (۳۱۹) مادې تعديل:

«د جزاء د قانون د (۳۱۹) مادې (۲) فقره دی حذف شی او د (۱) فقرې درج شوی حکمونه دی د ذکر شوی مادې د پوره متن په حیث د ذکر شوی فقرې د حذف سره، وییژندل شی.»

۴- د (۳۲۱) مادې تعديل:

«که څوک ددی قانون د (۳۱۹) او (۳۲۰) مادو درج شوی تزوير شوی تصدیق سره ددی چه د دهغی په تزوير علم ولری، استعمال کی په داسی توگه چه هغه محکمی یا د دولت یو واک لرونکی مقام ته وړاندی کی عیناً د ذکر شوو مادو په پیشبینی شوو جزاگانو محکومېږي.»

دج‌زاء قانون تعديلات ١٩٣

٥- د (٣٤٦) مادي تعديل:

«د هر نوع منع كړه شوو شيانو په واردولو او صادرولو پوري د مربوطو جرمونو غور د قاچاق دانسداد د قانون د حكمونو تابع دي او ارتكاب كوونكي د حالونو سره سم د ذكر شوي قانون په پيشبيني شوي جزاء محكوميري.»

٦- د (٤٢٧) مادي تعديل:

«كه څوك د مؤنثي سره زنا يا لواطت او يا د نارينه سره لواطت وكې، زنا كوونكي او زنا كړه شوي، لواطت كوونكي او لواطت كړه شوي هر يو د حالونو سره سم په متوسط او يا په اوږده بند محكوميري.»

٧- د (٤٩٤) مادي دليري فقري تعديل:

(د جزاء د قانون د (٤٩٤) مادي د (١) فقري په آخر كښي دي (يا ددي دواړو جزاء گانو څخه په يوي جمله حذف شي).
داضميمه په رسمي جريدي كښي دخپريدو وروسته نافذيري.

(دج‌زاء دقانون يوه لمبرضميمه د ١٣٥٦ كال دسلواغي په ديرشمه نېټه په (٣٩١) گڼه رسمي جريده كې خپره شوي ده.)

۱۹۴ دجزاء قانون

د افغانستان د دموکراتیک جمهوریت د انقلابي شورا د رئیس هیأت فرمان

د جزاء د قانون د دوهمی گڼی ضمیمی په هکله

د کابل ښار

۱۳۶۰/۹/۱۸

د افغانستان د دموکراتیک جمهوریت د اساسی اصولو د (۴۴) مادې
سره سم د انقلابی شورا رئیس هیأت په لاندی ډول تصویب کوی:

لومړی ماده:

د جزاء د قانون (۹۳) ماده دی په لاندی ډول تعدیل شی:
هغه شخص چی د جرم د ارتکاب په وخت کی یی د اتلس کلنی عمر
بشپړ کړی وی په اعدام محکوم کیدلای شی.

دوهمه ماده:

دغه ضمیمه د تصویب له نیتی نه نافذه ده او په رسمی جریده کی
خپریږی.

بیرک کارمل

د افغانستان دموکراتیک جمهوریت د انقلابي شورا د رئیس هیأت

صدر

دجزاء قانون تعديلات ۱۹۵

(دجزاء دقانون دوهمه گڼه ضميمه د ۱۳۶۰ هـ.ش كال
د مرغومي په لومړي نيټه، (۴۹۸) گڼه رسمي جريده كې
خپره شوي ده.)

۱۹۶ دجزاء قانون

د جزاء د قانون د درېيمې گڼې ضميمې په هکله

د کابل ښار
۱۳۶۲/۹/۲۳

د افغانستان د دموکراتيک جمهوريت د انقلابي شورا رئيسه هيات د افغانستان د دموکراتيک جمهوريت د اساسي اصولو د (۴۴) مادې د حکم په اساس تصويبوي:

لومړۍ ماده:

د جزاء د قانون (۹۸) ماده دې په لاندې ډول تعديل شي:
اعدام عبارت دي د محکوم عليه له تير باران څخه د مړينې تر وخته.

دوهمه ماده:

دغه ضميمه د تصويب له نيتي څخه نافذه او په رسمي جريده کې خپريږي.

ببرک کارمل

د افغانستان د دموکراتيک جمهوريت د انقلابي شورا د رئيسه هيات
صدر

د جزاء د قانون درېيمه گڼه ضميمه د ۱۳۶۲ هـ ش کال د مرغومي د ۱۵ نيتي په (۵۴۷) گڼه رسمي جريده کې خپره شوي ده.

د افغانستان د دموکراتیک جمهوریت
د انقلابي شورا د رئیس هیأت فرمان
کابل ښار

گڼه: ۱۲۸

نیټه: ۱۳۶۶/۴/۲۰

د اختلاس، بډه اخستلو او قاچاقو د جرمونو د مجازاتو د سختولو په
هکله

د افغانستان دموکراتیک جمهوریت د انقلابي شورا رئیس هیأت د
دولتي او عامه شتمنیو د اختلاس، بډه اخستني او قاچاق د جرمونو د
مجازاتو د سختولو په منظور د افغانستان دموکراتیک جمهوریت د
اساسی اصولو د (۴۴) مادې د حکم پر اساس تصویبوی:

لومړۍ ماده:

د جزاء د قانون په (۱۴۸) ماده کې شپږمه فقره دې په لاندې ډول
ورزیاته شی:

۶- په هغه صورت کې چې د دولتي او عامه شتمنیو اختلاس له یو
ملیون افغانیو څخه په زیاتو پیسو او همدغه راز بډه اخستنه له سل
زره افغانیو څخه زیاتره د عامه خدماتو د دنده لرونکي په واسطه
صورت نیولی وی.

۱۹۸ دجزاء قانون

څلورمه ماده:

دا فرمان دتصويب له نيتي څخه نافذ او په رسمي جريده كې دې خپور شي.

حاجي محمد څمکنی

د افغانستان د دموکراتیک جمهوریت د انقلابي شورا درئيسه هیأت

د صدر دمقام سرپرست

(پورتني فرمان د ۱۳۶۶ هـ. ش کال د وږي د مياشتي په پنځلسمه نيټه
(۶۴۶) گڼه رسمي جريده كې خپور شوی دی.)

د افغانستان جمهوريت د جمهور
رئيس فرمان

گڼه: ۱۳۲۰

نېټه: ۱۳۷۰/۱۰/۲۴

د افغانستان په جمهوريت کې د اعدام د حکم د تحديد د قانون په هکله
د تقنيني فرمان د توشیح په باب

د افغانستان جمهوريت د اساسي قانون د (۱۰۴) مادي د حکم پر
اساس د افغانستان په جمهوريت کې د اعدام د حکم د تحديد د قانون
په باب د وزيرانو شوري د ۱۳۷۰/۱۰/۹ نېټي (۷۵) گڼه تقنيني فرمان
په (۳) مادو کې توشیح کوم.
د وزيرانو شوري مکلفه ده دغه فرمان او نوموړی قانون د ملی شوري
لومړنی اجلاس ته د منظوری لپاره وړاندی کړی.
دغه فرمان له نوموړی تقنيني فرمان او قانون سره په رسمی جريده کې
د خپرولو لپاره د افغانستان جمهوريت د عدلي وزارت ته دې
واستول شی.

نجيب الله

د افغانستان جمهور رئيس

د افغانستان جمهوریت د وزیرانو
شوري تقنیني فرمان

گڼه: ۷۵

نیټه: ۱۳۷۰/۱۰/۹

د افغانستان په جمهوریت کې د اعدام د حکم د تحدید د قانون په هکله
۱- د افغانستان جمهوریت د اساسي قانون د (۱۰۴) مادې د حکم پر
بنسټ د افغانستان په جمهوریت کې د اعدام د حکم د تحدید قانون
وضع کېږي.

۲- دغه فرمان د افغانستان جمهوریت د اساسي قانون د (۱۰۴) مادې
د حکم له مخې توشیح له پاره د جمهوري ریاست مقام ته دې وړاندې
شی.

فضل الحق خالقیار
صدراعظم

د افغانستان په جمهوريت کې د اعدام د حکم د تحديد په باب قانون

دغه قانون د ملي روغی جوړی د انسان پالونکی تگلوری په رڼاکي او ددغه تگلوری د لښه تحقق په خاطر د اسلام د سپيڅلي دين د اساساتو د په نظر کې نيولو په داسی حال کې چی نړيواله منل شوی معيارونه او بشريالونکی ملاحظات د افغانستان دجمهوری دولت د عمل ملاک دي د اساسی قانون د (۳۹) او (۱۱۵) مادو د حکمونو پر بنسټ وضعه کيږی.

لومړی ماده:

د افغانستان په جمهوريت کې له لاندنيو موردونو څخه پرته د اعدام

حکم نه تطبیقوي:

۱- قصدی قتل.

۲- ډله یيزی وژنی.

۳- چاودنه (له قتل سره).

۴- لاره شکونه (له قتل سره).

۵- هغه جرمونه چی په نتیجه کې یی د افغانستان د جمهوری دولت د

ځمکی ټوله او یا یوه برخه یی د بهرنی دولت تر واکمنی لاندی راوستل

شی او ځمکنی بشپړتیا او خپلواکی یی تاوانی کړی.

۲۰۲ دجزاء قانون

دوهمه ماده:

دهېواد د نافذو قوانينو د موادو په ټولو حكمونو كې چي شديده جزاء د (اعدام) مجازات پكې مسجل دي شلو كالو بنده دي تعديل شي.

درېيمه ماده:

دغه قانون د ۱۳۷۰ كال د جدې له (۲۵) نيټې نه نافذ او د ډله ييزو اطلاعاتو په وسيلو او رسمي جريده كې دي خپور شي.

(پورتني تعديل د ۱۳۷۰ هـ، ش كال د كب د مياشتې د (۱۷) نيټې (۷۶۳) گڼه رسمي جريده كې خپور شوي دي.)

د جزاء قانون تعديلات ۲۰۳

د افغانستان جمهوریت د جمهور
رئيس فرمان

گڼه: ۱۳۹۸
نېټه: ۱۳۷۰/۱۲/۵

د وزيرانو شورا د تقنيني فرمان د توشېح په هکله
د افغانستان جمهوريت د اساسي قانون د (۱۰۴) مادې د حکم پر بنسټ
د افغانستان جمهوريت د وزيرانو شوري ۱۳۷۰/۱۱/۲۸ نېټې (۸۱)
گڼه تقينني فرمان چې د جزاء قانون د دوه سوه درېيمې مادې د لغو
کولو په هکله وضعه شويده توشېح کوم.
د افغانستان جمهوريت د وزيرانو شوري ته دنده سپارل کيږي چې
پورتنی گڼه تقينني فرمان او دنوموړی مادې الغا دی د منظورۍ لپاره
د ملی شوري لومړنۍ غونډې ته وړاندې کړي.
دغه فرمان د وزيرانو شوري له تقينني فرمان او دنوموړی مادې له الغا
سره يوځای د افغانستان جمهوريت د عدليې وزارت ته په رسمی جريده
کې دخپرو لولو په پاره دې واستول شي.

نجيب الله
د افغانستان جمهور رئيس

د جزاء قانون ۲۰۴

د افغانستان جمهوریت د وزیرانو شورې تقنیني فرمان

گڼه: ۸۱

نېټه: ۱۳۷۰/۱۱/۲۸

د جزاء قانون د دوه سوه درېیمې مادې د لغو کیدو په هکله
۱- د افغانستان جمهوریت د اساسي قانون (۱۰۴) مادې د حکم پر
بنسټ د جزاء د قانون د دوه سوه درېیمې مادې الغا وضعه کېږي.
۲- دغه فرمان د افغانستان جمهوریت د اساسي قانون د (۱۰۴) مادې
د حکم له مخې د جمهوري ریاست مقام ته دې د توشیح له پاره وړاندې
شي.

فضل الحق خالقیار
صدر اعظم

د جزاء قانون تعديلات ۲۰۵

د رسمي جريدي د ۱۳۵۵/۷/۱۵ نيتي په (۳۴۷) گڼه كې خپور شوی
د جزاء د قانون د دوه سوه درېيمې مادې دالغا طرحه

لومړۍ ماده:

د جزاء د قانون دوه سوه درېيمه ماده دې لغو وگڼل شي.

دوهمه ماده:

دغه الغا له توشېح نه وروسته نافذ او په رسمي جريده كې دې خپره
شي.

(پورتنۍ الغا د ۱۳۷۱ كال دورې د مياشتې د ۱۷ نيتي په (۷۶۵)
گڼه رسمي جريده كې خپره شوی ده.)

قانون جزاء

جريدة رسمية شماره (٣٤٧)
مؤرخ ١٣٥٥/٧/١٥ هـ ش

فرمان شماره (۹۱۰) مؤرخ (۳۱) سنبله ۱۳۵۵ صدارت عظمی

شاغلی دوکتور عبدالمجید وزیر عدلیه!

مجلس وزراء تحت فیصله شماره (۱۶۱۴) در جلسه تاریخی ۱۳۵۵/۶/۳۰ با ملاحظه ورقه عرض شماره (۳۱۳۲) مؤرخ ۱۳۵۴/۱۰/۳ وزارت عدلیه راجع به قانون جزاء مراتب آتی را تصویب نمود:

" قانون جزاء بداخل دو کتاب مشتمل به هشت باب و پنج صد و بیست و سه ماده که به مهر دار الانشاء رسیده منظور است."

مراتب تصویب مجلس عالی وزراء که به شرف منظوری حضور رئیس دولت جمهوری افغانستان رسیده و به شماره (۱۹۸۰) مؤرخه "۳۱" سنبله ۱۳۵۵ ثبت گردیده به شما اطلاع داده شد تا در نشر آن به جریده رسمی اقدام گردد.

داکتر محمد حسن شریق

قانون جزاء

کتاب اول

احکام عمومی

باب اول

احکام مقدماتی

فصل اول

قواعد عمومی و تعریفات

ماده اول:

این قانون جرایم و جزاهای تعزیری را تنظیم می‌نماید. مرتکب جرایم حدود، قصاص و دیت مطابق احکام فقه حنفی شریعت اسلام مجازات می‌گردد.

ماده دوم:

هیچ عملی جرم شمرده نمی‌شود مگر به موجب قانون.

ماده سوم:

هیچکس را نمی‌توان مجازات نمود مگر مطابق به احکام قانونی که قبل از ارتکاب فعل مورد اتهام نافذ گردیده باشد.

ماده چهارم:

- ۱- برائت الذمه حالت اصلی است. متهم تا وقتی که به حکم قطعی محکمه باصلاحیت محکوم علیه قرار نگرفته باشد بی گناه شناخته می‌شود.
- ۲- تعیین جزائی که مخالف کرامت انسانی باشد جواز ندارد.

قانون جزا ۲۱۰

ماده پنجم:

بی خبری از احکام قانون عذر پنداشته نمی شود.

ماده ششم:

۱- شخصی که مطابق احکام این قانون مجازات می شود اگر از طریق جرم مالی را بدست آورده باشد بردعین آن و اگر مال موجود نباشد به رد مثل یا قیمت آن به مالکش محکوم می شود.

۲- شخصی که به اثر ارتکاب جرم خساره ئی عاید ساخته باشد به جبران خساره وارده نیز محکوم می گردد.

ماده هفتم:

احکام این قانون حق استرداد و یا مطالبه تعویض مدعی حق العبد را اخلال نمی کند.

ماده هشتم:

با نمایندگان سیاسی که در افغانستان مرتکب جرم گردند مطابق قواعد حقوق بین الدول عمومی رفتار می شود.

ماده نهم:

میعاد های مندرج این قانون به اساس سنه هجری شمسی مدار اعتبار است.

ماده دهم:

حکم قطعی به مقصد این قانون عبارت است از حکمی که نهائی شده باشد یا موارد استیناف و تمیز طلبی برای آن موجود نباشد و یا میعاد های استیناف و تمیز طلبی آن قانوناً منقضی شده باشد.

کتاب اول - احکام عمومی ۲۱۱

ماده یازدهم:

اشخاصی که تابعیت افغانستان را نداشته اما در افغانستان اقامت یا سکونت داشته باشند به مقصد این قانون در حکم تبعه افغانی محسوب می‌گردند مگر این - که در قانون طور دیگری به آن تصریح یافته باشد.

ماده دوازدهم:

به مقصد این قانون اشخاص آتی مؤلفین خدمات عامه محسوب می‌گردند:

- ۱- مامورین و اجیران دولت و تصدی‌های دولتی.
- ۲- مامورین و اجیران مؤسسات عامه.
- ۳- اعضای ارکان دولت و جرگه های ولایتی و محلی.
- ۴- وکیل مدافع، حکم، اهل خبره، شهود و سایر اشخاصی که تصدیق‌شان معتبر شناخته شود.

ماده سیزدهم:

به مقصد این قانون وسایل آتی علنی شمرده می‌شود:

- ۱- گفتار وقتی علنی شمرده می‌شود که در محفل عام، راه عام یا سائر مواضع طوری به جهر گفته شود یا توسط وسایل دیگر نشر شود که اگر کسی در آن جا موجود می‌بود آن را شنیده می‌توانست.
- ۲- فعل وقتی علنی شمرده می‌شود که در محفل عام، راه عام یا سائر مواضع طوری واقع گردد که اگر کسی در آن جا موجود می‌بود آن را دیده می‌توانست.
- ۳- رسم، تصویر، فلم، نوشته، رمز و سایر وسایل تمثیلی وقتی علنی شمرده می‌شود که به بیش از یک نفر توزیع گردد یا طوری به نمایش گذاشته شود که اگر کسی موجود می‌بود آن را دیده می‌توانست. یا فروخته شود یا به فروش عرضه گردد.

فصل دوم

ساحهٔ تطبیق قانون

قسمت اول- تطبیق قانون از حیث مکان و اشخاص

مادهٔ چهاردهم:

۱- احکام این قانون بر اشخاصی که در ساحهٔ دولت جمهوری افغانستان مرتکب جرم شوند تطبیق می گردد.
ساحه دولت جمهوری افغانستان شامل هر مکانی است که تحت سلطهٔ آن واقع باشد.

۲- طیارات و کشتی های افغانی اعم ازینکه در داخل افغانستان باشد یا در خارج آن از جمله ساحهٔ افغانستان محسوب می شود مگر اینکه طبق قواعد حقوق بین الدول عمومی تابع دولت اجنبی باشد.

مادهٔ پانزدهم:

احکام این قانون بر اشخاص آتی نیز قابل تطبیق است:

- ۱- شخصی که در خارج افغانستان مرتکب عملی گردد که به اثر آن فاعل یا شریک جرمی شناخته شود که کلاً یا قسماً در افغانستان واقع شده باشد.
- ۲- شخصی که در خارج افغانستان مرتکب یکی از جرایم آتی گردد:
 - ۱- جنایت علیه امنیت خارجی یا داخلی دولت افغانستان.
 - ۲- جنایت جعل مندرج مواد (۳۰۲) و (۳۰۳) این قانون.
 - ۳- جنایت تزویر مندرج مادهٔ (۳۱۰) این قانون یا ادخال اشیاء جعل یا تزویر شدهٔ مذکور به افغانستان.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۱۳

ماده شانزدهم:

۱- احکام این قانون بر جرایمی که در خارج افغانستان توسط مامورین و مستخدمین افغانی یا اتباع خارجی‌ای که از طرف افغانستان به خدمات عامه گماشته می‌شوند در اثنای انجام وظایف محوله یا به سبب آن ارتکاب می‌گردد نیز قابل تطبیق است.

۲- احکام این قانون بر جرایمی که علیه اشخاص مندرج فقره فوق در اثنای انجام وظایف محوله یا به سبب آن ارتکاب می‌گردد نیز تطبیق می‌شود.

ماده هفدهم:

۱- احکام این قانون بر هر شخصی که در خارج افغانستان علیه افغان یا منفعت افغانستان مرتکب جرم گردد قابل تطبیق است.

۲- دعوی جزائی علیه مرتکب این جرایم مطابق به احکام مندرج قانون اجراءات جزائی اقامه می‌گردد.

ماده هجدهم:

هر افغان که در خارج افغانستان مرتکب عملی گردد که به موجب احکام این قانون جرم شمرده شود در صورت مراجعت به افغانستان طبق احکام این قانون مجازات می‌شود. مشروط بر این که فعل مذکور به موجب قانون کشور محل ارتکاب قابل مجازات باشد.

ماده نوزدهم:

به استثنای موارد مندرج مواد (ششم و هفتم) این قانون دعوی جزائی علیه شخصی که ثابت نماید محاکم خارجی در مورد جرم منسوبه او را بری الذمه دانسته یا به حکم قطعی او را به جزا محکوم و جزا بر او تطبیق شده است یا

قانون جزا ۲۱۴

این‌که دعوی جزائی قبل از صدور حکم قطعی یا مجازات محکوم بها به موجب قانون ساقط گردیده باشد اقامه شده نمی‌تواند.

ماده بیستم:

مدت توقیف و حبسی که متهم یا محکوم علیه به‌اثر تطبیق احکام جزائی در خارج افغانستان سپری نموده از مدت جزای که شخص از لحاظ ارتکاب عین جرم در افغانستان محکوم می‌شود یا جزای که بر او تطبیق می‌گردد کاسته می‌شود.

قسمت دوم - تطبیق قانون از حیث زمان

ماده بیست و یکم:

۱- مرتکب جرم به‌موجب قانونی مجازات می‌شود که در وقت ارتکاب فعل نافذ باشد مگر این که قبل از صدور حکم قطعی قانون جدیدی که به نفع متهم باشد نافذ گردد.

۲- اگر بعد از صدور حکم قطعی قانونی نافذ گردد که به‌موجب آن فعلی را که متهم به ارتکاب آن محکوم به‌جزا گردیده قابل مجازات نداند تنفیذ حکم متوقف و آثار جزائی مرتب بر آن از بین می‌رود.

ماده بیست و دوم:

هرگاه شخص از ارتکاب عملی به موجب قانون مؤقت که نفاذ آن به تاریخ معین خاتمه می‌یابد محکوم به جزا گردد ختم تاریخ نفاذ قانون مؤقت مانع سیر محاکمه و تطبیق جزا نمی‌گردد.

باب دوم

جرایم

فصل اول

جرایم از حیث شدت و خفت

ماده بیست و سوم:

جرایم از حیث شدت و خفت به جنایت، جنحه و قباحت تصنیف می‌گردد.

ماده بیست و چهارم:

جنایت جرمی است که مرتکب آن به اعدام یا حبس دوام و یا حبس طویل محکوم گردد.

ماده بیست و پنجم:

جنحه جرمی است که مرتکب آن به حبس بیش از سه ماه الی پنج سال یا جزای نقدی بیش از سه هزار افغانی محکوم گردد.

ماده بیست و ششم:

قباحت جرمی است که مرتکب آن به حبس از (۲۴) ساعت الی سه ماه یا جزای نقدی الی سه هزار افغانی محکوم گردد.

فصل دوم عناصر جرم

قسمت اول - عنصر مادی

اول - عمل، سببیت و نتیجه

ماده بیست و هفتم:

عنصر مادی جرم عبارت از ارتکاب یا امتناع از عمل مخالف قانون است به نحوی که عمل منجر به نتیجه جرمی گردیده و رابطه سببیت بین عمل و نتیجه موجود شده باشد.

ماده بیست و هشتم:

- ۱- شخص از جرمی که نتیجه عمل جرمی او نباشد مسؤل شناخته نمی شود.
- ۲- شخصی که عمل جرمی او در احداث نتیجه به اعتبار یکی از اسباب قبلی یا توأم با فعل و یا بعدی سهیم شده باشد مسؤل شناخته می شود گرچه شخص به مؤثریت عمل جرمی خود در احداث نتیجه علم نداشته باشد.
- ۳- اگر سبب به تنهایی در احداث نتیجه جرم کافی شمرده شود در این صورت تنها فاعل از عمل جرمی خود مسؤل شناخته می شود.

دوم - شروع

ماده بیست ونهم:

۱- شروع به جرم عبارت است از آغاز به اجرای فعل به قصد ارتکاب جنایت یا جنحه به نحوی که نظر به اسباب خارج از اراده فاعل آثار آن متوقف یا خنثی شده باشد.

۲- مجرد تصمیم به ارتکاب جرم یا اجرای اعمال مقدماتی شروع به جرم شناخته نمی‌شود.

۳- هر عملی که به قصد ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای که ارتکاب آن از رهگذر عوامل مربوط به موضوع جرم یا وسایل استعمال مستحیل باشد شروع به جرم شمرده می‌شود. مشروط بر این که عقیده مرتکب در احداث نتیجه جرمی ناشی از اشتباه یا جهالت مطلق نباشد.

ماده سی ام:

شروع کننده به جنایت به جزاهای آتی محکوم می‌گردد مگر این که در قانون به خلاف آن تصریح شده باشد:

۱- در مواردی که جزای اصل جرم اعدام باشد حبس دوام.

۲- در مواردی که جزای اصل جرم حبس دوام باشد حبس طویل.

۳- در مواردی که جزای اصل جرم حبس طویل باشد حبس متوسط یا نصف حداکثر جزای اصل جرم.

ماده سی و یکم:

جزای شروع به جنحه از نصف حداکثر جزائی که در قانون برای اصل جرم پیشبینی گردیده است تجاوز نمی‌کند مگر این که قانون به خلاف آن تصریح نموده باشد.

قانون جزا ۲۱۸

ماده سی و دوم:

شروع به قباحت مستلزم مجازات نیست مگر این که قانون صراحتاً به آن حکم نموده باشد.

ماده سی و سوم:

در شروع به جرم احکام خاص متعلق به جزاهای تبعی یا تکمیلی و تدابیر امنیتی-ای که در مورد جرم تام پیشبینی شده است رعایت می‌گردد.

قسمت دوم - عنصر معنوی قصد جرمی و خطاء

اول - قصد جرمی

ماده سی و چهارم:

۱- قصد جرمی عبارت است از سوق اراده فاعل به ارتکاب فعلی که جرم را به وجود می‌آورد به نحوی که منجر به وقوع نتیجه جرم مورد نظر و یا وقوع نتیجه جرم دیگری شود.

۲- قصد گاهی بسیط و زمانی توأم به اصرار قبلی می باشد.

۳- اصرار قبلی عبارت است از اتخاذ تصمیم قاطع قبل از انجام جرم مورد نظر مشروط بر این که ناشی از غضب آنی و هیجانات نفسی نباشد.

۴- اصرار، قبلی شمرده می شود بدون آن که قصد مرتکب جرم متوجه شخص معین یا غیر معین باشد اعم از این که قصد موقوف به شرط و یا مرتبط به امری باشد یا نباشد.

ماده سی و پنجم:

۱- جرم وقتی عمدی شمرده می‌شود که قصد جرمی نزد مرتکب آن محقق شده باشد.

۲- جرم درحالات آتی نیز عمدی شمرده می‌شود:

کتاب اول- احکام عمومی ۲۱۹

(۱) در حالتی که شخص به موجب قانون یا موافقت به انجام وظیفه مکلفیت داشته باشد و از ایفای آن عمداً امتناع ورزد به نحوی که امتناع وی مستقیماً منجر به وقوع جرم گردد.

(۲) در حالتی که شخص فاعل نتایج جرمی عمل خود را قبلاً پیش بینی نموده باشد ولی با آن هم به اجرای عمل مذکور محض جهت وقوع جرم اقدام نموده باشد.

دوم - خطاء

ماده سی و ششم:

جرم وقتی غیر عمدی شمرده می شود که وقوع نتیجه جرمی از فاعل آن به سبیل خطاء صدور یافته باشد خواه خطا ناشی از اهمال، ساده لوحی بی احتیاطی و عدم توجه باشد و یا ناشی از عدم رعایت قوانین، مقررات و اوامر.

قسمت سوم- عنصر قانونی

ماده سی و هفتم:

۱- عنصر قانونی جرم عبارت است از تصریح اعمال جرمی و جزاهای آن در قانون.

۲- قاعده قانونیت جرم و جزا در احکام مندرج مواد (دوم و سوم) این قانون تصریح یافته است.

فصل سوم

اشتراک در جرم

قسمت اول- فاعل و شریک

ماده سی و هشتم:

شخص در حالات آتی فاعل جرم شناخته می‌شود:

- ۱- در حالتی که به تنهایی یا به اشتراک شخص دیگر مرتکب جرم گردد.
- ۲- در حالتی که به ارتکاب عمل جرمی به نحوی مداخله نماید که از جمله اعمال تشکیل دهنده جرم یکی آن را قصداً مرتکب گردد.

ماده سی و نهم:

شخص در حالات آتی شریک جرم شناخته می‌شود:

- ۱- در حالتی که به ارتکاب یکی از اعمال تشکیل دهنده جرم شخص را تحریک نماید و جرم به اثر همین تحریک واقع شود.
- ۲- در حالتی که به ارتکاب جرم با شخص دیگری موافقت نماید و جرم به اثر همین موافقت به وجود آید.
- ۳- در حالتی که فاعل جرم را به نحوی از انحا در اعمال تجهیزاتی تسهیلاتی یا تکمیلی ارتکاب جرم با داشتن علم به آن کمک نماید و جرم در اثر همین کمک به وجود آید.

ماده چهل:

فاعل به جزای معینه جرم ارتکاب شده محکوم می‌گردد.

ماده چهل و یکم:

- ۱- شریک به مجازات جرمی که در آن اشتراک نموده محکوم می‌گردد مگر این که قانون به خلاف آن تصریح نموده باشد.

کتاب اول - احکام عمومی ۲۲۱

۲- در مواردی که فاعل جرم به سببی از اسباب قانونی مجازات نگردد این معافیت مانع مجازات شریک نمی‌گردد.

مادهٔ چهل و دوم:

هرگاه جرم واقع شده غیر از آن جرمی باشد که فاعلین و شرکاء قصد ارتکاب آن را داشته اند به جزای جرمی که به وقوع پیوسته محکوم می‌گردند، مشروط بر این که جرم مذکور قابل پیشبینی بوده و نتیجهٔ مداخلهٔ ایشان باشد.

مادهٔ چهل و سوم:

هرگاه در اثنای ارتکاب به عمل جرمی حالات مادی اتصال یابد که از اثر آن وصف جرم یا جزا تغییر نماید نتایج آن بالای همه فاعلین و شرکاء تطبیق می‌گردد مشروط بر این که حالات مذکور نتیجه مداخله همهٔ آنها باشد.

مادهٔ چهل و چهارم:

۱- هرگاه در حصهٔ یکی از فاعلین حالات خاصی موجود شود که موجب تغییر وصف جرم در حصهٔ او گردد نتایج آن به سایر فاعلین تأثیر ندارد.
۲- نتایج این حالات خاص بر شریک وقتی تأثیر دارد که به آن علم داشته باشد.

مادهٔ چهل و پنجم:

هرگاه حالات خاصی موجود شود که موجب تغییر جزا در حصهٔ یکی از فاعلین گردد نتایج آن بر سایر فاعلین و شرکاء تأثیر وارد نمی‌کند.

مادهٔ چهل و ششم:

هرگاه نظر به قصد فاعل یا چگونگی علم وی تغییر در وصف جرم وارد گردد سایر فاعلین و شرکاء مطابق به قصد و چگونگی علم شان به جرم مجازات می‌گردند.

قانون جزا ۲۲۲

مادهٔ چهل وهفتم:

در حالاتی که قانون تعدد فاعلین را حالت مشددهٔ جرم بداند موجودیت شریک در اثنای ارتکاب جرم تعدد شناخته می‌شود.

مادهٔ چهل وهشتم:

۱- هرگاه چند نفر فاعل و شریک از لحاظ ارتکاب جرم واحد به حکم واحد به جزای نقدی محکوم شوند این حکم بر هر کدام آن‌ها منفرداً تطبیق می‌شود.
۲- در حالاتی که حکم به جزای نقدی معادل مفاد مالی‌ای که از رهگذر ارتکاب جرم حاصل گردیده یا توقع استحصال آن برده می‌شد موضوع بحث باشد، حکم به مجموع محکوم علیهم که به حکم واحد به جزای نقدی مذکور محکوم شده‌اند، طور تضامن تطبیق می‌شود مگر این که قانون به خلاف آن حکم نموده باشد.

قسمت دوم - اتفاق در جرم

مادهٔ چهل ونهم:

اتفاق در جرم عبارت است از متحد شدن دو نفر یا بیشتر از آن در ارتکاب جنایت یا جنحهٔ معین یا غیر معین و یا اتفاق در اعمال تجهیزاتی تسهیلاتی یا تکمیلی جرایم مذکور مشروط بر این که اتفاق منظم و پیهم باشد گرچه در آغاز مرحله تشکیل جرمی یا برای مدت کوتاه صورت گرفته باشد.

مادهٔ پنجاهم:

۱- در مورد اتفاق به جنایت هر فرد آن به جزای حبس طویلی که از (هفت سال) تجاوز نکند محکوم می‌گردد گرچه در ارتکاب جنایت مورد اتفاق شروع صورت نگرفته باشد.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۲۳

۲- در مورد اتفاق به جنبه هر فرد آن به جزای حبس که از (دوسال) بیشتر نباشد و یا به جزای نقدی که از (بیست و چهار هزار) افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده پنجاه و یکم:

هرگاه غرض از اتفاق ارتکاب جرمی باشد که جزای آن در قانون از جزای مندرج (ماده پنجاهم) این قانون کمتر پیش بینی شده باشد در این صورت متهمین اتفاق در جرم به ربع حداکثر جزای محکوم می‌گردند که برای جرم مورد اتفاق تعیین شده است.

ماده پنجاه و دوم:

۱- جزاهای مندرج مواد (پنجاهم و پنجاه و یکم) این قانون بر اشخاصی تطبیق نمی‌گردد که از اتفاق در جرم به مقامات مربوط اطلاع دهند مشروط بر این که اطلاع قبل از وقوع جنایت و جنبه و قبل از آغاز جستجو و تفتیش مقامات مذکور صورت گرفته باشد.

۲- اطلاع دهنده بعد از آغاز جستجو و تفتیش مقامات مربوط به شرطی از مجازات معاف ساخته می‌شود که اطلاع وی سبب گرفتاری متهمینی گردد که نزد مقامات مذکور معلوم نباشند.

فصل چهارم

اسباب اباحت

قسمت اول- استعمال حق

ماده پنجاه و سوم:

ارتکاب عمل جرمی با حسن نیت به منظور استعمال حقی که به مقتضای شریعت یا به موجب قانون به شخص اعطاء شده، جرم پنداشته نمی‌شود.

ماده پنجاه و چهارم:

ارتکاب عمل جرمی در حالات آتی استعمال حق شمرده می‌شود:

۱- در حالت تأدیب پدر، معلم، به اولاد و شاگرد مشروط بر این که تأدیب در حدود احکام شریعت و قانون صورت گرفته باشد.

۲- در حالت اجرای عملیات جراحی و یا سایر معالجات طبی مشروط بر این که مطابق اصول فنی حرفه طب برضائیت مریض یا ولی و یا نماینده قانونی وی صورت گرفته باشد. اجرای عملیات جراحی در حالات عاجل ازین حکم مستثنی است.

۳- در حالت اجرای بازی‌های سپورتنی مشروط بر این که در حدود قواعد و اصول قبول شده سپورتنی صورت گرفته باشد.

۴- در حالت ارتکاب جنایت یا جنحه مشهود به منظور گرفتاری متهمین جرایم مذکور به ترتیبی که در قوانین مربوط تنظیم یافته است.

قسمت دوم- ایفای وظیفه

ماده پنجاه و پنجم:

ارتکاب عمل جرمی در اثنای ایفای وظیفه‌ای که مامور دولت به حکم قانون به انجام آن مکلفیت داشته باشد جرم شمرده نمی‌شود.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۲۵

ماده پنجاه و هشتم:

ارتکاب عمل جرمی در حالات آتی ایفای وظیفه شمرده می‌شود:

۱- در حالتی که از مامور موظف مطابق به احکام قانون با داشتن حسن نیت در اثنای ایفای وظیفه صدور یافته باشد و یا این که عقیده نماید که اجرای آن از جمله صلاحیت های قانونی وی است.

۲- در حالتی که بموجب تعمیم اوامر مقامات ذیصلاحی که از اطاعت اوامر آنها به حکم قانون مکلفیت داشته باشد صدور یافته باشد و یا این که عقیده داشته باشد که تعمیم اوامر مقامات ذیصلاح از جمله وجایب قانونی وی است.

۳- در هر دو حالت مندرج این ماده مامور موظف مکلف است ثابت نماید که اعتقاد وی راجع به مشروعیت عمل جرمی ناشی از اسباب معقول بوده و ارتکاب آن بعد از رعایت احتیاط لازم صورت گرفته است اما اگر مامور به حکم قانون اعتراض بر اوامر مقامات ذیصلاح را نداشته باشد به هیچ وجه از اثر ارتکاب عمل جرمی مندرج فقرات (۲و۱) این ماده مجازات نمی‌گردد.

قسمت سوم- حق دفاع مشروع

ماده پنجاه و هفتم:

ارتکاب عمل جرمی به منظور استعمال حق دفاع مشروع جرم پنداشته نمی‌شود.

ماده پنجاه و هشتم:

حق دفاع مشروع به شخص مورد تهدید اجازه می‌دهد تا از استعمال وسایل لازم به منظور دفاع از هر عمل جرمی‌ای که ضرر و یا خطر جانی و مالی را برای دفاع کننده و یا شخص دیگر تولید نماید استفاده کند.

قانون جزا ۲۲۶

ماده پنجاه و نهم:

۱- حق دفاع مشروع هنگامی موجود می‌گردد که دفاع کننده روی اسباب معقول و دلایل منطقی یقین نماید که خطر تجاوز بر مال، جان یا ناموس دفاع کننده و یا شخص دیگری متوجه است.

۲- حق دفاع مشروع تا دوام خطر ادامه یافته با زوال آن خاتمه می‌یابد.

ماده شصت:

حق دفاع مشروع تحت شرایط آتی به وجود می‌آید:

۱- دفاع در برابر حمله و تعرض باشد.

۲- دفاع متناسب با خطر تهدید کننده باشد.

۳- دفاع تنها وسیله دفع خطر باشد.

۴- دفاع همزمان با حمله مقابل باشد.

۵- دفاع در برابر عمل خلاف قانون و غیر عادلانه باشد.

۶- دفاع کننده عمداً سبب ایجاد عمل جرمی طرف مقابل نشده باشد.

ماده شصت و یکم:

قتل عمد باسناد استعمال حق دفاع مشروع جواز ندارد مگر این که به منظور دفاع در برابر یکی از اعمال آتی صورت گرفته باشد:

۱- دفاع در برابر عملی که ایجاد خوف مرگ یا جراحت شدید نماید مشروط بر این که خوف مذکور از اسباب معقول پیدا شده باشد.

۲- دفاع در برابر عمل زنا، لواطت و یا تهدید به آن.

۳- دفاع در برابر اختطاف انسان.

۴- دفاع در برابر عمل حریق عمدی.

۵- دفاع در برابر عمل سرقتی که به حکم قانون جنایت شناخته شده باشد.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۲۷

۶- دفاع در برابر عمل دخول غیر مجاز از طرف شب به منزل مسکون و یا ملحقات آن.

ماده شصت و دوم:

هرگاه توسل به مؤظفین خدمات عامه جهت دفع خطر ممکن باشد حق دفاع مشروع به وجود نمی آید.

ماده شصت و سوم:

دفاع مشروع در برابر مؤظفین سلطه عامه که وظایف خود را با حسن نیت انجام می دهند گرچه در جریان وظیفه از حدود صلاحیت قانونی خود تجاوز نمایند جواز ندارد مگر در صورتی که خوف مرگ یا جراحات شدید ناشی از عمل آن‌ها بدلائل معقول ثابت باشد.

ماده شصت و چهارم:

محکمه می تواند در مورد شخصی که با حسن نیت از حدود حق دفاع مشروع تجاوز نموده جزای عمل او را اگر جنایت باشد به چنحه و اگر چنحه باشد به جزای قباحه تنزیل دهد.

باب سوم

مجرم

فصل اول

مسئولیت جزائی و موانع آن

قسمت اول- مسئولیت جزائی

ماده شصت و پنجم:

مسئولیت جزائی وقتی به وجود می آید که شخص به اراده آزاد و در حالت صحت عقل و ادراک عمل جرمی را مرتکب شود.

قسمت دوم- موانع مسئولیت جزائی

ماده شصت و هشتم:

مانع مسئولیت جزائی از تحقق یافتن یکی از عوارض ادراک یا یکی از اسباب فقدان اراده به وجود می آید.

اول - عوارض ادراک

۱- جنون و مرض عقلی

ماده شصت و هفتم:

۱- شخصی که حین ارتکاب جرم به سبب جنون یا سایر امراض عقلی فاقد ادراک و شعور باشد مسئولیت جزائی نداشته مجازات نمی‌گردد.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۲۹

- ۲- اگر شخص حین ارتکاب جرم جنایت و جنبه مبتلا به نقصان ادراک و شعور باشد محکمه او را معذور شناخته احکام متعلق به احوال مخفیه مندرج این قانون را در مورد او رعایت می نماید.
- ۳- قباحت اشخاص مندرج فقره (۲) این ماده جرم شمرده نمی شود.

۲- سکر

ماده شصت و هشتم:

- ۱- شخصی که حین ارتکاب جرم به سبب استعمال مواد مسکره یا مخدره ادراک و شعور خود را از دست بدهد در حالی که استعمال آن جبراً یا بدون علم مرتکب صورت گرفته باشد مجازات نمی گردد.
- ۲- هرگاه شخص مندرج فقره فوق ادراک و شعور خود را کاملاً از دست نداده باشد طبق حکم مندرج فقره (۲) ماده (۶۷) این قانون مجازات می گردد.

ماده شصت و نهم:

- ۱- هرگاه شخص مواد مسکره یا مخدره را به اراده خود استعمال نموده مرتکب جرم گردد مسؤل شناخته شده چنان پنداشته می شود که جرم را در حالت ادراک و شعور کامل مرتکب گردیده است.
- ۲- اگر شخص مواد مسکره و مخدره را عمداً به مقصد ارتکاب جرم استعمال نماید محکمه احکام متعلق به احوال مشدده مندرج این قانون را در مورد او رعایت می نماید.

۳- سن

ماده هفتادم:

- صغیر به طفلی اطلاق می گردد که بین سن هفت و سیزده سالگی کامل قرار داشته باشد.

۲۳۰ قانون جزا

ماده هفتاد و یکم:

مراهق به شخصی اطلاق می‌گردد که سن سیزده سالگی را تکمیل و هجده سالگی را تکمیل نکرده باشد.

ماده هفتاد و دوم:

طفلی که سن هفت سالگی را تکمیل نکرده باشد دعوی جزائی علیه او اقامه شده نمی‌تواند.

ماده هفتاد و سوم:

تثبیت سن به اساس تذکره تابعیت صورت می‌گیرد. محکمه می‌تواند در صورت تعارض حالت ظاهری صغیر با سن مندرج تذکره تابعیت وی نظریه هیأت طبی را حاصل نماید.

ماده هفتاد و چهارم:

هرگاه صغیر مرتکب قباحت گردد محکمه می‌تواند در عوض جزاهای مندرج این قانون، صغیر را در مجلس قضاء توبیخ نموده یا تسلیمی او را بیکی از والدین یا شخصی که بر نفس او حق ولایت دارد و یا شخص امینی که حسن تربیه او را در آینده متعهد شود حکم نماید و یا این که به حجز او در دارالتأدیب یا مؤسسات خیریه و یا مدارس اصلاحیه از طرف دولت به این منظور تأسیس می‌گردد حکم نماید.

ماده هفتاد و پنجم:

هرگاه صغیر مرتکب جنحه گردد محکمه می‌تواند یکی از تدابیر آتی را در مورد او اتخاذ نماید:

کتاب اول - احکام عمومی ۲۳۱

- ۱- تسلیمی او به یکی از اشخاص مندرج ماده (۷۴) این قانون مشروط بر این- که مدت مذکور از سه سال بیشتر و از شش ماه کمتر نباشد و شخص تسلیم شونده حسن تربیه صغیر را در آینده کتباً متعهد گردد.
- ۲- حجز او در دارالتأدیب یا یکی از مدارس اصلاحی از شش ماه الی سه سال.

ماده هفتاد و ششم:

- ۱- هرگاه صغیر مرتکب جنایتی گردد که جزای آن اعدام یا حبس دوام باشد محکمه می‌تواند به حجز او در دارالتأدیب یا مؤسسات خیریه و یا مدارس اصلاحی حکم نماید مشروط بر این که مدت حجز او از پنج سال بیشتر نباشد.
- ۲- اگر جزای پیش بینی شده جنایت حبس طویل باشد مدت حجز از یک سال کمتر و از چهار سال بیشتر بوده نمی‌تواند.

ماده هفتاد و هفتم:

- هرگاه صغیر بعد از تسلیمی او به متعهد در اثنای مدت تعهد مرتکب جنحه یا جنایت گردد محکمه می‌تواند متعهد را به ترتیب آتی به جزای نقدی محکوم نماید:
- ۱- در حالت ارتکاب جنحه از یک هزار الی دو هزار افغانی.
 - ۲- در حالت ارتکاب جنایت از دو هزار الی پنج هزار افغانی.

ماده هفتاد و هشتم:

هرگاه صغیر به غیر اقارب تسلیم داده شده باشد اعاده او به اقارب از طرف محکمه به اساس مطالبه خود وی و یا یکی از اقارب مذکور صورت می‌گیرد، مشروط بر این که از تنفیذ حکم تسلیمی اقلأ یک سال سپری شده باشد. تجدید مطالبه اعاده الی مدت شش ماه از تاریخ رد آن جواز ندارد. اگر محکمه به اعاده

قانون جزا ۲۳۲

صغیر به اقارب او حکم نماید این حکم به منزله حکم به تسلیمی صغیر شناخته می‌شود.

ماده هفتاد و نهم:

صغیریکه در دارالتأدیب یا مؤسسات خیریه و یا مدارس اصلاحی تحت حجز قرار می‌گیرد به پیشنهاد آمر مؤسسه مربوط، موافقه خانونوال و منظوری لوی خانونوال از مؤسسه خارج شده می‌تواند.

صغیر مذکور به هیچ وجه در مؤسسات فوق بیش از پنج سال یا بعد از تکمیل سن هجده سالگی بوده نمی‌تواند.

ماده هشتادم:

هرگاه شخصی صغیر را بعد از صدور حکم به تسلیم، پنهان یا او را به فرار وادارد و یا به وسایل دیگر به فرار او معاونت کند به جزای حبس الی شش ماه یا جزای نقدی الی شش هزار افغانی محکوم می‌گردد.

ماده هشتاد و یکم:

حکم تسلیمی به متعهد با تکمیل سن هجده سالگی ساقط می‌گردد.

ماده هشتاد و دوم:

هرگاه همراه مرتکب قباحت گردد محکمه می‌تواند او را به جزای پیش بینی شده این قانون محکوم نماید و یا به تسلیمی او به یکی از والدین یا شخصی که بر نفس او حق ولایت دارد و یا شخص امینی که حسن رویه او را در آینده تعهد کند حکم نماید.

ماده هشتاد و سوم:

هرگاه همراه مرتکب جنحه گردد محکمه می‌تواند عوض جزاهای پیش بینی شده جرم مذکور یکی از تدابیر مندرج ماده (۷۶) این قانون را در مورد او اتخاذ نماید.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۳۳

ماده هشتاد و چهارم:

۱- هرگاه مراهق مرتکب جنایتی گردد که جزای آن اعدام یا حبس دوام باشد محکمه می تواند به حجز او در دار التأدیب که از دو سال کمتر و از پانزده سال بیشتر نباشد حکم نماید.

۲- اگر جزای پیش بینی شده جنایت حبس طویل باشد حداقل مدت حجز او در دارالتأدیب از یک سال کمتر و حداکثر آن از نصف حداکثر حبس طویل بیشتر بوده نمی تواند.

۳- اگر حداکثر جزای جنایت کمتر از ده سال باشد محکمه می تواند به حجز او در دارالتأدیب به کمتر از یک سال و بیشتر از نصف حداکثر جزای پیش بینی شده همان جنایت حکم نماید.

ماده هشتاد و پنجم:

۱- سن صغیر و مراهق در وقت ارتکاب جرم اساس تعیین مسؤلیت شناخته می-شود.

۲- اگر صغیر مرتکب جرم گردد و هنگام صدور حکم به سن مراهق برسد مانند صغیر با او معامله می شود.

ماده هشتاد و ششم:

۱- هرگاه مراهق مرتکب جرم شود و هنگام صدور حکم سن هجده سالگی را تکمیل نماید مانند مراهق با او معامله می شود.

۲- اگر جرمی که مراهق مذکور مرتکب گردیده جنایت یا جنه ای باشد که جزای آن در قانون حبس طویل یا حبس متوسط پیش بینی شده باشد، محکمه می تواند عوض مدت حجز در دار التأدیب در جنایت به حبس متوسط و در جنه به حبس قصیر حکم نماید.

قانون جزا ۲۳۴

۳- مدت محکومیت در موارد مندرج فقره فوق به هیچ صورت از مدتی که برای
حجز در دارالتأدیب در برابر جنایت یا جنحه ارتکاب شده درین قانون پیش بینی
گردیده است تجاوز نمی‌نماید.

۴- جزاهای غیر از حبس طویل و حبس متوسط پیش بینی شده در این قانون به
جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند تعویض می‌گردد.

۵- اگر مراهق در ظرف مدت حجز در دارالتأدیب سن هجده سالگی را تکمیل
نماید جهت گذشتاندن مدت باقیمانده حجز محکوم بها به محبس مربوط انتقال
داده می‌شود.

ماده هشتاد و هفتم:

هرگاه صغیر یا مراهق متهم به ارتکاب بیش از یک جرم گردد محاکمه او از
ناحیه همه جرایم ضمن دعوی واحد جواز دارد مشروط بر این که محکمه تنها به
اساس جرمی حکم نماید که جزای آن در قانون شدید تر پیش بینی شده باشد.

ماده هشتاد و هشتم:

تکرار جرم صغیر و مراهق مانع تکرار مجازات و اتخاذ تدابیر پیش بینی شده در
این قانون نمی‌گردد.

ماده هشتاد و نهم:

هرگاه صغیر یا مراهق به دفعات محکوم به حجز گردد مجموع مدت حجز محکوم
بها در مدرسه اصلاحی از پنج سال و در دارالتأدیب از پانزده سال تجاوز نمی-
کند.

ماده نودم:

۱- هرگاه مراهقی که سن هجده سالگی را تکمیل نکرده باشد دو ثلث جزای
محکوم بها را در دارالتأدیب سپری نماید محکمه می‌تواند بنا بر مطالبه مراهق یا

کتاب اول- احکام عمومی ۲۳۵

یکی از والدین و یا شخصی که بر نفس او حق ولایت داشته باشد حکم به رهائی وی صادر نماید مشروط بر این که دار التأدیب حسن رویه مراهق مذکور را طی راپوری تصدیق و خارنوال آن را تائید نماید. در این صورت مراهق به یکی از اشخاص مندرج ماده (۷۴) این قانون تسلیم داده می‌شود.

۲- اگر مراهق سن هجده سالگی را تکمیل و دو ثلث جزای محکوم بها را در دار التأدیب سپری نموده باشد رهائی او وقتی صورت می‌گیرد که حسن رویه آینده خود را کتباً تعهد بنماید.

ماده نود و یکم:

احکام متعلق به تکرار در جرم و جزاهای تبعی و تکمیلی و تدابیر امنیتی بر صغیر و مراهق قابل تطبیق نمی‌باشد. مصادره، مسدود ساختن محل و منع از رفتن به جاهای که باعث انحراف اخلاق گردد ازین حکم مستثنی است.

ماده نود و دوم:

تعویض جزای نقدی به حبس در مورد صغیر و مراهق جواز ندارد.

ماده نود و سوم:

شخصی که هنگام ارتکاب جرم سن هجده سالگی را تکمیل و سن بیست سالگی را تکمیل نکرده باشد محکوم به اعدام شده نمی‌تواند. درین حالت حبس دوام قایم مقام اعدام می‌گردد.*

* ماده ۹۳ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

قانون جزا ۲۳۶

دوم - فقدان اراده

۱- اکراه

ماده نودوچهارم:

شخصی که تحت تاثیر قوه مادی یا معنوی که دفع آن طور دیگری ممکن نباشد مجبور به ارتکاب جرم گردد، مسؤل شناخته نمی شود.

۲- اضطرار

ماده نود و پنجم:

شخصی که به منظور نجات نفس یا مال خود و یا نفس یا مال غیر به خطر بزرگ و آنی مواجه گردد به نحویکه بدون ارتکاب عمل جرمی قادر به دفع آن نباشد مسؤل شناخته نمی شود. مشروط بر این که شخص عمداً سبب ایجاد خطر مذکور نگردیده و ضرر مورد اجتناب شدیدتر از ضرری باشد که از جرم نشأت می کند.

فصل دوم

مسئولیت اشخاص حکمی

ماده نود و ششم:

۱- اشخاص حکمی به استثنای مؤسسات، دواير و تصدی‌های دولت از جرایمی که متملین، رؤسا و وکلای آن در اثنای اجرای وظیفه به نام و حساب اشخاص حکمی مرتکب می گردند مسؤل شناخته می شوند.

۲- محکمه نمی تواند شخص حکمی را به غیر از جزای نقدی مصادره و تدابیر امنیتی پیش بینی شده درین قانون محکوم نماید.

کتاب اول - احکام عمومی ۲۳۷

۳- در صورتی که قانون جزای اصلی را غیر از جزای نقدی برای جرمی که ارتکاب گردیده است پیش بینی نموده باشد این جزاها به جزای نقدی تعویض می‌گردد.

۴- محکومیت شخص حکمی به ترتیب فوق مانع تطبیق جزاهای پیش بینی شده این قانون در مورد شخص حقیقی مرتکب جرم نمی‌گردد.

باب چهارم

جزا

فصل اول

جزاهای اصلی

ماده نود و هفتم:

جزاهای اصلی عبارت است از:

- ۱- اعدام.
- ۲- حبس دوام.
- ۳- حبس طویل.
- ۴- حبس متوسط.
- ۵- حبس قصیر.
- ۶- جزای نقدی.

قانون جزا ۲۳۸

ماده نود و هشتم:

اعدام عبارت است از آویختن محکوم علیه به دار تا وقت مرگ.*

ماده نود و نهم:

- ۱- حبس دوام عبارت است از زندانی ساختن محکوم علیه در یکی از محابسی که از طرف دولت به این منظور تخصیص یافته است.
- ۲- مدت حبس دوام از شانزده تا بیست سال می باشد.

ماده صدم:

- ۱- حبس طویل عبارت از زندانی ساختن محکوم علیه در یکی از محابسی که از طرف دولت به این منظور تخصیص یافته است.
- ۲- مدت حبس طویل از پنج سال کمتر و از پانزده سال بیشتر نمی باشد.
- ۳- در حبس دوام و حبس طویل محکوم علیه مکلف است کار های اصلاحی را انجام دهد که در قانون مربوط به محابس پیش بینی شده است.
- ۴- محبوسی که سن شصت سالگی را تکمیل کرده باشد به انجام کار، گرچه اصلاحی هم باشد مکلف نمی باشد.

ماده یکصد و یکم:

- ۱- حبس متوسط عبارت است از زندانی ساختن محکوم علیه در یکی از محابسی که از طرف دولت به این منظور تخصیص یافته است.
- ۲- مدت حبس متوسط از یک سال کمتر و از پنج سال بیشتر نمی باشد.
- ۳- محکوم علیه به حبس متوسط مکلف به انجام کارهای اصلاحی می باشد که در قانون مربوط به محابس پیش بینی شده است.

* تعدیل ماده ۹۸ و قانون تحدید حکم اعدام در بخش تعدیلات مراجعه شود.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۳۹

ماده یکصد و دوم:

۱- حبس قصیر عبارت است از زندانی ساختن محکوم علیه در یکی از محاسبی که از طرف دولت به این منظور تخصیص یافته است.

۲- مدت حبس قصیر از بیست و چهار ساعت کمتر و از یک سال بیشتر نمی باشد.

۳- محکوم علیه به حبس قصیر مکلف به انجام هیچ نوع کار نمی باشد.

ماده یکصد و سوم:

۱- محاسبه جزای حبس از روزی آغاز می یابد که محکوم علیه در آن به محبس زندانی شده است.

۲- مدت توقیف از مدت حبس محکوم بها کاسته می شود.

ماده یکصد و چهارم:

جزای نقدی عبارت است از مکلف ساختن محکوم علیه به پرداخت مبلغ محکوم بها به خزانه دولت.

ماده یکصد و پنجم:

جزای نقدی به پول افغانی تعیین می شود.

ماده یکصد و ششم:

حد اقل جزای نقدی از پنجاه افغانی کمتر بوده نمی تواند.

ماده یکصد و هفتم:

حداقل و حداکثر جزای نقدی به حکم قانون تعیین می گردد. مگر این که در قانون طور دیگری تصریح یافته باشد.

۲۴۰ قانون جزا

ماده یکصد و هشتم:

محکمه در تعیین جزای نقدی بین حداقل و حداکثر پیش بینی شده شرایط واحوال آتی را رعایت می‌نماید:

- ۱- تأمین هدف جزائی.
- ۲- احوال شخصی، اجتماعی و اقتصادی مرتکب.
- ۳- اندازه مفادی که از ارتکاب جرم حاصل گردیده یا توقع استحصال آن برده می‌شد.
- ۴- نوعیت حق یا مصلحتی که مورد تجاوز قرار گرفته است.

ماده یکصد و نهم:

محکمه می‌تواند به اساس تشخیص خود یا مطالبه خائرنوال حد اکثر پیش بینی شده جزای نقدی را با رعایت شرایط و احوال مندرج ماده (۱۰۸) این قانون تا دو چند آن بالا ببرد، مشروط بر این که بالا بردن حداکثر جزای نقدی به از بین بردن کلی دارائی محکوم علیه منجر نشود.

ماده یکصد و دهم:

تعیین جزای نقدی در جنایات جواز ندارد مگر این که قانون صراحتاً به آن حکم نموده باشد.

ماده یکصد و یازدهم:

پرداخت جزای نقدی مطابق به احکام قانون اجراءات جزائی صورت می‌گیرد.

فصل دوم جزایهای تبعی

ماده یکصد و دوازدهم:

جزایهای تبعی عبارت از مجازاتی است که بالای محکوم علیه به حکم قانون بدون این که در حکم محکمه تصریح گردد تطبیق می‌شود.

ماده یکصد و سیزدهم:

۱- شخصی که به حبس دوام یا حبس طویل بیش از ده سال محکوم گردد از حقوق و امتیازات آتی نیز محروم می‌شود:

۱- مأموریت دولت.

۲- خدمت در اردو.

۳- عضویت پارلمان، شاروالی‌ها، جرگه‌های ولایتی و محلی.

۴- سهم‌گیری در انتخابات به حیث رأی دهنده.

۵- استعمال عناوین و تعلیق نشان‌های دولتی اعم از داخلی و خارجی.

۶- عضویت در هیأت مدیره شرکت‌ها و بانک‌ها.

۷- وصایت، قیمومیت و وکالت در معاملات و دعاوی.

۸- شهادت در عقود و معاملات در مدت محکومیت.

۹- عقد قرار داد با دوایر دولتی و یا کسب امتیاز از طرف دولت.

۱۰- صاحب امتیاز، مدیر مسؤل، ریاست هیأت تحریر مجلات و روزنامه‌ها.

۱۱- اداره اموال و املاک در مدت محکومیت با استثنای وقف و وصیت.

۲- هرگاه محکوم علیه وقت صدور حکم از یکی از حقوق و امتیازات فوق مستفید باشد به مجرد صدور حکم از آن محروم می‌گردد.

۲۴۲ قانون جزا

ماده یکصد و چهاردهم:

- ۱- محرومیت از اداره و تصرف در اموال در حالت ضرورت به اجازه محکمه مؤقتاً مرفوع شده می‌تواند.
- ۲- هر نوع تعهدی را که محکوم علیه بدون اجازه محکمه به عمل آورد صحت و عدم صحت آن موقوف به اجازه محکمه مذکور شناخته می‌شود.

ماده یکصد و پانزدهم:

- ۱- محکمه می‌تواند به اساس مطالبه محکوم علیه به حبس دوام یا حبس طویل بیش از ده سال یا څارنوال و یا شخص ذی‌علاقه برای اداره و سرپرستی اموال وی قیم تعیین نماید.
- ۲- محکمه قیم را به دادن ضمانت بالمال مکلف نموده و اجراءات مناسب را در برابر این وظیفه برای وی تعیین می‌نماید.
- ۳- تصرفات قیم در مورد اموال تحت اداره وی تابع نظارت محکمه می‌باشد که قیم را تعیین نموده است.
- ۴- اموال تحت قیمومیت بعد از تطبیق مجازات و یا انقضای آن بنا بر هر سببی که باشد به محکوم مذکور مسترد می‌شود و قیم صورت حساب مربوط به اموال تحت اداره خود را به وی ارائه می‌نماید.

ماده یکصد و شانزدهم:

- ۱- شخصی که به جزای اعدام محکوم می‌گردد تا زمان تنفیذ حکم از حقوق و امتیازات مندرج فقرات (۱۱) الی (۱۱) ماده (۱۱۲) این قانون محروم شناخته می‌شود.
- ۲- تصرفات حقوقی شخص محکوم به اعدام باطل شمرده شده محکمه می‌تواند به اساس مطالبه څارنوال یا سایر اشخاص ذی‌علاقه برای سرپرستی و اداره اموال وی قیم تعیین نماید.

فصل سوم جزایهای تکمیلی

ماده یکصد و هفدهم:

جزایهای تکمیلی عبارت است از:

- ۱- محرومیت از بعضی حقوق و امتیازات.
- ۲- مصادره.
- ۳- نشر حکم.

ماده یکصد و هجدهم:

- ۱- محکمه می‌تواند هنگام حکم به حبس طویل‌الی ده سال یا حکم به حبس متوسط علاوه بر جزای اصلی جرم شخص را از بعضی حقوق و امتیازات مندرج فقرات (۱-۱۱) مندرج ماده (۱۱۳) این قانون محروم سازد مشروط بر این که مدت محرومیت از یک سال کمتر و از سه سال بیشتر نباشد.
- ۲- جزای تکمیلی بعد از تطبیق جزای اصلی و یا انقضای آن به هر سببی که باشد تنفیذ می‌گردد.

ماده یکصد و نوزدهم:

- ۱- محکمه می‌تواند در مواردی که قانون مصادره را به حیث جزا پیش بینی نکرده باشد به مصادره اشیائی که از ارتکاب جرم به دست آمده یا در ارتکاب آن استعمال گردیده و یا به قصد استعمال در ارتکاب جرم تهیه شده باشد حکم نماید.
- ۲- حکم به مصادره به هیچ وجه حقوق غیر را که صاحب حسن نیت باشد اخلال نمی‌نماید.

قانون جزا ۲۴۴

ماده یکصد و بیستم:

- ۱- محکمه می‌تواند به اساس صواب‌دید خود و یا مطالبه خرنوال نشر حکم را در فیصله تصریح نماید.
- ۲- نشر حکم قبل از قطعی شدن آن جواز ندارد.
- ۳- در جرایم قذف، توهین و دشنام موافقت مجنی علیه در افشاء و نشر حکم حتمی می‌باشد.
- ۴- هرگاه جرم قذف، توهین و دشنام از طریق وسایل مطبوعاتی صورت گرفته باشد محکمه به نشر آن با رعایت حکم فقره (۳) این ماده توسط عین وسیله حکم می‌نماید. در صورت امتناع یا تعلل بدون عذر معقول از نشر حکم مدیر مسؤل به جزای نقدی که بیش از (پنج هزار) افغانی نباشد محکوم می‌گردد.

فصل چهارم

تدابیر امنیتی

قسمت اول- احکام عمومی

ماده یکصد و بیست و یکم:

- ۱- محکمه وقتی به تدابیر امنیتی پیش بینی شده این قانون حکم می‌نماید که ثابت گردد شخص محکوم علیه مرتکب عملی گردیده است که به حکم قانون جرم شمرده شده و حالت مجرم علیه امنیت عامه خطر پنداشته شود.
- ۲- حالت مجرم وقتی علیه امنیت عامه خطر پنداشته می‌شود که از رویه او در حال و گذشته و یا از حالات و علل ارتکاب جرم احتمال جدی آن برود که مجرم به ارتکاب جرم دیگری اقدام می‌نماید.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۴۵

۳- تدابیر امنیتی تنها در حالات و شروط پیش بینی شده این قانون مورد حکم محکمه قرار گرفته می‌تواند.

ماده یکصد و بیست و دوم:

تدابیر امنیتی عبارت است از:

- ۱- تدابیر سلب کننده آزادی.
- ۲- تدابیر تجدید کننده آزادی.
- ۳- تدابیر سلب کننده حقوق.
- ۴- تدابیر مالی.

قسمت دوم

تدابیر امنیتی سلب کننده و تحدید کننده آزادی

- ۱- حجز در روغتون های مربوط

ماده یکصد و بیست و سوم:

۱- محکمه می‌تواند محکوم علیه را به حجز در یکی از روغتون‌های امراض عقلی و عصبی و یا مراکز صحت دیگری که از طرف دولت به این منظور تخصیص یافته است جهت اهتمام بوضع صحت وی حکم نماید.

۲- مدت حجز درین صورت از شش ماه کمتر بوده نمی‌تواند.

۳- اداره روغتون و سایر مراکز صحتی مکلف است راپور وضع صحتی محکوم به حجز را بعد از گرفتن نظر دوکتوران معالج در هر شش ماه به محکمه ارائه نماید. محکمه می‌تواند به اساس راپور ارائه شده به اخراج او حکم نماید.

۴- محکمه می‌تواند باسناد مطالبه خائن سوال یا شخص ذی‌علاقه و موافقه دوکتوران معالج به حجز محکوم علیه در روغتون و یا مرکز صحتی مربوط مجدداً حکم نماید.

قانون جزا ۲۴۶

۲- منع گشت و گذار و بود و باش در بعضی محلات

ماده یکصد و بیست و چهارم:

۱- محکمه وقتی به منع شخص از گشت و گذار در محلاتی که موجب انحراف اخلاقی گردد حکم می‌نماید که بودن وی در آن جا به احتمال قوی سبب تکرار ارتکاب جرم گردد.

۲- اگر شخص بیش از یک مرتبه به ارتکاب جرم استعمال مواد مخدره یا مسکره مجازات گردد محکمه می‌تواند وی را علاوه بر جزای اصلی از گشت و گذار در یک یا چند محل منع نماید. مدت این ممانعت از سه سال بیشتر بوده نمی‌تواند.

ماده یکصد و بیست و پنجم:

محکمه می‌تواند علاوه بر جزای اصلی شخص را از بود و باش در محلات معین بعد از تطبیق جزایا انقضای آن منع نماید. مدت این ممانعت از یک سال کمتر و از پنج سال بیشتر بوده نمی‌تواند. درین حالت محکمه وضع صحی، نفسی، روانی و اجتماعی محکوم علیه را در نظر می‌گیرد.

ماده یکصد و بیست و ششم:

محکمه می‌تواند محکوم علیه به جنایت یا جنحه منافی حیثیت را علاوه بر جزای اصلی از بود و باش در محلات خاص منع نماید. حکم منع بود و باش به اساس مطالبه خأرنوال یا محکوم علیه تعدیل یا لغو شده می‌تواند.

قسمت سوم

تدابیر امنیتی سلب کننده حقوق

۱- سقوط ولایت، وصایت و قیمومیت

کتاب اول- احکام عمومی ۲۴۷

ماده یکصد و بیست و هفتم:

سقوط ولایت، وصایت و قیمومیت محروم ساختن محکوم علیه است از اعمال این نوع سلطه‌ها بر دیگران اعم از این که مربوط به نفس یا مال باشد.

ماده یکصد و بیست و هشتم:

محکمه می‌تواند در حالات آتی به اسقاط ولایت، وصایت یا قیمومیت شخص حکم نماید:

- ۱- اگر ولی، وصی یا قیم مرتکب جنحه، ناشی از اخلال مکلفیت‌های قانونی مربوط به وظایف متذکره گردد.
- ۲- اگر ولی، وصی یا قیم مرتکب جرمی گردد که عدم کفایت او را در اجرای وظیفه ولایت وصایت یا قیمومیت ثابت سازد.
- ۲- محرومیت از اشتغال به پیشه و حرفه.

ماده یکصد و بیست و نهم:

محرومیت از اشتغال به پیشه و حرفه شامل منع شخص از انجام هر نوع پیشه و حرفه و فعالیت‌های صنعتی، تجارتي و فنی‌ای می‌باشد که اشتغال به آن قانوناً متعلق به اجازه یک مرجع با صلاحیت رسمی باشد.

ماده یکصد و سی ام:

- ۱- هرگاه شخص به سبب ارتکاب جنایت یا جنحه ناشی از اخلال مکلفیت‌های مربوط به پیشه یا حرفه به جزای حبس که از شش ماه کمتر نباشد محکوم گردد محکمه می‌تواند او را علاوه بر جزای اصلی از اشتغال به پیشه یا حرفه مربوط محروم نماید، مدت این محرومیت از یک سال بیشتر بوده نمی‌تواند.
- ۲- اگر محکوم علیه مذکور بعد از انتهای مدت محرومیت از اشتغال به پیشه و حرفه مربوط در خلال پنج سال از تاریخ صدور حکم نهایی عین جرم یا مماثل

قانون جزا ۲۴۸

جرم اولی را تکراراً مرتکب گردد محکمه می‌تواند علاوه بر جزای اصلی به محرومیت وی از اشتغال به پیشه یا حرفه مربوط حکم نماید، مدت این محرومیت از سه سال بیشتر بوده نمی‌تواند.

ماده یکصد و سی و یکم:

هرگاه شخص به سبب ارتکاب جرم ترافیکی محکوم به جزا گردد محکمه می‌تواند او را علاوه بر جزای اصلی از اشتغال به پیشه رانندگی و تجدید جواز رانندگی محروم نماید، مدت این محرومیت از سه ماه کمتر و از سه سال بیشتر بوده نمی‌تواند.

قسمت چهارم - تدابیر امنیتی مالی

۱- مصادره

ماده یکصد و سی و دوم:

هرگاه اشیای ضبط شده از جمله اشیای باشد که ساختن، استعمال، نگهداشت، عرضه و فروش آن به ذات خود جرم شمرده شود محکمه به همه حال به مصادره آن حکم می‌نماید، گرچه اشیای مذکور ملکیت محکوم علیه نباشد و یا متهم از محکمه براءت حاصل نماید.

۲- مسدود ساختن محل

ماده یکصد و سی و سوم:

جرایمی که قانون در جزاهای آن مسدود ساختن محل ارتکاب جرم را پیشبینی نموده باشد محکمه می‌تواند متهم را علاوه بر جزاهای پیش بینی شده به مسدود ساختن محلی که به مقصد ارتکاب جرم از آن کار گرفته شده محکوم نماید. مدت مسدودیت از یک ماه کمتر و از یک سال بیشتر بوده نمی‌تواند.

ماده یکصد و سی و چهارم:

۱- حکم به مسدود ساختن محل ارتکاب جرم شامل محرومیت شخص از اشتغال به فعالیت‌های تجاری، صنعتی و یا پیشه یا حرفه مربوط به آن محل شناخته می‌شود.

۲- محرومیت شخص در حالت فوق شامل اقارب محکوم علیه و سایر اشخاص می‌باشد که محکوم علیه محل ارتکاب جرم را بعد از وقوع جرم به آن‌ها واگذار شده و یا به اجاره داده باشد.

۳- مالک محل و یا هر شخص دیگری که در محل ارتکاب جرم حق عینی داشته باشد اگر به عمل جرمی ارتباط نداشته باشد تحت محرومیت فوق قرار نمی‌گیرد.

۳- متوقف ساختن فعالیت شخص حکمی و انحلال آن

ماده یکصد و سی و پنجم:

هرگاه یک رئیس، مدیر، ممثل یا وکیل قانونی شخص حکمی به نام و حساب خصیت حکمی مرتکب جنایت یا جنحه گردد و به سبب آن به جزای حبس بیش از ششماه محکوم شده باشد، محکمه می‌تواند فعالیت شخص حکمی را متوقف سازد. مدت توقف از سه ماه کمتر و از سه سال بیشتر بوده نمی‌تواند در صورت تکرار جنایت یا جنحه محکمه به انحلال آن حکم می‌نماید.

ماده یکصد و سی و ششم:

۱- متوقف ساختن فعالیت شخص حکمی شامل منع از اشتغال به اعمال مربوط به شخصیت حکمی در مدت محکوم بها می‌باشد، گر چه به عنوان و یا تحت اداره هیئت عامل جداگانه صورت بگیرد.

۲- حکم به انحلال شخص حکمی شامل تصفیه دارائی و الغاء سایر تصرفات حقوقی و تشکیلات اداری شخصیت حکمی می‌باشد.

قانون جزا ۲۵۰

قسمت پنجم- احکام متفرقه مربوط به تدابیر امنیتی

ماده یکصد و سی و هفتم:

به استثنای موارد پیش بینی شده مواد (۱۲۳-۱۲۷ و ۱۳۲) این قانون اشخاصی که از احکام تدابیر امنیتی محکوم بها تخلف ورزند به جزای حبس که از یک سال تجاوز نکند و یا به جزای نقدی که از (دوازده هزار) افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردند.

ماده یکصد و سی و هشتم:

حکم محکمه مبنی بر تعلیق تنفیذ مجازات شامل تنفیذ تدابیر امنیتی نمی گردد، مگر در حالاتی که قانون و یا محکمه به خلاف آن حکم نموده باشد.

ماده یکصد و سی و نهم:

هرگاه مدت تعلیق تنفیذ مجازات خاتمه یابد و یا در خلال این مدت حکمی به الغای آن صدور نیافته باشد، تدابیر امنیتی اعم از این که نافذ و یا متوقف ساخته شده باشد حکم مربوط به آن چنان پنداشته می شود که اصلاً صادر نگردیده باشد.

ماده یکصد و چهلم:

۱- به استثنای مصادره و انحلال شخص حکمی محکمه می تواند در مورد سایر تدابیر امنیتی بعد از صدور حکم به اساس مطالبه محکوم علیه یا اشخاص ذیعلاقه به تعلیق یا تعدیل تدابیر امنیتی پیش بینی شده این قانون صدور حکم نماید.

۲- اگر مطالبه مبنی بر تعلیق یا تعدیل تدابیر امنیتی از طرف محکمه مورد قبول قرار نگیرد تجدید مطالبه قبل از مرور یک سال صورت گرفته نمی تواند.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۵۱

۳- محکمه به اساس مطالبه خأرنوال یا صوابدید خود می‌تواند بدون قید زمان به تعلیق تدابیر امنیتی حکم نماید.

فصل پنجم

معاذیر قانونی و احوال مخففه قضائی

ماده یکصد و چهل و یکم:

۱- معاذیر یا تبرئه کننده از جزا می‌باشد و یا تخفیف دهنده آن، معاذیر تبرئه کننده و تخفیف دهنده جزا در قانون تصریح می‌گردد در غیر آن احوال مخففه قضائی عبارت از حالا تی است که ارتکاب جرم به اساس انگیزه شریفانه صورت گرفته باشد و یا مجرم از اثر تحریک غیر حق مجنی علیه به ارتکاب جرم اقدام نموده باشد و یا محکمه آن را از احوال و اوضاع مربوط به جرم و مجرم استنتاج نماید.

۲- محکمه باید در حکم خود معاذیر تبرئه کننده از جزا را تصریح نماید.

ماده یکصد و چهل و دوم:

معاذیر تبرئه کننده از جزا اساس منع مسؤلیت جزائی را تشکیل داده و مانع صدور حکم بر جزاهای اصلی، تبعی و تکمیلی می‌گردد.

ماده یکصد و چهل و سوم:

۱- هرگاه معاذیر مخففه در جنایتی موجود گردد که جزای آن اعدام باشد محکمه می‌تواند اعدام را به حبس دوام تنزیل دهد.

۲- اگر جزای جنایت حبس دوام یا حبس طویل باشد محکمه می‌تواند جزای حبس دوام را به حبس طویل و جزای حبس طویل را به جزای حبس متوسط تنزیل دهد.

قانون جزا ۲۵۲

ماده یکصد و چهل و چهارم:

هرگاه معاذیر مخففه در جنحه موجود گردد جزای آن به نحو آتی تخفیف می یابد:

- ۱- اگر جزای پیش بینی شده حداقل داشته باشد محکمه در تعیین جزا به آن مقید شده نمی تواند.
- ۲- اگر جزای پیش بینی شده شامل حبس و جزای نقدی هر دو باشد محکمه می تواند به یکی از آن حکم نماید.
- ۳- اگر حد اقل جزا در قانون تعیین نشده باشد محکمه می تواند به جزای نقدی حکم نماید.

ماده یکصد و چهل و پنجم:

هرگاه محکمه در خلال رسیدگی به دعوی دریابد که اوضاع و احوال جرم و مجرم در جنایت ارتکاب شده ایجاب رافت می نماید، می تواند جزاهای پیش بینی شده جنایت را به نحو آتی تغییر دهد:

- ۱- جزای اعدام به حبس دوام یا حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد.
- ۲- جزای حبس طویل به حبس متوسط یا قصیری که از شش ماه کمتر نباشد.

ماده یکصد و چهل و ششم:

هرگاه محکمه در خلال رسیدگی به دعوی دریابد که اوضاع و احوال جرم و مجرم در جنحه ارتکاب شده ایجاب رافت می نماید، می تواند احکام مندرج ماده (۱۴۴) این قانون را تطبیق نماید.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۵۳

ماده یکصد و چهل و هفتم:

در تمام حالاتی که محکمه به تخفیف جزا مطابق احکام مواد (۱۴۳-۱۴۴-۱۴۵ و ۱۴۶) این قانون حکم می‌نماید، مکلف است معاذیر و احوالی را که به موجب آن جزا تخفیف می‌یابد در اسباب حکم خود تصریح نماید.

فصل ششم

احوال مشدده عمومی

ماده یکصد و چهل و هشتم:

بدون اخلال نمودن احوال خاصی که در مورد تشدید جزا در این قانون پیش بینی شده، احوال مشدده عمومی عبارت است از:

- ۱- در صورتی که انگیزه ارتکاب جرم دنی و منحط باشد.
- ۲- در صورتی که ارتکاب جرم هنگام درک ضعف ادراک مجنی علیه و یا عجز او از دفاع به عمل آید.
- ۳- در صورتی که جرم طور وحشیانه ارتکاب یافته یا مجنی علیه مثله گردد.
- ۴- در صورتی که مؤظف خدمات عامه با استفاده از حیثیت و نفوذ رسمی خود مرتکب جرم گردد.
- ۵- در صورتی که ارتکاب جرم با استفاده از حالت اضطرار اقتصادی به عمل آمده باشد.*

* ایزاد ماده ۱۴۸ در بخش تعدیلات مراجعه شود.

۲۵۴ قانون جزا

ماده یکصدو چهل ونهم:

هرگاه در جرم احوال مشدده موجود باشد محکمه می‌تواند به ترتیب آتی حکم نماید:

- ۱- در صورتی که جزای پیش بینی شده حبس دوام باشد به اعدام.
- ۲- در صورتی که جزای پیش بینی شده حبس طویل، حبس متوسط یا حبس قصیر باشد، به بیش از حداکثر جزای مذکور مشروط بر این که از دو چند حداکثر جزای اصلی تجاوز نکند. به همه حال تشدید جزای حبس طویل از (۲۰) سال بیشتر بوده نمی‌تواند.

ماده یکصدو پنجاهم:

- ۱- هرگاه احوال مشدده با معاذیر مخففه و یا احوال مخففه قضائی که مستوجب رأفت باشد در یک جرم جمع شود محکمه اولاً احوال مشدده، بعداً معاذیر مخففه و اخیراً احوال مخففه قضائی مستوجب رأفت را رعایت می‌نماید.
- ۲- اگر احوال مشدده معادل معاذیر مخففه و احوال مخففه قضائی مستوجب رأفت باشد محکمه می‌تواند بدون در نظر گرفتن تمام این احوال به جزای اصلی پیش بینی شده جرم حکم نماید. اگر احوال مشدده و معاذیر و احوال مخففه قضائی متعارض در اثرات خود متفاوت باشد محکمه می‌تواند به منظور تأمین عدالت قوی‌ترین آن را ترجیح بدهد.

ماده یکصدو پنجاه و یکم:

- ۱- هرگاه ارتکاب جرم به قصد حصول کسب غیر مشروع صورت گرفته باشد و جزای پیش بینی شده آن در قانون غیر از جبران خساره باشد محکمه می‌تواند علاوه بر جزای پیش بینی شده به جبران خساره نیز حکم نماید مشروط بر این که اندازه جبران خساره از قیمت چیزی که مجرم آن را به دست آورده یا قصد به دست آوردن آن را داشته تجاوز نکند.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۵۵

۲- این حکم وقتی قابل تطبیق است که قانون به خلاف آن تصریح نکرده باشد.

ماده یکصد و پنجاه و دوم:

اشخاص آتی متکرر جرم شناخته می‌شوند:

۱- شخصی که به اثر ارتکاب جنایت محکوم به جزا گردیده بعد از صدور حکم قطعی و قبل از انقضای مدتی که قانون برای اعاده حیثیت تعیین نموده مرتکب جنایات یا جنحه گردد.

۲- شخصی که به اثر ارتکاب جنحه محکوم به جزا گردیده بعد از صدور حکم قطعی و قبل از انقضای مدتی که قانون برای اعاده حیثیت تعیین نموده مرتکب جنایت یا جنحهٔ مماثل جنحه اولی گردد.

ماده یکصد و پنجاه و سوم:

جرائمی که در یک فقره از فقرات آتی ذکر گردیده مماثل شناخته می‌شوند:

۱- اختلاس، سرقت، حيله و فریب، تهدید، خیانت در امانت، غصب اموال و اسناد و اخفای اشیائی که ازین جرایم به دست آمده و یا حیازت اشیای مذکور بصورت غیر مشروع.

۲- قذف، دشنام، اهانت و افشای اسرار.

۳- جرایم ضد آداب عامه و حسن اخلاق.

۴- قتل و اذیت عمدی.

۵- سایر جرایم عمدی که تحت یک باب در این قانون تصریح یافته است.

ماده یکصد و پنجاه و چهارم:

احکام محاکم خارجی در تکرار جرم مدار اعتبار نمی باشد، مگر این که در مورد جرایم جعل پول دولت افغانستان یا جعل پول سایر دول صادر شده باشد.

فصل هفتم

تعدد جرایم و تأثیر آن در جزا

ماده یکصد و پنجاه و پنجم:

هرگاه از ارتکاب فعل واحد جرایم متعدد به وجود آید مرتکب به جزای جرمی محکوم می‌گردد که جزای آن شدید تر باشد. در صورتی که جزاهای پیش بینی شده مماثل هم باشند به یکی از آن حکم می‌شود.

ماده یکصد و پنجاه و هشتم:

هرگاه ارتکاب جرایم متعدد در نتیجه افعال متعدد صورت گرفته باشد و این جرایم بایکدیگر طوری مرتبط باشند که تجزیه را قبول نکند و تأمین هدف واحد جرایم مذکور را باهم جمع کرده باشد. محکمه به جزای پیش بینی شده هریک از جرایم حکم نموده و تنها به تنفیذ جزای شدید ترین تصریح می‌دارد. این امر مانع تنفیذ جزاهای تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی که به حکم قانون تعیین گردیده و یا از رهگذر جرایم دیگر محکوم بها واقع شده باشد نمی‌گردد.

ماده یکصد و پنجاه و نهم:

هرگاه شخص به جزای خفیف محکوم گردیده باشد و بعداً به علت ارتکاب جرم دیگر به جزای شدیدتر محکوم شود جزای اخیرالذکر بالای آن تطبیق گردیده و مدت حبسی را که از رهگذر محکومیت اولی سپری نموده به وی مجرا داده می‌شود.

ماده یکصد و پنجاه و دهم:

هرگاه شخص مرتکب جرایم متعدد گردد و این جرایم با یکدیگر مرتبط نبوده و قبل از صدور حکم در مورد یکی از آنها وحدت و هدفی که جرایم مذکور را

کتاب اول - احکام عمومی ۲۵۷

باهم جمع کند موجود نباشد محکمه به جزای پیش بینی شده هر جرم حکم می - نماید و جزاهای محکوم بها یکی بعد دیگر بالای وی تنفیذ می‌گردد، مشروط بر این که مجموع مدت حبس از بیست سال تجاوز نکند.

ماده یکصد و پنجاه ونهم:

هرگاه شخص به اثر ارتکاب جرم محکوم گردیده و بعداً به اثر ارتکاب جرم دیگر محکوم به جزا گردد هر دو جزا یکی بعد دیگر بالای وی تنفیذ می‌شود گرچه مجموع مدت حبس از بیست سال تجاوز کند.

ماده یکصد و شصتم:

جزاهای نقدی، تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی به هر اندازه‌ای که متعدد گردد قابل تنفیذ می‌باشد.

فصل هشتم

تعلیق تنفیذ

ماده یکصد و شصت و یکم:

۱- هرگاه در جرایمی که جزای آن حبس الی (دوسال) یا جزای نقدی تا (بیست و چهار هزار) افغانی باشد محکمه نظر به اخلاق، سوابق و سن محکوم یا احوال دیگری که موجب ارتکاب جرم گردیده متیقن شود که وی دوباره مرتکب جرم نمی‌گردد می‌تواند به تعلیق تنفیذ حکم تصریح نماید و آن را شامل جزاهای تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی بسازد.

۲- محکمه مکلف است در حکم خویش اسباب تعلیق مجازات را ذکر نماید.

قانون جزا ۲۵۸

ماده یکصد و شصت و دوم:

مدت تعلیق تنفیذ سه سال می باشد و از تاریخ قطعیت حکم محاسبه می گردد.

ماده یکصد و شصت و سوم:

تعلیق تنفیذ در یکی از حالات آتی ملغی قرار گرفته می تواند:

۱- در حالتی که محکوم علیه در خلال مدت تعلیق مرتکب جرم مماثل یا شدید تر گردد.

۲- در حالتی که در خلال مدت تعلیق ثابت شود که شخص قبل از صدور حکم تعلیق تنفیذ، به جزای جنحه یا جنایت محکوم گردیده و محکمه از آن واقف نبوده است.

۳- در حالتی که محکوم علیه در خلال مدت تعلیق مرتکب جنایت یا جنحه گردد که جزای آن حبس بیشتر از سه ماه باشد اعم از این که حکم بر مجازات وی در اثنای این مدت و یا بعد از انقضای آن صادر گردد.

ماده یکصد و شصت و چهارم:

الغای تعلیق تنفیذ از طرف محکمه ای صورت می گیرد که حکم تعلیق تنفیذ را صادر نموده است. اگر سبب الغای تعلیق تنفیذ جزای باشد که بعد از تعلیق تنفیذ به آن حکم گردیده، در این صورت حکم الغای تعلیق را محکمه ای صادر می نماید که به جزای متذکره حکم نموده است. اعم از این که صدور حکم نظر به ثوابدید خود محکمه یا مطالبه خارنوال باشد.

ماده یکصد و شصت و پنجم:

الغای تعلیق تنفیذ حکم مستلزم اعاده جزای محکوم بها به شمول جزاهای تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی می باشد.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۵۹

ماده یکصد و شصت و هشتم:

هرگاه محکوم علیه در خلال مدت تعلیق تنفیذ مرتکب جرم نگردد آثار حکم از بین رفته چنان پنداشته می شود که اصلاً حکم صادر نگردیده باشد.

باب پنجم

سقوط جرایم و جزاها

فصل اول

احکام عمومی

ماده یکصد و شصت و هفتم:

جرم بیکی از اسباب آتی ساقط می گردد:

۱- وفات متهم.

۲- عفو عمومی.

ماده یکصد و شصت و هشتم:

۱- حکمی که در مورد جزا یا تدابیر امنیتی صادر گردیده به عفو عمومی اعاده حیثیت و انقضای مدت تعلیق تنفیذ مشروط بر این که در خلال مدت مذکور موجبات الغای آن واقع نشده باشد، ساقط می گردد.

۲- جزای اصلی، جزاهای تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی به اثر سقوط حکم به علت یکی از اسباب مندرج فقره فوق وفات محکوم علیه و عفو خاص با رعایت احکام مندرج فصل دوم این باب ساقط می گردد.

فصل دوم

احکام تفصیلی وفات محکوم علیه

ماده یکصد و شصت و نهم:

۱- هرگاه محکوم علیه قبل از قطعیت حکم فوت گردد جرم با تمام آثار آن ساقط می‌گردد ولی شخصی که به اثر این جرم متضرر گردیده می‌تواند در محکمه اختصاصی مدنی اقامه دعوی نماید.

۲- اگر محکوم علیه بعد از قطعیت حکم فوت گردد، جزا و تدابیر امنیتی محکوم بها ساقط می‌گردد. این امر مانع تنفیذ حکم مبنی بر جزاهای مالی، تدابیر امنیتی مالی، پرداخت تعویضات و آنچه اعاده اش لازم است بر متروکه او نمی‌گردد.

قسمت دوم - عفو عمومی و خصوصی

۱- عفو عمومی

ماده یکصد و هفتاد:

۱- عفو عمومی توسط قانون صادر می‌گردد و به اثر آن دعوی منقضی و حکمی که بر محکومیت مجرم صادر شده محو می‌گردد.

عفو عمومی تمام جزاهای اصلی، تبعی، تکمیلی و تدابیر امنیتی را ساقط می‌سازد و بر جزاهای تنفیذ شده قبلی تاثیر ندارد، مشروط بر این که قانون عفو به خلاف آن حکم کرده باشد.

۲- اگر قانون عفو عمومی در مورد یک جزا از جزای محکوم بها صادر شده باشد، در حکم عفو خصوصی بوده احکام عفو خصوصی بر آن تطبیق می‌گردد.

۳- عفو عمومی موجب اخلال حقوق غیر نمی‌گردد.

کتاب اول- احکام عمومی ۲۶۱

۲- عفو خصوصی

ماده یکصد و هفتاد و یکم:

۱- عفو خصوصی توسط فرمان جمهوری صادر می‌گردد و به اثر آن تمام یا بعضی جزای قطعی محکوم بها ساقط می‌گردد و یا به جزای خفیف تری که در قانون پیش بینی شده تبدیل می‌گردد.

۲- عفو خصوصی جزاهای تبعی، تکمیلی و آثار جزائی دیگر و تدابیر امنیتی را ساقط نمی‌سازد. همچنان بر جزاهای تطبیق شده قبلی تاثیر ندارد مگر در صورتی که فرمان عفو به خلاف آن تصریح نموده باشد.

قسمت سوم- اعاده حیثیت و تأجیل تنفیذ حکم

ماده یکصد و هفتاد و دوم:

در مورد اعاده حیثیت و تأجیل تنفیذ حکم احکام قانون اجراءات جزائی تطبیق می‌گردد.

کتاب دوم

جنایات، جنح، قباحات و جزای آن

باب اول

جنایات و جنح ضد منفعت عامه

فصل اول

جرایم علیه امنیت خارجی دولت

ماده یکصد و هفتاد و سوم:

هرگاه شخص مرتکب عملی گردد که در نتیجه آن اراضی دولت افغانستان تماماً یا قسمی تحت حاکمیت دولت خارجی قرار گیرد و یا به استقلال یا تمامیت

قانون جزا ۲۶۲

ارضی آن صدمه وارد گردد و یا قسمتی از اراضی تحت حاکمیت دولت از اداره آن مجزا شود، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هفتاد و چهارم:

هرگاه شخص برای ورود دشمن به کشور تسهیلات فراهم نماید یا شهر، قلعه، تأسیسات، مرکز و دیپوی اسلحه و مهمات حربی، ذخیره مواد ارتزاقی، وسیله مواصلاتی، فابریکه و مرکز تولیدی و دیگر اشیائی را که به منظور دفاع از کشور آماده گردیده و یا در راه دفاع از کشور به کار برده می‌شود به دشمن تسلیم نماید، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هفتاد و پنجم:

هرگاه شخص به اشتراک اشخاص یا دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می‌کنند علیه دولت افغانستان قیام مسلح نماید، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هفتاد و ششم:

هرگاه شخص به دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت در حال قیام مسلح به اعمال تجاوز کارانه علیه دولت افغانستان کار می‌کنند جاسوسی نماید، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هفتاد و هفتم:

۱- هرگاه شخص به قوای مسلح داخل جنگ با دولت افغانستان پیوندد، به اعدام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب یابد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنگ، قباحت و جزاهای آن ۲۶۳

ماده یکصد و هفتاد و هشتم:

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ به نحوی از انحاء سری از اسرار دفاعی کشور را به دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می کنند تسلیم یا افشا نماید، به اعدام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هفتاد و نهم:

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ به نحوی از انحاء به کسب اطلاع به سری از اسرار دفاعی کشور به قصد تسلیم یا افشای آن به دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می کنند بپردازد، به اعدام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتادم:

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ شی از اشیائی را که سری از اسرار دفاعی کشور شمرده می‌شود به نفع دولت خارجی تلف یا غیر قابل استفاده گرداند، به اعدام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتاد و یکم:

هرگاه شخص عساکر را به داخل شدن به خدمت زیر بیرق دولت خارجی که با دولت افغانستان در حالت جنگ قرار دارد تحریک نماید و یا زمینه آن را آماده سازد و یا به نحوی از انحاء به جمع آوری عساکر، اشخاص، اموال، تجهیزات یا

قانون جزا ۲۶۴

وسایل، یا به اتخاذ تدابیر به نفع دولت در حال جنگ با افغانستان بپردازد، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتاد و دوم:

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ روحیه ملی قوای مسلح دولت یا مردم را به نفع دشمن به هر وسیله ای که باشد متزلزل سازد یا معنویات و یا قدرت دفاعی آن را ضعیف گرداند به اعدام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرایم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتاد و سوم:

۱- هرگاه مامور، اجیر یا سایر مؤظفین خدمات عامه سری از اسرار دفاعی کشور را در زمان جنگ بدون قصد تسلیم یا افشای آن را به دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می‌کنند افشاء نماید، به نحوی که موقوف دفاعی، سیاسی یا اقتصادی کشور را متضرر سازد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتاد و چهارم:

۱- شخصی که در زمان جنگ عمداً اخبار، اعلامیه‌ها، اظهارات دروغ یا مغرضانه را نشر نماید یا عمداً به پروپاگند تحریک آمیز یا تبلیغ شفوئی یا تحریری به هر وسیله که باشد دست زند به نحوی که به قدرت دفاعی کشور یا عملیات نظامی قوای مسلح ضرر رساند و یا این که بین مردم هرج و مرج تولید نماید و یا

کتاب دوم- جنایت جنگ، قباحت و جزاهای آن ۲۶۵

معنویات مردم را ضعیف سازد، به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق نتیجه تماس مخابراتی با دولت خارجی باشد، مرتکب به حبس دوام و اگر نتیجه تماس مخابراتی با دولت خارجی طرف خصومت دولت افغانستان باشد، به اعدام محکوم می‌گردد.

۳- اگر جرایم مندرج فقره (۱) این ماده در غیر از زمان جنگ واقع گردد مرتکب به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۴- اگر جرایم مندرج فقره (۲) این ماده در غیر از زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتاد و پنجم:

هرگاه شخص به منظور به دست آوردن منفعت مادی یا معنوی برای خود یا شخص دیگر به قوای مسلح دشمن طور مستقیم یا غیر مستقیم در غیر از حالات مندرج مواد فوق خدمتی را انجام دهد، به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتاد و هشتم:

۱- شخصی که در زمان جنگ خود او یا توسط شخص دیگر از داخل کشور یا از طریق کشور دیگر اجناس، تولیدات و سایر اشیا را بدون موافقه دولت به کشوری که با افغانستان داخل جنگ باشد صادر و یا اشیای مذکور فوق را از دولت متحارب به افغانستان وارد نماید، علاوه بر مصادره اموال موضوع جرم به حبس طویل و جزای نقدی پنج چند قیمت اجناس اشیای مذکور محکوم می‌گردد.

۲- اگر اشیای موضوع جرم ضبط نگردیده باشد متهم به تادیبه قیمت آن نیز محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۲۶۶

ماده یکصد و هشتاد و هفتم:

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ خود او یا توسط شخص دیگر یا اتباع یا دولت داخل جنگ با دولت افغانستان بدون موافقه دولت یا با وکلا یا نماینده تجارتي دولت مذکور به هر جائي که اقامت داشته باشند مناسبات تجارتي قايم نمايد، علاوه بر مصادره اموال موضوع جرم به حبس طويل که از ده سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از صد هزار افغانی کمتر و از یک ملیون افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر اشیای موضوع جرم مندرج فقره فوق ضبط نگردیده باشد محکمه به تادیه قیمت آن نیز حکم می نماید.

ماده یکصد و هشتاد و هشتم:

۱- هرگاه شخص در زمان جنگ به اجرای تمام یا قسمتی از تعهدات خود با دولت مبنی بر توريد یا رساندن مواد مورد ضرورت قوای مسلح یا مواد ارتزاقی و یا سایر موادی که جهت وقایه اهالی به کار می رود عمداً خلل وارد نماید و یا به نحوی از انحا در اجرای تعهدات متذکره به حيله یا تقلب متوسل گردد، به حبس طويل محکوم می گردد.

این حکم شامل وکیل، ممثل یا وسيط در تعهدات متذکره نیز می باشد.

۲- اگر جرایم مندرج فقره فوق منجر به تضعیف قدرت و حرکات دفاعی کشور یا عملیات قوای مسلح گردد، مرتکب به اعدام محکوم می گردد.

ماده یکصد و هشتاد و نهم:

هرگاه در اجرای تمام یا قسمتی از تعهدات مندرج ماده (۱۸۸) این قانون در زمان جنگ به سبب اهمال یا تقصیر اخلال واقع گردد، مرتکب آن به حبس متوسط که کمتر از یک سال نباشد و جزای نقدی که از پنجاه هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به یکی از این دو جزا محکوم می گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۲۶۷

ماده یکصد و نودم:

هرگاه شخص به وسیله غیر مشروع به سری از اسرار کشور اطلاع حاصل نماید مشروط بر این که قصد تسلیم یا افشای آن را به دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می‌کنند نداشته باشد، به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و نودیکم:

هرگاه شخص به دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می‌کنند اخبار، معلومات، اشیاء، مکاتیب، اسناد، نقشه‌ها، رسم‌ها و سایر اشیای مربوط به دوائر حکومتی، تصدی‌های دولت یا مؤسسات عام‌المنفعه که به مصالح سیاسی یا دفاعی کشور مربوط نباشد و نشر و توزیع آن به اشخاص خارجی مطابق به احکام قانون یا مقررات ممنوع شناخته شده باشد تسلیم نماید، به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و نود و دوم:

۱- هرگاه شخصی عمداً یکی از وسایط هوایی، زمینی یا آبی، راه و سایر تأسیساتی را که متعلق به عسکری بوده و یا به خدمت قوای مسلح دولت تخصیص داده شده باشد، قسماً یا تماماً تخریب کرده و یا آن را غیر قابل استفاده گرداند، به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرایم مندرج فقره فوق در یکی از حالات آتی ارتکاب گردد مرتکب به اعدام محکوم می‌گردد:

۱- در حالتی که فعل به نفع دولتی ارتکاب گردد که با دولت افغانستان داخل جنگ باشد.

۲- در حالتی که فعل احضارات دفاعی دولت یا قدرت دفاعی یا حرکات نظامی آن را معروض به تهلکه سازد.

ماده یکصد و نود و سوم:

۱- هرگاه شخص در غیر از حالات پیش بینی شده مواد فوق به منظور ارتکاب عملی به منافع ملی ضرر رساند از دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می‌کنند برای خود یا شخص دیگر پول یا منفعت را خود یا توسط شخص دیگر اخذ، طلب یا قبول نماید یا وعده گرفتن آن را بدهد، به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از یک صد هزار افغانی کمتر و از اندازه‌های که داده شده و یا وعده به آن صورت گرفته بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر مرتکب از جمله مامورین، اجیران یا سایر مؤلفین خدمات عامه باشد یا جرم مندرج فقره فوق در زمان جنگ ارتکاب گردد، مرتکب به حبس دوام و عین جزای نقدی مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد.

۳- شخصی که به قصد ارتکاب عمل مخالف منافع ملی یکی از اشیای متذکره فوق را به شخصی بدهد یا عرضه نماید یا به تادیبه آن وعده کند یا در اجرای آن وساطت نماید، به عین جزای فقره فوق محکوم می‌گردد. اگر طلب قبولی وساطت و یا وعده تحریری صورت گیرد جرم مذکور به مجرد صدور مکتوب انجام شده تلقی می‌شود.

ماده یکصد و نود و چهارم:

۱- اشخاص آتی به حبس دوام محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که به نفع دولت خارجی یا اشخاصی که به نفع آن دولت کار می‌کنند به قصد ضرر رساندن به مرکز حربی، سیاسی، دیپلوماسی یا اقتصادی افغانستان جاسوسی نماید.

کتاب دوم- جنایت جنگ، قباحت و جزای آن ۲۶۹

۲- شخصی که با وجود علم به خاصیت جرمی عمل اوراق یا اسنادی را که مربوط امنیت دولت یا سایر منافع ملی باشد عمداً تلف، پنهان، اختلاس یا تزویر نماید.

۲- شخصی که جرایم مندرج این ماده را در زمان جنگ مرتکب گردد، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و نود و پنجم:

شخصی که در یکی از امور دولتی به اجرای مذاکرات با دولت خارجی مکلف گردیده آن را عمداً علیه منفعت افغانستان انجام دهد، به حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و نود و هشتم:

۱- هرگاه شخص بدون اجازه دولت به احضار عساکر یا به عمل تجاوز کارانه دیگری علیه دولت خارجی بپردازد که به اثر آن دولت افغانستان به خطر جنگ مواجه گردد به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق بالفعل منجر به جنگ گردد مرتکب به اعدام محکوم می‌گردد.

۳- اگر جرم مندرج فقره (۱) این ماده تنها منجر به قطع علایق سیاسی یا رویه بالمثل گردد، مرتکب به حبس طویل که از دوازده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و نود و نهم:

۱- اشخاص آتی به حبس متوسط محکوم می‌گردند:

۲۷۰ قانون جزا

- ۱- هر افغان که عمداً در خارج، اخبار، بیانات یا پروپاگند غلط و مغرضانه را در مورد اوضاع داخلی کشور نشر نماید که موجب تضعیف اعتبار مالی، حیثیت یا اعتبار دولت گردد.
- ۲- هر افغان که در خارج کشور به نحوی از انحاء فعالیت را انجام دهد که به اثر آن منافع ملی متضرر گردد.
- ۲- اگر جرایم مندرج این ماده در زمان جنگ ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده یکصد و هشتم:

- ۱- اشخاص آتی به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنجاه هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردند:
 - ۱- شخصی که بدون اجازه مقامات مربوطه در فضای افغانستان پرواز نماید.
 - ۲- شخصی که بدون اجازه مقامات مربوطه به قلعه‌ها، تأسیسات دفاعی یا امنیتی، قشله‌های عسکری، پایگاه‌های نظامی مراکز قوای مسلح، طیارات، موترهای جنگی و سایر مواضع نظامی یا امنیتی و فابریکه‌هایی که در آن برای منفعت دفاعی کشور کار جریان دارد و عامه مردم از داخل شدن در آن ممنوع باشند، داخل گردد.
- ۳- شخصی که به گرفتن عکس‌ها رسم‌ها یا نقشه‌های مراکز عسکری یا جاهای ممنوعه دیگر اقدام نماید.
- ۲- اگر در تمام حالات مندرج این ماده جرم به یکی از و سایل فریب جعل، اخفای شخصیت، پیشه، کسب یا تابعیت ارتکاب گردد و یا جرم در زمان جنگ واقع شود مرتکب به حبس متوسطی که از یک سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از پنجاه هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۲۷۱

- ۳- در صورت اجتماع هردو حالت مندرج فقره (۲) این ماده مرتکب به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۴- شروع در جرایم مندرج فقرات این ماده در حکم ارتکاب جرایم مذکور می- باشد.

ماده یکصد و نهم:

- ۱- اشخاص آتی در جرایم مندرج این فصل به حیث شریک در جرم مجازات می‌شوند:

۱- شخصی که با وجود علم به قصد جرمی مجرم باوی کمک نماید و یا وسایل معیشت، سکونت، پناه گاه، مکان، اجتماع و یا سایر تسهیلات را برای مجرم فراهم نماید یا حامل مکاتیب وی گردد و یا او را پنهان نماید و یا نقل دهد.

۲- شخصی که با وجود علم اشیائی را که در ارتکاب جرم استعمال شده یا به آن منظور آماده شده باشد یا اشیائی را که از ارتکاب جرم به دست آمده پنهان نماید.

۳- شخصی که سندی را که در کشف جرم، دلایل و مجازات مجرم تسهیلات فراهم می‌سازد تلف، اختلاس یا پنهان نماید و یا آن را عمدتاً تغییر دهد.

۲- در حالات فوق محکمه می‌تواند شوهر، زن، اصول و فروع مجرم را بجزا محکوم ننماید مگر این که قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

ماده دوصدم:

۱- هرگاه شخص بعد از ارتکاب جرم و قبل از تعقیب عدلی به مامورین ضبط قضائی اطلاع و شهرت کامل مرتکبین یا شرکای جرم یا سایر معلومات ضروری مربوط به کشف جرم را به دسترس مامورین ضبط قضائی قرار دهد یا این که مرتکبین جرم مماثل جرم مرتکبه را به مقامات مربوطه معرفی کند محکمه می‌تواند احوال مخففه را در مورد او رعایت کند.

قانون جزا ۲۷۲

۲- اگر اطلاع قبل از ارتکاب و اتمام جرم به مقامات مربوط صورت بگیرد، اطلاع دهنده از مجازات معاف می‌گردد.

مادهٔ دوصدو یکم:

معلومات آتی از جمله اسرار دفاعی کشور شمرده می‌شود:

۱- معلومات نظامی، سیاسی، دیپلوماسی، اقتصادی و صنعتی که نظر به ماهیت آن غیر از اشخاصی که رسماً به آن سروکار دارند مصلحت دفاعی کشور لازم گردانیده باشد که اشخاص دیگر به آن اطلاع حاصل نکنند.

۲- مکاتیب، نوشته جات، اسناد، رسم‌ها، نقشه‌ها، تصاویر، عکس‌ها و سایر اشیائی که مصلحت دفاعی کشور لازم گردانیده باشد که غیر از اشخاصی که رسماً به آن سروکار دارند اشخاص دیگر به آن اطلاع حاصل نکنند.

۳- اخبار و معلومات مربوط به تشکیلات و سوقیات نظامی، وسایل حربی و به طور عموم معلوماتی که به امر نظامی و استراتژیکی متعلق و از طرف قوماندانیت اعلی اردو به نشر آن اجازه تحریری صادر نشده باشد.

۴- اخبار و معلومات مربوط به تدابیر و اجراآت که برای کشف و تحقیق جرایم مندرج این فصل یا محاکمهٔ مرتکبین آن اتخاذ می‌گردد. با آنهم محکمه با صلاحیت می‌تواند نشر گزارشاتی را که لازم بیند اجازه دهد.

مادهٔ دوصدو دوم:

حالت جنگ عبارت است از شروع الی ختم تصادم، مدتی که در آن احتمال تصادم قریب با دشمن موجود باشد نیز در حکم حالت جنگ می‌باشد.

کتاب دوم- جنایت جنگ، قباحت و جزاهای آن ۲۷۳

مادهٔ دوصدو سوم:

جمعیت‌های سیاسی که دولت افغانستان آن‌ها را به رسمیت نشناخته باشد و با اوشان در حالت جنگ قرار گیرد در حکم دولت خارجی می‌باشند.*

فصل دوم

جرایم علیه امنیت داخلی دولت

مادهٔ دوصدو چهارم:

شخصی که با استعمال قوت به از پا در انداختن رژیم جمهوری افغانستان اقدام کند به اعدام محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو پنجم:

۱- شخصی که با استعمال قوت به منقلب ساختن یا تغییر قانون اساسی دولت یا شکل دولت اقدام نماید به حبس دوام محکوم می‌گردد.
۲- اگر اقدام به عمل جرمی مندرج فقرهٔ فوق توسط جمعیت مسلح صورت گیرد مؤسس، رئیس و هر شخصی که به نحوی از انحا رهبری جمعیت مسلح مذکور را به عهده داشته باشد به اعدام محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو ششم:

۱- شخصی که علیه حیات رئیس جمهور تجاوز یا آزادی او را سلب نماید به اعدام محکوم می‌گردد.
۲- مرتکب شروع به جرم مندرج فقرهٔ فوق به حبس دوام محکوم می‌گردد.

* ماده ۲۰۳ قانون جزا لغو گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

قانون جزا ۲۷۴

ماده دوصد وهفتم:

۱- شخصی که با استعمال قوت، تهدید یا دهشت افگنی رئیس جمهور را به اجرای عملی که قانوناً صلاحیت آن را داشته باشد و یا به امتناع از آن جبراً وادار سازد به حبس دوام محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق علیه یکی از روسای ارکان دولت یا اعضای حکومت یا پارلمان صورت گیرد مرتکب به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده دوصدوهشتم:

شخصی که اردو و یا مردم افغانستان را به قیام مسلح علیه دولت افغانستان دعوت نماید به اعدام محکوم می‌گردد. مشروط بر این که در نتیجه این دعوت قیام صورت گیرد در غیر آن مرتکب به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده دوصد ونهم:

شخصی که برای ارتکاب جرایم مندرج مواد (۲۰۴، ۲۰۵ و ۲۰۸) این قانون در بین مردم تبلیغ شفوی یا تحریری نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده دوصد ودهم:

شخصی که مردم را به جنگ داخلی علیه یکدیگر تحریک کند، در صورت وقوع قتال به حبس دوام و در صورت عدم وقوع قتال اگر باعث ایجاد بی نظمی و غارت گردد حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد و در صورتی که تحریک شخص مذکور مؤثر واقع نگردد، مرتکب حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزای آن ۲۷۵

ماده دوصدو یازدهم:

۱- شخصی که به قصد جرمی قیادت فرقه یا گروه عسکری، طیاره جنگی، تهانه یا قتلۀ عسکری را بدون امر دولت و بدون سبب مشروع بدوش گیرد، به اعدام محکوم می‌گردد.

۲- شخصی که با وجود صدور امر دولت مبنی بر منع قیادت به عمل خود ادامه دهد یا این که قوماندان قوه عسکری بعد از صدور امر دولت راجع به گذاشتن سلاح، عساکر تحت اثر خود را مسلح و به حالت جمع نگه دارد، به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو دوازدهم:

۱- شخصی که بر افراد قوای مسلح یا پولیس و ژاندارم حق امر و قومانده داشته و با داشتن قصد جرمی به آنها احکام معطل قرار دادن اوامر دولت را صادر نماید، به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر جرم مندرج فقره فوق اجرای اوامر دولت بالفعل معطل گردد، مرتکب حسب احوال به اعدام یا حبس دوام محکوم می‌گردد.

۳- صاحب‌منصبان مادون که ازین احکام اطاعت نمایند حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردند.

ماده دوصد و سیزدهم:

۱- شخصی که ریاست دسته جنایت کاران مسلح یا به نحوی از انحاء قیادت را در آن به قصد غصب و غارت اراضی یا اموال دولتی یا اموال جمعیتی از مردم را بدوش گیرد یا در برابر عساکر یا قوای امنیتی مقاومت نماید که برای منکوب ساختن مجرمین این دسته جنایتکاران مکلف شده‌اند، به اعدام محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۲۷۶

- ۲- شخصی که دسته جنایتکاران مندرج فقره فوق را اداره و تنظیم نماید، حسب احوال به حبس دوام یا حبس طویل محکوم می‌گردد.
- ۳- سایر اعضای دسته جنایت کاران مندرج فقره فوق حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردند.

ماده دوصدو چهاردهم:

- اشخاص آتی حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردند:
- ۱- شخصی که به دسته جنایت کاران مندرج ماده (۲۱۳) این قانون اسلحه و سایر وسایل حربی تهیه نماید که در جرم مورد استفاده قرارگیرد یا با وجود علم به خاصیت جرمی آن مواد ارتزاقی به دسته مذکور ارسال نماید.
- ۲- شخصی که به دسته مذکور با وجود علم به صفت و هدف جرمی آن جای سکونت یا پناه گاه بدهد یا به آن‌ها محل اجتماع تهیه نماید.

ماده دوصدو پانزدهم:

- شخصی که در دسته جنایت کاران مندرج مواد (۲۱۳ و ۲۱۴) این قانون شامل بوده و در آن کدام عهده یا قیادتی نداشته باشد و به اولین اخطار مقامات عسکری یا امنیتی فوراً از دسته خارج گردد، به حیث شریک جرم مجازات نمی‌گردد، مگر این که جنایت دیگری را مرتکب شده باشد.

ماده دوصدو شانزدهم:

- ۱- شخصی که با استعمال قوت به اشغال بناهای دولتی، مؤسسات و دیگر اماکنی که به منظور منفعت عامه اعمار گردیده اقدام نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزای آن ۲۷۷

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق توسط دسته مسلح ارتکاب گردد، مؤسس، سر دسته و شخصی که به نحوی از انحاء قیادت آن را به عهده داشته باشد به اعدام محکوم می گردد.

ماده دوصدو هفدهم:

۱- شخصی که عمداً عمرانات، املاک عامه، املاک مختص به دوایر دولتی، مؤسسات عامه یا جمعیت‌هایی که قانوناً به غرض تأمین منافع عامه تأسیس یافته باشد، طوری منهدم سازد که قابلیت انتفاع را به صورت کلی یا جزئی نداشته باشد، حسب احوال به حبس طویل یا حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در حالت اضطرار یا به قصد ایجاد بی نظمی و یا ایجاد رعب و ترس در بین مردم ارتکاب گردد، مرتکب به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۳- اگر به اثر جرم مندرج فقره (۱) این ماده شخصی که در اماکن مذکور موجود باشد فوت گردد، مرتکب به اعدام محکوم می‌گردد.

۴- در جمیع حالات مندرج این ماده مجرم علاوه بر جزای اصلی به تادیبه قیمت اشیائی که منهدم یا تخریب نموده نیز محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هجدهم:

شخصی که بیرق جمهوری افغانستان را به قصد توهین فرود آرد یا پاره کند، به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو نوزدهم:

شخصی که دیگران را به موافقت نمودن جهت اشتراک به عملی دعوت کند که غرض آن ارتکاب جرمی از جرایم پیش بینی شده مواد (۲۰۴، ۲۰۵، ۲۱۲، ۲۱۴، ۲۱۶ و ۲۱۷) این قانون باشد به حبس متوسط که از دو

قانون جزا ۲۷۸

سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد، مشروط بر این که دعوت وی به این منظور مورد قبول واقع نشده باشد.

ماده دوصدو بیستم:

۱- شخصی که بر پلان ارتکاب جرایم پیش بینی شده مواد (۲۰۴، ۲۰۵، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۶ و ۲۱۷) این قانون علم داشته باشد و از آن به مقامات مربوط اطلاع ندهد، حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۲- محکمه می‌تواند در حالات مندرج فقره فوق شوهر، زن، اصول و فروع مجرم را به جزا محکوم ننماید مگر این که قانون طور دیگری حکم نموده باشد.

ماده دوصدو بیست و یکم:

۱- شخصی که سازمانی را به نام حزب، جمعیت، هیأت یا گروه ایجاد، تأسیس، تنظیم یا اداره نماید که هدف آن منقلب ساختن یا از بین بردن یکی از ارزش‌های اساسی ملی قبول شده سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و کلتوری دولت باشد یا برای ترویج و گرایش به آن به هر وسیله که باشد تبلیغات یا نشرات نماید، حسب احوال به حبس طولی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر حزب، جمعیت، هیأت یا گروه مندرج فقره فوق برای تأمین اهداف خود به استعمال قوت یا دهشت افگنی و یا سایر وسایل غیر مجاز متوسل گردد، مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

۳- احکام مندرج فقرات (۱) و (۲) این ماده به هر خارجی مقیم افغانستان و به هر افغان مقیم خارج که سازمان‌های متذکره فقرات مذکور یا فرعی از فروع آن را در خارج ایجاد، تأسیس، اداره یا تنظیم نماید و یا در ایجاد، تأسیس، اداره یا تنظیم فرعی از فروع این چنین سازمان‌ها در داخل افغانستان بپردازد گرچه مرکز آن در خارج افغانستان باشد، نیز تطبیق می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزای آن ۲۷۹

۴- شخصی که به یکی از سازمان‌های مندرج فقره (۱) این ماده یا به فرعی از فروع آن ملحق شود به عین جزای پیش بینی شده فقره (۱) این ماده محکوم می‌گردد.

۵- شخصی که خود یا توسط شخص دیگر به سازمان‌های مندرج فقره (۱) این ماده یا به فرعی از فروع آن به منظور تأمین اهداف غیر مشروع ارتباط قائم نماید یا سبب تشویق الحاق اشخاص دیگر به آن گردد حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو بیست و دوم:

شخصی که خود یا توسط شخص دیگر مطبوعات، نوشته جات یا نشراتی را که به منظور تأمین و ترویج اهداف سازمان‌های مندرج ماده (۲۲۱) این قانون یا فرعی از فروع آن آماده توزیع و اطلاع دیگران گردیده در حیات خود داشته باشد، بفروشد یا به فروش عرضه نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو بیست و سوم:

شخصی که وسیله‌ای از وسایل طبع، ثبت، نشر یا اعلان را به منظور تبع، ثبت، نشر و پخش اعلامیه‌ها، قطعنامه‌ها، شبنامه‌ها، ترانه‌ها، رساله‌ها و یا تبلیغات مربوط به سازمان‌های مندرج ماده (۲۲۱) این قانون یا فرعی از فروع آن برای تأمین و ترویج اهدافی که در فقره (۱) ماده (۲۲۱) تذکر یافته است در حیات خود گرچه طور مؤقت باشد حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۲۸۰ قانون جزا

ماده دوصدو بیست و چهارم:

۱- شخصی که بدون اجازه مقامات ذیصلاح در داخل افغانستان به ایجاد، تأسیس، اداره یا تنظیم جمعیت، هیأت یا گروه غیر سیاسی که صبغه بین المللی داشته باشد پردازد، به حبس که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر ایجاد، تأسیس، اداره یا تنظیم سازمان‌های مندرج فقره فوق به اساس اجازه نامه جعلی بنا یافته باشد، مرتکب به دو چند جزای پیش بینی شده فقره مذکور محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو بیست و پنجم:

۱- شخصی که خود یا توسط شخص دیگر به نحوی از انحا مبالغ پولی یا هر نوع منفعت یا مساعدت مادی دیگر را از منابع داخلی یا خارجی به منظور ارتکاب جرایم مندرج مواد (۲۲۱-۲۲۲-۲۲۳-۲۲۴) این قانون به دست آرد، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- شخصی که از طریق مساعدت پولی یا مادی سبب تشویق دیگران به ارتکاب جرایم مندرج مواد (۲۲۱-۲۲۲-۲۲۳-۲۲۴) این قانون گردد گرچه قصد اشتراک در ارتکاب آن را نداشته باشد، به نصف جزای پیش بینی شده فقره فوق محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو بیست و هشتم:

در تمام احوال مندرج مواد (۲۲۱-۲۲۲-۲۲۳) این قانون محکمه به انحلال سازمان‌ها و فروع آن و مسدود ساختن مراکز، دفاتر و نمایندگی‌های آن حکم می‌نماید.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزای آن ۲۸۱

ماده دوصدویست وهفتم:

۱- در تمام احوال مندرج مواد (۲۲۱الی۲۲۶) این قانون محکمه به مصادره دارائی، اوراق و اسناد وسایر اشیائی که در ارتکاب جرم به کار برده شده حکم می‌نماید.

۲- محکمه به مصادره سایر اموال و اشیای حکم می‌نماید که در ظاهر به املاک و اموال محکوم علیه داخل باشد و دلایل، اسناد یا قرائن باثبات رساند که در واقع ازین اموال واملاک به منظور پیشبرد مرام‌های سازمانهای مندرج فقره (۱) ماده (۲۲۱) این قانون و یا فرعی از فروع آن استفاده به عمل می‌آمد.

ماده دوصد بیست وهشتم:

شخصی که در یکی از سازمان‌های مندرج فقره (۱) ماده (۲۲۱) این قانون و یا فرعی از فروع آن شامل بوده اما از بغاوت، تخریب یا توطئه آن‌ها کاملاً بی‌خبر باشد و در هیچ نوع فعالیت آن‌ها سهم نگرفته باشد و یا خود را از آن عملاً منفک نموده باشد، از جزای جرایمی که از طرف سازمان و یا فرع از فروع ارتکاب شده باشد معاف می‌گردد. مگر این که قانون طور دیگری حکم نموده باشد.

ماده دوصد بیست ونهم:

۱- شخصی که جمعیت سری را غیر از آنچه که در مواد فوق ذکر یافته ایجاد نماید یا اداره آن و یا اداره یکی از مراکز عمده آن را بدوش گیرد به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۲- هر عضو جمعیت سری به حبسی که از یک سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی- که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۳- هر جمعیتی که فعالیت‌های خود را تماماً و یا قسماً به صورت سری انجام دهد و یا هدف آن مغایر قانون باشد و یا غرض خود را به وسیله اظهارات کاذب

قانون جزا ۲۸۲

یا ناقص از مقامات مربوط مخفی سازد و یا اساسنامه، وسیله فعالیت یا اسمای اعضاء یا وظایف و یا موضوع اجتماعات خود را پنهان نماید، در حکم جمعیت سری می‌باشد.

ماده دوصدوسی ام:

هرگاه پنج نفر یا بیشتر از آن به مقصد اخلال امنیت در یک محل عام اجتماع نمایند و از طرف قوای امنیتی به متفرق شدن آن‌ها امر داده شود هریک از آن‌ها که امر برایش ابلاغ گردیده از آن سر پیچی کند، حسب احوال به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد، مگر این که قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

ماده دوصدوسی ویکم:

۱- شخصی که در محل عام مردم را به اجتماع دعوت نماید و یا اجتماع را اداره نماید و یا با وجود علم به ممانعت آن از طرف قوای امنیتی در آن شرکت ورزد، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- تحریک کننده اجتماع مذکور فقره فوق به یکی از وسایل نشر به عین جزا محکوم می‌گردد.

ماده دوصدوسی ودوم:

۱- هرگاه هدف اجتماع ارتکاب جنایت یا جنحه یا منع تعمیم قوانین یا مقررات یا تأثیر انداختن به اعمال مقامات صلاحیت دار و یا محروم ساختن شخص از آزادی عمل باشد در صورتی که تاثیر و یا محروم ساختن توأم باعنف و تهدید باشد دعوت کننده، اداره کننده و هر شخصی که با وجود داشتن علم به هدف اجتماع، در آن اشتراک نماید و یا بعد از حصول علم به آن از اجتماع مذکور

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۲۸۳

خارج نگردد، به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر یکی از اجتماع کنندگان به عنف و تهدید متوسل گردد و یا یکی از آنها سلاح ظاهری یا دیگر وسایل جرمی را که گاهی استعمال آن به قتل منجر شده می‌تواند، حمل نموده باشد، دعوت کننده اداره کننده و هر شخص دیگری که با داشتن علم به هدف اجتماع در آن اشتراک ورزد، حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۳- اگر یکی از اجتماع کنندگان به منظور بر آورده شدن هدف اجتماع مذکور جرمی را مرتکب گردد، جمیع اشتراک کنندگان که هنگام ارتکاب جرم در اجتماع موجود باشند به جزای پیش بینی شده همان جرم در قانون محکوم می‌گردند، مشروط براین که به هدف اجتماع علم داشته باشند. دعوت کننده و اداره کننده اجتماع گرچه هنگام وقوع جرم در اجتماع موجود نباشند، به جزای پیش بینی شده آن محکوم می‌گردد.

۴- احکام این ماده مانع تطبیق جزای شدیدتری که در قانون پیش بینی شده باشد نمی‌گردد.

ماده دوصدوسی سوم:

۱- شخصی که مردم را به تبعیض یا تفرقه (مذهبی، قومی یا لسانی) دعوت یا تحریک نماید، حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر دعوت یا تحریک مندرج فقره فوق منتج به نتیجه گردد یا با عنف و تهدید توأم باشد، مرتکب به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۲۸۴

ماده دوصدوسی و چهارم:

۱- شخصی که یک یا چند نفر را به ارتکاب جنایت یا جنحه به وسیله قول فعل یا اشاره که طور علنی از وی صدور یافته باشد یا به وسیله نوشته، رسم، تصویر، رمز یا سایر وسایل تمثیلی، سمعی و به صریح طور علنی تحریک یا تشویق نماید. به صفت شریک جرم شناخته شده و به عین جزای پیش بینی شده جرم موضوع تحریک یا تشویق محکوم می‌گردد. مشروط بر این که جنایت یا جنحه مذکور بالفعل به سبب تحریک یا تشویق وی ارتکاب یافته باشد.

۲- اگر تحریک یا تشویق مندرج فقره فوق تنها سبب شروع در جرم شده باشد، تحریک کننده یا تشویق کننده به جزا شروع به جرم محکوم می‌گردد.

ماده دوصد و سی و پنجم:

شخصی که دیگران را طور مستقیم به ارتکاب قتل، غارت، حریق یا جرایم محل امنیت توسط یکی از وسایل علنی تحریک یا تشویق نماید در صورتی که این تحریک یا تشویق وی منتج به نتیجه نشود حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده دوصد و سی و هشتم:

۱- شخصی که مطبوعات، مخطوطات، رسم ها، سلاید ها، کلیشه ها، مجسمه ها، تصویر های نقش شده، اشاره های رمزی و سایر اشیا و تصاویری که منافی کلتور و آداب عامه باشد، به قصد تجارت، توزیع، اجاره، عرضه یا الصاق بسازد یا در حیازت خود داشته باشد. حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۲۸۵

۲- شخصی که عمداً خود یا توسط شخص دیگر اشیای مندرج فقره فوق را به منظور فساد اخلاق یا به منظورهای متذکره فقره فوق صادر یا وارد و یا انتقال دهد و یا آن را جهت نمایش به انظار عامه مردم قرار دهد و یا به اجاره دهد یا بفروشد و یا به فروش یا اجاره گرچه طور غیر علنی باشد عرضه نماید و یا به شخص دیگر طور سری یا علنی گرچه طور رایگان باشد بسپارد یا آن را توزیع و یا به منظور توزیع به شخص دیگر تسلیم کند، حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۳- شخصی که توسط یکی از و سایل علنی به سرودها یا خطابه های مخالف آداب عامه بپردازد و یا مردم را به فحشا و فساد اخلاق دعوت نماید و یا اعلانات یا رساله‌ها را به این منظور نشر یا پخش نماید، به عین جزای پیش بینی شده فقره (دوم) این ماده محکوم می‌گردد.

۴- در صورت تکرار جرایم مندرج فقرات فوق الذکر این ماده مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی شده محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو سی وهفتم:

۱- هرگاه جرایم مندرج ماده (۲۳۶) این قانون از طریق جرایم یا روزنامه‌ها ارتکاب گردد، مدیر مسؤل و نویسنده به صفت فاعلین اصلی به مجرد نشر به جزای پیش بینی شده آن محکوم می‌گردد.

۲- در تمام حالات مندرج ماده (۲۳۶) این قانون اگر فاعل اصلی جرم تشخیص شده نتواند تطبیع کننده و توزیع کننده و عرضه کننده به صفت فاعلین اصلی جرم مجازات می شوند.

۳- محکمه می‌تواند وارد کننده یا صادر کننده و یا دلال را به صفت فاعلین اصلی جرم نیز به جزا محکوم نماید، مشروط بر این که ارتکاب جرایم مندرج ماده

قانون جزا ۲۸۶

(۲۳۶) این قانون که از طریق روزنامه‌ها یا جراید صورت گرفته باشد سهم عمدی آن‌ها به اثبات برسد.

ماده دوصدوسی وهشتم:

در حالاتی که نوشته، رسم، تصویر، عکس، چارت، رمز یا سایر وسایل تمثیلی که در ارتکاب جرمی از جرایم مندرج مواد (۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۷) این قانون که در خارج نشر شده باشد و در حالاتی که تشخیص مرتکب اصلی جرم غیر ممکن باشد، وارد کننده و طبع کننده به صفت فاعل اصلی جرم به جزا محکوم می‌گردند.

اگر تشخیص وارد کننده و طبع کننده ناممکن گردد، فروشنده، توزیع کننده و یا الصاق کننده به صفت فاعلین اصلی مجازات می‌شوند مگر این که از حالات و کوائف دعوی عدم وقوف شخص بر ماهیت جرمی محتویات نوشته، رسم، تصویر، رمز و یا سایر وسایل تمثیلی به ظهور برسد.

ماده دوصدوسی ونهم:

شخصی که به یکی از وسایل علنی مردم را به فتنه و آشوبگری، عصیان یا تمرد دعوت نماید به حبس که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد مشروط بر این که دعوت وی مؤثر واقع نگردد.

ماده دوصدوسی چهلم:

۱- شخصی که عمداً اخبار، معلومات، بیانات کاذب، تبلیغات مغرضانه یا پروپاگندهای تحریک آمیز را به هر وسیله از وسایل که باشد نشر یا پخش نماید که غرض آن اخلال امنیت، ایجاد وحشت و دهشت بین مردم یا رساندن ضرر به مصلحت و منفعت عامه باشد حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۲۸۷

نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می-گردد.

۲- شخصی که خود یا توسط شخص دیگر مطبوعات، نشرات یا نوشته جات آماده توزیع و اطلاع دیگران را که به منظور ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق باشد در حیازت خود داشته باشد و یا هر وسیله از وسایل طباعتی ثبت و یا اعلان را به همین منظور در حیازت خود گرچه طور مؤقت باشد در آورد، علاوه بر مصادره وسایل مذکور حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می-گردد.

ماده دوصدوچهل ویکم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی، ملت افغان، بیرق و یا نشان دولت افغانستان را توهین نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می-گردد.

ماده دوصدوچهل ودوم:

۱- شخصی که توسط یکی از وسایل علنی به رئیس جمهور اهانت نماید به حبس متوسط محکوم می-گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق در محضر رئیس جمهور ارتکاب گردد مرتکب به حبس طویل محکوم می-گردد.

ماده دوصدوچهل وسوم:

اشخاص آتی حسب احوال به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می-گردند:

۱- شخصی که توسط یکی از وسایل علنی به رؤسای دول خارجی دشنام بدهد.

قانون جزا ۲۸۸

۲- شخصی که توسط یکی از وسایل علنی، به نمایندگان رسمی کشورهای خارجی در افغانستان به ارتباط و وظیفه شان دشنام دهد.

ماده دوصدو چهل وچهارم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی شخص یا اشخاص را به عدم اطاعت از قانون تحریک یا عملی را که در قانون جرم شناخته باشد تمجید نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو چهل وپنجم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی به ایجاد عداوت بین افراد قبیله یا بین قبایل تحریک نماید، به حبس قصیر که از سه ماه کمتر یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو چهل و ششم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی، لویه جرگه، پارلمان، حکومت، اردو، محاکم یا سایر مقامات دولتی را توهین نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو چهل وهفتم

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی مباحثات، جلسات سری پارلمان و یا مباحثات علنی آن را بدون امانت داری به سوء نیت نشر نماید به حبس قصیری- که از سه ماه کمتر یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۲۸۹

ماده دوصدو چهل وهشتم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی مؤلف خدمات عامه را به ارتباط اجرای وظیفه توهین نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو چهل ونهم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی به مقام، حیثیت و یا سلطه قاضی در رسیدگی به دعای اخلال وارد نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو پنجاهم:

۱- شخصی که توسط یکی از وسایل علنی مطالبی را نشر نماید که قابلیت تأثیر را بر قضاتی که قضیه مورد نظر تحت رسیدگی آن‌ها قرار دارد یا قابلیت تأثیر را بر مامورین ضبط قضائی یا شهودی که در قضیه مذکور در تحقیق یا رسیدگی قضائی جهت ادای شهادت خواسته می‌شوند و یا قابلیت تأثیر را بر افکار عامه به نفع یا ضرر یکی از طرفین قضیه هنگام تحقیق یا رسیدگی قضائی داشته باشد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

۲- اگر نشر مندرج فقره فوق عمداً به منظور ایجاد تأثیر باشد مرتکب به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند و یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

۲۹۰ قانون جزا

ماده دوصدو پنجاه ویکم:

اشخاص آتی به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به یکی از این دو جزا محکوم می گردند:

۱- شخصی که توسط یکی از وسایل علنی جریان دعوی مدنی یا جزائی را که محکمه آن را سری تعیین کرده باشد نشر نماید.

۲- شخصی که توسط یکی از وسایل تمام یا قسمتی از اجراءات قضائی را که نشر آن به منظور محافظت نظم و آداب عامه به اساس قرار قضائی محکمه منع گردیده باشد، نشر نماید.

۳- شخصی که توسط یکی از وسایل علنی رویداد جلسات سری محاکم را و یا روی داد جلسات علنی آن را با سوء نیت و بدون امانت داری نشر نماید.

ماده دوصدو پنجاه و دوم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی خبری را در باره تحقیق جرم که مامورین مؤظف اجرای آن را در غیاب خصوم قرار داده باشند و یا نشر آن را به منظور محافظت نظم یا آداب عامه یا به منظور کشف حقیقت ممنوع قرار داده باشند نشر نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی از این دو جزا محکوم می گردد.

ماده دوصدو پنجاه و سوم:

شخصی که توسط یکی از وسایل علنی به قصد پرداخت جزای نقدی مصارف یا تضمینات محکوم بها، دفتر جمع آوری اعانه افتتاح یا اعلان نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به یکی از این دو جزا محکوم می گردد.

فصل سوم

رشوت

ماده دوصدو پنجاه و چهارم:

هر مؤظف خدمات عامه که به مقصد اجراء یا امتناع و یا اخلال وظیفه‌ای که به آن مکلف باشد به اسم خود یا شخص دیگری پول نقد، مال یا منفعتی را طلب نماید یا از شخص وعده آن را گیرد و یا بخششی را قبول کند، رشوت گیرنده شمرده می‌شود.

ماده دوصدو پنجاه و پنجم:

۱- رشوت گیرنده به حبسی که از دو سال کمتر و از ده سال بیشتر نباشد و به جزای نقدی معادل آنچه که به حیث رشوت طلب کرده یا برایش داده شده و یا به آن وعده داده شده محکوم می‌گردد.

۲- رشوت دهنده و واسطه رشوت به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردند.

ماده دوصدو پنجاه و ششم:

هرگاه غرض از رشوت ارتکاب فعل جرمی باشد که جزای معینه آن در قانون نسبت به جزای معینه رشوت شدیدتر باشد، رشوت گیرنده، رشوت دهنده و واسطه رشوت علاوه به جزای نقدی معینه رشوت به جزای معینه همان جرم نیز محکوم می‌گردند.

ماده دوصدو پنجاه و هفتم:

شخصی که مؤظف خدمات عامه را از طریق اکراه مادی یا معنوی به ادای کار ناحق مجبور سازد یا مانع اجرای یکی از مکلفیت‌های وظیفه او گردد و یا باعث

قانون جزا ۲۹۲

اخلال در آن شود، در حکم رشوت گیرنده محسوب و به جزای معینه آن محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو پنجاه وهشتم:

هرگاه مؤظف خدمات عامه در برابر انجام وظیفه به اسم خود یا به اسم شخص دیگر چیزی را طلب نماید یا از شخصی که از لحاظ وظیفه کاری را به وی انجام داده بخشش اخذ یا قبول نماید و یا به منظور گرفتن بخشش در یکی از مکلفیت های وظیفوی خود بعد از انجام کار خلی وارد نماید و یا بدون موافقه قبلی به قصد گرفتن مکافات از آن امتناع ورزد و یا خلی در آن وارد نماید، به حبس متوسط و جزای نقدی معادل آنچه که طلب بخشش و یا وعده شده محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو پنجاه ونهم:

هرگاه عضو پارلمان، شاروالی، جرگه های ولایتی و محلی چیزی را برای خود و یا شخص دیگر طلب نماید یا وعده آن را قبول نماید و یا بخشش اخذ کند و به این منظور اعمال نفوذ نموده از مقامات با صلاحیت خدمات عامه احکام، قرار، اوامر، تعهد، ترخیص، موافقه، تورید، توظیف، قرارداد و یا هر نوع خدمت و امتیازی دیگری را حاصل نماید، در حکم رشوت گیرنده محسوب شده مطابق احکام این قانون مجازات می‌گردد.

ماده دوصدو شصتم:

هرگاه شخص رشوت را عرضه کند ولی از طرف مؤظف خدمات عامه قبول نگردد، رشوت دهنده بحبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزای آن ۲۹۳

ماده دوصدو شصت و یکم:

هرگاه مؤلف خدمات عامه با داشتن علم به خاصیت جرمی عمل مطابق احکام مندرج مواد (۲۵۴-۲۵۸-۲۵۹) این قانون قسمت ناچیزی از بخشش یا از منفعتی را بالواسطه قبول نماید، به حبسی که از یک سال بیشتر نباشد و به جزای نقدی معادل آنچه که اخذ یا قبول کرده محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو شصت و دوم:

در تمام احوال مندرج این فصل به مصادره آنچه که رشوت دهنده یا واسطه رشوت عرضه نموده حکم کرده می‌شود.

ماده دوصد و شصت و سوم:

هرگاه رشوت منجر به اتلاف دارائی عامه و یا مفضی به ابطال یا کتمان حق یا احقاق باطل شده باشد، مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی شده ماده (۲۵۴) این قانون محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو شصت و چهارم:

هرگاه شخصی که از وی رشوت تقاضا شده مقامات صلاحیت دار را مطلع سازد و به اثر اتخاذ تدابیر مقامات مذکور ثابت گردد که مؤلف خدمات عامه به این عمل دست زده است، رشوت گیرنده مطابق احکام این قانون مجازات و اطلاع دهنده بری الذمه شناخته می‌شود.

ماده دوصدوشصت و پنجم:

هرگاه شخصی که به وی رشوت عرضه شده مراجع صلاحیت دار را قبل از اخذ رشوت مطلع سازد و در نتیجه عرضه کننده بالفعل گرفتار شود، مطابق احکام این قانون مجازات می‌گردد.

قانون جزا ۲۹۴

ماده دوصدو شصت و هشتم:

شروع به جرم رشوت در حکم ارتکاب آن است.

ماده دوصدو شصت و هفتم:

حکم قطعی محکمه مبنی بر محکومیت شخص به جزای رشوت نشر می‌شود.

فصل چهارم

اختلاس و غدر

ماده دوصدو شصت و هشتم:

۱- هر مؤظف خدمات عامه که اموال دولت یا اموال افراد را که منحیث وظیفه به او سپرده شده اختلاس یا پنهان نماید به حبس طویلی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق را خزانه دار، تحویلدار، مامور تحصیلی، صراف، مامور بطرول، مامور شکر، گدامدار، معتمدین نقدی و جنسی و مؤظفین ارزاق یا سایر اشخاصی که منحیث وظیفه به حفاظت اشیای اختلاس شده و یا پنهان شده مکلف باشند مرتکب گردند، به حبس طویل محکوم می‌گردند.

۳- مؤظف خدمات عامه که به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه محکوم می‌شود، بعد از اعاده حیثیت طبق احکام قانون اجراءات جزائی مجدداً به ماموریت یا خدمت دولت پذیرفته می‌شود.

ماده دوصدو شصت و نهم:

هر مؤظف خدمات عامه که پول، اوراق بهادار، امتعه یا سایر اموال ملکیت دولت را بدون حق تحت تصرف مالکانه خود در آورد به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۲۹۵

ماده دوصدو هفتادم:

۱- هر مؤظف خدمات عامه که در یک عقد یا عمل و یا قضیه به حفظ منافع دولت مکلف باشد به منظور حصول منفعت برای خود و یا برای شخص دیگری منافع مذکور را طور کلی متضرر سازد، به حبس طویلی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر ضرر مندرج فقره فوق جزئی باشد مرتکب حسب احوال به حبس متوسط یا قصیر محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادویکم:

هر مؤظف خدمات عامه که در اداره، قراردادها، عواید، واردات یا سایر امور متعلق به دولت و یا در مراقبت آن مکلفیت مستقیم داشته باشد و به اثر آن در یکی از امور فوق به اسم خود یا به اسم شخص دیگر برای خود مفادی حاصل کند یا به حصول آن تشبث نماید، به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو دوم:

هر مؤظف خدمات عامه که کارگران یا اجیران تحت اثر خود را در امور شخصی خود بداخل وقت رسمی استخدام نماید یا بدون مجوز قانونی تمام یا قسمتی از اجرت آنها را حجز نماید، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزارافغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو سوم:

۱- مجرم علاوه بر جزاهای معینه در این فصل به رد مال و جزای نقدی معادل اموال اختلاس شده یا آنچه که از مال دولت تحت تصرف خود در آورده نیز محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۲۹۶

۲- در صورتی که مدت حبس محکوم بها از سه سال بیشتر باشد مرتکب به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو چهارم:

مدت سقوط دعوی جزائی در جرایم مندرج این فصل بعد از تاریخ انتهای وظیفه شروع می‌شود مشروط بر این‌که تحقیق در آن قبل از آن شروع نشده باشد.

فصل پنجم

رویه سوء مؤظفین خدمات عامه در برابر افراد

ماده دوصدو هفتادو پنجم:

- ۱- هرگاه مؤظف خدمات عامه متهم را به‌منظور گرفتن اعتراف شکنجه نماید و یا به آن امر نماید به حبس طویل محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر متهم در نتیجه شکنجه به قتل برسد، مرتکب به جزای پیش بینی شده قتل عمد درین قانون محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو ششم:

هرگاه مؤظف خدمات عامه محکوم علیه را از جزای محکوم بها شدیدتر مجازات کند و یا به آن امر نماید و یا جزای را بر وی تطبیق نماید که به آن حکم نشده باشد، علاوه بر جزای حبس متوسط به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو هفتم:

هرگاه مؤظف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت وظیفوی خود در منزل شخص بدون اجازه او و در غیر از حالات و ترتیبی که قانون به آن تصریح

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۲۹۷

نموده داخل شود، به حبسی که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو هشتم:

هرگاه مؤلف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت و وظیفوی خود با شخص طوری شدت و خشونت نماید که موجب آلام جسمی یا منافی آبرو و حیثیت او گردد، حسب احوال به حبس که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هفتادو نهم:

هرگاه مؤلف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت و وظیفوی خود مال منقول یا غیر منقول را از مالک آن به زور بخرد یا بدون حق آنرا در تصرف مالکانه خود در آورد و یا مالک را به فروش مال به شخص دیگری مجبور سازد، علاوه به حبسی که از دو سال بیشتر و جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی متجاوز نباشد به جزای طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه و به رد شی غصب شده و یا قیمت آن، اگر عین شی موجود نباشد، محکوم می‌گردد.

فصل ششم

سرقت و تلف کردن اوراق و اسناد رسمی

ماده دوصدو هشتادم:

۱- هرگاه به اثر اهمال مؤلف خدمات عامه که به حفاظت اوراق، اسناد و یا دوسیه‌های متعلق به دولت یا اوراق دعوی قضائی مکلف باشد، اوراق مذکور سرقت گردد و یا پنهان یا تلف شود، شخص مؤلف به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۲۹۸

۲- سارق یا تلف کننده و پنهان کننده اشیاى مندرج فقره فوق به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۳- اگر فاعل اشیاى مندرج فقره (۱) این ماده محافظ آن باشد، به حبس طولی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۴- اگر سرقت، پنهان نمودن یا تلف کردن اشیاى مندرج فقره (۱) این ماده به اثر اکراه محافظین صورت گیرد، مرتکب به حبس طولی محکوم می‌گردد.

۵- سارق، تلف کننده یا پنهان کننده اسناد دارای ارزش ملی به حداکثر جزای حبس طولی محکوم می‌گردد.

۶- اگر سرقت یا اتلاف اسناد مندرج فقره (۵) این ماده به اثر اهمال مؤلف خدمات عامه صورت گرفته باشد، مرتکب به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هشتادویکم:

هرگاه مؤلف پست و تلگراف مکتوب یا تلگراف تسلیم شده را پنهان، افشاء یا باز نماید و یا به منظور این امر برای دیگران سهولت فراهم سازد، علاوه بر طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

فصل هفتم

تجاوز مؤلفین خدمات عامه از حدود صلاحیت قانونی

ماده دوصدو هشتادو دوم:

هرگاه مؤلف خدمات عامه به مقصد رسانیدن نفع یا ضرر به یکی از طرفین دعوی نزد قاضی یا محکمه به صیغه امر یا التماس یا خواهش و یا سفارش

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۲۹۹

واسطه شود، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو هشتادو سوم:

هرگاه قاضی بدون مجوز قانونی از اصدار فیصله و حکم امتناع ورزد و یا اثبات گردد که بنا به یکی از اسباب مندرج مادهٔ (۲۸۲) این قانون فیصله ناحق صادر نموده است، حسب احوال به حبس متوسط و طرد از مسلک محکوم می‌گردد.

مادهٔ دو صدو هشتادو چهارم:

هرگاه قاضی بعد از مطالبه قانونی، اصدار حکم را رد و یا متوقف سازد، ممتنع از حکم شمرده می‌شود. گرچه بر عدم موجودیت حکم در قانون یا صراحت آن استدلال نماید مگر این‌که قانون طور دیگری حکم نموده باشد.

مادهٔ دوصدو هشتادو پنجم:

۱- هرگاه مؤلف خدمات عامه با استفاده از صلاحیت و وظیفوی خود عمداً احکام قوانین، مقررات، حکم، قرار و امر محکمه یا اوامر صادره مراجع با صلاحیت حکومت و یا تحصیل اموال و مالیاتی را که به حکم قانون تعیین گردیده، بدون مجوز قانونی متوقف سازد، حسب احوال به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر به‌اثر توقف مندرج فقرهٔ فوق در اجرای پلان‌های دولت تأخیر یا معطلی رونما گردد و یا به دارائی عامه صدمه برسد، مرتکب حسب احوال به حبس طویل یا متوسط محکوم می‌گردد.

۳۰۰ قانون جزا

ماده دوصدو هشتادو ششم:

۱- هرگاه حداقل سه نفر از مؤلفین خدمات عامه به مقصد نیل به مرام مشترک غیر قانونی وظیفه خود را ولو به صورت استعفی باشد ترک کنند و یا عمداً از ادای وظیفه استنکاف نمایند. هر یک به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر در نتیجه ترک یا استنکاف از وظیفه حیات، صحت و امنیت عامه به خطر مواجه گردد یا اضطراب و فتنه در بین مردم ایجاد شود و یا به منافع عمومی ضرری وارد گردد. مرتکبین به دو چند حداکثر جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردند.

ماده دوصدو هشتادو هفتم:

۱- هرگاه مؤلف خدمات عامه به قصد اخلال یا تعطیل در جریان کار وظیفه خود را ترک کند یا به این منظور از ادای وظیفه استنکاف ورزد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر در مورد مؤلف مذکور فقره فوق حکم فقره (۲) ماده (۲۸۶) این قانون صدق پیدا کند مرتکب به دو چند حداکثر جزای مندرج فقره (۱) این ماده محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هشتادو هشتم:

۱- هرگاه شخصی به سبیل تحریک در ارتکاب یکی از جرایم مندرج مواد (۲۸۶)- (۲۸۷) این قانون اشتراک نماید، حسب احوال به دو چند جزای پیش بینی شده مواد متذکره محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۰۱

۲- اگر شخص مذکور فقره فوق مؤظف خدمات عامه باشد، علاوه بر جزای پیش بینی شده به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو هشتادو نهم:

۱- هرگاه شخصی مؤظف یا مؤظفین خدمات عامه را به نحوی از آنجا به ترک کار و یا استنکاف از ادای یکی از مکلفیت‌های وظیفوی تحریک یا تشجیع نماید و به تحریک و تشجیع او کدام نتیجه مرتب نگردد، به حبس الی سه ماه یا جزای نقدی الی سه هزار افغانی محکوم می‌گردد.

۲- اگر محرک مؤظف خدمات عامه باشد به دو چند جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد.

فصل هشتم

تجاوز علیه مؤظفین خدمات عامه

ماده دوصدو نودم:

هرگاه شخصی علیه مؤظف خدمات عامه با استعمال قوه، شدت، تخویف یا تهدید تجاوز کند و یا به تجاوز شروع نماید، به حبس قصیری که از شش ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد و یا به هر دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو نود یکم:

۱- هرگاه شخص مؤظف خدمات عامه را با تعقیب دوامدار، توقف در جوار منزل یا محل وظیفه او به قصد تهدید و یا منع او از اجرای وظیفه به نحوی از انحا مورد تجاوز قرار دهد، به عین جزای پیش بینی شده ماده (۲۹۰) این قانون محکوم می‌گردد.

۳۰۲ قانون جزا

۲- اگر مرتکب مؤظف خدمات عامه باشد علاوه بر جزای مندرج فقرهٔ فوق به طرد از مسلک یا انفصال از وظیفه نیز محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو نود و دوم:

هرگاه به‌اثر مقاومت یا تجاوز شخص علیه مؤظف خدمات عامه ضرب یا جرح صورت گیرد مرتکب حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو نود و سوم:

۱- هرگاه به اثر ضرب یا جرح مندرج مادهٔ (۲۹۲) این قانون مجنی علیه مؤقتاً معیوب گردد و یا متجاوز از بیست روز از انجام کار عاجز ماند، مرتکب علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر ضرب یا جرح به معلولیت دایمی منجر گردد یا توأم با سبق ترصد و اصرار باشد یا با حمل سلاح و یا از جانب بیش از دو نفر صورت گرفته باشد، مرتکب به جزای پیش بینی شدهٔ مواد (۴۰۸) الی (۴۱۳) این قانون محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو نود و چهارم:

هرگاه شخص به اشاره یا قول یا تهدید مؤظف خدمات عامه را در اثنای اجرای وظیفه و یابه سبب ادای آن توهین نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

مادهٔ دوصدو نود و پنجم:

هرگاه اهانت توسط تلگراف یا تلفون یا نوشته و یا رسم متوجه شخص گردد، مرتکب به جزای فقرهٔ (۱) مادهٔ (۲۹۴) این قانون محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۰۳

ماده دوصدو نودوششم:

هرگاه شخص سلطات یا مؤظفین خدمات عامه را به اطلاع دروغ یا عرایض خلاف حقیقت یا به نحو دیگری از وقوع حوادث و مصائبی که اصلاً واقعیت نداشته باشد با وجود علم به عدم واقعیت آن به اضطراب اندازد، علاوه به جزای حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد به جبران خساره‌ای که از این ناحیه وارد گردیده نیز محکوم می‌گردد.

فصل نهم

انتحال وظایف و القاب

ماده دوصدو نودو هفتم:

هرگاه شخص بدون داشتن صفت ماموریت یا اجازه رسمی دولت در یکی از وظایف عامه مداخله نماید و یا یکی از مکلفیت‌های مربوط به این وظایف را انجام دهد، حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده دوصدو نودو هشتم:

هرگاه شخصی بدون داشتن رتبه و استحقاق یونیفورم عسکری را طور علنی استعمال نماید یا بدون مجوز قانونی علامه ممیزه وظیفه را حمل کند، حسب احوال به حبسی که از دوسال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۳۰۴ قانون جزا

ماده دوصدو نودونهم:

هرگاه شخصی بدون مجوز قانونی خود را به لقب افتخاری، یا رتبوی یا وظیفوی ملقب سازد و یا بصفه مامور ضبط قضائی معرفی نماید و یا به صورت علنی نشانی را تعلیق کند که برایش اعطا نگردیده، به جزای نقدی از یک الی پنج هزار افغانی محکوم می‌گردد.

ماده سه صدم:

هرگاه شخص بدون مجوز قانونی خود را به لقب افتخاری یا رتبوی خارجی ملقب سازد و یا به صورت علنی بدون مجوز قانونی و یا اجازه رئیس دولت نشان خارجی را تعلیق کند، به عین جزای پیش بینی شده ماده (۲۹۹) این قانون محکوم می‌گردد.

ماده سه صدویکم:

در حالات مندرج مواد (۲۹۹ و ۳۰۰) این قانون محکمه می‌تواند خلاصه حکم فیصله را در جریده یومی که از طرف محکمه تعیین می‌گردد به صرف محکوم علیه نشر نماید.

فصل دهم

جعل پول مروجه

ماده سه صدو دوم:

- ۱- هرگاه شخصی به هر کیفیتی که باشد پولی را که قانوناً در افغانستان مروج است جعل نماید، به حبس طویل محکوم می‌گردد.
- ۲- تقلید پول مروجه، تنقیص مقدار اصلی مسکوکات یا ملمع کردن آن به قسمی- که با پول مروجه دیگری که ارزش آن بیشتر باشد شبیه گردد، جعل شمرده می‌شود.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۰۵

ماده سه صد و سوم:

اشخاص آتی به حبس طویل محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که با وجود علم پول جعلی را ترویج یا به آن معامله کند و یا به قصد ترویج یا معامله آن را در حیات خود در آورد.

۲- شخصی که با وجود علم خود او یا توسط شخص دیگری پول جعلی را به افغانستان داخل و یا از آن خارج نماید.

۳- شخصی که آلات، ادوات یا وسایل را به منظور جعل پول بسازد یا به کار برد یا بفروشد یا به فروش عرضه نماید یا به اجاره دهد و یا بدون عذر قانونی آن را در حیات خود در آورد.

ماده سه صد و چهارم:

هرگاه به اثر ارتکاب جرایم مندرج مواد (۳۰۲ و ۳۰۳) این قانون ارزش پول افغانستان یا اسناد دولتی تنزیل نماید و یا اعتماد بازارهای داخلی و یا خارجی به اثر آن متزلزل گردد، محکمه می‌تواند مرتکب را به حبس دوام محکوم نماید.

ماده سه صد و پنجم:

هرگاه ارتکاب یکی از جرایم مندرج مواد (۳۰۲ و ۳۰۳) این قانون در مورد پولی صورت بگیرد که درین دو مواد ذکر نیافته است، مرتکب به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و ششم:

شخصی که با حسن نیت پول جعلی را قبول نموده و بعد از حصول علم به جعلی بودن آن، مورد معامله قرار دهد، به جزای نقدی دو چند پول جعلی مورد معامله محکوم می‌گردد.

۳۰۶ قانون جزا

ماده سه صد و هفتم:

هر مجرمی که قبل از به کار انداختن پول جعلی و آغاز تحقیق از جرم خود به مراجع با صلاحیت دولت اطلاع دهد، از جزاهای مندرج مواد (۳۰۳-۳۰۴ و ۳۰۵) این قانون معاف می‌گردد.

ماده سه صد و هشتم:

محکمه می‌تواند مجرم را بعد از آغاز تحقیق از جزا معاف نماید. مشروط بر این که اطلاع وی مراجع با صلاحیت دولتی را قادر گرداند که سایر مرتکبین این جرم و یا جرم مماثل آن را گرفتار نماید.

فصل یازدهم

تزویر

ماده سه صد و نهم:

تزویر عبارت است از ساختن نوشته ها، اسناد، امضاء و مهر خلاف حقیقت یا تغییر دادن آن به وسیله اضافه، تبدیل، تقلید یا حذف.

ماده سه صد و دهم:

۱- شخصی که یکی از اشیاء آتی را تزویر یا با وجود علم به تزویر آن استعمال و یا آن را به افغانستان داخل نماید حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد:

۱- قانون، فرمان یا امر ریاست جمهوری، تصویب حکومت و یا فرمان صدارت و یا حکم قطعی محکمه.

۲- مهر دولت، مهر یا امضای رئیس دولت.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۰۷

۲- شخصی که یکی از اشیای آتی را به قصد تزویر بسازد یا با وجود علم به تزویر آن استعمال یا آنرا به افغانستان داخل نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد:

۱- مهر، تاپه یا علامه یکی از ادارات یا تصدی‌های دولت.

۲- مهر، امضاء یا علامه یکی از مؤلفین خدمات عامه.

۳- علامه رسمی مشخصه عیار طلا و نقره.

۴- جدول معاش یا اسناد صادره خزائن دولت.

۵- اوراق مالی بانک که صدور آن قانوناً مجاز باشد.

۶- شهادت نامه یا اسناد تحصیلی اعم از داخلی و خارجی.

ماده سه صد و یازدهم:

در حالات مندرج ماده (۳۱۰) این قانون مجرمی که قبل از اتمام جرم یا آغاز تحقیق از جرم خود به مراجع با صلاحیت دولت اطلاع دهد از جزا معاف می‌گردد.

ماده سه صد و دوازدهم:

محکمه می‌تواند مجرم مندرج ماده (۳۱۱) این قانون را بعد از آغاز تحقیق از جزا معاف نماید. مشروط بر این که اطلاع وی مراجع با صلاحیت دولتی را قادر گرداند که سایر مرتکبین این جرم و یا جرم مماثل آنرا گرفتار نماید.

ماده سه صد و سیزدهم:

۱- هرگاه مؤظف خدمات عامه در اثنای اجرای وظیفه احکام صادره، تصاویر، وثایق، کتب ثبت اسناد دفاتر و سایر اسناد و نوشته‌جات رسمی را عمداً تزویر نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۳۰۸ قانون جزا

۲- اگر تزویر مندرج فقره فوق در اسناد عرفی صورت گیرد، مرتکب حسب احوال به حبس متوسط یا قصیر محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و چهاردهم:

هرگاه مرتکب جرایم مندرج ماده (۳۱۳) این قانون مؤظف خدمات عامه نباشد، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال تجاوز نکند محکوم می‌گردد.*

ماده سه صد و پانزدهم:

هر مؤظف خدمات عامه که به قصد تزویر متن یا شکل اسناد را هنگام تحریر آن منحیث وظیفه تغییر بدهد خواه این تغییر در اقرار شخص باشد که سند برای او تحریر می‌شود و یا واقعه مزوره را با وجود علم به تزویر آن به شکل واقعه صحیح درج نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده سی صد و شانزدهم:

شخصی که اوراق تزویر شده مندرج مواد (۳۱۲، ۳۱۴، ۳۱۵) این قانون را با وجود علم به تزویر آن استعمال نماید، حسب احوال به حبس طویلی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.*

ماده سه صد و هفدهم:

شخصی که در نوشته شخص دیگری مرتکب تزویر گردد یا با وجود علم به تزویر ورق تزویر شده را استعمال نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

* ماده ۳۱۴ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

* ماده ۳۱۶ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۰۹

ماده سه صد و هجدهم:

شخصی که غیر حق مهر حقیقی دولت یا مهر یکی از ادارات یا تصدی‌های دولت را به دست آورد و آن را به ضرر منافع عامه یا خصوصی استعمال نماید، علاوه بر جبران خساره عایده به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و نهم:

۱- طبیب، جراح و یا قابله‌ای که تصدیق یا اظهارات مزور را با وجود علم به تزویر آن در موارد حمل، مرض، معلولیت، عیب و یا وفات به شخص بدهد، حسب احوال به حبس متوسط و یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق به اثر طلب چیزی برای خود و یا شخص دیگری و یا در بدل قبول و یا اخذ وعده یا بخشش ارتکاب گردد، مرتکب به حبس متوسط و یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.*

ماده سه صد و بیستم:

شخصی که خود او یا توسط شخص دیگر تصدیق را در مورد اثبات معلولیت برای خود و یا برای شخص دیگر به منظور تقدیم آن به محکمه یا به قصد این که خود یا شخص دیگری را از یکی از خدمات عامه رها سازد به نام طبیب یا جراح تزویر نماید، حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

* ماده ۳۱۹ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

۳۱۰ قانون جزا

ماده سه صد و بیست و یکم:

شخصی که تصدیق مزور مندرج مواد (۳۱۹-۳۲۰) این قانون را با وجود علم به تزویر آن استعمال نماید طوری که آن را به محکمه یا یکی از مقامات با صلاحیت دولت تقدیم نماید به عین جزای پیش بینی شده مواد (۳۱۹-۳۲۰) یا جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.*

ماده سه صد و بیست و دوم:

در تطبیق احکام این فصل نشان انگشت مانند امضاء اعتبار دارد.

فصل دوازدهم

تقلید علامات و اشیای مطبوع پستی، تلگرافی و مالیاتی

ماده سه صد و بیست و سوم:

اشخاص آتی به حبس قصیری که از شش ماه بیشتر نباشد یا به جزای نقدی که از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که اشیای مطبوع یا نمونه‌های پستی را به هر نحوی که ساخته شده باشد تقلید نماید، طوری که در شکل ظاهری خود با علایم پستی دواپر پست و تیلاگراف افغانی یا علایم تکت‌های پستی و تیلاگرافی دول اعضای اتحادیه پست و تیلاگراف شبیه باشد و در عوض اوراق حقیقی به سهولت قبول شده بتواند.

۲- شخصی که اشیای مطبوع یا نمونه‌های مندرج فقره فوق را در افغانستان رواج دهد یا معامله کند یا بفروشد و یا بفروش عرضه نماید و یا این‌که به قصد ترویج یا معامله یا فروش نزد خود نگه دارد.

* ماده ۳۲۱ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۱۱

ماده سه صد و بیست و چهارم:

اشخاص آتی به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و یا به جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد:

۱- شخصی که اشیای مطبوع یا نمونه‌های را تقلید نماید که در شکل ظاهری خود با علایم تکت‌های مالیاتی دواير مالیات افغانی یا تکت‌های سره میاشت افغانی شبیه باشد طوری که در عوض اوراق حقیقی آن به سهولت قبول شده بتواند.

۲- شخصی که اشیای مطبوع یا نمونه های مندرج فقره فوق را در افغانستان رواج دهد یا معامله کند یا بفروشد و یا به فروش عرضه نماید و یا این که به قصد ترویج یا معامله یا فروش نزد خود نگه دارد.

۳- در صورتی که از ارتکاب جرایم مندرج این فصل مفاد حاصل شده باشد، محکمه به رد مثل آن نیز حکم می‌نماید.

فصل سیزدهم

تعطیل مواصلات

ماده سه صد و بیست و پنجم:

شخصی که عمداً سلامت وسایل مواصلا تی عامه زمینی، آبی و هوائی را به خطر مواجه گرداند و یا آن را عاطل سازد به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و بیست و هشتم:

هرگاه از ارتکاب فعل مندرج ماده (۳۲۵) این قانون جراحات شدید به وجود آید، مرتکب حسب احوال به حبس طویل و اگر به اثر آن شخص یا اشخاص فوت نماید، مرتکب حسب احوال به اعدام یا حبس دوام محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۱۲

ماده سه صد و بیست و هفتم:

شخصی که به اثر بی احتیاطی سبب حادثه گردد که به اثر آن شخص یا اشخاصی که در یکی از وسایل مواصلاتی زمینی، آبی یا هوایی قرار دارند به-خطر مواجه گردند، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و بیست و هشتم:

هرگاه از ارتکاب فعل مندرج ماده (۳۲۷) این قانون صدمه شدید جسمی یا فوت به وجود آید، مرتکب به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و بیست و نهم:

شخصی که عمداً به نحوی از انحا سبب انقطاع مخابرات تلفونی یا تیلیگرافی گردد علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و سی ام:

هرگاه انقطاع مخابرات مندرج ماده (۳۲۹) این قانون به اثر اهمال یا بی احتیاطی صورت گیرد، مرتکب علاوه بر جبران خساره به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و سی و یکم:

۱- شخصی که لین تلفون یا سایر وسایل مخابراتی را با استعمال قوت به تصرف خود در آورد یا آنرا تلف نماید یا به نحو دیگری غیر قابل استفاده

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۱۳

گرداند، گرچه طور مؤقت باشد و یا این‌که به جبر و اکراه مانع ترمیم و اصلاح آن گردد طوری‌که این اقدام باعث انقطاع مخابره گردد، علاوه بر جبران خساره به حبس طویلی که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرایم مندرج فقره فوق در حالت اضطرار ارتکاب گردد مرتکب حسب احوال به اعدام یا حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و سی و دوم:

شخصی که عمداً به سبب سوء استعمال وسایل مخابرات تلفونی سبب اذیت دیگران گردد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا به جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل چهاردهم

فرار محبوسین و اخفای مجرمین

ماده سه صد و سی و سوم:

۱- شخصی که قانوناً گرفتار گردیده و فرار نماید، به حبسی که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر شخص محکوم به حبس به منظور تطبیق حکم محکمه گرفتار گردد و بعد از گرفتاری فرار نماید، علاوه بر جزای محکوم بها به حبسی که از دو سال بیشتر نباشد و یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۳- اگر فرار شخص در حالات مندرج فقرات (۱-۲) این ماده به اثر استعمال قوه یا جرم دیگری صورت گیرد به جزاهای متعدد محکوم می‌گردد مگر این‌که در قانون طور دیگری حکم شده باشد.

۳۱۴ قانون جزا

ماده سه صد و سی و چهارم:

شخصی که به محافظت، همراهی یا انتقال شخص گرفتار شده مکلف باشد و به سبب غفلت وی شخص فرار نماید حسب آتی مجازات می‌گردد:

۱- اگر شخص گرفتار شده محکوم به جزای جنایت باشد به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد و یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز ننماید محکوم می‌گردد.

۲- در غیر از احوال مندرج فقره فوق شخص مؤظف به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد و یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز ننماید محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و سی و پنجم:

شخصی که به محافظت، همراهی یا انتقال شخص گرفتار شده مکلف بوده و با او در فرار کمک نماید یا فرار را برای او آسان سازد حسب آتی مجازات می‌گردد:

۱- اگر شخص گرفتار شده محکوم به جزای اعدام باشد شخص مؤظف حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- اگر شخص گرفتار شده به جزای حد یا حبس دوام محکوم شده باشد یا متهم به جرمی باشد که جزای آن اعدام باشد شخص مؤظف حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۳- در غیر از احوال مندرج فقرات فوق شخص مؤظف به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سی صد و سی و هشتم:

هر مؤظف خدمات عامه که به گرفتاری شخصی مکلف باشد و در اجراءات لازمه گرفتاری به قصد معاونت متهم در فرار از محاکمه اهمال ورزد مطابق به احوال مندرج ماده (۲۳۵) این قانون مجازات می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۱۵

ماده سه صد و سی و هفتم:

هر شخصی که خود او یا توسط شخص دیگر شخصی را که بعد از گرفتاری قانونی فرار نموده یا متهم به جرمی باشد که امر گرفتاری او صادر شده باشد مخفی نماید و یا با وجود علم به نحوی از انحا در فرار شخص از محاکمه کمک نماید حسب آتی مجازات می‌گردد:

۱- اگر شخصی که مخفی کرده شده یا به اختفا یا فرار او از محاکمه مساعدت به عمل آمده محکوم به مرگ باشد حسب احوال به حبس طولی که از ده سال متجاوز نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر شخص مندرج فقره فوق محکوم به جزای حد یا حبس دوام یا حبس طولی و یا متهم به جرمی باشد که جزای آن اعدام پیشبینی شده حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۳- در غیر از احوال مندرج فقرات فوق به جزای حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و سی و هشتم:

هرگاه مخفی ساختن یا مساعدت در اختفا یا فرار از محاکمه شخصی از جانب زوج، زوجه اصول و یا فروع وی صورت گیرد مجازات نمی‌گردد.

ماده سه صد و سی و نهم:

۱- شخصی که به وقوع جرم به استثنای قباحت علم حاصل نماید و به نحوی از انحا به فرار مجرم از محاکمه کمک نماید اعم از این که کمک وی به شکل پناه دادن مجرم یا مخفی ساختن دلایل اثبات جرم و یا ارائه معلومات غلط در مورد جرم با وجود علم به عدم صحت آن باشد به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی

قانون جزا ۳۱۶

تجاوز نکند محکوم می‌گردد مشروط بر این‌که جزا از نصف حداکثر جزای اصلی جرم تجاوز ننماید.

۲- احکام مندرج فقره فوق به زوج، زوجه، اصول و فروع شخص تطبیق نمی‌گردد.

فصل پانزدهم

محو یا شکستاندن مهر

ماده سه صد و چهل و یکم:

هرگاه محل، اوراق یا اجناس به امر یکی از ادارات دولتی یا یکی از محاکم به منظور حفاظت مهر شده باشد به اثر اهمال محافظ مهر آن محو یا شکستانده شود به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا به جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و چهل و یکم:

هرگاه اوراق یا اجناس مهر شده مربوط به شخصی باشد که در جنایت محکوم علیه یا متهم قرار گرفته باشد محافظی که به اثر اهمال او مهر محو یا شکستانده شده به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از نه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از نه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزایهای آن ۳۱۷

ماده سه صد و چهل و دوم:

۱- شخصی که مهر اوراق یا اجناس مندرج ماده (۳۴۱) این قانون را که به منظور حفاظت صورت گرفته باشد محو کند یا بشکند به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق شخص محافظ باشد حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و چهل و سوم:

۱- هرگاه مهر اجناس به منظور دیگری غیر محافظت صورت گرفته باشد مرتکب محو یا شکستادن آن به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از ششماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق شخص محافظ باشد به حبس قصیری که از سه ماه کمتر و از نه ماه بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل شانزدهم

اتلاف بناها و املاک عامه

ماده سه صد و چهل و چهارم:

شخصی که عمدتاً قسمتی از بنا یا املاک عامه یا بنا و املاکی را که برای منافع دولت، مؤسسات عام المنفعه یا استفاده عامه تخصیص یافته باشد و یا آثار تاریخی را تلف نماید علاوه بر جبران خساره حسب احوال به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۱۸

ماده سه صد و چهل و پنجم:

شخصی که عمداً اشجار، سرک، پارک و تفریحگاه عامه را تلف یا قطع نماید علاوه به جبران خساره به حبسی که از سه ماه تجاوز نکند و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل هفدهم

تجارت اشیای ممنوعه

ماده سه صد و چهل و هشتم:

هرگاه شخص اشیائی را که ورود آن به افغانستان ممنوع باشد وارد نماید یا اشیای مذکور را به غرض فروش حمل یا انتقال نماید یا به فروش عرضه کند یا پنهان سازد و یا به پنهان نمودن آن شروع نماید علاوه به مصادره اموال ممنوعه به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی معادل مال مصادره شده محکوم می‌گردد مشروط بر این که قانون طور دیگری حکم نکرده باشد.*

فصل هجدهم

جرایم ضد ادیان

ماده سه صد و چهل و نهم:

اشخاص آتی به حبس متوسط و یا مجازات نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردند:

* ماده ۳۴۶ تعدیل گردیده و در بخش تعدیلات مراجعه شود.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۱۹

۱- شخصی که برگزاری شعایر یا مراسم دینی یکی از ادیان را به جبر واکراه
اخلال نماید یا آنرا معطل سازد.

۲- شخصی که معابد مجازیرا که در آن شعایر دینی یکی از ادیان اجراء می-
گردد یا علایم دیگری را که نزد پیروان دینی از ادیان محترم باشد خراب یا تلف
نماید.

ماده سه صدو چهل وهشتم:

شخصی که به پیرو یکی از ادیانی که شعایر مذهبی خود را به صورت علنی اجرا
می نماید به واسطه قول، فعل، کتابت و غیره وسایل علنی تجاوز نماید به حبس
قصیری که از سه ماه کمتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده
هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل نهم

استعمال مواد مخدره و مسکره

ماده سه صدو چهل ونهم:

شخصی که مواد مخدره یا مسکره را استعمال نماید به حبس سه ماه الی
شش ماه یا جزای نقدی سه هزار الی شش هزار افغانی یا به هردو جزا
محکوم می گردد، مگر این که در قانون طور دیگری حکم شده باشد.

ماده سه صدو پنجاهم:

شخصی که به جبر و اکراه شخصی دیگر را به استعمال مواد مخدره و یا
مسکره وادار سازد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای که از
سه هزار افغانی کمتر واز دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۳۲۰ قانون جزا

ماده سه صد و پنجاه و یکم:

شخصی که محلی را برای استعمال مواد مخدره یا مسکره تخصیص دهد، حسب احوال به حبس متوسط یا قصیر محکوم می‌گردد. محکمه علاوه بر مجازات متذکره به ضبط ادوات و آلات و اثاثیه مربوط به استعمال مواد مخدره نیز حکم می‌نماید.

ماده سه صد و پنجاه و دوم:

۱- شخصی که در راه عام، محل عام یا تفریح گاه عمومی در حالت سکر طوری دیده شود که عقل خود را از دست داده یا سبب اذیت دیگران گردد، به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر واز دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق در خلال یک سال بعد از صدور حکم محکمه مکرراً مرتکب جرم مذکور گردد، به حبس قصیری که از ششماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی کمتر واز دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۳- اگر نزد محکمه ثابت گردد که مجرم متکرر معتاد به استعمال مواد مخدره یا مسکره می‌باشد، می‌تواند مرتکب را در عوض جزای مندرج فقره (۲) این ماده تا مدت یک سال در یکی از روغتون‌های مربوطه بستر نماید.

۴- محکمه می‌تواند به اثر درخواست خاارنوال و تصدیق روغتون مینی بر صحت مرتکب قبل از انقضای مدت مندرج فقره (۳) این ماده او را رها نماید.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۲۱

فصل بیستم

قمار بازی

ماده سه صد و پنجاه و سوم:

- ۱- شخصی که محلی را برای قمار بازی تخصیص داده و آنرا برای داخل شدن مردم آماده سازد و همچنان شخصی که در محل عمومی و یا محلی که به روی عامه مردم باز باشد و یا در محل و منزلی که به این منظور آماده شده به تنظیم قمار بازی بپردازد. و یا جزگیری نماید، به حبس قصیر و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند و یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.
- ۲- شخصی که در محلات متذکره فقره فوق در حال قمار بازی گرفتار گردد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۳- علاوه بر مجازات فقرات (۱) و (۲) این ماده پول، آلات و ادوات قمار مصادره می‌گردد.

فصل بیست و یکم

امتناع از معاونت

ماده سه صد و پنجاه و چهارم:

- شخصی که هنگام وقوع حریق، یا حادثه بزرگ دیگری با وجود تقاضای مؤظف خدمات عامه بدون عذر معقول از معاونت امتناع ورزد، به حبسی که از شش ماه بیشتر نباشد و جزای نقدی که از شش هزار افغانی تجاوز نکند و یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۲۲

ماده سه صد و پنجاه و پنجم:

شخصی که به حکم قانون یا موافقه به محافظت شخصی که به سبب صغر سن یا شیخوخت یا حالت صحت یا روحی و یا عقلی عاجز باشد مکلف شناخته شود، بدون عذر معقول از ادای وجبیه خود امتناع ورزد، به حبس قصیر و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند و یا به یکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

فصل بیست و دوم

**جرائم مربوط به نبوت، رعایت ناقص اهلیت، معروض ساختن صغار و ضعفا
به خطر**

ماده سه صد و پنجاه و هشتم:

شخصی که طفل نو تولد را از نزد اشخاصی که بالای او سلطه قانونی دارند دور سازد یا او را پنهان نماید یا به طفل دیگری تبدیل کند یا او را کذباً به غیر از مادرش نسبت بدهد، حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده سه صد و پنجاه و هفتم:

۱- شخصی که متکفل طفلی بوده و بعد از مطالبه شخص دیگری که به اساس قرار یا حکم محکمه حضانت یا حفاظت طفل به او انتقال یافته طفل را بهوی تسلیم نکند، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

گر چه شخص متکفل یکی از والدین یا جدین طفل باشد.

۲- اگر یکی از والدین یا جدین اولاد صغیر یا نواسه خود را خود او یا توسط دیگری از شخصی که به حکم محکمه حضانت یا حفاظت طفل به او سپرده شده

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۲۳

بگیرد به جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد، گرچه بدون حیل و اکره باشد.

ماده سه صد و پنجاه و هشتم:

۱- شخصی که خود او یا توسط شخص دیگری حیات شخصی را که سن پانزده سالگی را تکمیل نکرده یا حیات شخصی را که به سبب حالت صحت روحی یا عقلی از حمایت خود عاجز باشد به خطر مواجه گرداند، به حبس متوسط که از سه سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سی و شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر شخصی طفل یا عاجز را در محل غیر مسکون رها نماید به حبس متوسط محکوم می‌گردد گرچه جرم مذکور توسط یکی از والدین یا شخصی که متکفل حفاظت یا رعایت او باشد ارتکاب گردیده باشد.

۳- اگر به اثر ارتکاب جرم مندرج فقره (۲) این ماده مجنی علیه معلول یا فوت گردد و مرتکب قصد آن را نداشته باشد، به جزای پیش بینی شده ضرب منجر به معلولیت یا مرگ حسب احوال محکوم می‌گردد.

۴- اگر طفل یا عاجز از تغذیه یا پرستاری که مقتضی حالت او است عمداً محروم ساخته شود و حیات او به اثر آن به خطر مواجه گردد، مرتکب به جزای مندرج فقره (۳) این ماده محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و پنجاه و نهم:

۱- هر گاه بالای یک شخص به منظور ادای نفقه زوجه یا یکی از اصول یا فروع وی یا دیگری یا به منظور ادای اجرت حضانت یا رضاعت یا سکونت حکم واجب التنفيذ محکمه صادر شده باشد، تا مدت یک ماه بعد از ابلاغ حکم با وجود قدرت به ادای آن از تادیب آن امتناع ورزد، به حبس قصیر و جزای

قانون جزا ۳۲۴

نقدیی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می گردد.

۲- در مورد جرم مندرج فقره فوق دعوی وقتی دایر می گردد که صاحب مصلحت از آن شکایت نموده باشد.

۳- دعوی به اثر انصراف صاحب مصلحت و شکایت یا به ادای چیزی که به ذمه شخص طرف شکایت باقی مانده منقضی می گردد و اگر انصراف یا اداء بعد از صدور حکم در دعوی صورت بگیرد تطبیق جزا متوقف می گردد.

فصل بیست و سوم

حریق و انفجار

ماده سه صد و شصتم:

۱- شخصی که عمداً مال منقول یا غیر منقول را گرچه ملک خودش باشد آتش زند در صورتی که حیات و اموال مردم را به خطر مواجه سازد حسب احوال به حبس طویل محکوم می گردد.

۲- اگر آتش زند در یکی از محلات آتی صورت گیرد مرتکب به حبس دوام محکوم می گردد:

۱- فابریکه و دیپوی مواد مورد ضرورت عسکری یا اسلحه و ملحقات آن.

۲- معدن یا چاه نفت یا گاز.

۳- ذخیره خانه مواد سوخت یا مواد قابل احتراق و یا مواد منفجره.

۴- استیشن های حرارتی برق آبی و یا ذروی.

۵- استیشن قطار آهن، ماشین قطار آهن، یا واگونی که در آن شخص یا اشخاص باشد و یا میدان هوائی یا طیاره و یا کشتی یا بندرگاه آن.

۶- بنای مسکون و یا محل پر ازدحام.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۲۵

۷- بنائیکه یکی از ادارات دولتی یا تصدی یا مؤسسات عامه در آن قرار داشته باشد.

۳- اگر غرض از جرم مندرج فقره (دوم) این ماده آسان ساختن ارتکاب جنایت یا جنحه و یا از بین بردن آثار آن باشد، یا فاعل آلات و وسایل اطفائیه را از کار اندازد یا حریق منجر به معلولیت دوامدار اشخاص گردد و یا آتش زدن توسط مواد منفلقه و منفجره صورت گیرد و یا حریق منجر به مرگ انسان گردد مرتکب به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده سه صدو شصت و یکم:

۱- شخصی که در مال منقول یا غیر منقول به سبب خطاء موجب احداث حریق گردد، در صورتی که حیات و اموال مردم را به خطر مواجه سازد به حبس متوسط و یا جزای نقدی که از شصت هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر جرم مندرج فقره فوق مواصلات عمومی معطل گردد و یا ضرر بزرگ به اموال عاید گردد مرتکب به حبس طویلی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۳- اگر به اثر جرم مندرج فقره (۱) این ماده مرگ انسان صورت گیرد مرتکب به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صدو شصت و دوم:

۱- شخصی که بدون اجازه مقامات صلاحیت دار مواد منفلقه یا منفجره را بسازد و یا وارد نماید و یا نزد خود نگه کند، علاوه بر مصادره مواد به حبس طویلی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- ماده‌ای که در ترکیب مواد منفلقه و منفجره به کار برده می‌شود و مطابق قرار وزیر داخله که در جریده رسمی نشر می‌شود تعیین می‌گردد. همچنان

قانون جزا ۳۲۶

سامان، آلات و ادواتی که در ساختن یا انفجار آن استعمال می‌گردد، در حکم مواد منفلقه و منفجره شناخته می‌شود.

ماده سه صد و شصت و سوم:

- ۱- شخصی که عمداً مواد منفلقه و منفجره را استعمال نماید که به اثر آن حیات مردم به خطر مواجه گردد حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر به اثر استعمال مواد متذکره فقره فوق به اشخاص ضرر بزرگ عاید گردد و یا منجر به مرگ انسان شود مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و چهارم:

- ۱- شخصی که عمداً مواد منفلقه یا منفجره را استعمال نماید و به اثر آن اموال مردم به خطر مواجه گردد حسب احوال به حبس طویلی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر به اثر جرم مندرج فقره فوق به اموال مردم ضرر بزرگ وارد گردد، مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی شده فقره فوق محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و پنجم:

شخصی که مواد منفلقه و منفجره را در غیر از احوال مندرج این فصل به منظور غیر مشروع استعمال نماید حسب احوال به حبس طویلی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و ششم:

شخصی که مواد منفلقه یا منفجره و یا اموال قابل احتراق را در یکی از وسایل نقلیه زمینی، آبی یا هوایی یا در وسایل و پارسل‌های پوستی خلاف مقررات مربوط انتقال دهد و یا به انتقال آن شروع نماید، به حبس متوسط که از دو

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۲۷

سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند و یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

فصل بیست و چهارم

جرایم مربوط به غرق و مرافق و صحت عامه

ماده سه صد و شصت و هفتم:

۱- شخصی که عمدتاً سیلابی را به وجود آورد یا در آن شروع نماید که توسط آن حیات یا اموال مردم به خطر مواجه گردد حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر ارتکاب جرم مندرج فقره فوق مرگ انسان صورت گیرد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

۳- اگر در اثر سیلاب مذکور به اموال ضرر بزرگ عاید گردد مرتکب به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و شصت و هشتم:

۱- شخصی که به خطا سیلابی را به وجود آورد که به اثر آن حیات یا اموال به خطر مواجه گردد، به حبس متوسط و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

۲- اگر در اثر سیلاب مذکور مرافق عام معطل گردد یا به اموال عامه ضرر بزرگ عاید گردد، مرتکب به حبس طویلی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۳- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره (۱) این ماده منجر به مرگ انسان گردد مرتکب به حبس طویلی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۲۸

ماده سه صد و شصت و نهم:

۱- شخصی که عمداً با انداختن مواد سمی، میکروبی یا سایر اشیاء مضر به صحت عامه در چاه، مخزن آب، ذخیره خانه عمومی یا سایر اشیائی که به منظور استعمال عامه تهیه شده حیات یا اموال مردم را به خطر مواجه سازد به حبس دوام محکوم می‌گردد.

۲- اگر ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق منجر به مرگ انسان گردد، مرتکب به اعدام محکوم می‌گردد.

۳- شخصی که به سبب خطا مرتکب یکی از جرایم مندرج فقره (۱) این ماده گردد، به حبس متوسط و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

۴- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره (۳) این ماده منجر به مرگ انسان گردد، مرتکب به حبس طولی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتادم:

شخصی که چاه یا مخزن عمومی یا هر چیزی که از این قبیل باشد فاسد نماید، طوری که به اثر آن منفعت مطلوبه آن کمتر گردد، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و یکم:

۱- شخصی که آلات، نل یا آلات مخصوص مرافق آب، برق، گاز و غیره مرافق عمومی را عمداً بشکناند یا تلف نماید که به اثر آن مرافق عمومی معطل گردد به حبس متوسط و جزای نقدی که از بیست و پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی از این دو جزا محکوم می‌گردد.

۲- شخصی که عمداً تأسیسات ثابت یا قابل انتقال صحی را یا وسایل موجود در آن را خراب، تلف یا متضرر سازد یا یک چیزی از آن را از کار بیندازد یا غیر

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزای آن ۳۲۹

قابل استفاده گرداند به حبس متوسطی که از دو سال کمتر نباشد محکوم می-
گردد.

۳- شخصی که به خطا مرتکب یکی از جرایم مندرج فقره (۱) این ماده گردد به
حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و دوم:

۱- شخصی که در غیر از حالات فوق عمداً مرتکب عملی گردد که موجب انتشار
مرض خطرناک گردد به حبس متوسط که از سه سال تجاوز نکنند محکوم می-
گردد.

۲- اگر به اثر ارتکاب فعل مندرج فقره فوق فوت انسان صورت گیرد یا معلولیت
دایمی بار آید، مرتکب حسب احوال به جزای پیش بینی شده جرم معلولیت دایمی
در این قانون محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و سوم:

۱- شخصی که به خطا سبب انتشار مرض خطرناک گردد به حبس قصیر و جزای
نقدی که از پنج هزار افغانی کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر به اثر ارتکاب فعل مندرج فقره فوق فوت انسان یا معلولیت دایمی
صورت گیرد، مرتکب حسب احوال به جزای پیش بینی شده قتل خطا یا اذیت
بدنی خطاء محکوم می‌گردد.

فصل بیست و پنجم

تضلیل قضاء

ماده سه صد و هفتاد و چهارم:

شخصی که به قصد تضلیل قضاء، حالت اشخاص، اماکن یا اشیا را تغییر دهد یا
ادله جرم را پنهان نماید و یا معلومات کاذب متعلق به جرم را با وجود علم به

۳۳. قانون جزا

عدم صحت آن تقدیم نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و پنجم:

شخصی که محکمه یا مامورین ضبط قضائی شهرت او را خواسته آن را به غلط ارائه نماید به حبس متوسطی که از سه سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و هشتم:

۱- شخصی که به قصد تضلیل قضاء یا مامورین ضبط قضائی وثیقه یا شی جرمی را که به محکمه یا مامورین ضبط قضائی تقدیم شده اختلاس، پنهان یا تلف نماید به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر مرتکب جرم مندرج فقره فوق مؤظف خدمات عامه باشد به نحوی که اشیاء مذکور به او سپرده شده یا از لحاظ وظیفه نزدش به امانت گذاشته شده باشد به حبس طولی که از هفت سال تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

فصل بیست و هشتم

اطلاع دروغ خود داری از اظهار حقیقت

ماده سه صد و هفتاد و هفتم:

شخصی که به کذب یکی از مراجع قضائی یا اداری را از جرمی اطلاع بدهد که از عدم وقوع آن علم داشته باشد یا مراجع مذکور را به سؤ نیت با وجود علم به کذب اطلاع خود به ارتکاب جرم یک شخص اطلاع دهد یا به ارتکاب جرم

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۳۱

شخص خلاف واقع ادله مادی خلق نماید یا ضد یک شخص با وجود علم به برائت او سبب اتخاذ اجراءات قانونی گردد، حسب آتی مجازات می‌گردد:

۱- اگر اطلاع دروغ در جرم جنایت باشد مرتکب به حبس متوسط که از سه سال کمتر و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

۲- اگر اطلاع دروغ در جنحه یا قباحت باشد مرتکب به حبس متوسط که از سه سال بیشتر و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و هشتم:

شخصی که با وجود علم به خلاف واقعیت یکی از مراجع قضائی، اداری یا یکی از مؤلفین خدمات عامه را به یکی از وسایل از وقوع مصیبت بزرگ، حادثه یا خطر اطلاع بدهد به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از پانزده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هفتاد و نهم:

شخصی که به صفت رسمی به اطلاع یکی از مؤلفین خدمات عامه قانوناً مکلف شده باشد و به او اطلاع دروغ بدهد و هر شخص دیگری که به صفت رسمی یکی از مؤلفین خدمات عامه را به اشیای اطلاع دهد که به کذب آن علم داشته باشد و مقصد از آن مجبور ساختن به اجرای وظیفه یا امتناع از آن برخلاف و جایب باشد، طوری که اگر حقیقت واقعه به مؤلف خدمات عامه معلوم می‌بود آنرا به نحو درست انجام می‌داد، به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از بیست هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

۳۳۲ قانون جزا

ماده سه صد و هشتادم:

شخصی که مراجع قضائی یا اداری را به صدق و بدون سوء نیت به ارتکاب عملی اطلاع بدهد که فاعل آن مستوجب جزا می‌گردد، مجازات نمی‌شود.

ماده سه صد و هشتادویکم:

۱- شخصی که قانوناً به اطلاع یک امر به یکی از مؤلفین خدمات عامه یا به اطلاع امور معلوم مکلف باشد و عمداً از اطلاع آن به کیفیت مطلوب و در وقت معین قانونی امتناع ورزد. حسب احوال به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- هر مؤلف خدمات عامه که به کشف جرایم و گرفتاری مجرم مؤلف گردیده و در اطلاع جرایم مذکور بعد از علم اهمال ورزد به جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد. مشروط بر این که در جرم مذکور تقدیم دعوی معلق به شکایت نباشد یا مجرم زوج یا یکی از اصول یا فروع یا برادر یا خواهر یا از محارم مصاهره مؤلف خدمات عامه باشد.

فصل بیست و هفتم

شهادت دروغ

ماده سه صد و هشتادو دوم:

هرگاه شاهد بعد از ادای سوگند قانونی در پیشگاه محکمه یا نزد مامورین ضبط قضائی عمداً به اظهار باطل، انکار حق، پوشیدن تمام یا بعضی از وقایعی که در مورد آن شهادت اداء می‌نماید بپردازد، شهادت وی دروغ شمرده می‌شود.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۳۳

ماده سه صد و هشتاد و سوم:

۱- شخصی که در یک جرم به نفع یا ضرر متهم به دروغ شهادت اداء نماید، به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد و جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- اگر در اثر شهادت دروغ متهم محکوم علیه قرار گرفته باشد شاهد به جزای پیش بینی شده جرمی محکوم می‌گردد که بالای محکوم علیه صادر گردیده است.

۳- شخصی که در دعوی غیر جزائی و یا نزد مامورین ضبط قضائی شهادت دروغ اداء نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هشتاد و چهارم:

شخصی که به منظور شهادت دروغ چیزی را طلب نماید یا بخشش یا وعده آن را گیرد و یا قبول نماید، او و شخصی که بخشش یا وعده را داده و یا در آن وساطت نموده، به جزای پیش بینی شده جرم رشوت یا شهادت دروغ هر یک که شدیدتر باشد محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و هشتاد و پنجم:

اشخاص آتی به عین جزای پیش بینی شده شهادت دروغ محکوم می‌گردند:

- ۱- شخصی که به اکراه، اغراً یا وسایل دیگر شاهد را به عدم ادای شهادت یا به ادای شهادت دروغ وادار نماید، گرچه به مقصد خود نرسد.
- ۲- شخصی که در اثر بخشش وعده یا فریب از ادای شهادت امتناع ورزد.

ماده سه صد و هشتاد و ششم:

اشخاص آتی به عین جزای پیش بینی شده شهادت دروغ محکوم می‌گردند:

- ۱- شخصی که از طرف یکی از محاکم یا مامورین ضبط قضائی به صفت اهل خیره یا ترجمان مکلف گردد و حقیقت را به هر طریقه که باشد عمداً تغییر دهد.

قانون جزا ۳۳۴

- ۲- شخصی که در ترجمه یکی از اسنادی که امکان استعمال آن در اثبات حق نزد محکمه موجود باشد تزویر وارد نماید.
- ۳- شخصی که تصدیق تزویر شده را با وجود علم به تزویر آن به منظور استفاده در یک دعوی قضائی صادر یا امضاء نماید مشروط بر این که اعطاء و امضاء چنین تصدیق قانوناً مطلوب باشد.
- ۴- شخصی که با وجود علم به تزویر به منظور اثبات در دعوی قضائی یا تحقیق، تصدیق، اظهار، ترجمه، سند، وثیقه، یا اشیای دیگر تزویر شده را استعمال نماید.
- ۵- شخصی که در اثنای جریان تحقیق یا دعوی در دفتر یا دوسیه یا در اوراق دیگری که جهت اثبات استعمال آن ممکن باشد چیز غیر صحیح را درج نماید، به نحوی که به اثر آن نزد محکمه رأی خطا پیدا شده و در حکم تاثیر وارد نماید.

ماده سه صد و هشتاد و هفتم:

احوال آتی اعذار مخففه شمرده می‌شود:

- ۱- رجوع شاهد از اظهارات دروغ و بیان حقیقت قبل از صدور حکم در موضوع دعوی و یا در تحقیق قبل از صدور قرار هیئت تحقیق.
- ۲- اگر اظهار حقیقت شاهد را به خطر بزرگ مواجه گرداند طوری که به آزادی یا شرف او صدمه وارد کند یا به اثر آن زوجه، یا یکی از اصول یا فروع یا خواهر یا برادر او به خطر مواجه گردد.

ماده سه صد و هشتاد و هشتم:

احکام شهادت دروغ بر شخصی که شهادت او به حیث شاهد لازم نیست یا بر شخصی که قانوناً بر او لازم است از ادای شهادت امتناع ورزد تطبیق نمی‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۳۵

فصل بیست و هشتم

قسم ناحق

ماده سه صد و هشتاد و نهم:

- ۱- هرگاه در دعوی قضائی به یکی از طرفین دعوی سوگند متوجه گردد و به ناحق قسم کند به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۲- شخصی که بعد از قسم دروغ و قبل از صدور حکم در موضوع دعوی به حقیقت رجوع نماید به جزا محکوم نمی‌گردد.

ماده سه صد و نودم:

شخصی که به منظور اظهار حقیقت از طرف قاضی یا مامورین ضبط قضائی خواسته شود و بدون عذر شرعی و قانونی از قسم قانونی امتناع ورزد به حبس قصیری که از شش ماه بیشتر و جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

فصل بیست و نهم

بی حرمتی اموات و قبور

ماده سه صد و نود و یکم:

اشخاص آتی به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد:

- ۱- شخصی که بدون مجوز شرعی قبر یا مقبره را خراب یا تلف سازد.
- ۲- شخصی که عمداً به تمام یا جز از جسد مرده بی حرمتی نماید یا کفن میت را بکشد، اگر فعل مذکور به منظور انتقام یا تشهیر میت ارتکاب گردیده باشد در این صورت مرتکب به حبس متوسطی که از سه سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۳۶

ماده سه صد و نود و دوم:

شخصی که به غرض علمی یا تعلیمی بدون اجازه وارث به گرفتن تمام یا جزء از جسد میت اقدام نماید، به حبس قصیری که از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده سه صد و نود و سوم:

۱- شخصی که عمداً در جنازه جار و جنجال بر پا نماید و یا تدفین آن را به شدت و تهدید معطل کند به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- شخصی که خلاف حقیقت محلی را به حیث مقبره یا مزار بسازد به حبس قصیر محکوم می‌گردد.

باب دوم

جنایات و جنح ضد افراد

فصل اول

قتل عمد

ماده سه صد و نود و چهارم:

هرگاه در قتل عمد قصاص به یکی از اسباب مسقطه یا عدم توافر شرایط ساقط یا متعذر گردد، مرتکب حسب احوال مطابق به احکام این فصل تعزیراً مجازات می‌گردد.

ماده سه صد و نود و پنجم:

مرتکب قتل عمد در یکی از حالات آتی به اعدام محکوم می‌گردد:

۱- در حالتی که قتل با اصرار قبلی و ترصد توأم باشد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۳۷

۲- اگر قتل توسط استعمال مواد سمی بی هوش کننده یا منفجره صورت گرفته باشد.

۳- اگر قتل با انگیزه دنی یا در برابر اجرت و یا طور وحشیانه صورت گرفته باشد.

۴- اگر مقتول از اصول قاتل باشد.

۵- اگر عمل قتل بر مؤظف خدمات عامه در اثنای اجرای خدمت یا به سبب آن صورت گرفته باشد.

۶- اگر قاتل قصد قتل بیش از یک نفر را داشته و به اثر فعل واحد قتل همه آنها صورت گرفته باشد.

۷- اگر قتل توأم با جنایت یا جنحه دیگر صورت گرفته باشد.

۸- اگر قتل به منظور تمهید یا تسهیل یا تنفیذ و قادر شدن به ارتکاب جنایت یا جنحه که جزای آن از یک سال کمتر پیش بینی نشده باشد و یا به منظور فرار یا رهایی از جزا صورت گرفته باشد.

۹- اگر مرتکب قتل عمد محکوم علیه به حبس دوام باشد و در خلال مدت تنفیذ حکم مرتکب قتل عمد دیگر یا شروع در آن گردیده باشد.

ماده سه صد و نود و ششم:

مرتکب قتل عمد در یکی از حالات آتی حسب احوال به حبس دوام یا اعدام محکوم می‌گردد:

۱- در حالتی که قاتل قصد قتل شخصی واحد را داشته باشد و فعل او منجر به قتل بیش از یک نفر شده باشد.

۲- در حالی که قاتل جسد مقتول را مثله نماید.

۳- در حالی که جانی در غیر از حالت مندرج اجزا (۲ و ۱) مندرج ماده (۳۹۵) این قانون مرتکب قتل گردد.

قانون جزا ۳۳۸

ماده سه صد و نود و هفتم:

- ۱- شخصی که دیگری را به انتحار تحریک نماید و یا به نحوی از انحا در انتحار وی کمک نماید به جزای حبس که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر به اثر تحریک شروع در انتحار صورت گرفته باشد محرک به حبس قصیر محکوم می‌گردد.
- ۳- شروع کننده به انتحار مجازات نمی‌گردد.

ماده سه صد و نود و هشتم:

شخصی که به‌اثر دفاع از ناموس زوجه یا یکی از محارم خود را در حالت تلبس به زنا یا وجود او را با شخصی غیر در یک بستر مشاهده فی الحال هردو یا یکی از آنها را به قتل رسانده یا مجروح سازد از جزای قتل و جرح معاف اما تعزیراً حسب احوال به حبسی که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل دوم

ضرب منجر به موت و قتل خطاء

ماده سه صد و نود و نهم:

- ۱- شخصی که بدون داشتن قصد قتل علیه شخص دیگری با وارد نمودن ضرب، جرح یا دادن مواد مضره و یا با ارتکاب هر نوع فعل مخالف قانون عمداً تجاوز نماید به نحوی که فعل او منجر به مرگ مجنی علیه گردد حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر ارتکاب جرایم مندرج فقره فوق به اصرار قبلی یا علیه مؤظف خدمات عامه در اثنای اجرای وظیفه یا به سبب آن صورت گرفته باشد و یا مجنی علیه از اصول وی باشد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۳۹

ماده چهارصدم:

۱- شخصی که باثر خطای ناشی از اهمال، غفلت، بی احتیاطی عدم مراعات قانون، مقررات، لوایح و اوامر مرتکب قتل شخص دیگری گردد یا بدون عمد سبب قتل شود به حبس الی سه سال و جزای نقدی که از سی و شش هزار افغانی تجاوز نکند و یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد مگر این که قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

۲- اگر خطا در نتیجه تخلف جسیم از اصولی صورت بگیرد که وظیفه پیشه یا حرفه بر او لا زم گردانیده و یا خطا در وقت ارتکاب ناشی از استعمال مواد مخدره یا مسکره باشد و یا هنگام وقوع حادثه از مساعدت با مجنی علیه با وجود قدرت به آن امتناع ورزد مرتکب به حبس متوسط که از دو سال کمتر و جزای نقدی که از پنجاه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۳- اگر باثر ارتکاب فعل مندرج فقرات فوق بیش از یکنفر به قتل برسد مرتکب به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد و در صورت یکجا شدن یکی از حالات مندرج فقره (۲) با آن مرتکب به حبسی که از هفت سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل سوم

اخفای جسد مقتول

ماده چهار صدویکم :

شخصی که با وجود علم به قتل جسد مقتول را بدون اطلاع مقامات با صلاحیت و قبل از کشف حالت قتل و اسباب آن پنهان یا دفن نماید به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل چهارم

اسقاط جنین

ماده چهارصد و دوم:

شخصی که عمداً جنین زن حامله را از طریق ضرب یا هر نوع اذیت دیگر اسقاط نماید به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و سوم:

۱- شخصی که به واسطه دادن ادویه یا استعمال دیگر وسایل موجب سقط جنین زن حامله گردد اگر چه اسقاط جنین به رضای زن حامله صورت گرفته باشد به حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر ادویه سهواً داده شده باشد مرتکب به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و چهارم:

۱- اگر اسقاط کننده طبیب، جراح، دواساز یا قابله باشد به حداکثر جزای پیش بینی شده محکوم می‌گردد.

۲- اگر اقدام اشخاص مندرج فقره فوق به منظور نجات دادن حیات مادر از طریق تداوی صورت گرفته باشد مرتکب مجازات نمی‌گردد.

ماده چهارصد و پنجم:

زنی که با وجود علم به عواقب عمل عمداً با خوردن ادویه یا استعمال دیگر وسایل راضی شود و یا به شخص دیگری اجازه استعمال وسایل متذکره را

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۴۱

بدهد و به اثر آن اسقاط جنین تحقق یابد به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و ششم:

شروع به جرم اسقاط جنین قابل مجازات نمی‌باشد.

فصل پنجم

ضرب و جرح

ماده چهارصد و هفتم:

۱- شخصی که عمداً شخص دیگری را طوری مجروح یا مضروب نماید که موجب قطع یا نقصان یا شکستن یا از کار افتیدن عضوی از اعضای بدن یا منجر به معلولیت دایمی یا فقدان یکی از حواس او گردد علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر این اعمال منجر به زوال عقل مجنی علیه گردد و یا توأم با اصرار قبلی و ترصد باشد مرتکب حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هشتم:

۱- هرگاه جرح یا ضرب موجب، عطلات عضو یا عجز از کار برای مدت بیش از بیست روز گردد مرتکب علاوه بر جبران خساره به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر عمل مذکور با اصرار قبلی و ترصد توأم باشد مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی شده محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۴۲

ماده چهار صد و نهم:

۱- ضرب یا جرحی که موجب معلولیت و عطالت عضو نشده یا موجب عجز از کار برای مدت کمتر از بیست روز گردد مرتکب به حبس قصیری که از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می-گردد.

۲- اگر عمل مذکور با اصرار قبلی و ترصد توأم باشد مرتکب به حد اکثر جزای پیش بینی شده محکوم می-گردد.

ماده چهار صد و دهم:

هرگاه ضرب یا جرح مندرج مواد فوق از طرف بیش از یک نفر یا به استعمال سلاح یا دیگر آلات ضرب و جرح صورت گیرد مرتکب به حداکثر جزای پیش بینی شده محکوم می-گردد.

ماده چهار صد و یازدهم:

شخصی که عمداً دیگری را مواد ضرر ناک غیر کشنده بدهد که موجب معلولیت دایمی، عطالت عضو یا از کار افتیدن آن یا فقدان یکی از حواس او گردد علاوه بر جبران خساره به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می-گردد.

ماده چهار صد و دوازدهم:

شخصی که به اثر خطای ناشی از اهمال، بی احتیاطی، عدم مهارت شخصی را مجروح یا مضروب نماید، علاوه به جبران خساره به حبس که از سه ماه کمتر واز دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر واز بیست و چهار هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۴۳

ماده چهار صدو سیزدهم:

۱- هرگاه به اثر جنگ مغلوبه قتل یا جرح شدید واقع گردد هر یک از اشخاصی که در جنگ اشتراک نموده به سبب اشتراک در جنگ به حبس متوسط یا جزای نقدی که از شصت هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد مگر این که عدم مسؤلیت وی ثابت گردد.

۲- اگر در حالت مندرج فقره فوق محرک جنگ و فاعل قتل یا جرح تشخیص شده بتواند مرتکب علاوه بر جبران خساره به جزای پیش بینی شده اصل جرم محکوم می‌گردد.

فصل ششم

گرفتاری و توقیف غیر قانونی

ماده چهار صدو چهاردهم:

شخصی که در غیر از احوال مصرحه قانونی یا بدون امر مقامات صلاحیتدار شخص دیگری را گرفتار، توقیف یا از کار منع نماید حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده چهار صدو پانزدهم:

هرگاه گرفتاری، توقیف و ممانعت توسط شخصی انجام یابد که لباس رسمی را بدون داشتن حق استعمال نماید یا خود را به صفت کاذبه متصف سازد یا یک امر جعلی را به عنوان امر مقامات دولتی برای مردم ارائه نماید حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۴۴

ماده چهارصد و شانزدهم:

هرگاه گرفتاری، توقیف و ممانعت به جبر و اکراه یا تهدید به قتل یا تهدید به اذیت بدنی توأم باشد یا این که مرتکب از جمله مؤظفین رسمی دولت باشد به حد اکثر جزای پیش بینی شده ماده (۴۱۵) این قانون محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هفدهم:

شخصی که با وجود علم محلی را برای توقیف غیر قانونی انسان به عاریت بدهد به حبس متوسط که از سه سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل هفتم

اختطاف

ماده چهار صد و هجدهم:

هرگاه شخصی طفلی را که سن هفت سالگی را تکمیل نکرده باشد یا اشخاص دیگری را که به حفاظت خود قادر نباشد خود یا توسط شخص دیگری اختطاف و یا به محل غیر مسکون رها کند، به حبس متوسط که از سه سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهار صد و نوزدهم:

هرگاه در اثر جرم مندرج ماده (۴۱۸) این قانون عضوی از اعضای طفل یا شخص تلف یا معیوب گردد مرتکب به جزای جرح عمدی و اگر منجر به مرگ شود به جزای پیش بینی شده قتل عمدی محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۴۵

ماده چهارصد و بیستم:

۱- هرگاه شخصی طفلی را که سن هجده سالگی را تکمیل نکرده باشد شخصاً یا توسط شخص دیگری بدون حيله و اکراه اختطاف نماید به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر طفل اختطاف شده دختر باشد مرتکب به حبس طویلی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و یکم:

۱- هرگاه شخص طفلی را که سن (۱۸) سالگی را تکمیل نکرده باشد باحيله و یا اکراه شخصاً یا توسط شخصی دیگری اختطاف نماید به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- اگر طفل اختطاف شده دختر باشد مرتکب به حد اکثر جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و بیست و دوم:

هرگاه شخص مردی را که سن هجده سالگی را تکمیل کرده باشد خود یا توسط شخص دیگر اختطاف نماید به حبس متوسط سه الی پنج سال محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و بیست و سوم:

هرگاه اعمال مندرج مواد (۴۲۰ و ۴۲۱) این قانون توسط شخصی ارتکاب شود که مجنی علیه تحت نفوذ و اختیار یا تحت تربیت و نگهداری او واقع باشد یا جرم فوق از طرف مستخدم مجنی علیه یا به همکاری چند نفر صورت گیرد مرتکب به حبس طویلی که از ده سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۴۶

ماده چهارصد و بیست و چهارم:

هرگاه شخص زنی را که سن هجده سالگی را تکمیل نموده شخصاً یا توسط شخص دیگری اختطاف نماید به حبس طویل محکوم می‌گردد. اگر اختطاف شده زن شوهر دار باشد یا با زن اختطاف شده فعل نامشروع اجرا گردد مرتکب به حداکثر جزای پیش بینی شده محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و بیست و پنجم:

هرگاه شخص زنی را که سن (۱۶) سالگی را تکمیل کرده باشد به منظور ازدواج از محل اقامت اولیایش با خود ببرد در صورتی که به رضا و رغبت قانوناً باوی عقد ازدواج نماید این عمل اختطاف شمرده نمی‌شود.

فصل هشتم

زنا، لواط، و هتک ناموس

ماده چهارصد و بیست و هشتم:

هرگاه در جرم زنا شرایط تطبیق جزای حد موجود نگردد یا به علت شبهه و یا یکی از اسباب دیگر حد ساقط گردد مرتکب مطابق به احکام مندرج این فصل مجازات می‌گردد.

ماده چهارصد و بیست و نهم:

۱- شخصی که با مونث زنا یا لواط و یا با مذکر لواط نماید حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- ارتکاب فعل مندرج فقره فوق در یکی از حالات آتی احوال مشدده شمرده می‌شود:

۱- در حالتی که مجنی علیه سن هجده سالگی را تکمیل نکرده باشد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۴۷

- ۲- در حالتی که مرتکب از اقارب مجنی علیه تا درجه سوم باشد.
- ۳- در حالتی که مرتکب مرتب مربی، معلم، مستخدم مجنی علیه یا به نحوی از انحاء بالایی وی نفوذ و اختیاری داشته باشد.
- ۴- در حالتی که مجنی علیه زن شوهر دار باشد.
- ۵- در حالتی که بکارت مجنی علیها به سبب ارتکاب فعل زایل شده باشد.
- ۶- در حالتی که دو شخص یا بیشتر از آن برای غلبه یافتن بر مجنی علیه معاونت کرده باشند یا فعل را یکی بعد دیگر مرتکب گردیده باشند.
- ۷- در حالی که مجنی علیه به سبب ارتکاب فعل به مرض تناسلی مصاب گردیده باشد.
- ۸- در حالی که مجنی علیها حامله گردیده باشد.*

ماده چهار صد و بیست و هشتم:

هرگاه فعل مندرج فقره (۱) ماده (۴۲۷) این قانون به مرگ مجنی علیه منجر گردد مرتکب حسب احوال به حبس دوام یا اعدام محکوم می‌گردد.

ماده چهار صد و بیست و نهم:

- ۱- شخصی که به عنف یا تهدید یا حيله به ناموس شخص اعم از این که مذکر باشد یا مونث تجاوز نماید و یا به آن شروع نماید به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر مجنی علیه به سن هجده سالگی نرسیده باشد یا مرتکب جرم از جمله اشخاص مندرج فقره (۲) ماده (۴۲۷) این قانون باشد به حبس طویلی که از ده سال تجاوز نکنند محکوم می‌گردد.

* ماده ۴۲۷ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

فصل نهم

تحریک به فسق و فجور

ماده چهارصد و سی ام:

- ۱- شخصی که مذکر یا مؤنثی را که سن هجده سالگی را تکمیل ننموده به فجور یا اتخاذ فسق به حیث حرفه تحریک نماید و یا در این مورد تسهیلاتی برای آنها فراهم سازد به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر مرتکب از جمله اشخاص مندرج فقره (۲) ماده (۴۲۷) این قانون باشد و یا از اجرای عمل خود قصد به دست آوردن منفعت را داشته باشد به حبس طویل که از ده سال تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

فصل دهم

هتک حرمت مسکن و مسلک غیر

ماده چهارصد و سی و یکم:

- ۱- اشخاص آتی به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردند:
- ۱- شخصی که به محل مسکون یا آماده سکونت و یا بیکی از ملحقات آن بدون رضای صاحب آن یا بدون مجوز قانون داخل شود.
- ۲- شخصی که در محلات مندرج جزء فوق در حالت پنهان شده یافت شود.
- ۳- شخصی که در محلات مندرج جزء (۱) این فقره به وجه مشروع داخل شود و علی الرغم اراده صاحب حق در آن جا باقی بماند.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۴۹

۲- اگر قصدان دخول به محل اختفا یا بقا در آن منع حیازت صاحب محل به وسیله قوت یا ارتکاب جرم در آن باشد، مرتکب به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا بیکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

۳- اگر جرم مندرج فقره فوق در بین غروب و طلوع آفتاب یا توسط شکستادن یا بالا شدن یا از شخصی که سلاح ظاهری یا پنهان را حمل نموده یا از طرف دو نفر یا بیشتر از آن یا از شخصی که صفت مؤظف خدمات عامه را به خود گرفته یا ادعای ادای خدمت عامه را بنماید و یا خود را به صفت کاذبه متصف بسازد واقع گردد، مرتکب به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و سی و دوم:

۱- اگر جرم مندرج ماده (۴۳۱) این قانون در محل مختص به حفظ مال و در عمار غیر از آنچه در این فصل ذکر شده ارتکاب گردد، مرتکب به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق را اقلاً دو نفر که یکی از آن سلاح ظاهری یا پنهان حمل نموده باشد یا بیش از دو نفر مرتکب گردند. به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردند.

فصل یازدهم

تهدید

ماده چهارصد و سی و سوم:

۱- شخصی که دیگری را به ارتکاب جنایت علیه نفس یا مال خود او یا علیه نفس یا مال غیر کتباً تهدید نماید یا تهدید به استناد امور مخل شرف با افشای آن باشد، به حبس طولی که از هفت سال تجاوز نکند محکوم می‌گردد. مشروط بر این که تهدید توأم با مطالبه یک شیء طلب یا به مکلف ساختن یک فعل یا به امتناع از آن باشد.

۲- اگر تهدید توسط مکتوب خالی از اسم مرسل باشد یا صدور آن منسوب به یک جمعیت سری موجود یا موهوم باشد به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و سی و چهارم:

شخصی که دیگری را به ارتکاب جنایت علیه نفس یا مال خود او یا علیه نفس یا مال غیر یا به استناد امور مخل شرف یا حیثیت یا افشای آن در غیر از حالات مندرج ماده (۴۳۳) این قانون تهدید نماید به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و سی و پنجم:

شخصی که دیگری را به قول یا فعل خود یا توسط شخص دیگری در غیر از حالات مندرج مواد (۴۳۳) و (۴۳۴) این قانون تهدید نماید، به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزای آن ۳۵۱

فصل دوازدهم

قذف

ماده چهارصد و سی و هشتم:

۱- قذف عبارت است از نسبت دادن واقعه معینه به غیر توسط یکی از وسایل علنی، به نحوی که اگر صدق می‌داشت شخصی که تهمت به او نسبت داده شده به جزا محکوم می‌گردید یا به نزد مردم تحقیر می‌شد.

۲- اگر در جرم قذف شرایط اقامه حد جمع نگردد و یا به علت شبهه و یا به نحوی از انحاء حد محکوم بهای قذف ساقط گردد، مرتکب به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد و به جزای نقدی که از ده هزار افغانی کمتر و از بیست هزار افغانی تجاوز نباشد و یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و سی و هفتم:

اگر قذف به اتهام غیر از زنا یا نفی نسب باشد طوری که قاذف به مقذوف نسبت اموری را کند که اگر حقیقت می‌داشت یا به حکم قانونی مستوجب جزا می‌گردید یا نزد مردم حقیر می‌شد، مرتکب به جزای پیش بینی شده ماده (۲۸۴) این قانون محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و سی و هشتم:

هرگاه قاذف صحت فعل یا واقعه را که به مقذوف نسبت داده به اثبات برساند به هیچ نوع جزا محکوم نمی‌گردد.

ماده چهارصد و سی و نهم:

اگر مقذوف قبلاً به جرمی محکوم شده باشد که قاذف به آن مقذوف را قذف کرده، قاذف مذکور به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی

قانون جزا ۳۵۲

که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و چهارم:

در جرم کذب هیچ نوع تحقیق، تعقیب اقامه دعوی صورت گرفته نمی‌تواند مگر به اساس شکایت مقذوف.

فصل سیزدهم

دشنام

ماده چهارصد و چهارم و یکم:

دشنام عبارت است از نسبت دادن چیزی به غیر که به اثر آن اعتبار یا حیثیت شخص جریحه‌دار گردد، گرچه متضمن استناد به یک واقعه معینه نباشد.

ماده چهارصد و چهارم و دوم:

اگر دشنام مشتمل به استناد واقعه معینه نباشد بلکه به نحوی از انحاء اعتبار یا حیثیت شخص را جریحه دار نماید، در صورتی که دشنام به یکی از وسایل علنی تحقق یافته باشد مرتکب به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و چهارم و سوم:

اگر دشنام به وسایل علنی صورت نگرفته باشد بلکه توسط تلفون، ارسال مکتوب و یا توسط شخص دیگری ابلاغ گردیده باشد، مرتکب به جزای حبسی که از سه ماه کمتر و از شش ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از شش هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۵۳

ماده چهارصدو چهل و چهارم:

- ۱- اگر یکی از خصوم در محاکم یا در اثنای تحقیق به قدری که دفاعیه ایجاب می‌کند به دیگری دشنام بدهد محکوم به جزا نمی‌گردد.
- ۲- اگر شخص مورد تعدی شخص دیگری واقع گردد و در اثنای فوران غضب به وی دشنام دهد محکوم به جزا نمی‌گردد.

فصل چهاردهم

افشای اسرار اشخاص

ماده چهار صدو چهل و پنج:

- ۱- هر شخصی که به حکم وظیفه، کسب، پیشه، صنعت، فن و یا به لحاظ طبیعت کار خود به یک سری از اسرار علم حاصل نماید و آن را در غیر از حالات مصرحه قانون افشاء نماید و یا آن را به منفعت خود یا منفعت شخص دیگر استعمال کند، به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر صاحب مصلحت به افشای سر اجازه داد و یا مقصود از افشای سر اخبار از جنایت یا جنحه و یا منع ارتکاب آن باشد مرتکب به جزا محکوم نمی‌گردد.

ماده چهارصدو چهل و ششم:

- اشخاص آتی به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

قانون جزا ۳۵۴

۱- شخصی که به یکی از وسایل علنی، اخبار، تصاویر یا لوحه ها را که به اسرار زندگانی فامیلی یا عایلوی افراد ارتباط داشته باشد افشاء نماید گرچه حقیقت داشته باشد.

۲- شخصی که در تلفون یا توسط مکتوب ارسالی به اسرار علم حاصل نماید و به قصد ضرر آن را افشاء نماید.

فصل پانزدهم

راهزنی

ماده چهار صد و هفتم:

۱- شخصی که به قصد گرفتن مال از طریق مغالبه در راه عام و یا در هر جای محجور دیگر با سلاح یا آله که مشابه سلاح باشد موضع گرفته و مرتکب یکی از افعال آتی گردد راهزن شمرده می شود:

۱- تخویف عابرین.

۲- گرفتن مال غیر با تهدید یا اکراه.

۳- قتل انسان.

۴- قتل انسان و گرفتن مال غیر.

۲- اگر در جرم راهزنی شرایط اقامه حد تکمیل نگردد و یا به نحوی از انحاء جزای محکوم بهای حد ساقط شود مرتکب مطابق به احکام مندرج این فصل تعزیراً مجازات می گردد.

ماده چهار صد و هشتم:

در قتلی که توسط راهزن صورت می گیرد عمدیت شرط نیست.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزای آن ۳۵۵

ماده چهارصد و چهل و نهم:

رهزن قاتل به اعدام محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و پنجاهم:

راهزنی که عابرین را تخویف نماید به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و پنجاه و یکم:

راهزنی که مال غیر را گرفته باشد به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و پنجاه و دوم:

راهزنی که در ارتکاب فعل شروع نماید به جزای پیش بینی شده شروع در جرم محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و پنجاه و سوم:

هرگاه راهزن مرتکب جرایمی گردد که در این فصل ذکر نشده به جزای معینه جرم ارتکاب شده محکوم می‌گردد.

فصل شانزدهم

سرقت و غصب

ماده چهارصد و پنجاه و چهارم:

۱- هرگاه در جرم سرقت شرایط اقامه حد تکمیل نگردد یا به اثر شبهه حد ممتنع و یا به نحوی از انحا جزای محکوم بهای حد ساقط گردد، سارق طبق احکام مندرج این فصل مجازات می‌گردد.

قانون جزا ۳۵۶

۲- به مقصد این قانون شخصی که مال منقول و متقوم ملکیت غیر را طور خفیه بگیرد سارق شمرده می‌شود.

ماده چهارصد و پنجاه و پنجم:

شخصی که با اجتماع شرایط چارگانه آتی مرتکب سرقت گردد به حبس دوام محکوم می‌گردد:

۱- سرقت بین غروب و طلوع آفتاب.

۲- سرقت از جانب دو شخص و یا بیشتر از آن.

۳- سرقت با حمل اسلحه ظاهری یا پنهان سارقین یا یکی از آنها.

۴- سرقت با داخل شدن به محل مسکون یا محلی که برای سکونت آماده شده و یا به یکی از ملحقات آن به وسیله بالا شدن به دیوار، سوراخ کردن آن، شکستادن دروازه و امثال آن و یا با استعمال کلیدهای ساخته شده یا لباس عسکری، پولیس، یا لباس سایر مؤظفین خدمات عامه یا به وسیله امر تزویر شده به ادعای این که از مقامات با صلاحیت دولت صادر شده یا به وسیله سازش یا یکی از ساکنین محل و یا به استعمال هر نوع حيله که باشد صورت گرفته باشد.

ماده چهارصد و پنجاه و هشتم:

۱- شخصی که به اثر اکراه یا تهدید به استعمال اسلحه مرتکب سرقت گردد، به حبس طویل محکوم می‌گردد.

۲- اگر در اثر اکراه جرح واقع گردد مرتکب به حبس دوام محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزایهای آن ۳۵۷

ماده چهارصد و پنجاه و هفتم:

اشخاصی که در بین غروب و طلوع آفتاب مرتکب سرقت گردند و تعداد اوشان دو یا بیشتر از آن باشد و اقلأ یکی از آنها سلاح ظاهر یا پنهان شده با خود حمل نموده باشد، به حبس طویل محکوم می گردند.

ماده چهارصد و پنجاه و هشتم:

شخص که آلات یا وسایلی را که در مواصلا ت تلفونی یا تلگرافی به کار رفته است سرقت نماید، به حبس متوسط محکوم می گردد. مشروط بر این که در این جرم یکی از احوال مشدده مندرج مواد (۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷) این قانون موجود نباشد.

ماده چهارصد و پنجاه و نهم:

اشخاص آتی به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد محکوم می گردند:

۱- شخصی که در یکی از عبادتگاه، محل مسکون و محلی که برای سکونت آماده باشد و یا در ملحقات آن سرقت نماید.

۲- شخصی که با داخل شدن به محوطه به وسیله شکستادن احاطه استعمال کلیدهای ساخته گی یا به هر طریقه دیگری که به داخل محوطه نفوذ کرده باشد سرقت نماید.

۳- شخصی که بین غروب و طلوع آفتاب سرقت نماید.

۴- شخصی که به اشتراک یک نفر یا بیشتر از آن سرقت نماید، شریک به عین جزای فاعل محکوم می گردد.

۵- شخصی که با حمل سلاح ظاهری یا پنهان شده سرقت نماید.

۶- شخصی که مستخدم یا اجیر بوده به منظور ضرر رساندن به مخدوم سرقت نماید.

قانون جزا ۳۵۸

۷- شخصی که کارگر فابریکه بوده و به منظور ضرر رساندن به صاحب منفعت آن سرقت نماید.

۸- شخصی که حمال راننده یکی از وسایط حمل و نقل و بارکش و یا به هر نحوی از انجا مکلف به حمل و نقل مال باشد از آن سرقت نماید.

ماده چهارصد و شصتم:

هرگاه در جرم سرقت هیچ یکی از احوال مشدده مندرج این فصل موجود نگردد یا قیمت مال مسروقه ناچیز باشد مرتکب حسب احوال به حبس قصیری که از سه ماه کمتر یا به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و شصت و یکم:

شخصی که غله یا محصولات زراعتی را که هنوز درو یا چیده نشده سرقت نماید، به دو چند قیمت مال مسروقه محکوم می‌گردد. مشروط بر این که قیمت مال مسروقه از صدافغانی تجاوز نکند.

ماده چهارصد و شصت و دوم:

شخصی که به سرقت شروع نماید به جزای که از نصف حد اکثر جزای پیش بینی شده اصل جرم بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و شصت و سوم:

در تمام احوال مندرج این فصل محکمه سارق را علاوه بر جزای پیش بینی شده به رد مال مسروقه و یا قیمت آن محکوم می‌نماید.

ماده چهارصد و شصت و چهارم:

۱- شخصی که به عنف، اکراه یا تهدید، سند، امضاء، مهر یا نشان انگشت را غصباً اخذ نماید، حسب احوال به حبس طویل محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۵۹

۲- شخصی که توسط یکی از وسایل مندرج فقره فوق شخص دیگری را به الغا، اتلاف یا تعدیل شی از اشیاء متذکره فوق و یا به امضاء مهر یا نشان شخصت به ورق سفید مجبور گرداند. به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می گردد مگر این که قانون به جزای شدید تر حکم کرده باشد.

۳- اگر از ارتکاب جرایم مندرج فقرات (۱) و (۲) این ماده مفادی به مرتکب عاید و ضرری به مجنی علیه وارد نگردیده باشد، مرتکب حسب احوال به حبس متوسط محکوم می گردد.

ماده چهارصد و شصت و پنجم:

۱- شخصی که در غیر از موارد مندرج ماده (۴۶۴) این قانون شخص دیگری را توسط تهدید به تسلیم نمودن پول یا اشیای دیگری مجبور گرداند به حبس طولی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق توسط عنف یا اکراه صورت بگیرد، مرتکب به حبس طولی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

فصل هفدهم

خیانت در امانت

ماده چهارصد و شصت و هشتم:

۱- شخصی که مال منقول غیر نزد او امانت گذاشته شده باشد، یا به هر نحو دیگری که مال مذکور به او سپرده شده باشد آن را به سوء نیت برای خود یا برای منفعت شخص دیگر استعمال نماید یا مخالف قانون و مقررات به خلاف غرضی که به او سپرده شده در آن به سوء نیت تصرف نماید، حسب احوال به

۳۶۰ قانون جزا

حبس متوسط یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی کمتر و از شصت هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- هرگاه جرم مندرج فقره فوق توسط یکی از اشخاص آتی در مورد مالی که به مقتضای وظیفه به‌وی سپرده شده ارتکاب گردد مرتکب به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد:

۱- صاحب پیشه حمل و نقل اموال اعم از طریق زمین، هوا و آب یا یکی از همکاران وی.

۲- وکیل مدافع، دلال یا صراف.

۳- مامور، اجیر، مستخدم.

۴- شخصی که به امر محکمه مالی به او سپرده شده یا بر قاصر یا فاقد اهلیت وصی یا قیم تعیین شده باشد یا در یکی از مؤسسات خیریه مسئول اداره اموال مؤسسه باشد مرتکب یکی از جرایم مندرج فقره (۱) این ماده گردد، به حبس طولی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و شصت و هفتم:

۱- هرگاه مالک مال منقول که اموال او به قرار محکمه تحت حجز قرار گرفته یا تحت تصرف قضاء گذاشته شده باشد مالک مذکور مال را به سوء نیت برای خود یا منفعت شخص دیگری استعمال یا در آن تصرف نماید یا آن را پنهان کند یا برای شخصی که در مال مذکور حق مطالبه را از وی داشته باشد تسلیم ننماید، به نحوی که غرض اجراءات اتخاذ شده در مورد مال بر آورده شده نتواند، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- اگر گروگیرنده مال منقول مرهونه را نزد مالک آن به امانت بگذارد و مالک مذکور برای خود یا منفعت خود یا منفعت شخص دیگر به سوء نیت استعمال یا

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۶۱

بر خلاف غرضی که به او سپرده شده تصرف نماید، به عین جزای پیش بینی شده فقره فوق محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و شصت و هشتم:

۱- هرگاه شخصی مال منقولی را بخرد و بایع آن را به منظور تادیبه تمام قیمت مبیعه در ملکیت خود نگاه دارد و مشتری بدون اجازه قبلی بایع طوری در آن تصرف نماید که مال مذکور را از حیازت بایع خارج سازد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی کمتر و از دوازده هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- دعوی در جرم مندرج فقره فوق بدون شکایت بایع اقامه شده نمی‌تواند و دعوی قبل از حکم نهائی در آن به انصراف بایع از شکایت ساقط می‌گردد، اگر انصراف بعد از صدور حکم به عمل آید تنفیذ حکم در آن متوقف می‌گردد.

فصل هجدهم

فریب کاری

ماده چهارصد و شصت و نهم:

۱- شخصی که به تسلیمی یا انتقال حیازت مال منقول غیر برای خود و یا برای شخص دیگر به یکی از وسایل آتی توصل ورزد به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد محکوم می‌گردد:

۱- استعمال وسایل فریب کارانه.

۲- به کار بردن اسم و یا صفت کاذب یا دادن اطلاع غلط در حادثه معین به نحوی که به اثر آن مجنی علیه فریب خورده به تسلیمی وادار گردد.

۳- شخصی که توسط یکی از وسایل مندرج فقره فوق شخص دیگری را به تسلیمی یا انتقال حیازت سند قرض یا سند دیگری که استعمال آن در اثبات حق

قانون جزا ۳۶۲

ملکیت یا حق عینی دیگری امکان داشته باشد یا به تصرف درمال یا به ابراء و ادار سازد، به عین جزای مندرج فقره فوق محکوم می‌گردد.

۴- شخصی که توسط یکی از وسایل مندرج فقره (۱) این ماده شخص دیگری را به امضاء کردن، مهر و نشان انگشت یا الغاء یا اتلاف یا تعدیل سندی از اسناد مندرج فقره (۲) این ماده و ادار سازد، به عین جزای مندرج فقره (۱) این ماده محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هفتادم:

شخصی که با وجود علم به عدم ملکیت یا علم به این که حق تصرف را در آن ندارد در مال منقول یا عقار تصرف نماید یا در مال با وجود علم به تصرف قبلی در آن یا عقد جانبین به آن تصرف نماید، به نحوی که به اثر آن به غیر ضرر برسد به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هفتاد و یکم:

۱- شخصی که از احتیاج، عدم مهارت یا ضعف نفس قاصری که سن هجده سالگی را تکمیل نموده باشد طوری سوء استفاده کند، که به حيله به واسطه تحریر امضاء اسناد ملکیت یا رسید خط متعلق به دیون یا طلبات یا به فراغت از اوراق تجارتي یا سایر اسناد مثبتة ضرری به شخص مذکور برساند، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

۲- دیوانه، معتوه، محجور و شخصی که بعد از سن هجده سالگی بالای او حکم استمرار و صایت صادر شده در حکم قاصر شمرده می‌شوند.

۳- اگر مرتکب جرایم مندرج فقره (۱) این ماده ولسی وصی یا قسیم بر مجنی علیه باشد یا به نحوی از انحا به سرپرستی یا حفظ منافع وی مکلف باشد اعم از این که به مقتضای قانون، حکم محکمه یا

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۶۳

موافقه خاص باشد به حبس طولی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هفتاد و دوم:

شخصی که به سوء نیت بدون داشتن دارائی اعم از پول نقد یا اعتبار برای شخص دیگر چک بدهد یا وجه اعتبار وی کمتر از چک بوده یا این که بعد از اعطای چک تمام یا یک قسمتی وجهی را که به اعتبار آن چک صادر نموده از بانک بکشد، طوری که دارائی او وجه مندرج چک را پوره نکند یا به مرجعی که از آن پول اخذ می‌نماید به عدم تادیه پول امر نماید یا چک را عمداً طوری تحریر یا امضاء نماید که مانع تادیه پول گردد، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هفتاد و سوم:

هرگاه به‌اثر ارتکاب جرایم مندرج این فصل ضرری به مجنی علیه وارد گردد، مرتکب علاوه بر جزای اصلی به جبران خساره نیز محکوم می‌گردد.

فصل نهم

اختفای اشیائی که در نتیجه ارتکاب جرم به دست می‌آید

ماده چهارصد و هفتاد و چهارم:

۱- شخصی که با وجود علم اشیای را که در نتیجه ارتکاب جنایت به دست آمده در حیات خود در آورد یا آن را پنهان یا استعمال نماید یا به نحوی از انحاء در آن تصرف کند، حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد. مگر این که در قانون جزای شدیدتری پیش بینی شده باشد.

قانون جزا ۳۶۴

۲- اگر اشیای مندرج فقره فوق در نتیجه ارتکاب جنحه به دست آمده باشد، به حبس که از سه سال بیشتر نباشد محکوم می گردد مشروط بر این که جزای آن حداکثر جزای پیش بینی شده اصل جرمی که اشیای مذکور در نتیجه ارتکاب آن به دست آمده تجاوز نکند و شخصی که در ارتکاب جرم اشتراک نکرده باشد، اشیای به دست آمده را در حیات خود در آورده یا آن را پنهان یا استعمال نموده یا به نحوی از انحا در آن تصرف کرده باشد.

۳- شخصی که شی از اشیای را که در نتیجه ارتکاب جنایت یا جنحه حاصل شده در احوالی به دست آورد که بایست به عدم مشروعیت آن علم پیدا می کرد به حبس قصیر یا جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می-گردد.

ماده چهارصد و هفتاد و پنجم:

۱- هرگاه مرتکب جرایم مندرج ماده (۴۷۴) این قانون راجع به مرتکبین جرایمی که اشیای مذکور از نزدشان به دست آمده قبل از اقدام و تعقیب و جستجوی آنها به مراجع با صلاحیت اطلاع بدهد محکوم به جزا نمی گردد.

۲- اگر اطلاع بعد از آغاز تحقیق به مراجع باصلاحیت داده شود اطلاع وی حالت مخففه شمرده می شود.

فصل بیستم

احکام مشترک

ماده چهارصد و هفتاد و هشتم:

۱- در جرایم مندرج فصول این باب که از آن به زوج یا یکی از اصول یا فروع ضرر برسد، تحریک دعوی یا سایر اجراات علیه شان جواز ندارد. مگر به

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزایهای آن ۳۶۵

شکایت مجنی علیه و دعوی جزائی قبل از صدور حکم قطعی با انصراف مجنی علیه از شکایت ساقط می‌گردد.

۲- انصراف اگر در جرایم مندرج فقره فوق بعد از حکم قطعی محکمه صورت گیرد تنفیذ حکم متوقف می‌گردد.

۳- در حالتی که اشیای محل جرم به حکم قضایا مراجع با صلاحیت قانونی تحت حجر قرار گرفته باشد یا در تصرف قضاء گذاشته شده باشد یا مرهونه غیر باشد یا به حق انتفاع غیر در آمده باشد احکام این ماده تطبیق نمی‌گردد.

فصل بیست و یکم

مداخله در آزادی مناقصات و مزایدات

ماده چهارصد و هفتاد و هفتم:

شخصی که به وسیله تقلب یا سایر وسایل غیر مشروع در آزادی و سلامت مناقصات و مزایدات که به دولت، مؤسسات یا شرکت‌هایی که دولت در آن سهم دارد یا دوایر رسمی یا نیمه رسمی تعلق نمی‌گیرد اخلال وارد نماید، به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

فصل بیست و دوم جرایم مربوط به تجارت

قسمت اول- ربح غیر قانونی

ماده چهارصد و هفتاد و هشتم:

هرگاه شخصی طور علنی یا مخفی به شخص دیگر قرض یا ربح غیر مجاز بدهد به حبس قصیری که از سه ماه کمتر نباشد و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

قسمت دوم- تقلب در معاملات تجارتي

ماده چهارصد و هفتاد و نهم:

شخصی که عمداً از طریق نشر وقایع مختلفه یا اخبار کاذب یا پروپاگند و یا از طریق ارتکاب سایر اعمالی که متضمن تقلب یا فریب باشد، سبب بلند رفتن یا پائین آمدن قیمت اجناس، اوراق مالی آماده ترویج گردد یا جنسی از اجناس آماده استهلاك را پنهان نماید یا سبب آن گردد، به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هشتادم:

شخصی که با عقد کننده در یکی از موارد آتی تقلب نماید به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار تجاوز نکند یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردد:

- ۱- در تعداد، مقدار، مقیاس، وزن، پیمانانه، طاقت و فیصدی مواد ترکیبی.
- ۲- در عین جنس طوریه که غیر آنچه را تعهد نموده به جانب مقابل تسلیم دهد.
- ۳- در ماهیت، صفات اساسی، عناصر مفیده و مرکبه شی.
- ۴- در نوع، جنس و منبع شی.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۶۷

قسمت سوم- جرایم مربوط به افلاس

ماده چهارصد و هشتاد و یکم:

تاجری که به افلاس او حکم قطعی صادر گردیده در یکی از حالات آتی مفلس متقلب شمرده می شود:

۱- در حالتی که تمام یا بعضی دفاتر خود را پنهان، تلف، تغییر یا تبدیل نموده باشد.

۲- در حالتی که به غرض رساندن ضرر به دائنین یک جز مال خود را اختلاس یا پنهان نموده باشد.

۳- در حالتی که به دین صوری اعتراف نموده یا خود را به دینی مدیون ساخته باشد که در حقیقت به ذمه او نمی باشد اعم از این که این دین در دفاتر یا بودجه یا در اوراق دیگر خود ثبت کرده یا طور شفوی به آن اقرار نموده باشد.

۴- در حالتی که به نیت سوء از تقدیم اوراق یا توضیحات در صورت مطالبه مراجع با صلاحیت امتناع ورزیده و او به آثاریکه بر امتناع وی مرتب می گردد علم داشته باشد.

ماده چهارصد و هشتاد و دوم:

مفلس متقلب به حبس طولی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می گردد.

ماده چهارصد و هشتاد و سوم:

۱- تاجری که به افلاس او حکم قطعی صادر گردیده و به سبب تقصیر بزرگ باعث خساره دائنین خود گردد مفلس مقصر شمرده می شود.

۲- تاجر مفلس در یکی از حالات آتی مقصر بزرگ شمرده می شود:

۱- در حالتی که مصرف شخصی یا فامیلی او نسبت به عایدات وی بسیار زیاد باشد.

قانون جزا ۳۶۸

- ۲- در حالتی که مبالغ هنگفت را در قمار بازی تکت های بخت آزمائی یا شرط بندی صرف نماید.
- ۳- در حالتی که متاعی را بخرد و به قیمت نازلتر بفروشد یا مبالغ زیاد را قرض بگیرد یا اوراق بهادار را صادر یا وسایل دیگری را استعمال نماید، به نحوی که به سبب آن خساره بزرگ به او عاید گردد به منظور این که مال را به دست آرد و از این طریق افلاس خود را به تاخیر اندازد.
- ۴- در حالتی که بعد از متوقف ساختن تادیه دین به منظور رساندن ضرر به سایر دائنین یا به قصد رسیدن به مصالحه دین یکی از دائنین را تادیه نماید.
- ۵- در حالتی که به وسیله تقلب با دائنین به مصالحه برسد.

ماده چهارصد و هشتاد و چهارم:

مفلس مقصر بزرگ به حبس متوسطی که از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هشتاد و پنجم:

تاجری که به افلاس او حکم قطعی صادر گردیده در یکی از حالات آتی مفلس مقصر دانسته می‌شود:

- ۱- در حالتی که قوانین تجارتی داشتن دفاتر تجارتی را لازم شمرده باشد و او دفاتر مذکور را نداشته باشد یا دفاتر طوری نامکمل و نامنظم باشد که از آن حقیقت دارائی و قرض‌های او معلوم نگردد.
- ۲- در حالتی که ورقه بیلاس خود را در میعاد قانونی تقدیم ننماید.
- ۳- در حالتی که بعد از متوقف ساختن تادیات، اظهارات صحیح را که قانوناً به آن مکلف است تقدیم ننماید.
- ۴- در حالتی که بدون عذر معقول در صورت طلب شخصاً به مرجعی که حکم افلاس وی را صادر نموده حاضر نگردد یا اظهاراتی را که مرجع مذکور از وی مطالبه نماید تقدیم نکند یا عدم صحت این اظهارات ظاهر گردد.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۶۹

۵- در حالتی که برای منفعت غیر بدون عوض قرار داد بزرگی را عقد نماید که هنگام عقد وضع مالی او اجازه ندهد.

ماده چهارصد و هشتاد و هشتم:

۱- هرگاه به اشتهار افلاس یک شرکت تجاری حکم قطعی صادر گردد در صورتی که بر یکی از اعضای مجمع عمومی یا هیئت مدیره ارتکاب یکی از افعال مندرج ماده (۴۸۱) این قانون ثابت گردد به جزای پیش بینی شده ماده (۴۸۲) این قانون محکوم می‌گردد.

۲- اگر یکی از اعضای مجمع عمومی یا هیئت مدیره به وسیله تقلب یا فریب مرتکب فعلی گردد که به اثر آن شرکت مفلس گردد یا در توقف تأدیات شرکت مساعدت نماید، به جزای پیش بینی شده ماده (۴۸۲) این قانون محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هشتاد و نهم:

هرگاه به اشتهار افلاس صغیر، محجور علیه یا شخصی که تجارت او را شخص امین اداره می‌کند حکم قطعی صادر گردد مسئولیت جزائی اعمال فریب یا تقصیر متوجه ولی، وصی یا امینی می‌باشد که ارتکاب یکی از افعال تقلب، فریب یا تقصیر مندرج مواد قبلی این فصل ثابت گردد، حسب احوال به جزای پیش بینی شده آن محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و هشتاد و دهم:

اشخاص آتی به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردند مشروط بر این که در قانون جزای شدید تری پیش بینی نشده باشد:

۱- شخصی که تمام یا بعضی اموال مفلس را پنهان کند گرچه زوجه یا یکی از اصول یا فروع او باشد.

۳۷۰ قانون جزا

۲- شخصی که از جمله دائنین نبوده و به وسیلهٔ تقلب در مذاکرات مربوط به صلح دخالت نماید یا به وسیلهٔ تقلب به منظور مساعدت به مدیون مفلس دینی را خلاف حقیقت به نام خود یا نام شخص دیگری وا نمود سازد.

۳- دائنی که موافقه خاص را به منظور منفعت خود و ضرر سایر دائنین عقد نماید.

۴- دائنی که به وسیلهٔ تقلب اندازه دین خود را زیاد نماید یا بر مفلس یا بر شخص دیگری امتیازات خاص را در بدل دادن رأی در مذاکرات صلح یا دارائی مفلس یا وعده به آن شرط گذارد.

مادهٔ چهارصد و هشتادونهم:

محکمه می‌تواند به نشر حکم محکومیت جرایم مندرج این فصل امر نماید.

فصل بیست و سوم

تجاوز بر حقوق ملکیت معنوی

مادهٔ چهارصد و نودم:

۱- شخصی که بر یک حق از حقوق ملکیت معنوی غیر که آن را قانون یا معاهده بین المللی‌ای که افغانستان به آن الحاق نموده حمایت کرده باشد تجاوز نماید، به جزای نقدی که از دوازده هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد مگر این که قانون خاص به جزای شدیدتری حکم کرده باشد.

۲- اشیائی که در نتیجه تجاوز بر حق غیر مندرج فقره فوق به دست آمده مصادره می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۷۱

فصل بیست و چهارم

جرایم تخریب، اتلاف و انتقال

قسمت اول- جرایم تخریب و اتلاف حدود

ماده چهارصد و نودیکم:

شخصی که عمار یا مال منقول یا غیر منقول ملکیت غیر را منهدم، تخریب یا تلف نماید یا آن را غیر قابل استفاده گرداند یا به آن ضرر برساند یا به هر نحوی که باشد آن را عاطل گرداند، به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد و جزای نقدی که از ده هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردد. مگر این‌که قانون جزای شدید تری را پیش‌بینی کرده‌باشد.

ماده چهارصد و نودوم:

۱- هرگاه گروهی که اقل از پنج نفر تشکیل شده باشد عمار یا منقول ملکیت غیر را منهدم، خراب یا تلف نماید یا آن را غیر قابل استفاده گرداند یا به آن ضرر برساند یا به هر نحوی که باشد آن را عاطل سازد هریک از آنها حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

۲- اگر جرم مندرج فقره فوق با عنف بر اشخاص واقع گردد مرتکب به حبس طولی که از هفت سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

۳- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره فوق با استفاده از وجود حالت اضطراب، آشوب یا فاجعه بزرگ صورت گیرد مرتکب به حبس طولی که از ده سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده چهارصد و نودوسوم:

۱- اشخاص آتی علاوه بر جبران خساره به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی ازین دو جزا محکوم می‌گردند:

قانون جزا ۳۷۲

- ۱- شخصی که حاصلات زراعتی درو ناشده یا هر نوع نبات موجود در مزرعه ملکیت غیر را تلف نماید.
- ۲- شخصی که کشت ملکیت غیر را تلف یا در آن مواد یا نباتات مضره را بپاشد.
- ۳- شخصی که درخت ملکیت غیر را از بیخ بکشد یا قطع یا تلف نماید یا شاخچه مضره را در آن زرع نماید یا آن را به منظور خشک شدن پوست کند.
- ۲- اگر ارتکاب جرم مندرج فقره فوق در بین غروب و طلوع آفتاب اقلأً توسط سه نفر یا توسط دو نفر که یکی از آن ها از عنف کار بگیرد یا یکی از آن ها سلاح ظاهر یا پنهان حمل نماید صورت بگیرد هر یک از مرتکبین حسب احوال به حبس متوسط محکوم می‌گردد.

قسمت دوم- انتقال حدود

ماده چهارصد و نود و چهارم:

- ۱- هرگاه شخص حدی از حدود ملکیت غیر را به نحوی از انحا عمدأً خراب کند یا علامه دیگری را که به منظور ضبط مساحت یا حدود یا به منظور جدائی در بین املاک نصب شده انتقال دهد، یا آن را زایل سازد به حبس متوسطی که از دو سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند یا بیک ازین دو جزا محکوم می‌گردد.*
- ۲- اگر جرم مندرج فقره فوق با عنف بر اشخاص یا به قصد غصب زمین ملکیت غیر ارتکاب گردد یا علامات از طرف مراجع رسمی و نیمه رسمی

* فقره (۱) ماده ۴۹۴ تعدیل گردیده، در بخش تعدیلات مراجعه شود.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۷۳

وضع گردیده باشد، مرتکب به حبس متوسطی که از دو سال کمتر نباشد محکوم می‌گردد.

فصل بیست و پنجم

جرایم قتل حیوانات و ضرر رساندن به آن

ماده چهارصد و نود و پنجم:

اشخاص آتی علاوه به جبران خساره به حبس قصیر و جزای نقدی که از پنج هزار افغانی تجاوز نکند یا به یکی از این دو جزا محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که عمدأ یا بدون اقتضا حیوان سواری ملکیت غیر را بکشد یا آن را شدیداً زخمی سازد یا به وجه دیگر به آن ضرر بزرگ برساند.

۲- شخصی که ماهی‌های موجود در دریا، نهر، غدیر، یا حوض را مسموم نماید یا در شکار آن از وسایل قتل دسته جمعی مانند استعمال مواد منفجره، مواد کیمیای و وسایل برقی و امثال آن کار بگیرد.

۳- شخصی که عمدأ و بدون اقتضا کرم ابریشم، مجموعه از زنبور عسل ملکیت غیر را بکشد یا به آن ضرر بزرگ وارد نماید.

باب سوم

قباحات

فصل اول

قباحات مربوط به راه‌ها و اماکن عامه

ماده چهارصد و نود و ششم:

اشخاص آتی به حبس قصیری که از پانزده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از پنجم صد افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد:

۱- شخصی که در راه عام بدون ضرورت یا بدون اجازه مراجع با صلاحیت سبب ازدحام گردد اعم از این که به کندن چقری در آن باشد یا به گذاشتن مواد یا اشیائی که رفت و آمد را در آن غیر مطمئن گرداند یا به هر نحوی که باشد سبب ممانعت رفت و آمد در راه مذکور گردد.

۲- شخصی که با گذاشتن یا توقف وسایط نقلیه خلاف مقررات ترافیکی سبب مزاحمت راه شود اعم از این که وسایط مذکور توسط حیوان یا بدون آن رانده شود مگر این که گذاشتن یا توقف به منظور حمل کردن، خالی کردن بار یا بالا شدن یا پائین شدن راکبین به حد لازم آن صورت گرفته باشد.

۳- شخصی که پل و پلیچک راه رو بالای جریان آب را که مردم بر آن حق عبور داشته باشند قطع نموده به جای آن راه رو یا وسیله دیگری برای عبور و مرور مردم نگذارد.

۴- در تمام احوال مندرج این ماده محکمه علاوه بر مصارف رفع موانع به جبران خساره ناشی از آن نیز حکم می‌نماید.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۷۵

ماده چهارصد و نود و هفتم:

اشخاص آتی به جزای نقدی که از دوصد افغانی تجاوز نکند محکوم می گردند:
۱- شخصی که امتعه خود را در مواضع و اوقاتی که از طرف مراجع با صلاحیت ممنوع قرار داده شده برای فروش عرضه نماید مگر این که قانون طور دیگری حکم کرده باشد.

۲- شخصی که در راه عام حیوانات یا عراده جات را بسته یا استاده کند یا بشوید و به اثر آن در راه عام ازدحام یا به عابرین مزاحمت تولید گردد.

ماده چهارصد و نود و هشتم:

شخصی که علامه‌ای از علایم ترافیکی را که در راه عام یا بر بنا نصب گردیده یا علایمی را که به منظور تعیین مسافته‌ها یا رهنمائی به شهرها، راه‌ها یا محلات عام دیگر نصب گردیده تغییر شکل بدهد یا جهت آن را تغییر دهد به حبسی که از یک ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از پنج صد افغانی تجاوز نکند محکوم می-گردد.

ماده چهارصد و نود و نهم:

اشخاص آتی به حبسی که از یک ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می گردند:

۱- شخصی که در گذاشتن علامه اخطاریه یا تنویری در موضعی که در راه عام حفر می کند یا در آن اموال را می گذارد اهمال نماید.

۲- شخصی که علامات اخطاریه یا تنویری مندرج فقره فوق را از بین ببرد.

۳- شخصی که چراغی را که به منظور روشن کردن راه یا میدان عام به کار رفته گل، دور یا تلف نماید.

قانون جزا ۳۷۶

ماده پنجمدم:

اشخاص آتی به حبسی که از یک ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که بدون احتیاط لازم در راه عام موادی را بیندازد که باعث اذیت عابرین گردد یا بدون احتیاط لازم در راه عام یا خاص اشیائی را آویزان کند که اگر بیفتد برای مردم اذیت یا مضایقت تولید کند.

۲- شخصی که بدون احتیاط لازم مواد جامد، مایع یا گاز را بر انسان بیندازد گرچه به اثر آن کدام صدمه جسمی عاید نگردد.

ماده پنجمدو یکم:

شخصی که اعلانات را در غیر از جاهای مجاز نصب یا تعلیق نماید یا بدون حق اعلانات را از جاهای مجاز دور، تلف یا تغییر شکل دهد به جزای نقدی که از هزار افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده پنجمدو دوم:

اشخاص آتی به حبسی که از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه صد افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که در راه یا میدان های عام بدون احتیاط و بی پروائی توسط سواری حیوان یا دواندن آن یا به وسیله وسایط نقلیه سبب اذیت روحی یا جسمی مردم گردد.

۲- شخصی که در بین غروب و طلوع آفتاب در راه یا میدان های عام وسایط نقلیه را بدون روشن کردن چراغ هر دو طرف ایستاده کرده یا آن را براند.

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۳۷۷

فصل دوم

قباحت مربوط به آسایش عامه

ماده پنجم و سوم:

شخصی را که مراجع با صلاحیت به ترمیم یا تخریب بنای نزدیک به سقوط اخطار داده و او از آن امتناع یا اهمال ورزد به جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.
مشروط بر این‌که در قانون خاص جزای سنگین تری پیش بینی نشده باشد.

ماده پنجم و چهارم:

اشخاص آتی به حبسی که از یک ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

- ۱- شخصی که بدون اجازه مقامات مربوط در جاهای به آتش بازی و امثال آن بپردازد که در آن خطر حریق، تلف و یا ضرر متصور باشد.
- ۲- شخصی که در داخل شهر یا قریه، اسلحه ناریه یا باروت یا دیگر مواد منفلقه را استعمال نماید.
- ۳- شخصی که عمداً به وسیله هارن، غالمغال، آوازهای تخریش کننده و امثال آن سبب اذیت دیگران گردد.
- ۴- شخصی که دیوانه را که مردم از او می‌ترسند در راه عام رها سازد.
- ۵- شخصی که در مورد حیوانی که در حیات او است یا مسئولیت آن را بدوش دارد، احتیاط لازم را از جلوگیری خطر یا ضرر ممکنه اتخاذ ننماید.

فصل سوم

قباحات مربوط به صحت عامه

ماده پنجدو پنجم:

اشخاص آتی به حبسی که از یک ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

- ۱- شخصی که جسد انسان را در شهر، قریه یا در جای و محلی که مراجع با صلاحیت اجازه دفن را در آن نداده باشد دفن نماید.
- ۲- شخصی که در دریا، نهر، جوی، کوچه، یا در آب جاری مواد کثیفه را که به صحت مضر باشد بیندازد.

ماده پنجدو ششم:

اشخاص آتی به حبسی که از پانزده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از پنجصد افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

- ۱- شخصی که در سرک، راه عام، میدان یا تفریح گاه عمومی مواد گندیده کثافات، خاک روبه، آب کثیف و غیره اشیای را که به صحت مضر باشد بیندازد.
- ۲- شخصی که عمداً یا به اهمال بخار، دود، آب کثیف یا مواد دیگری که سبب ضرر، اذیت یا آلوده شدن مردم گردد رها نماید.
- ۳- شخصی که در نظافت یا اصلاح دودکش، تنور یا دستگاه هائی که آتش در آن استعمال می‌شود اهمال نماید.

ماده پنجدو هفتم:

شخصی که پیشه طبابت یا صحنی را دارد و در اثنای معاینات یا تداوی در بدن مرده یا مجروح زخمهای را مشاهده کند که در نتیجه جرم به او رسیده یا

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۷۹

قرائن طوری باشد که اشتباه جرم را بار آورد، مقامات باصلاحیت را اطلاع ندهد، به حبسی که از سه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

فصل چهارم

قباحت مربوط به املاک، اموال و حیوانات

ماده پنجدو هشتم:

اشخاص آتی به حبسی که از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه صد افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردند:

۱- شخصی که بدون حق در زمین آماده شده برای زراعت، یا کشت شده یا در زراعت درو نشده یا حیوان یا بدون آن از آن عبور کند.

۲- شخصی که بدون حق در زمین یا باغ روم یا حیوانات دیگر را بچراند یا بگذارد که در آن بچرد.

۳- شخصی که سنگ یا مواد سخت دیگر یا کثافات را به وسایط نقلیه خانه، بنا، باغ یا احاطه ملک غیر پرتاب نماید.

۴- شخصی که در نهر، جوی، حوض و یا در دیگر مجاری آب ادوات یا اشیای که به وسیله آن آب بازی اشخاص اخلال گردد یا مجاری آب تنگ شود بیندازد.

ماده پنجدونهم:

شخصی که به سبب خطا حیوان ملکیت غیر را بکشد یا جرح نماید به حبس قصیری که از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه صد افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۸۰

ماده پنجدو دهم:

۱- شخصی که حیوان اهلی یا الفت گیرنده را بیرحمانه تعذیب یا مثله نماید یا به وسیله دیگر با آن معامله سوء نماید، به حبس قصیری که از سه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

۲- شخصی که حیوان سواری یا بارکش را فوق طاقت بار نماید یا حیوان مریض، زخمی یا معیوب را که طاقت کار را نداشته باشد به کار اندازد به عین جزای پیش بینی شده فقره فوق محکوم می‌گردد.

فصل پنجم

قباحات مربوط به آداب عامه

ماده پنجدو یازدهم:

شخصی که در شهر، قریه یا ده به صورت منافی حیا غسل نماید یا در محل عام در حالت عریان منافی ادب ظاهر گردد، به حبسی که از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از صد افغانی تجاوز نکند، محکوم می‌گردد.

ماده پنجدو دوازدهم:

شخصی که در محلات عمومی به قصد یا هدف منافی آداب ترصد نماید به حبسی که از ده روز بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از صد افغانی تجاوز نکند، محکوم می‌گردد.

کتاب دوم- جنایت جنج، قباحت و جزاهای آن ۳۸۱

فصل ششم

قباحت مربوط به منتظمین هتلها

ماده پنجدو سیزدهم:

هرگاه یکی از صاحبان هتل، مهمان خانه، مسافر خانه یا غرفه‌های که به منظور شب گذشتاندن اشخاص تهیه و آماده شده باشد و سایر تأسیسات توریستیک در ثبت هویت مسافریین یا ساکنین اماکن مذکور طبق مقررات مربوط رعایت ننماید و یا در آن اهمال ورزد، به حبسی که از سه ماه بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از سه هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

فصل هفتم

احکام متفرقه

ماده پنجدو چهاردهم:

۱- شخصی که یکی از مشتقات مواد کیمیاوی مخدره را که زایل کننده یکی از ملکات عقلی یا ذهنی شخص گردیده و استعمال آن سبب اعتیاد سریعانه و ایجاد مرض صعب العلاج گردد استعمال نماید طبق احکام مربوط به استعمال مواد مخدره و مسکره مجازات می‌گردد.

۲- تورید، نگهداشت، فروش، عرضه به فروش، انتقال و یا ترویج مواد مندرج فقره فوق جنایت بوده مرتکب به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده پنجدو پانزدهم:

۱- هرگاه شخص دیگران را به تهدید، عنف و یا به هر وسیله از وسایل دیگر گروگان بگیرد به حبس طویل محکوم می‌گردد.

قانون جزا ۳۸۲

- ۲- اگر شخص گروگان گرفته شده مجروح، معلول یا مقتول گردد مرتکب به جزای پیش بینی شده اصل جرم محکوم می‌گردد.
مشروط بر این که از جزای مندرج فقره فوق کمتر نباشد.
- ۳- اگر مرتکب به اثر ارتکاب جرم مندرج فقره (۱) این ماده پول یا منفعتی را بدست آورده باشد برد عین مال یا قیمت مثل آن نیز محکوم می‌گردد.

ماده پنجم و شانزدهم:

شخصی که نیروی کار مردم را به فریب یا حيله استثمار نماید یا به فروش رساند و یا به یکی از جهات خارجی نیروی کار آن‌ها را مورد معامله قرار دهد، علاوه بر جبران خساره به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده پنجم و هفدهم:

- ۱- شخصی که زن بیوه یا دختری را که سن هجده سالگی را تکمیل نموده باشد به خلاف رضا و رغبت وی به شوهر دهد حسب احوال به حبس قصیر محکوم می‌گردد.
- ۲- اگر جرم مندرج فقره فوق به شکل بد دادن باشد مرتکب به حبس متوسط که از دو سال بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.
- ۳- دعوی جزائی در مورد جرایم مندرج فقرات (۱-۲) این ماده وقتی اقامه شده می‌تواند که مجنی علیها شکایت نماید.

ماده پنجم و هجدهم:

شخصی که عمداً برق، گاز، آب، پیداوار معادن و یا اشجار جنگلات را بدون استیذان مقامات صلاحیتدار تصاحب یا تصرف مالکانه نماید این عمل وی در حکم سرقت بوده مرتکب علاوه بر رد مال یا قیمت مثل آن به حبسی که از دو

کتاب دوم- جنایت جنح، قباحت و جزاهای آن ۲۸۳

سال بیشتر نباشد یا جزای نقدی که از بیست و چهار هزار افغانی تجاوز نکند محکوم می‌گردد.

ماده پنجدو نهم:

شخصی که مال لقطه و یا مال مفقود را دستیاب یا دریافت نماید بدون عذر موجه و در ظرف یک هفته آن را جهت تسلیم دهی به نزدیک‌ترین اداره محل و یا به صاحب مال در صورتی که تشخیص شود تسلیم ندهد، علاوه بر محرومیت از مکافات به جزای نقدی که از سه صد افغانی بیشتر نباشد محکوم می‌گردد.

ماده پنجدو بیستم:

۱- شخصی که از احکام مقررات خاصی که از طرف یکی از مراجع اداری، امنیتی، شاروالی‌ها و ترافیک مطابق به احکام قانون وضع و نافذ گردیده باشد تخلف ورزد، به تادیه جزای نقدی پیش بینی شده به ترتیبی که در مقررات مربوطه تنظیم شده مکلف می‌گردد. مشروط بر این که جزای پیش بینی شده در مقررات از حد اکثر جزای نقدی قباحت مندرج ماده (۲۶) این قانون تجاوز ننماید.

۲- اگر در مقررات خاص جزای برای تخلف از احکام آن پیش بینی نشده باشد متخلف به جزای نقدی که از دو صد افغانی تجاوز نکند مکلف می‌گردد.

۳- مقررات خاص به هیچ وجه به جز از جزای نقدی در حدودی که در فقره (۱) این ماده تذکر یافته است جزای دیگری را پیش بینی نموده نمی‌تواند.

ماده پنجدو بیست و یکم:

درموردی که قوانین خاص احکام جزائی را تنظیم کرده باشد مرتکبین مطابق به احکام مندرج قوانین خاص مجازات می‌گردند. مگر در احوالی که این قانون به خلاف آن تصریح کرده باشد.

قانون جزا ۳۸۴

ماده پنجم و بیست و دوم:

با انفاذ این قانون احکام مندرج قانون جزای جرایم مامورین و جرایم علیه امنیت و منفعت عامه مورخه (۲۶) قوس ۱۳۴۱ هـ ش و قانون تعقیب و مجازات رشوت (۱۵) حوت سال ۱۳۵۱ و هر حکم از احکام قوانینی جزائی ای که صراحتاً یا دلالتاً مناقض با حکمی از احکام این قانون باشد ملغی شناخته می شود. قانون جزای عسکری ازین حکم مستثنی می باشد.

ماده پنجم و بیست و سوم:

این قانون (۳۰) روز بعد از نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.

تعديلات قانون جزاء

فرمان شماره (۲۰۰۷)
مؤرخ بیست ونهم جدی
سال ۱۳۵۶ مقام
ریاست جمهوری

شاغلی محترم وزیر عدلیه!

مجلس وزراء تحت فیصله شماره (۵۵۱) در جلسه تاریخی ۱۳۵۶/۱۰/۲۷
باملاحظه ورقه عرض شماره (۴۴۱۴) مؤرخ ۱۳۵۶/۱۰/۲۶ وزارت عدلیه
مراتب آتی را تصویب نمود:

«ضمیمه نمبر یک قانون مدنی به داخل چهار فقره و ضمیمه نمبر یک
قانون جزاء به داخل هفت فقره مندرج پیشنهاد که به مهر دارالا نشاء
رسیده منظور است.»

محمد داود رئیس جمهور

ضمیمه نمبر یک قانون جزاء

۱- تعدیل ماده (۳۱۴):

«هرگاه مرتکب جرایم مندرج ماده (۳۱۳) این قانون مؤظف خدمات عامه نباشد حسب احوال به حبس قصیر یا متوسط محکوم می‌گردد.»

۲- تعدیل ماده (۳۱۶):

«۱- شخصی که اوراق تزویر شده مندرج فقره (۱) ماده (۳۱۳) و اوراق تزویر شده مندرج مواد (۳۱۴ و ۳۱۵) این قانون را با وجود علم به تزویر استعمال نماید حسب احوال به حبس متوسط یا طویل محکوم می‌گردد.»
«۲- شخصی که اوراق تزویر شده فقره (۲) ماده (۳۱۳) این قانون را با وجود علم به تزویر آن استعمال نماید حسب احوال به حبس قصیر یا متوسط محکوم می‌گردد.»

۳- تعدیل ماده (۳۱۹):

«فقره (۲) ماده (۳۱۹) قانون جزاء حذف شود و احکام مندرج فقره (۱) به حیث متن کامل ماده متذکره با حذف فقره مذکور شناخته شود.»

۴- تعدیل ماده (۳۲۱):

«شخصی که تصدیق مزور مندرج مواد (۳۱۹ و ۳۲۰) این قانون را با وجود علم به تزویر آن استعمال نماید طوری که آن را به محکمه یا یکی از

تعدیلات قانون جزاء ۳۸۹

مقامات با صلاحیت دولت تقدیم نماید به عین جزای پیش بینی شده مواد متذکره محکوم می‌گردد.»

۵- تعدیل ماده (۳۴۶):

«رسیدگی به جرایم مربوط به ورود و صدور هر نوع اشیای ممنوعه تابع احکام قانون انسداد قاچاق بوده و مرتکب حسب احوال به مجازات پیش بینی شده قانون مذکور محکوم می‌گردد.»

۶- تعدیل ماده (۴۲۷):

«شخصی که با مؤنث زنا و یا لواط و یا با مذکر لواط نماید زانی و زانیه لایط و ملوط هر واحد حسب احوال به حبس متوسط و یا حبس طویل محکوم می‌گردد.»

۷- تعدیل فقرة اول ماده (۴۹۴):

(در فقرة (۱) ماده ۴۹۴ قانون جزاء جمله (یا به یکی از این دو جزاء) در اخیر فقرة مذکور حذف شود.)
این ضمیمه بعد نشر در جریده رسمی نافذ می‌گردد.

(ضمیمه نمبر (۱) قانون جزاء در جریده رسمی شماره (۳۹۱)

مؤرخ ۱۳۵۶/۱۱/۳۰ نشر گردیده است.)

قانون جزاء ۳۹۰

فرمان هیأت رئیسه شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان

در باره ضمیمه نمبر (۲) قانون جزاء

شهر کابل

۱۳۶۰/۹/۱۸

مطابق به ماده (۴۴) اصول اساسی جمهوری دموکراتیک افغانستان هیأت رئیسه شورای انقلابی ذیلاً تصویب می‌دارد:

ماده اول:

ماده (۹۳) قانون جزاء قرار ذیل تعدیل گردد:

شخصی که هنگام ارتکاب جرم سن هجده سالگی را تکمیل کرده باشد محکوم به اعدام شده می‌تواند.

ماده دوم:

این ضمیمه از تاریخ تصویب نافذ و در جریده رسمی نشر می‌گردد.

ببرک کارمل

صدرهیأت رئیسه شورای

انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان

(ضمیمه نمبر دوم قانون جزاء در جریده رسمی

شماره (۴۹۸) ۱۳۶۰/۱۰/۱ نشر گردیده است.)

در باره ضمیمه شماره سوم

قانون جزاء

شهر کابل

۱۳۶۲/۹/۲۳

هیأت رئیسه شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان به تاسی از حکم ماده (۴۴) اصول اساسی جمهوری دموکراتیک افغانستان تصویب می‌دارد:

ماده اول:

ماده (۹۸) قانون جزا قرار ذیل تعدیل گردد:

اعدام عبارت است از تیر باران محکوم علیه تا وقت مرگ.

ماده دوم:

این ضمیمه از تاریخ تصویب نافذ و در جریده رسمی نشر می‌گردد.

ببرک کارمل

صدرهیأت رئیسه شورای

انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان

(ضمیمه شماره سوم قانون جزاء در جریده رسمی شماره (۵۴۷)

مؤرخ ۱۳۶۲/۱۰/۱۵ نشرگردیده است)

فرمان هیأت رئیسه شورای انقلابی

جمهوری دموکراتیک

افغانستان

شهر کابل

شماره: ۱۲۸

تاریخ: ۱۳۶۶/۴/۲۰

در مورد تشدید مجازات

جرایم اختلاس، رشوت و

قاچاق

هیأت رئیسه شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان به منظور تشدید مجازات جرایم اختلاس اموال دولتی و عامه، رشوت و قاچاق به تاسی از حکم ماده (۴۴) اصول اساسی جمهوری دموکراتیک افغانستان تصویب می‌دارد:

ماده اول:

تعدیلات قانون جزاء ۳۹۳

در ماده (۱۴۸) قانون جزاء فقره شش ذیلاً ایزاد می‌گردد:
۶- در صورتی که اختلاس اموال دولتی و عامه به مبلغ زیاد تر از یک
ملیون افغانی و همچنان رشوت زیاد تر از یکصد هزار افغانی توسط
مؤظف خدمات عامه صورت گرفته باشد.

ماده چهارم:

این فرمان از تاریخ تصویب نافذ و در جریده رسمی نشر
گردد.

حاجی محمد خمکنی

سرپرست مقام صدر هیأت

رئیسۀ شورای انقلابی

جمهوری دموکراتیک افغانستان

(فرمان فوق در جریده رسمی شماره (۶۴۶) مؤرخ ۱۳۶۶/۶/۱۵ نشر
گردیده است.)

قانون جزاء ۳۹۴

فرمان رئیس جمهور جمهوری

افغانستان

شماره: ۱۳۲۰

تاریخ: ۱۳۷۰/۱۰/۲۴

در باره توشیح فرمان تقنینی در مورد قانون تحدید حکم اعدام

در جمهوری افغانستان

به تأسی از حکم ماده (۱۰۴) قانون اساسی ج ۱۰ فرمان تقنینی شماره

(۷۵) مؤرخ ۱۳۷۰/۱۰/۹ شورای وزیران را پیرامون قانون تحدید حکم

اعدام در جمهوری افغانستان. به داخل (۳) ماده توشیح می‌دارم.

شورای وزیران مؤظف است فرمان و قانون متذکره را در اولین

اجلاس شورای ملی جهت منظوری ارائه نماید.

این فرمان همراه با فرمان تقنینی و قانون متذکره

جهت نشر در جریده رسمی به وزارت عدلیه ج.ا گسیل

گردد.

نجیب الله

رئیس جمهور افغانستان

تعدیلات قانون جزاء ۳۹۵

فرمان تقنینی شورای وزیران
جمهوری افغانستان

شماره: ۷۵

تاریخ: ۱۳۷۰/۱۰/۹

درمورد قانون تحدید
حکم اعدام در جمهوری
افغانستان

- ۱- به تاسی از حکم ماده (۱۰۴) قانون اساسی ج . ۱ . قانون تحدید حکم اعدام در جمهوری افغانستان وضع می‌گردد.
- ۲- این فرمان برطبق حکم ماده (۱۰۴) قانون اساسی ج . ۱ . جهت توشیح به مقام ریاست جمهوری ارایه گردد.

فضل الحق خالقیار
صدر اعظم

قانون در مورد تحدید حکم اعدام در جمهوری افغانستان

این قانون در پرتو مشی انسان دوستانه مصالحه ملی و به منظور تحقق هرچه بیشتر این مشی با نظر داشت اساسات دین مقدس اسلام در حالی که معیارهای قبول شده جهانی و ملحوظات بشر دوستانه ملاک عمل دولت ج. ۱ می باشد به تاسی از احکام مواد (۳۹) و (۱۱۵) قانون اساسی وضع می گردد:

ماده اول:

در جمهوری افغانستان حکم اعدام جز در موارد ذیل تطبیق شده نمی-
تواند:

- ۱- قتل عمد.
- ۲- کشتار جمعی.
- ۳- انفجار (توأم با قتل).
- ۴- قطاع الطریقی (توأم با قتل).
- ۵- جرایمی که در نتیجه آن اراضی دولت جمهوری افغانستان تماماً یا قسماً تحت حاکمیت دولت خارجی قرار داده شود و به تمامیت ارضی و استقلال آن صدمه وارد نماید.

ماده دوم:

در تمام احکام مواد قوانین نافذ کشور که جزای اشد مجازات (اعدام) مسجل می باشد به بیست سال حبس تعدیل گردد.

تعدیلات قانون جزاء ۳۹۷

مادهٔ سوم:

این قانون اعتبار از (۲۵) جدی ۱۳۷۰ نافذ و در وسایل اطلاعات جمعی
و جریدهٔ رسمی نشرگردد.

(تعدیل فوق درجریدهٔ رسمی شماره (۷۶۳) مؤرخ
۱۳۷۰/۱۲/۱۷ نشر گردیده است.)

فرمان رئیس جمهور جمهوری
افغانستان

شماره: ۱۳۹۸

تاریخ: ۱۳۷۰/۱۲/۵

درباره توشیح فرمان تقنینی شورای وزیران

به تأسی از حکم ماده (۱۰۴) قانون اساسی جمهوری افغانستان فرمان تقنینی شماره (۸۱) مؤرخ ۱۳۷۰/۱۱/۲۸ شورای وزیران جمهوری افغانستان، که در مورد الغای ماده دوصد و سوم قانون جزاء وضع گردیده، توشیح می دارم.

شورای وزیران جمهوری افغانستان مؤظف است تا فرمان تقنینی شماره فوق و الغاء ماده متذکره را در اولین اجلاس شورای ملی غرض منظوری ارائه نماید.

این فرمان همراه با فرمان تقنینی شورای وزیران و الغای ماده متذکره جهت نشر در جریده رسمی به وزارت عدلیه جمهوری افغانستان گسیل گردد.

نجیب الله

رئیس جمهور افغانستان

فرمان تقنینی شورای وزیران جمهوری افغانستان

شماره: ۸۱

تاریخ: ۱۳۷۰/۱۱/۲۸

در مورد الغای ماده دوصدو سوم قانون جزاء

۱- به تاسی از حکم ماده (۱۰۴) قانون اساسی جمهوری افغانستان، الغای ماده دوصدو سوم قانون جزاء وضع می‌گردد.

۲- این فرمان طبق حکم ماده (۱۰۴) قانون اساسی جمهوری افغانستان جهت توشیح به مقام ریاست جمهوری ارائه گردد.

فضل الحق خالقیار

صدر اعظم

قانون جزاء ۴۰۰

طرح الغای ماده دوصد وسوم قانون جزاء منتشره شماره (۳۴۷) مؤرخ
۱۳۵۵/۷/۱۵ جریده رسمی

ماده اول:

ماده دوصدو سوم قانون جزاء ملغی شناخته شود.

ماده دوم:

این الغا بعد از توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

(الغاء فوق در جریده رسمی شماره (۷۶۵) مؤرخ ۱۳۷۱/۱/۱۷ نشر
گردیده است.)

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**